

மாலைப் புராணம்

இயற்றியவர்
மா. காசிநாதப்பலவர்

மலேசிய திருமுருகன் திருவாக்கு திருபீடத்தின்
நான்காவது அனைத்துலக முருகபக்தி மாநாடு - 2018

வெளியீடு
இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

மாலைவப் புராணம்

இயற்றியவர்
மா.காசிநாதப் புலவர்

பதிப்பாசிரியர்
பேராசியர் அ. சண்முகதாஸ்

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்,
2018

மாவைப்புராணம் / ஆசிரியர் : மா.காசிநாதப்புலவர் /
பதிப்பாசிரியர் : பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் / முதற் பதிப்பு :
2018 / வெளியீடு : இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்,
248, 1/1, காலிவீதி, கொழும்பு - 04, இலங்கை / பக்கம் : xxxvi +226/
தாள் : 70கி. / அச்சு : குரு பிறிண்டேர்ஸ் 39/2, ஆடியபாதம் வீதி,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம் / விலை : ரூபா.550/=

Māvaip Purānam / Author: M. Kasinathap Pulavar/ Edited by: Emeritus Professor
A. Sanmugas / First Edition: 2018 / Published by : Department of Hindu Religious
and Cultural Affairs, 248, 1/1, Galle Road, Colombo - 04, Sri Lanka / Pages :
xxxvi+226 / Paper : 70gsm / Printers : Guru Printers 39/2, Adiyapatham Road,
Thirunelvely, Jaffna/ Price Rs 550/-

ISBN : 978 - 955 - 9233 - 75 - 6

ஆசிச்செய்தி

தவத்திரு ஸ்ரீ பாலயோகசுவாமிகள்

திருமுருகன் திருவாக்குப்பீடம்,
மலேசியா.

கலியுக வரதனாகிய கந்தப்பெருமானின் திருகருணை துணையாக.

திருமுருகன் திருவாக்குப்பீடம் வெவ்வேறு நாடுகளில் நடாத்திவரும் அனைத்துலக முருகபக்தி மாநாடு, இம்முறை கந்தபுராண கலாசாரம் மேலோங்கிய இலங்கைத் திருநாட்டிலே இடம்பெறுகின்றது. மாநாட்டை ஒழுங்கமைக்கும் பொறுப்பினை மனமுவந்து ஏற்ற இலங்கை இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் எமது சுமையை வெகுவாகக் குறைத்ததோடு எடுத்துக் கொண்ட பொறுப்பைச் செவ்வனே நிறைவேற்றிய வகையால் பெருமனநிறைவினை எமக்கு உண்டாக்கித் தந்திருக்கின்றது.

முருகனோடு தொடர்புபட்ட நூல்கள் பல வெளியிடப்படுகின்றமை இதுவரையில் நடந்தேறிய மாநாடுகளில் இடம்பெறாத சிறப்பம்சமாக அமைகின்றது. இப்பணி மாநாட்டின் சிறப்பை பன்மடங்கு ஓங்குவிக்கும். இத்திருப்பணியில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் எம்பெருமானின் திருவருள் கிட்டப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சரவணபவாய...

உ. குமரமம்

மாவிட்டபுரம் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவில்

MAVIDDAPURAM SRI KANTHASWAMY TEMPLE

மஹராஜாஜி
ம. ஏ. கிரத்திசையாபதிக்குருக்கல்
ஆதினகந்தா - மிகமக்குடு,
மாவைபாதல், மாவட்டபுரம்,
தெலிங்கப்பேட்டை,
தூத்துக்குடி.

0094 2122 43334
mavaikandan@yahoo.com
www.mavaikandan.com

Maharajasri
D. S. Ratnasabapathy Kurukkal
Governing Authority & Chief High priest
Mavai Aadheenam,
Maviddapuram,
Telliipallai,
Sri Lanka.

Date : 28/07/2018

மாலை ஆதினகந்தா அவர்களின் ஆசி உரை

உலக அநாதி முதல் ஒன்றியமான பரம்பொருளை ஆற்றிவை. மக்கள் வழங்கு உய்தி பெறுவதற்கு ஆற்றப்படுத்தனை வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள் ஆகியவை என்பது சத்தியம் சத்தியம்.

இவற்றில் புராணங்கள் என்று கூறப்படும் பொழுது வேத விபாசரால் உலகிற்கு அளிக்கப்பட்ட பதினென் புராணங்களுக்கு அப்பால் இறைவனின் அற்புதக் கருணையினால் பூலாகில் தோற்றம் பெற்ற திவ்ய நேத்திரங்கள் மீது பக்தி கொண்ட சிவவடிவர்கள் பாடிய தல புராணங்கள் அத்தகைய பண்ணிய நேத்திரங்களின் மகிமைபை எடுத்தியம்புவன. இவற்றையும் சைவப் பெருமக்கள் படித்து பரம்பொருளின் பாதங்களை பணிந்து உய்யக் கருவார்கள்.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட தொன்மைபுரம் அற்புதங்கள் அமைகமுற்றதான பண்ணிய நேத்திரமாக ஈழநாட்டில் எழுந்தருளி அருளாட்சி செய்து வரும் "மாவைக் கந்தன்" என்பே போற்றப்படும் மாவட்டபுரம் சந்தகவாழி திருக்கோயில் மீது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் வாழ்ந்தவராகிய மா. சாசீநாத புலவர் பெருமகன் "மாவை புராணம்" என்றொரு அரிய நூலை ஆக்கியுள்ளதை அறிகின்றோம். "மாவை புராணம்" என்ற நூலை இப்பொழுது தேடி கண்டு படித்து தகை சான்ற முன்னையுடன் வெளியிட்டு பெருமை அடைவதற்கு இன்றைய முத்த தமிழறிஞர் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் எடுத்து வரும் அரிய முயற்சியை எத்தனை பாராட்டினாலும் தகும்தகும!

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் ஆற்றி வரும் சைவத் தமிழ்ப் பணிகளுக்கு இம்முயற்சி சிகரம் போன்றது. அப் பெருமகனாருக்கும் அவர்தம் நுணைவிபவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கும் மாவைக் கந்தப்பெருமான் எல்லா நலங்களும் கொடுத்தருள ஆசிவெதிக்கிறோம்.

"மாவைக் கந்தா போற்றி, போற்றி, நன்பாதம் சரணம்"

செவ்வாய் 28. 07. 2018

மஹராஜர்
ம. ஏ. கிரத்திசையாபதிக்குருக்கல்
ஆதினகந்தா - மிகமக்குடு,
மாவைபாதல், மாவட்டபுரம்,
தெலிங்கப்பேட்டை,
தூத்துக்குடி.

வாழ்த்துச் செய்தி

கௌரவ டி.எம். சுவாமிநாதன்

அமைச்சர்,

மீன்குடியேற்றம் புனர்வாழ்வு புனர்மைப்பு மற்றும்

இந்துமத அலுவல்கள் அமைச்சு

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் இலங்கையில் இந்துசமயம் பல வழிகளிலும் பொழிவு பெற்று சிறப்பதற்கு ஏதுவான பல பணிகளைச் சிறப்புற ஆற்றிவருவது எமக்கு மனநிறைவை தருகின்ற விடயமாகும். திணைக்களம் ஆற்றிவருகின்ற பணிகள் பலதரப்பட்டன. அப்பணிகளுள் கடல் கடந்து தொடர்புபட்டனவாய் காலம் கடந்து பயன் செய்வனவாய் அமைகின்ற பணிகளாக அமைகின்ற இந்துமதம் தொடர்பான புலமை விருத்திக்கு அமைவாக ஆற்றிவரும் நூல் வெளியீடு, கருத்தரங்கம், மாநாடு முதலானவற்றை நடத்துதல் முதலியனவாகும். அவ்வகையில் மலேசியாவைக் களமாகக் கொண்டு இயங்கும் திருவாக்கு திருப்பீடம் வருடாந்தம் வெவ்வேறு நாடுகளில் நடாத்திவரும் மாநாட்டை இம்முறை இலங்கை இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் பொறுப்பேற்று நடத்துவது நமக்குப் பெருமை தருவதாகும். நம்நாட்டிலே வாழும் சைவத்தமிழர்கள் மாத்திரமன்றி சிங்களப் பௌத்தர்களும் முருகபக்தியில் ஊறித்திளைத்தவர்கள்.

கதிர்காமம், உலகளாவிய முருகபக்தர்களின் மனம் நிறைந்த புண்ணியதலம். அத்திருத்தலம் அமையப்பெற்ற இலங்கை நாட்டில் நடைபெறும் முருகபக்தி மாநாடு தனித்துவத்தோடு பொலிவுறும் படியாக திணைக்களம் முருகனோடு தொடர்புபட்ட பல்வேறு நூல்களையும் பிரசுரம் செய்வது ஆக்கபூர்வமான அரும்பணியாகும். இந்நூல் வெளியீட்டுப் பணியோடு தொடர்புபட்ட அனைவரையும் மனதாரப் பாராட்டுகின்றோம்.

பாராட்டுரை

எந்திரி (Dr) பொ.சுரேஸ்

செயலாளர்,

மீள்குடியேற்றம் புனர்வாழ்வு புனர்மைப்பு மற்றும்,

இந்துமத அலுவல்கள் அமைச்சு

இலங்கையில் வடமுனை முதல் தென்முனை வரை முருகபக்தி மேலோங்கிச் செழித்துள்ளது. வடக்கே செல்வச்சந்நிதி, நல்லூர், மாவிட்டபுரம், கந்தவனக்கடவை முதலாகவும் கிழக்கே வெருகல், மண்டூர், திருக்கோயில், உகந்தை முதலாகவும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முருகன் ஆலயங்கள் உள்ளன. இவை யாவற்றையும் விட இனங்கடந்த தேசங்கடந்த புகழுக்குரியதான கதிர்காமம் நமது நாட்டிலே உள்ளது. கந்தசட்டி முதலான முருக விரதங்களை பக்தியோடு அநுட்டித்தும் கந்தபுராணம், திருச்செந்தூர் புராணம் முதலான முருகபக்தி இலக்கியங்களை பாராயணம் செய்தும் முருக வழிபாட்டில் ஈடுபட்டுவரும் இந்துக்கள் வாழும் நமது நாட்டில் இவ்வருடம் அகில உலக முருகபக்தி மாநாடு இடம்பெறுவது மகிழ்ச்சி தருவதாகும். மலேசிய திருவாக்குப்பீடத்தின் வருடாந்தத் திருப்பணியான அந்த மாநாட்டை நமது இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் பொறுப்பேற்று நடத்துவதோடு அதன் சிறப்பம்சமாக முருகனோடு சம்பந்தப்பட்ட நூல்களை மீள்பிரசுரமும் செய்வது மேன்மையான பணியாகும். அப்பணி சிறப்புற மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

வெளியீட்டுரை

அ. உமாமகேஸ்வரன்

பணிப்பாளர்,

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

சைவம், தமிழ் என்பவற்றின் மேம்பாடு கருதி, இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் மேற்கொண்டுவரும் பணிகளுள் அவை தொடர்பான கருத்தரங்குகள் மாநாடு என்பவற்றை நடத்துவதும் நூல்கள், சஞ்சிகைகளை வெளியிடுவதும் அறிவுலகால் விதந்து பாராட்டப்படும் பணிகளாகும். அப்பணிகள் வருடாவருடம் தொடர்ச்சியாக சிறப்புற இடம்பெற்று வருகின்றன. அந்த வரலாற்றின் ஒரு மைற்கல்லாக இந்த வருட மாநாடு அமைகின்றது.

மலேசிய நாட்டில் இந்து தர்மத்தை இந்து தர்மத்தைப் பேணிவரும் பெரும் பணியைச் சிரமேற்கொண்ட திருவாக்கு திருபீடமும் அதன் அதிபர் தவத்திரு பாலயோகசுவாமி அவர்களின் ஆசியுடன் வருடாந்தம் வெவ்வேறு நாடுகளில் சிறப்புற நடத்திவரும் முருகபக்தி மாநாட்டை இம்முறை எமது திணைக்களம் கொழும்பிலே நடத்துகின்றது. இலங்கை வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலம் முதலாகவே முருக வழிபாடு முதன்மை பெற்றிருந்த ஒரு நாடு. அதனை நிரூபிப்பனவாக தொல்பொருள்கள் நாட்டின் நாலாதிசையிலும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. நாட்டின் வடகோடியில் அமைந்த செல்வச்சந்தி முதல் தென் கோடியில் அமைந்த கதிர்காமம் வரையில் தொன்மை வாய்ந்த முருகன் ஆலயங்கள் பல காணப்படுகின்றன. இலங்கைத் தமிழரின் கலாசாரம், கந்த புராண கலாசாரம் என்று விதந்துரைக்கப்படுவது. இவ்வாறு முருகபக்தியில் முனைப்புற்று நிற்கும் நமது நாட்டில் இடம்பெறும் முருகபக்தி மாநாடு ஏனைய முருகபக்தி மாநாடுகளோடு ஒப்பிடுமிடத்து தனித்துவமுடையதாய் அமைய வேண்டும் என்று விரும்பினோம்.

இலங்கையில் முருகனோடு சம்மந்தப்பட்ட வகையில் எழுந்த இலக்கியங்கள் - பாடல்கள் - அவற்றுக்கான உரைகள், முருகன் தொடர்பான இலக்கியத் தொகுப்பு முயற்சிகள், முருகன் இலக்கியங்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகள் என்று இன்னோரன்னவற்றை மீள்பிரசுரம் செய்வது காலம் கடந்து நிலைக்கும் பயன்மிக்க பணியாகும் என திணைக்களத்தின் ஆலோசனைக்குழு பரிந்துரை செய்தது. அந்த ஆலோசனையின் பெறுமானம் உணர்ந்து அதனை நடை முறைப்படுத்த முயன்றோம். இதன் பிரதிபலனே மாவைப்புராணம் என்ற இந்த நூல்.

இந்த நூலைத்தேடி பெறுவதிலே துணைபுரிந்தவர்களுக்கும் பதிப்பாசிரியராகக் கடமையாற்றிய பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கும் எமது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். திணைக்களத்தின் நூல் வெளியீட்டு பணியின் நன்மையை உரியவர்கள் பெற்று பயனடைவார்களாக.

பதிப்புரை

1. புராணம்

புராணம் என்னும் வடமொழிச் சொல் தொன்மை அல்லது பழைமை என்னும் பொருள் தருவதாகும். வடமொழியிலே புராண இலக்கியம் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தோற்றம் பெற்றது. தமிழ்மொழியில் பழைமை பற்றிக் கூறும் இலக்கிய நூல் தொல்காப்பியர் காலத்திலோ அல்லது அவருக்கு முன்னரோ தோன்றியிருக்கவேண்டும். தொல்காப்பியர் செய்யுளியலிலே (தொல். பொருள். செய். சூ. 229),

“தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை
உரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே.”

என்று கூறுகின்றார். தொல்காப்பியர் சூத்திரத்தின்படி தொன்மை என்னும் இலக்கியம் உரைநடையிலே அமைந்தது என்று கொள்ள முடிகின்றது. ஆனால் உரைநடையிலே அமைந்த பழைமை கூறும் பண்டைய தமிழ் இலக்கிய நூல் எதுவும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட கடல்கோள்களினாலே அத்தகைய நூல்கள் அழிவுற்றிருக்கலாம்.

புராணம் என்ற சொல்லுடன் நமக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பழைய தமிழ் இலக்கியம் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் பாடிய சிவபுராணம் ஆகும். இதற்கு ‘சிவனது அநாதி முறைமையான பழைமை’ என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. வட மொழியிலே புராணம் என்பது பேரிலக்கியமாகவே அமைந்து வந்துள்ளது. புராணம் என்பது ஐந்து வகையான இலட்சணங்களையுடையது என வடமொழியாளர் இலக்கணம் வகுத்துள்ளனர். இவ்வென்று இலட்சணங்களும் வருமாறு:

1. சர்க்கம் : உலகத்தின் தோற்றம்.
2. பிரதி சர்க்கம் : உயிர்த் தோற்றமும் ஒடுக்கமும்.
3. வம்சம் : மன்னர் பரம்பரை.
4. மந்வந்தரம் : கால வரையறையும் மநுக்களது ஆட்சிக் காலங்களும்.
5. வம்சாநுசரிதம் : மன்னர் பரம்பரையொடு தொடர்புடைய கிளைக்கதைகள்.

வடமொழியிலே பாடப்பட்ட பதினெண் புராணங்களும் இவ்வைந்து இலட்சணங்களை கூறுவனவாகவே அமைந்தன. புராண இலக்கியத்தின் பொருள் பிற்காலத்திலே விரிவடையத் தொடங்கியது. அடியார்களுடைய வரலாறு, திருக்கோயில்களின் பெருமை, வரலாறு ஆகியனவற்றைக் கூறுவனவாகப் பிற்கால வடமொழிப் புராணங்கள் அமையத் தொடங்கின. தமிழ் மொழியிலே பேரிலக்கிய வடிவிலே எழுந்த திருத்தொண்டர் புராணம் இவ்விரிவடைந்த பொருளிலேயே அமைந்தது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் (கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்) பாடிய திருத்தொண்டத்தொகையிலே குறிப்பிடப்படும் தமிழ்நாட்டுச் சைவசமய அடியார்களுடைய வரலாற்றினைக் கூறுவதாகச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் பாடிய திருத்தொண்டர் புராணம் அமைகின்றது. மன்னர் பாரம்பரியம் கூறிய வடமொழிப் புராண வடிவம் தமிழ்மண்ணில் சமய அடியார்களுடைய பாரம்பரியம் கூறுவதாக மாற்றமடைகின்றது. சேக்கிழாருடைய புராணம் (கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு) தொடக்கம் இன்று வரை பெருந் தொகையான புராணங்கள் தமிழிலே பாடப்பட்டுள்ளன. இவற்றுட் பெரும்பாலானவை திருக்கோயிற் புராணங்களாகவே அமைந்துள்ளன.

தமிழிலே பெருந்தொகைக் கோயிற் புராணங்கள் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டக்குப் பின்னர் தோன்றியதற்குத் தமிழ்நாட்டு அரசியல், சமூக, பண்பாட்டுப் பின்னணி உடந்தையாயிற்று. சோழப் பேரரசு வீழ்ச்சி அடைந்த பின்னர் தென்னகத்திலே கிருகூணதேவராயனுடைய தலைமையிலே தூங்கபத்திரை ஆற்றங்கரையில் அமைந்த விசயநகரத்தை நடுவணாகக் கொண்டு ஒரு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பேரரசு தொடர்ந்தது எனலாம். தென்னகத்தை அப்பொழுது இணைப்பதற்கு அரசியல், மொழிக் காரணிகளைவிட சமயமே முன்னிலைப்பட்டது. வடக்கிலே பெருகி வரும் இஸ்லாமியச் செல்வாக்குக்கு ஈடாக இங்கு இந்து சமயம் என்னும் ஒரு பொதுக் கோட்பாடு எல்லோரையும் ஒரு குடைக்கீழ் திரள வாய்ப்பளித்தது. இஸ்லாமியப் படையெடுப்பு களிலிருந்து மண் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்ற ஆழ்கருத்தின் மேல் வடிவமாகத் திருக்கோயில்கள் காக்கப்பட வேண்டமென்னும் கருத்து உருவாயிற்று. பல்லவர் காலத்தில் திருக்கோயில்களை அடிப்படையாக வைத்து சம்பந்தர் முதலானோர் சமண,பௌத்த நெறிகளைத் தமிழகத்திலிருந்து அகற்ற முயன்றபோது

ஒவ்வொரு கோயிலாகச் சென்று பதிகங்கள் பாடியதனூடாக மக்கள் மனதிலே 'கோயில் மனப்பாங்கு' உண்டாகச் செய்தனர். இது காலவோட்டத்தில் சைவ வைணவ சமய வளர்ச்சிக்கு இட்டுச்சென்றது. விசயநகர மன்னராட்சிக் காலத்திலும் திருக்கோயில்கள் அருள்மிகு தூய்மையான இடங்களாகவும், மண்ணின் சொத்துகளாகவும் கருதப்படும் நிலை உருவாயிற்று. இதனால் ஒவ்வொரு திருக்கோயிலின் வரலாற்றையும் சிறப்பித்துக்கூறும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் விளைவாகவே பெருந்தொகையான கோயிற் புராணங்கள் எழலாயின.

இறைவன் கோயில்கொண்டுள்ள இடம் சமஸ்கிருத மொழியிலே 'ஸ்தலம்' எனப்பெற்றது. ஒரு திருக்கோயில் மூர்த்தி, தீர்த்தம், ஸ்தலம் என்பவற்றுள் ஒன்றினாலே சிறப்புப் பெறுவதுண்டு. ஸ்தலம் என்னும் சொல் 'தலம்' எனத் தமிழ் ஆக்கம் பெற்று பல நூற்றாண்டுகளாகப் பயன்பட்டு வருகிறது. தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் புகழ், தலத்தில் கோயில் அமைந்த வரலாறு, தலத்தின் சிறப்புகள் ஆகியன பற்றிப் பாடுவதாகத் தலபுராணம் அமையும். தல புராணங்கள் எல்லாமே கோயில் பற்றிப் பாடுவதால் அவை 'கோயிற் புராணங்கள்' எனவும் கொள்ளலாம். காலத்தால் முந்திய தமிழ்த் தலபுராணம் பதினான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த உமாபதி சிவாச்சாரியார் பாடிய கோவிற்புராணம் ஆகும். இதனைச் சிதம்பர புராணம் எனக் கூறுவதும் வழக்கம். ஆனால் 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி இயற்றிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் (இதற்கு மதுரைப்புராணம் என்றொரு பெயரும் உண்டு) என்பதே காலத்தால் முந்திய தலபுராணம் எனக் கூறப்படுவதும் உண்டு.

தலபுராணங்கள் மட்டுமன்றி வேறு புராணங்களும் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளன. புராணங்களின் பொருட்பரப்புப் பற்றி ப. கோபாலகிருஷ்ணையர் (1992),

“இவ்வகையில் பார்க்குமிடத்து, புராணங்கள் சமய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இலக்கியங்களாகவும் விளக்க நூல்களாகவும் காட்சி தருகின்றன. இந்துப் பண்பாட்டின் பல்வேறு அம்சங்களாகிய உலகப் படைப்பு, தெய்வங்களின் பெருமை வரலாறு, வழிபாட்டு முறைகள், கிரியை நடைமுறைகள், தத்துவ விளக்கம், சமயஅறிவுரைகள், தானம்,

விரதம், பக்தி, யோகம், விஷ்ணுவின் அவதார மகிமை, சிவனது பெருமை, மருத்துவம், இசை, காவியவியல், இலக்கணம், யாப்பியல், நாடகவியல், சோதிடக்கலை, வானவியல், கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, விக் கிரகவியல், அரசியல், அரசதர்மம் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களைப் புராணங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.”

இத்தகைய இந்துப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் பலவற்றை உள்ளடக்கியதாகத் தமிழிலே பல்வேறு புராணங்கள் எழுந்தன. சேக்கிழாருடைய திருத்தொண்டர் புராணம் வடமொழிப் புராண இலக்கியத்தினின்று வேறுபட்ட புது வடிவமுடையதாக அமைந்துள்ளது. ஆனால், வடமொழி இதிகாச புராண மரபுகளை அடியொற்றிக் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கந்த புராணம் என்னும் தமிழ்ப் பேரிலக்கியத்தை இயற்றினார். “புராண நன்னாயகம்” என்று கந்தபுராணம் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. இதன் பின்னர் பல புராணங்கள் எழுந்துள்ளன. சிலவற்றைக் கீழே தருகிறோம்.

நிரம்பவழகிய தேசிகர்	:	சேதுபுராணம், திருப்பரங்கிரிப்புராணம்.
அதிவீரராமபாண்டியன்	:	இலிங்கபுராணம், கூர்மபுராணம்.
பரஞ்சோதிமுனிவர்	:	வேதாரணியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம்.
வீரக்கவிராயர்	:	அரிச்சந்திரபுராணம்.
வீரராகவ முதலியார்	:	திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.
வேலப்பதேசிகர்	:	பெரியலூர்ப்புராணம்.
சிவஞானமுனிவர்	:	காஞ்சிப் புராணம்
கச்சியப்பமுனிவர்	:	விநாயகபுராணம், தணிகைப்புராணம், திருப்பேரூர்ப் புராணம்.
வேலாய தேசிகர்	:	காளத்திப் புராணம், நல்லூர்ப்புராணம், வீரசிங்காதனபுராணம்.
எல்லப்ப நாவலர்	:	அருணாசலபுராணம், செவ்வந்திப்புராணம், திருவேங்கடபுராணம்.

நல்லபிள்ளை	:	தேவயானைபுராணம்.
வடமலையப்ப பிள்ளையன்	:	மச்சபுராணம்.
அருணாசலகவிராயர்	:	சீகாழிப் புராணம்.
ஆரியப்பலவர்	:	பாகவதபுராணம் (மொழிபெயர்ப்பு)
கடவுள்மகாமுனிவர்	:	திருவாதவூரர் புராணம்.
ஞானக்கூத்தர்	:	விருத்தாசலபுராணம்.
கந்தப்பஐயர்	:	திருத்தணிகை ஸ்தலபுராணம்
வெந்திமலைக் கவிராயர்	:	திருச்செந்தூர் ஸ்தலபுராணம்
இரேவண சித்தர்	:	பட்டிச்சுரபுராணம்.
மங்கைபாகக் கவிராயர்	:	திருக்கொடுங்குன்றப் புராணம்.
கந்தசாமிப் புலவர்	:	அப்பனூர்ப் புராணம், புவன புராணம்.
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்	:	மொகிதீன் புராணம்
உற்றுப்புலவர்	:	சீறாப் புராணம்
ஒப்பிலாமணிப் புலவர்	:	கும்பகோணம் புராணம்.
சரவணப்பெருமாள் ஐயர்	:	திருக்களத்தூர்ப் புராணம்.
மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை	:	திருநாகைக்காரோகண புராணம், திருவுறந்தைப் புராணம், திருக்குடந்தைப் புராணம், மாயாவரம் புராணம், திருந்துருத்திப் புராணம், திருக்குருக்கை வீரட்ட புராணம், திருவலொளிபுத்தூர்ப் புராணம், விளத்தொட்டி புராணம், ஆற்றூர்ப் புராணம், தேவியூர் புராணம், மணிப்பட்டிகரை புராணம், கந்ததேவி புராணம், கோயிலூர் புராணம், காரைக்குடி புராணம், வீரவனப் புராணம், திருமுல்லைப் புராணம், திருத்தணியூர்ப் புராணம்.

மேற்குறிப்பிட்ட புராணங்களை நோக்குமிடத்து, இவற்றுள் தல புராணங்களே பெருந்தொகையாக அமைவதைக் காணக் கூடியதாயுள்ளது.

2. ஈழத்துப் புராணங்கள்

ஈழநாட்டிலே எழுந்த புராணங்களை ஐந்து வகையாகப் பாகுபடுத்தலாம். இங்கு புராணங்களுடைய வரலாறு சில புதுமைகளுடன் கூடியதாகவும் அமைந்துள்ளது. இனி ஐந்து வகைகளையும் நோக்கலாம்.

(1) தலபுராணங்கள்

ஈழநாட்டிலுள்ள திருகோணமலை, நகுலகிரி, கரைசையம்பதி, கதிர்காமம், திருக்கேதீச்சுரம், வல்லிபுரம் ஆகிய தலங்கள்மேல் புராணங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இங்கு எழுந்த புராணங்களுள் காலத்தால் முந்தியது தகூடிணகைலாச புராணம் ஆகும். திருகோணமலைக் கோயிலிலே வீற்றிருக்கும் கோணேசப் பெருமானையும் மாதுமையம்பாளையும் பாடுவதாக இப்புராணம் அமைகிறது. திருகோணமலைத் தலத்தைப் பாடுவதாக அமைந்தது மா முத்துக்குமாருப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட திருக்கோணாசல புராணம் ஆகும். நகுலேஸ்வரத்தை மாதகல் ச. ஏரம்பையரால் இயற்றப்பட்ட நகுலாசல புராணம், கா. அப்பாசாமி ஐயரால் பாடப்பட்ட நகுலகிரிப் புராணம் என்பன சிறப்பிக்கின்றன. வதிரி சி. நாகலிங்கம் பிள்ளை கதிர்காம புராணத்தையும், பண்டிதர் ச. இராமச்சந்திரன் திருக்கேதீச்சுரப் புராணத்தையும், சோ. இளமுருகனார் திண்ணபுரத்தல புராணத்தையும், கு. பெரியதம்பி (ஆழ்கடலான்) வல்லிபுரத்தான் தல புராணத்தையும் பாடியுள்ளனர். திருக்கரைசைப் புராணம் பாடிய புலவரின் பெயர் தெரியவில்லை. தலபுராணங்கள் 'மான்மியம்' என்ற பெயராலும் வழங்கப்படுகின்றன. திருக்கேதீச்சுரத் தலம் பற்றியதாக ஏழாலைப் பண்டிதர் மு. கந்தையா திருக்கேதீச்சுர மான்மியம் இயற்றியுள்ளார். இப்பேரிலக்கியம் இக்காலத்தில் எழுந்த மிகச் சிறந்த புராண இலக்கியமாகும்.

(2) விரதங்கள் பற்றிய புராணங்கள்

தமிழ்நாட்டை விட ஈழத்திலேயே விரதங்கள் பற்றிய பல புராணங்கள் தோன்றியுள்ளன. விரதங்களின் பயன்களை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவனவாக இவை அமைகின்றன. சுன்னாகம் அ. வரதபண்டிதர் சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசி புராணம் என்பவற்றைப் பாடினார். வட்டுக்கோட்டை நா.

சிவசுப்பிரமணியசிவாசாரியார் கந்தசட்டிப் புராணம், ஏகாதசிப் புராணம், விநாயகசட்டிப் புராணம் ஆகியனவற்றை இயற்றியுள்ளார். மட்டக்களப்பு ச. பூபாலபிள்ளை சீமந்தனி புராணம் பாடியுள்ளார்.

(3) அடியார்கள் பற்றிய புராணங்கள்

வட்டுக்கோட்டை மு. ஆறுமுகம்பிள்ளை சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணம் பாடியுள்ளார். செய்யுளாலும் உரைநடையாலும் அமைந்துள்ளதால் இப்புராணம் தனித்துவமுடையதாக அமைகின்றது. பாவலர் சரித்திரதீபக ஆசிரியர் அளவெட்டி வைத்தியநாதத் தம்பிரான் வியாக்கிரபாத முனவர் பற்றி ஒரு புராணம் பாடியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(4) இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ புராணங்கள்

ஈழத்தைச் சேர்ந்த பதுறுத்தீன் புலவர் முகியித்தீன் புராணம் பாடியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த இவர் தமிழ்நாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் ஆவர். கிறிஸ்தவப் புராணங்கள் என கூழங்கைத்தம்பிரான் இயற்றிய யோசேப்பு புராணம், தொம்பிலிப்புப் பாடிய ஞானானந்த புராணம், அளவெட்டி வே. கனகசபைப் புலவர் பாடிய திருவாக்குப் புராணம் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

(5) புதிய புராணங்கள்

புராணம் என்னும் வடிவத்தினூடாகப் புதிய சமுதாயப் பொருளைப் பாடும் புதிய மரபு தமிழிலே தோன்றியது. இவ்வகையில் ஈழத்தவர்களே இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்டு வழிகாட்டினர். ஏழாலையைச் சேர்ந்த நட்டுவச் சுப்பையனார் என்பவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் கனகி புராணம் பாடப்பட்டது. இது மாவிட்டபுரம் தேவதாசியீது பாடப்பட்டதாகும். இது போன்று 'பனங்காய்ப் பாரதம்' எனப்படும் தால புராணம், மற்றும் கோட்டுப் புராணம் என்பவையும் புதிய பொருளுடைய புராணங்களாகும்.

இவ்வாறு ஈழத்திலே தோன்றிய புராண வரிசையிலே அமைவது மாவைப் புராணம். 1977இல் மயிலங்கூடல் பண்டிதர் சி. அப்புத்துரையும் பி. நடராசனும் பதிப்பித்து வெளியிட்ட மாவை முருகன் கவிப்பூங்கொத்து என்னும் நூலில் மாவைக் குருமணி சா. குமாரசுவாமிக் குருக்களாற்பாடும்

பட்ட மாவைப் புராணம் நூலிலிருந்து மாருதப்பிரவல்லி உற்பத்திப் படலப் பாடல்கள் பன்னரண்டு அச்சிடப்பட்டுள்ளன. பதிப்பாசிரியர்கள் பின்வரும் தகவல்களை அடிக்குறிப்பாகத் தந்துள்ளனர்.

“ஆக்கம் - 1913. இந்நூல் 23 படலங்களையும் 1583 விருத்தப் பாடல்களையும் கொண்டது. இது இதுவரை அச்சிடப்படவில்லை. நூலாசிரியரின் புதல்வர் கலைமாமணி கு. பாலசுந்தரக் குருக்கள் அவர்களிடம் கையெழுத்துப்படி உண்டு. மாவைப் புராணம் வெளிவர மாவை முருகன் அன்பர்கள் ஆவன செய்யவேண்டும்.”

இக்குறிப்பின்படி மாவைக் குருமணி சா. குமாரசுவாமிக் குருக்களாற் பாடப்பட்ட மாவைப் புராணம் இன்னும் வெளிவரவில்லை என்பதை உணரக்கூடியதாயுள்ளது.

3. இவ்வாமுது பதிப்பிக்கப்படும் மாவைப் புராணம்

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியினைத் தந்தார். அதைப் படித்துப்பொழுது அது படியெடுக்கப்பட்ட மாவைப் புராணப் பிரதி என்பதை அறியக்கூடியதாயிருந்தது. அவ்வாறு கிடைத்த மாவைப் புராணக் கையெழுத்துப் பிரதியில் அப்பிரதியினைப் படியெடுத்தவர் ஒரு குறிப்பினைத் தந்துள்ளார். அதனை ஒளிப்படப்பிரதியாகக் கீழே தருகிறோம்.

மாவைப் புராணம் - திருச்சிப்பாண்டி மாவைப் புராணம்

1875 கி.மு. சி. பி. 1875

திருச்சிப்பாண்டி மாவைப் புராணம்

மாவைப் புராணம்

மாவைப் புராணம்

மாவைப் புராணம்

மாவைப் புராணம் - திருச்சிப்பாண்டி மாவைப் புராணம்

மாவைப் புராணம் - திருச்சிப்பாண்டி மாவைப் புராணம்

மாவைப் புராணம் - திருச்சிப்பாண்டி மாவைப் புராணம்

பாவலர் சரித்திரத்தில் இவர்பற்றி பரம்பரை
 யின் தலைவராக அமைந்தார். 1875-ல்
 இவரது தலைவராக மாடிகளில்
 சிவசுந்தரிபெரியார் கல்விக்காக
 அமைந்தார். 1875-ல் இவரது தலைவராக
 மாடிகளில் அமைந்தார்.

மேற்படிப் பகுதியில் கையெழுத்திலுள்ளவை வருமாறு:

இம்மாவைப்புராணம் ஆக்கியோன் மா. காசிநாதப்புலவர் 1875ம்
 வரு சித்திரை மீ 8உ இதை எழுதித் தரும்படி என்னிடம் தந்தவர்

இப்படிக்கு
 சி. காசியன் போத்தி
 கொக்குவில்.

இ.து பாடியவர் கொக்குவில் மா. காசிநாதப் புலவர்.

இராமாயணச் சுருக்கம் பாடியவர். பாவலர் சரித்திரத்தில் இவர்
 பரம்பரை முதலி யாகவும் இவர் பாடிய நூல்களும் சொல்லப்பட்டு
 இருக்கின்றது. இவர் பழைய வட்டுக்கோட்டைச் சாஸ்திரசாலை
 யிலே கல்விகற்று அரங்கேறியவர். அதிகாரி குலசேகர முதலியார்
 மகன் இராசகாரியகந்தப்ப முதலியார் மகன்.

மாவைப்புராணப் படியெடுத்தவர் தரும் தகவல்கள் அப்புராணத்தை
 இயற்றிய ஆசிரியர் பற்றிய வரலாற்றைத் தெளிவாக உணர்த்துவனவாகத்
 தெரியவில்லை. முதலிலே மாவைப்புராண ஆசிரியர் மா. காசிநாதப்
 புலவர் என்று கூறப்பட்டது. பின்னர் “அதிகாரி குலசேகரமுதலியார் மகன்
 இராசகாரியகந்தப்ப முதலியார் மகன்” என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்.
 அப்படியெனின் அவர் பெயர் மா. காசிநாதப்புலவர் என்று கூறுவதற்குப்
 பதிலாக க. காசிநாதப்புலவர் என்று கூறியிருக்க வேண்டும். மேலும்
 “பாவலர் சரித்திரத்தில் இவர் பரம்பரை முதலியாகவும் இவர் பாடிய
 நூல்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவர் பழைய வட்டுக்கோட்டைச்
 சாஸ்திரசாலையிலே கல்விகற்று அரங்கேறியவர்.” என்றும் குறிப்பிடப்பட்

டுள்ளது. எனவே, ஜே.ஆர். ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை எழுதிய பாவலர் சரித்திர தீபகம் (1886) என்ன கூறுகின்றது என்பதைப் பார்ப்போம். அந்நூலில் ஒரு காசிநாதப்புலவர் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது:

“இவர் யாழ்ப்பாணம் அச்சுவேலிக் கோயில்பற்றில் வசித்த சோதிட சாஸ்திரிகளுள் ஒருவர். நீலகண்டர் என்னும் ஒருவர்க்கு அன்பான புதல்வர். கிறிஸ்தாப்தம் கள்களும் வரு பிறந்து கஅருசு ஆம்வரு இறந்தனர். சோதிட சாஸ்திரம் தேர்ந்து அதில் வல்லவராம் இவர், இலக்கிய ஆராய்ச்சியும் உடையராய் வித்தாண்மை பூண்டு தாலபுராணம் எனும் ஓர பாடல் இயற்றினார். அதைப் பணங்காய்ப் பாரதம் என வழக்கத்திற் கூறுவர்.

யாம் அதனைக் கண்ணுற்றிராமையால் அதனை நயநட்டங் கூறுதல் கூடாதேனும், கற்பக விருட்சம் எனப் பெயரிய தெய்வ விருட்சத்திற்கு இலக்காய் எம்முரிலிருக்கும் பனைமரப் பெருமையும் அவற்றின் பிரயோசன நயங்களுமே அப்பாடற் பொருளாம் எனத் துணிகின்றோம். பனைப் பெருமை கூறினும், ஓர்போது ஒரு வகைக் கேலிப் பாடலாகவும் இருக்கலாம். அப்புராணத்திற் சில விருத்தங்கள் கைக்கெட்டியும் கரலிகித ஏட்டுப் பிரதிகளில் நடபடியாய்ப் புகும் அபத்தங்களினாலோ அன்றி வாய்ப்பாடத் தவறாலோ அசை சீர்கள் நேராய் ஓசை சிறப்பாயிராமை பற்றிப், பாடல் மாதிரிக்காகவேனும் அதனைத் தராதொழிந்தோம். இப் பாடல் அல்லாது பல தனிப்பாக்களையும் இவர் பாடினர் என்று கேள்வி.”

பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர் குறிப்பிடும் காசிநாதப்புலவர் மாவைப் புராணம் பாடியதாகக் குறிப்பிடவில்லை. மேலும், மாவைப் புராணத்தைக் கையெழுத்திலே படியெடுத்தவர் அப்புராண ஆசிரியர் “கொக்குவில் மா. காசிநாதப்புலவர்” என்று குறிப்பிடுகிறார். கி.பி. 1854இல் காசி நாதப்புலவர் இறந்துவிட்டதாகப் பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர் கூறுகிறார். ஆனால், இப்புராணம் படியெழுதக் கொடுக்கப்பட்ட காலம் கி.பி. 1875 ஆகும். இத்தரவுகளிலிருந்து ஒரு முடிவினை ஊகிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. அதாவது, காசிநாதப்புலவருடைய குடும்பத்தினர் அச்சுவேலியிலிருந்து கொக்குவிலுக்குக் குடியிருக்க வந்திருக்கலாம். இவர் பாடிவைத்திருந்த புராணத்தை இவருடைய உறவினர் படியெழுதக் கொடுத்திருக்கலாம். படியெழுதியவர் காசிநாதப்புலவர் கொக்குவில்லைச் சேர்ந்த

வரென்று எண்ணியதுடன் தனக்குத் தெரிந்த செய்திகளையும் அவர் சேர்த்திருக்கலாம். இது தொடர்பாக ஒரு சிக்கல் எழுகின்றது. அது என்ன வெனில் பாவலர் சரித்திரத் தீபகம் குறிக்கும் காசிநாதப்புலவரின் தந்தையார் பெயர் நீலகண்டன் என்று கூறுவதேயாகும். அப்படியெனின் இப்புராணத்தைப் பாடியவர் நீ. காசிநாதப்புலவர் என்று கொள்ளவேண்டும். ஆனால் படியெழுதியவர் மா. காசிநாதப்புலவர் என்றே குறிப்பிடுகிறார். எனவே மேற்படி ஊகம் பொருத்தமாக அமையவில்லை. எனவே, மாவைப் புராணத்தைப் பாடியவர் நீ. காசிநாதப்புலவர்ல்ல. கொக்குவில்லைச் சேர்ந்த மா. காசிநாதப்புலவரே எனக் கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும்.

மாவைப் புராணத்தைக் கையெழுத்திலே படியெடுத்தவர் கூறியுள்ள, “இம்மாவைப்புராணம் ஆக்கியோன் மா.காசிநாதப்புலவர் 1875ம் வரு சித்திரை மீ 8உ இதை எழுதித் தரும்படி என்னிடம் தந்தவர்.

இப்படிக்கு
சி.காசியன் போத்தி
கொக்குவில்.

என்னும் கூற்றினை உண்மையானதாக நாம் கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. இக்கூற்றின்படி மாவைப்புராணம் 1875ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே பாடப்பெற்றது என அறிகிறோம்.

1913ஆம் ஆண்டு மாவைக்குருமணி சா. குமாரசாமிக்குருக்கள் மாவைப் புராணம் பாடியதாகிய செய்தியினை முன்னர் பார்த்தோம். ஆனால், அப்புராணப் பிரதி நம்முடைய கைக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஒப்பிட்டு நோக்குதற்கு வாய்ப்பில்லை. எனவே நமக்குக் கிடைத்த கையெழுத்துப் படியினையே நூலாக வெளிக்கொணர எண்ணினோம். மாவை முருகன் அடியார்களுக்கு இது உவப்பாயிருக்கும் என நம்புகிறோம். மாவை முருகன் அடி பணிந்து இப்பணி தொடங்குகிறோம்.

கையெழுத்துப்படி என் கையில் கிடைத்தபொழுது எல்லாப் படலங்களும் பாடல்களும் இருந்தன. ஆனால் அது மிக நலிந்த நிலையிலேயே இருந்தது. 1995 இடப்பெயர்வு ஏற்பட்டது. திரும்பி வந்தபொழுது வீட்டின் கூரையில் ஏற்பட்ட துளைகளால் மழைநீர் உள்ளே சிந்தி என்னுடைய

நூல்கள் பல நீரிலே நனைந்து சிதைந்துபோயின. அவற்றுள் மாவைப் புராணமும் நனைந்து பல பக்கங்கள் சிதைந்த நிலை மனதுக்கு வேதனை தந்தது. இப்புராணத்தில் கடவுள் வணக்கத்தையும் அவையடக்கத்தையும் நீக்கின் 23 படலங்களும் 1613 விருத்தப்பாக்களும் இருந்தன. தற்போது 1500 பாடல்களே உள்ளன. கடைசிப் படலமாகிய நாகதீர்த்த படலத்தின் 84 பாடல்களும் முற்றாக அழிந்துவிட்டன. அதற்கு முதற் படலமாகிய (22ஆவது படலம்) மணப் படலத்திலும் 29 பாடல்கள் இல்லை. இவ்விடத்தில் முன்னர்க் குறிப்பிட்ட மாவைக்குருமணி சா. குமாரசாமிக்குருக்கள் பாடிய மாவைப்புராணம் பற்றிய ஒரு குறிப்பினை இங்கு நோக்க வேண்டும். திரு.ந.சண்முகசுந்தரம் தொகுத்த 'கலையும் வாழ்வும்' என்னும் மாவிட்டபுரம் பற்றிய சிறப்பு வெளியீட்டிலே "மாவைப்புராணம்" என்றொரு பகுதி இடம்பெறுகிறது. அது தொடர்பாக பின்வரும் அடிக்குறிப்பு இடம்பெறுகிறது:

“ஆக்கம் - 1913. இந்நூல் 23 படலங்களையும் 1583 விருத்தப் பாடல்களையும் கொண்டது. இது இதுவரை அச்சிடப்படவில்லை. நூலாசிரியரின் புதல்வர் கலைமாமணி கு. பாலசுந்தரக்குருக்கள் அவர்களிடம் கையெழுத்துப்படி உண்டு. மாவைப்புராணம் வெளிவர மாவை முருகன் அன்பர்கள் ஆவனசெய்ய வேண்டும்.”

அப்புராணத்தில் இடம்பெறும் “மாருதப்புரவல்லி உற்பத்திப் படலம்” என்னும் பகுதியிலிருந்து 12 விருத்தப்பாக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இக்குறிப்பின்படி குமாரசுவாமிக்குருக்கள் பாடிய மாவைப்புராணம் 1583 பாடல்களையும் 23 படலங்களையும் கொண்டது. ஆனால் காசிநாதப்புலவர் பாடிய மாவைப்புராணம் 23 படலங்களையும் 1613 பாடல்களையும் கொண்டது. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் பாடியனவெனக் கொடுக்கப்பட்ட 12 பாடல்களும் காசிநாதப்புலவரின் மாவைப் புராணத்திலே காணப்படுகின்றன. காசிநாதப்புலவர் பாடிய புராணம் 1875க்கு முன்னர் பாடப்பட்டது. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் பாடிய மாவைப் புராணம் 1913இல் பாடப்பட்டது. அப்பிரதி இன்னும் நம்முடைய கைக்கு எட்டவில்லை. இன்னொரு மாவைப் புராணப் பிரதி கிடைக்குமாயின் ஒப்பிட்டு நல்ல பதிப்பினை மேற்கொள்ளலாம். மாவைக்கந்தனின் அருள் பாலிக்குமென நம்புகிறேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப்படியில் பாடல்களின் பகிரவு பின்வருமாறு அமைவதைக் காணலாம்:

பாடல் தொகுதி கையெழுத்துப்படி

கையெழுத்துப்படி கையெழுத்துப்படி	12	
அவையடக்கம்	20	7
பாட்டு	21	41
நகல்படல்	20	34
நகல்படல்	20	12
தமிழ் கையெழுத்துப்படி	38	
மலர் பாக்டரி கையெழுத்துப்படி	48	
கையெழுத்துப்படி	42	
பெரிய கையெழுத்துப்படி	31	
மலர் பாக்டரி கையெழுத்துப்படி	43	
மலர் பாக்டரி கையெழுத்துப்படி	57	
மலர் பாக்டரி கையெழுத்துப்படி	41	
கையெழுத்துப்படி	119	
கையெழுத்துப்படி	113	
கையெழுத்துப்படி	36	
கையெழுத்துப்படி	22	
கையெழுத்துப்படி	49	
கையெழுத்துப்படி	65	
கையெழுத்துப்படி	103	
கையெழுத்துப்படி	174	
கையெழுத்துப்படி	78	
கையெழுத்துப்படி	54	
கையெழுத்துப்படி	123	
		84
		84
		<u>1613</u>

ஆனால் சில படலங்களிலே பாடல்கள் கூடிக் குறைந்திருப்பதைக் காணக் கூடியதாயுள்ளது. கையெழுத்துப் பிரதியைத் தட்டச்சுச் செய்த பொழுது பாடல் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு அமைகின்றது:

கடவுள் வணக்கம்	12
அவையடக்கம்	07
நாட்டுப்படலம்	41

நகரப்படலம்	34
நகுலப்படலம்	12
இலங்கை மான்மியப்படலம்	27 (11 பாடல்கள் இல்லை)
யாழ்ப்பாடிப்படலம்	48
வாலசிங்கனூற்பத்திப்படலம்	42 (3 பாடல்கள் இல்லை)
முடிசூட்டுப்படலம்	31
வாலசிங்கன் வேட்டையாடு படலம்	112
யாழ்ப்பாணங் குடியேற்றுப் படலம்	57
மாருதவல்லியுற்பத்திப் படலம்	41
குணாலய முனிவருபதேசப் படலம்	119
தீர்த்த யாத்திரைப் படலம்	113
நகுலங்காண் படலம்	36
தானஞ்செய் படலம்	22
திருமுகோதயப் படலம்	49
சோழனெதிர்கொள் படலம்	106
மகிழ்ச்சிப் படலம்	106 (03 பாடல்கள் சூடுதலாயுள்ளன)
திருவாலையோற்பனப் படலம்	171 (03 குறையவுள்ளன)
மணம்பேசு படலம்	78
கதிர்காம யாத்திரைப் படலம்	56
சங்கிலிச் சயிலக் காட்சிப் படலம்	120
கடிமணப் படலம்	56

அழிவுக்குப் பின்னர் கிடைத்த மாவைப் புராணப் பிரதியில் 22 படலங்களும் 1500 செய்யுட்களும் உள்ளன.

1. மாவைப் புராணப் படலங்களின் சுருக்கம்

மாவைப் புராணம் கடவுள் வணக்கத்துடன் தொடங்குகின்றது. விநாயகப் பெருமானை வணங்கி சிவனையும் உமையையும் பணிந்து ஆசிரியர் பாடும் பாடல் வரலாற்றுச் செய்தியுடன் அமைகிறது.

“சிங்கவாகுவின் சுதன்செய் சிவாலய நான்கந் நான்கி னங்கவாகுவி னமைந்த வரும்பெருங் குலக்கோவிற் செங்குவாகுடைத் திருத்தம்ப லேசு ரளிணை மலர்த்தாட் பொங்கவாவுடன்றுதித்துப் போற்றுதும் புகழ்ந்து நாடே.” இவ்வாறு திருத்தம்பலேசுரரை வணங்கி, “வாதங் கொள்வோர்க்கு

மிக்கமறைகட்கு மதிக்கவொண்ணா மாறங்க மாவைநாதன் மலரடி முடிமேல் வைப்பாம்”

என்று மாவைக் கந்தனைப் போற்றுகிறார். அவையடக்கத்தில், “ஆரியத் துமுனாக்குநர் நூல்வழி சீரி னாய்ந்து தெரிந்து தமிழினாற் கூரும் வேற்படை கொண்ட குமரன்றன் பேரிருங்கதை பேசின னென்பவே” என்று அம் மாவைக் கந்தன் கதையாக இம்மாவைப் புராணம் அமைவதாகக் கூறும் புலவர்,

“துரக சுந்தரி துன்ப மகன்றதும்
அரவத் தார்வத னாரம்ப மேன்மையும்
பெருகு மாமணப் பேறும் பிறவுமே
கரவி லாது கழறுமிக் காதையே”

என்று மாவைப்புராணக் கதையின் சுருக்கத்தைக் கூறுகிறார்.

நாட்டுப்படலத்துடன் புராணம் தொடங்குகின்றது. நாட்டின் செழுமை யினைக் கூறும் ஆசிரியர் நாட்டிலே பெய்யும் மழைபற்றிக் கூறுமிடத்து “மழைதமிழ் நிகர்ந்து வந்தது மலைக்கணை” என்று மழை தமிழை ஒத்து வந்தது எனக் கூறுகிறார். தன் நாட்டு உணர்வையும் ஆசிரியர் பின்வரும் பாடலிலே குறிப்பிடுகிறார்:

“சோழமண்டல மெங்கும் தோன்று வான் பொருள்
ஈழமண்டலப் பொருட் கில்லை நேரென
வேழைமண் டலமெம தென்று கூறியே
மாவழைமண்ட லத்தரு மதிக்க வைகிறே.”

மாவை நகரத்தின் சிறப்பு இரண்டாவது படலத்திலே கூறப்படு கின்றது. முதலாவது பாடலிலே ஈழநாட்டின் முகமாக மாவை நகரை உரு வகிக்கிறார். ஈழநாட்டை ஒரு மானிட வடிவாக ஆசிரியர் காண்கிறார். கதிர்காமமும் தேவேந்திரமுனையும் இரு கால்களாகவும், மதுகுதனு டைய கோவில்கள் (வல்லிபுரம், பொன்னாலை) இரு கண்களாகவும், நல்லை நகர் மார்பாகவும், திருஞானசம்பந்தரும் சுந்தரமூர்த்தியும் வணங்கிப் பதிகம் பாடிய திருக்கோணேஸ்வரமும் திருக்கேதீஸ்வரமும் இரு தோள்க ளாகவும், மாவைநகர் முகமாகவும் அமைவதாக,

கதிர்காமமிலங்கு மிடைநாடிரு கால்களாக
மதுசூதன் கோவிலிரு கண்வர நல்லைமார்பாய்த்
துதிசேர் பதிகத்தலமே துணைத்தோள் களாக
விதியாரு மாவைநகரே முகமாய் விளங்கும்.

எனப் பாடுகிறார்.

இவ்வாறு தொடங்கும் நகரப் படலத்தில் மாவை நகரிலே பல வகை
மக்கள் திரிகின்றார்கள் எனவும் திருமண நிகழ்வுகளை நடத்துதற்குப்
பலர் அங்கு வருகின்றார்கள் என்றும் கூறுவதாக,

சிங்க எத்தினர் சீனர் திரிகுவார்
வங்க எத்தர் வடுகர் வருகுவார்
மங்கள த்தின் வதுவை யியற்றுவார்
இங்கள விலர் எய்துவா ரென்றுமே.

என்னும் பாடல் அமைகிறது. நிறைவாக நகரப்படலம், மாவைக்
கந்தனின் கோலச் சிறப்பையும் அருட் சிறப்பையும் கூறும்,

திருமலியிக் கோவிற்கண் டேவியாந் தெய்வயானை
மருவியளகஞ் சேர்ந்த மான்மகள் வள்ளியோடு
குருமலி குமரனெந்தை குறிப்பருங் கருணைகொண்டு
பருமலி வரங்களீந்து பைஞ்ஞீலங்காக்குமன்றே.

என்னும் பாடலுடன் முடிவடைகின்றது. நாடும் நகரும் பாடிய புலவர்
அங்குள்ள நகுலமலையைப் பாடுவதாக 'நகுலப் படலம்' அமைகிறது.
அம்மலை எல்லாக் கடவுளரையும் ஒத்திருப்பதாகப் புலவர் காண்கிறார்.
விநாயகன், பிரம்மன், திருமால், சிவன், முருகன் ஆகியோரின் வடிவங்கள்
போல இம்மலை காட்சி தருவதாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றது.
திருமாலாகத் தோற்றமளிக்கும் நகுலமலை பற்றி,

அடியின் பாற்பட வாறு பெருகலில்
முடியின் பாலிற் றுழாய்த்துணர் மெய்த்தலி
னிடையின் பாற்பட வல்லி யிருத்தலிற்
படியை யுண்டிடு பண்ணவன் போன்றதே

என்று புலவர் கூறுகிறார்.

‘இலங்கை மான்மியப் படலம்’ இராவணனுடைய காலத்துக்குப் பின் இலங்கை யார் யாரால் ஆளப்பட்டது பற்றி புலவர் இப் படலத்திலே குறிப்பிடுகிறார். இதன் இயற்கைத் தோற்றத்தையும் வளத்தையும் நன்கு காட்சிப்படுத்துகிறார். இப்படலத்தில் 11 பாடல்கள் இல்லாமற் போய்விட்டன. இப்படலத்தின் 23ஆம் பாடலுக்குப் பின் சில பாடல்கள் தொலைந்திருக்க வேண்டும்போல் உள்ளது. 23ஆம் பாடலுக்கும் 24ஆம் பாடலுக்கு மிடையே தொடர்பு ஏதும் இல்லாமற் காணப்படுகிறது. இதன் இறுதிப் பகுதியில் சோழ தேசத்தில் பலராலும் புகழப்படும் வீரராகவன் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவன் கண் பார்வை இல்லாதவன், ஆனால் சிவனுடைய அருளாலே எல்லாவற்றையும் மனக்கண்ணாலே பார்ப்பவன் எனப் பின்வரும் பாடலடிகளிலே கூறப்படுகிறது.

முன்னொளிப் பெறுகணிலன் முக்க னெம்பிரான்
பன்னருட் கொண்டெலா மனக்கண் பார்த்துளான்

அத்தகையவன் இசையிலே வல்லவன் என அறிகிறோம்.

இவன் பற்றிய விபரங்களை அடுத்து வரும் ‘யாழ்ப்பாடிப் படலம்’ கூறுகின்றது. வீரராகவன் என்னும் யாழ்ப்பாடி மூவேந்தர்கள் முன்னிலையிலே யாழ் இசைத்தமை பற்றி இப்படலம் பாடுகின்றது. அவனுடைய வாழிடம் ஆலவாய் எனவும், அது,

தமிழ் வளர்ந்தது சங்கம் வாழ்ந்தது
அமிழ்து எழுந்த பாலாழி யாமென
இமிழும் வகைமேலே ஏடெ முந்தது
அமலன் வாழிய ஆலவா யதே.

என அமைகின்றது. வீரராகவனின் இசையின் போக்கினை,

தூங்கலி னோசை துள்ளலி னோசை
யேங்கலி னோசை யாமிசை யேமும்
மாங்குயி லோசை மங்க விசைத்தா
னாங்குளர் கேட்டே யகமகிழ் வானார்.

என ஆசிரியர் பாடுகின்றார். இத்தகைய நல்லிசையினைக் கேட்ட மன்னர் மகிழ்ந்து அந்த இசைக்கலைஞனின் விருப்பினை நிறைவேற்று

கின்றனர். இலங்கைக்குத் தான் போகவேண்டும் அங்கு ஒரு நிலம் கொள்ள வேண்டும் எனக் கேட்ட அவன் விருப்பினை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதை,

மாலையில் மணிகளின் னாயக மணியே
வேலை யிலங்கை யினுத்தா மேவும்
மேலை நிலம்பெற வேண்டின னென்றான்
லீலைகொள் மன்னனு மீய்ந்தன மென்றான்

என்னும் பாடலாலே புலப்படுத்துகிறார். உடனடியாகவே வீரராகவன் இலங்கை செல்கிறான். அங்கு கண்டி மன்னனைக் காண எண்ணுகிறான். இத்துடன் யாழ்ப்பாடி படலம் முற்றுப்பெறுகிறது.

கண்டி மன்னன் வாலசிங்கனுடைய தோற்றம் முதலிய விவரங்களை அடுத்த “வாலசிங்கன் உற்பத்திப் படலம்” பாடுகிறது. கண்டி மன்னனாகிய வாலசிங்கனின் தோற்றம் பற்றி இப்படலம் பாடுகின்றது. அவனுடைய தோற்றம் பற்றிப் புராணவாசிரியர் “தாமரை மலரிலே வீற்றிருக்கும் பிரம்ம தேவன் தரும் அரசர்களுள்ளே கசடுகள் போன்றவர்கள் கழிந்துபோக பின்னர் வள்ளல்கள் இரண்டுபேர் ஏக, நீர் பாய்கின்ற கண்டிதனில் வடி வெடுத்து உதித்தவனாக வாலசிங்கன் தோன்றினான்” எனக் கூறுகிறார். தந்தை யாரெனத் தெரியாத வாலசிங்கன் தாயூடாக தந்தை பற்றி அறிகிறான். அவன் முடி சூடியது பற்றி அடுத்த ‘முடிசூட்டுப் படலம்’ பாடுகின்றது.

இந்தப் புராணத்தைப் படிப்பவர்கள் இதன் ஆசிரியர் இயற்கைத் தோற்றங்கள், வையக மக்கள், விலங்குகள், பறவைகள் ஆகியவற்றின் அசைவுகள் - கோலங்கள் - உணர்வுகள் என்பனவற்றையே இப்புராணத்தின் பெரும்பான்மையான இடங்களிலே பாடி மகிழ்வதை உணர்வார்கள். ஆசிரியருக்கு விருப்பமானதான ‘வாலசிங்கன் வேட்டையாடு படலம்’ அடுத்து இடம்பெறுகிறது. காட்டிலே வாழும் உயிரினங்களை நன்கு காட்சிப்படுத்துவதுடன் அவை வேட்டையாடப்படுவதையும் ஆசிரியர் விவரிக்கின்றார்.

அடுத்த படலமாகிய ‘யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றுப் படலம்’ புராணக் கதை ஊடாக ஒரு வரலாற்று நிகழ்வினை நமக்கு உணர்த்துகிறது. யாழ்ப்பாடி எனப்படும் வீரராகவன் இலங்கையிலே ஒரு பகுதி நிலம் பெற்றதை புராண ஆசிரியர் உயர்வு நவ்ற்சியாக இப்படலத்தில் கூறுகிறார்.

தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலுமிருந்து தமிழ் மக்கள் ஒரு காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறியிருந்தனர். இந்த வரலாற்று நிகழ்வை ஆசிரியர் இங்கு மிகைப்படுத்திக் கூறுகிறார்.

மாருதப்புரவீகவல்லி யாழ்ப்பாண வரலாற்றுடன் தொடர்புடைய வளாக உள்ளாள். தக்கிணகைலாச புராணம், நகுலேஸ்வர புராணம், நகுலகிரிப்புராணம் முதலானவை இவளுடைய வரலாற்றைக் கூறுகின்றன. மாவைப்புராண ஆசிரியரும் குதிரை முகம் கொண்ட அவளுடைய தோற்றம் பற்றி,

மன்னன் உக்கிரன் மனைவியால் வயிற்
பன்னகத்தலைப் பாவையேயங்கவும்
துன்னுமா முகத் துரக மாகவே
மன்ன மாருத வல்லி தோன்றினாள்

எனப் பாடுகிறார். மரபுவழிக் கதையின்படி முனிவர் ஒருவரின் தோற்றத்தைக் கண்டு நகைத்ததால் அவர் கொடுத்த சாபத்தினாலே மாருதப்புரவீகவல்லிகுதிரை முகம் பெற்றாள். தன் குதிரை முகம் நீங்க அவள் தரிசிக்காத கோவில்கள் இல்லை. தவசி ஒருவரின் வாக்குப்படி வட இலங்கையில் உள்ள கீரிமலை என்ற தீர்த்தத்தில் நீராடச் சென்றாள். அங்கு அவளுடைய குதிரை முகம் நீங்கி அழகான முகப்பொலிவினைப் பெற்றாள். மாவிட்டபுரத்துக்கு அருகே “குமாரத்தி பள்ளம்”, “வல்லிக் கிணற்றடி” என்னும் இடங்கள் இன்னும் காணப்படுகின்றன. மாருதப்புரவீகவல்லிக்குத் துணையாகச் செவிலித்தாய், பணிப்பெண்கள் போர்வீரர்களும் சென்றார்கள். அவர்கள் தங்கியிருந்த இடமே “குமாரத்தி பள்ளம்” எனவும், அவள் குளித்த கிணறு இருந்த இடம் “வல்லிக் கிணற்றடி” எனவும் அழைக்கப்பட்டன.

மாவைப்புராணத்தின்படி மாருதப்புரவீகவல்லி முற்பிறப்பிலே ஒரு தவசியைப் பார்த்து அவரைக் குதிரை என அறிவில்மொழி பயின்றதாலே, அம்முனிவருடைய சாபத்தினைப் பெற்றாள் எனக் குணாலய முனிவ ரூடாக அனைவரும் அறிகின்றனர். அவர் பல உபதேசங்களைக் கூறி, நிறைவாக,

நாமுன் கூறிய புந்திக ணன்றெனச்
 சேமித்தே சிந்தை சென்னெறிச் சென்றுநீ
 காமித் தார்களுள் கந்தக் கழலுளீஇ
 நேமித் தீர்த்தங்கள் நேருதி யாடெனா.

மாருதப்புரவீகவல்லியைப் புண்ணிய தீர்த்தங்கள் பலவற்றிற் சென்று
 ஆடுவதனால் குதிரை முகம் மாறும் எனக் கூறி அவள் நீராடக் கூடிய தமிழ்
 நாடு, இலங்கையிலுள்ள இறை தீர்த்தங்களை வரிசைப்படுத்திக் கூறு
 கிறார். இவை யாவும் “மாருதவல்லியுற்பத்திப் படலம்”, “குணாலய முனி
 வருபதேசப் படலம்” என்பவற்றில் மாவைப்புராண ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.

“தீர்த்த யாத்திரைப் படலம்”மாருதவல்லி மேலும் பல புண்ணிய தீர்த்
 தங்களுக்குச் சென்று நீராடுவதை விரிவாகக் கூறுகிறது. அப்படி நீரா
 டியும் ஏதும் பயன் ஏற்படவில்லையென மாருதவல்லி துயரப்படுவதை,

நாற்றிசைத் தீர்த்தமு நடுவண் மேவிய
 போற்றிசைத் தீர்த்தமும் பொருந்தி யாடினேங்
 கூற்றிசைப் படுதன்மை கொண்ட தன்றிநல்
 லாற்றிசைப் படுஞ்செய லடைந்தி லேமரோ.

என ஆசிரியர் கூறுகிறார். இவ்வாறு மனத்துயருடன் கந்தப் பெரு
 மானை மனதிலே எண்ணித் துயிலச் சென்ற மாருதவல்லி கனவு ஒன்று
 காணுகிறாள். அவள் “கனவினில் கருணைகொள் கந்தன்றோன்றினன்”
 எனக் கூறும் ஆசிரியர் “நைந்துநீ புலம்பலை நரலைத் தென்திசை முந்
 தொரு தீர்த்தமொன்றுண்டு மூழ்குவாய்” என்று முருகன் மாருத
 வல்லியிடம் கூறுவதாக அமைத்துள்ளார். தென்திசைத் தீர்த்தமாகிய
 நகுலமலையை அவளும் ஏனையோரும் அடைவதை அடுத்து வரும்
 “நகுலங்காண் படலம்” விவரிக்கிறது. அதனை அடைந்த குமாரத்தி நகுல
 தீர்த்தத்திலே மூழ்குவதற்கு முன்னர் தானங்கள் செய்வதை “தானஞ்செய்
 படலம்” விவரிக்கின்றது. தானங்கள் செய்த மாருதவல்லி நகுல தீர்த்தம்
 நோக்கிச் செல்லுமிடத்து அந்த இடஞ்சுட்டியைப் பயன்படுத்தி மாவைப்
 புராண ஆசிரியர் நகுல தீர்த்தத்தின் சிறப்புகளைப் பல பாடல்களிலே
 எடுத்துக் கூறுகிறார். நகுலம் மூழ்கிய மாருதவல்லி குதிரை முகம் நீங்கி
 யதும் அதனால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியினையும் அந்த நல்ல செய்தியினை

பெற்றோர்க்கு அறிவிக்க அவள் சாரணருடாக ஓலை அனுப்புவதையும் “திருமுகோதயப் படலம்” விவரமாகக் கூறுகிறது.

ஓலை கொண்டுசென்ற தூதுவர் சோழ மன்னனிடம் ஓலையைச் சேர்ப்பதும், அச்செய்தியை அறிந்த எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைவது பற்றியும், குதிரைமுகம் நீங்கிய மகளைக்காண மிகுந்த ஆவலுடன் நகுலம் நோக்கி மன்னனும் அவர்களைச் சார்ந்தவரும் படைகளும் சென்றது பற்றியும், இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தும் புராண ஆசிரியர் அவர்களுடைய செல்கையினைத் தன்னுடைய புலமைத்திறனை வெளிப்படுத்த பல பாடல்களாலே பாடுவதையும், தந்தையும் மகளும் நேராகக் காண்பதையும் அடுத்துவரும் “சோழனெதிர்கொள் படலம்” விளக்கமாக உரைக்கின்றது. அடுத்து வரும் “மகிழ்ச்சிப் படலம்”, “திருவாஸையோற்பனப் படலம்” ஆகியன சோழனுடைய மகள் பிணி நீங்கி, குதிரைமுகம் நீங்கப்பெற்றமையை எல்லோரும் கொண்டாடுவதையும் இந்த மகிழ்ச்சிக்குக் காலாக இருந்த கந்தக் கடவுளைப் போற்றுவதையும் கூறுகின்றன. இப்பாடல்களுள் மாவைக் கந்தனுடைய விழா பற்றி,

விண்முகத்தர் விரும்பும் விழாவினை
மண்முகத்துளர் மாவைப் பதியினி
னண்ணுகத்தினிற் காணுற நல்கிய
சண்முகற்குத் தகுந்தகு மென்றனர்.

இவ்வேளை, குதிரைமுகம் நீங்கிய மாருதவல்லியின் அழகினைக் கண்ட ஒரு பண்ணவன் அதனை கண்டியரசன் வாலசிங்கனிடம் கூறினான். சோழமன்னனின் மகள் மாருதவல்லி இலங்கை வந்ததும், நகுலதீர்த்தத்திலே மூழ்கி அவள் குதிரை முகம் நீங்கி அழகிய முகமும் அங்க சுந்தரி என்ற பெயரையும் பெற்ற வரலாற்றையும், அவள் தந்தை,

உச்சியம் பொழுதுகாணா தொருபெருங் கோவிற்கட்டி
செச்சைவேற புங்கவற்குத் திருவிழா விரும்பச்செய்து
மச்சமாடங்கொள் மாவைமா நகரென வகுத்தான்.

என்பதையுங் கூறினான். சோழனின் மகளைத் தான் விரும்புவதாக கண்டி மன்னன் கூறினான். உடனடியாக வாலசிங்கன் சோழமன்னனுக்கு மணவோலை அனுப்புகிறான். சோழமன்னன் அதனை ஏற்று மறுமொழி

அனுப்புவதாகவும் உடனடியாக மன்னன் சேனையுடன் ஈழதேசத்தக்குச் சென்றதையும் “மணம்பேசு படலம்” விரித்துரைக்கிறது. அவ்வாறு சென்ற சோழ மன்னனுடைய சேனையும் மக்களும் கதிர்காமம், சங்கிலிச் சயிலம் ஆகியவற்றுக்குச் சென்றமை பற்றி புராண ஆசிரியர் பல பாடல்களை “கதிர்காம யாத்திரைப் படலம்”, “சங்கிலிச் சயிலக் காட்சிப் படலம்” ஆகிய வற்றிலே பாடியுள்ளார். அடுத்து வரும் “கடிமணப் படலம்” கையெழுத்துப் பிரதியில் 84 பாடல்கள் உடையதாயிருந்தது. அழிவின் பின்னர் 56 பாடல்களே கிடைத்தன. அப்படலம் வாலசிங்கனும் அங்கசுந்தரியும் மணம் முடித்தமை பற்றிக் கூறுகின்றது.

இப்புராணத்தின் நிறைவுப் படலமாக அமைந்தது 84 பாடல்களைக் கொண்ட “நாகதீர்த்த படலம்” ஆகும். ஆனால் பேரிடர் காரணமாக அப்படலம் முற்றாக அழிந்துவிட்டது. அது எங்கள் தவக்குறைவேயாகும்.

4. மாவையுராண இலக்கியப் போக்கு

மாவையுராண ஆசிரியர் கையாளும் உவமைகள் விதந்து பேசத் தக்கன. நாட்டுப்படலத்திலே மழைபொழிந்ததை “மழை தமிழ் நிகர்த்து வந்தது மலைக்கணை” (30) என்று மழைக்குத் தமிழை உவமையாகக் கூறுகிறார். நெல்லின் தோற்றப் பொலிவினைக் கூறுமிடத்து, அறிஞர்கள் மிகுந்த அறிவுப் பாரத்தால் குனிந்து சாய்கின்ற விநயத்தினையும், வெறியுள்ளோர்கள் சமநிலையின்றி விரிந்து சாய்வதை

“குறைவறு மறிஞ்சுந் குனிந்து சாய்த்தன
வெறிமிகுந் தோர்களின் விரிந்து சாய்ந்தவே”

நெல்லுச் சாய்ந்ததற்கு இரண்டு உவமைகள் கூறப்படுகின்றன. ஒன்று “குறைவறும் அறிஞர்” மற்றது “வெறிமிகுந்தோர்”. இருவருடைய செயல்களைச் கூட்டும் வினைகளை ஆசிரியர் வெவ்வேறாகக் கூறுகிறார். அறிஞர்கள் தங்கள் தலைகளை தாங்களே குனிந்து “சாய்த்தனர்” என்று கூறும் ஆசிரியர் வெறியரின் தலைகள் தாமாகவே “சாய்ந்தனவே” என்று கூறுகிறார். இந்த வையகத்தைக் கடவுட் பூ மங்கை என உருவகப்படுத்தும் ஆசிரியர் அவள் நிலவென்னும் ஆடையை உடுத்துக் கொண்டாள் என்பதை, “கடவுட்பூ மங்கை கொள்ளைவெண்ணிலவெனுங் கூறை கொண்

டனள்” எனக் கூறும் பாடலடிகள் பிற்கால பாரதிதாசனின் “நீல வான் ஆடைக்குள் உடல் மறைத்து நிலாவென்று காட்டிவிட்டாய் ஒளி முகத்தை, கோல முழுவதும் நீ காட்டிவிட்டால் காதல் கொள்ளையிலே இவ்வுலகம் சாமோ” என்னும் பாடலை நினைவுபடுத்துகிறது.

குதிரை முகம் நீங்கிய மாருதவல்லியின் அழகிய தோற்றத்தைப் புராணவாசிரியர் பல்வேறு வகையிலே புனைந்துரைக்கிறார். அவருடைய காட்சிப்படுத்தலும் எடுத்துரைப்பும் மிக நேரத்தியாக அமைகின்றன. குதிரை முகம் நீங்கிச் சற்று நேரத்தில் பகலவன் தோன்றுகிறான். திங்களும் வானிலே உள்ளான். இருவரும் மாருதவல்லியை நோக்கியதை, “இங்கு உலகெலாம் விரும்ப எழுதரு மிரவி போன்ற திங்களும் மருண்டு பார்க்கும் திருப்பொலி வதனவட்டம்” என்று விவரிக்கப்படுகிறது.

குதிரை முகம் நீங்கும்படியாக மாருதவல்லி முருகப்பெருமானை வேண்டி இரங்குவதாக 456ஆவது பாடல் தொடக்கம் 465ஆம் பாடல்கள் அமைகின்றன.

“மும்பன் முகநம்பிக் கிளைய வொருத்தா வருத்தமகற்றாயோ”

என்றும்,

“..... பழைய சங்கத்தமிழ்ப் புலவ புகலீய் தலைவ வெமக்காய புரவிமுகம் போக்கரிதாமோ”

என்றும்,

“அரிமருகா தாக்குந் துயர்நோய் போக்காயோ”

என்றும் ஆழமான துயரினை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன.

5. மாவைய்புராணத் தரும் சமயச் செய்திகள்

கந்தனுடைய அருளினாலேயே மாருதவல்லியின் இந்த மாமுகம் நீங்கும் என்னும் நம்பிக்கை அவளுக்கு ஊட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே கந்தனை மனத்தில் எண்ணி பல புண்ணிய தீர்த்தங்களை அடைந்து மாரு தவல்லி நீராடச் செல்லும் நிலையில் ஆசிரியர் தீர்த்தங்கள் பற்றிய ஒரு பட்டியலைத் தருகிறார். 562 தொடக்கம் 572 வரையான பாடல்கள் மாரு தவல்லி நீராடிய தீர்த்தங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன. சோழநாட்டிலும் பாண்டியநாட்டிலும் உள்ள தீர்த்தங்கள் நிரைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

“சேது வாடுதி தென்கரை யாடுதி
பாதி மாமதி கூடிய பண்ணவன்
கோதி லாத குற்றாலமு மாடுதீ
மாதுநீ யுந்தன் மாசுகள் நீங்கவே” (563)

என்னும் பாடலைக் காட்டலாம்.

பொருத்தமான இடங்களில் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை ஆசிரியர் கூறிச் செல்கிறார். குணாலயமுனிவர் உபதேசப் படலம் ஆசிரியருக்கு வாய்ப்பாக அமைகிறது. இங்கு முனிவர் வாயாலேயே சைவசித்தாந்தக் கருத்துகள் இப் புராணத்திலே கூறப்பட்டுள்ளன. 489ஆம் பாடலிலிருந்து 538ஆம் பாடல் வரையும் சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படையான பலகருத்துகளை ஆசிரியர் கூறிச்செல்கிறார். எடுத்துக்காட்டாக, பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளுள் பிறவிகளையாக்கும் மலத்தின் (பாசத்தின்) தொடர்பு பசுவுடனேயே ஏற்படுகிறது பதியுடனல்ல என்றும், ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலத்தையும் பசுவின் முயற்சியினாலே பதி நீக்க இரு வினைகளும் அகன்று விடுகின்றன என்னும் உண்மையினை,

“அம்மலம் எழுவகைப் பிறவியாக் கிடும்
இம்மலம் பசுக்கன்றிப் பதியினுக் கில்லை
மும்மலத் தையும்பசு முயல்வ முத்தனாம்
இம்மென நிறுக்கும் ஈர்வினைகள் நீங்கிடும்” (493)

என்னும் பாடலிலே விளக்கப்படுகிறது.

இப்புராணத்திலே மாவைப்பதி பற்றியும், மாவைக் கந்தன் பற்றியும் பல இடங்களிலே குறிப்புகள் வருகின்றன. அவை வருமாறு (பாடல் எண் முதலிலே உள்ளது):

9. “ஆறங்க மாவைநாதன் மலரடி முடிமேல் வைப்பாம்”

56. முருகன் வரலாறு மாவைப்பதியிலே கூறப்படுவது பற்றி

இரண்டு குறிப்புகள் வருகின்றன:

56: “மன்றினி லாடுவான் மதலை யாமுகிற்

குன்றினி லாடுவான் சரிதை கூறவும்”

805: “கந்தனெந்தை யின்காதை கசிந்துகேட் டிருந்தாள்”

61. “தூவைவே லுடையவன் றோற்றி மேவிய
மாவைமா நகரத்தின் மாட்சி கூறுவாம்”

107. “முப்பால தானமுத லோன்ற னருமைந் தன்வைக
வெப்பால தானவெழி லாலைய மெய்துமன்றே”

123. “முத்தன் புதல்வன் மேயமாவைப் பதிமுகமாய்”

மாருதவல்லி நகுலதீர்த்தத்தில் நீராடி குதிரைமுகம் நீங்கிய பின்னர் அங்கசுந்தரி எனும் பெயர் பெறுகிறாள். அச்செய்தி அறிந்து சோழமன்னன் மகளைப் பார்க்க மாவைநகருக்கு வருகிறான். மகளுக்கு அருள்செய்த முருகப்பெருமானுக்கு மாவையிலே கோயில் கட்டும்படி கட்டளையிடுவதை,

“ தாவெட்டி குடியுந்தேவர் தொழுஞ்செருத் தணியும் வான்றோய்
காவிட்ட பரங்குன்ற முங்கடம்பமர் செந்தூ ரம்போல்
மாவிட்ட புரத்தின் வைகமான் மகளிருவர் பால்கொ
டேவிட்ட முடையார்க் குஞ்சினகர மமையு மென்றான்”

என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார். மன்னனுடைய ஆணைப்படி மாவை நகரிலே பெரியதொரு முருகனாலயம் எழுந்தது. 955ஆம் பாடல் தொடக்கம் 1197ஆம் பாடல் வரையும் திருக்கோயில் அமைக்கப்படுவது, திருக்குட முழுக்கு நடத்தப்படுவது, மன்னன் மாவை முருகனை அஞ்சலி செய்வது என்பன விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. இவ்வாறு இக்கோயில் கட்டப்பட்ட செய்தியினை இவற்றை நேராகப் பார்த்த ஒருவர் கண்டி மன்னன் வாலசிங்கனுக்குக் கூறுமிடத்து,

“இச்சொலைக் கேட்டலோடு மிவள்தந்தையே தொடங்கி
யுச்சியம் பொழுதுங்காணா தொருபெருங் கோவிற்கட்டி
செச்சைவேற் புங்கவற்குத் திருவிழா விரும்பச்செய்து
மச்சுமாடங்கொள் மாவை மாநகரென வகுத்தான்” (1197)

என்று சொல்லப்படுகிறது.

6. பிற செய்திகள்

புராண ஆசிரியர் எப்பொழுதுமே மூவேந்தரும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென எண்ணம் உடையவராயுள்ளார். புறநானூற்றுப் பாடலில் ஔவையார் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர் மூவரும் ஒருங்கிருக்கும்

காட்சியினைக் கண்டு ஒரு நீண்ட பாடலைப் பாடியுள்ளார். அதில் அம்முவரும் அன்றுபோல் என்றும் அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்ப பாடியுள்ளார். மாருதவல்லி குதிரைமுகம் நீங்கிய செய்தியினை அறிந்த சோழ மன்னன் யாழ்ப்பாணம் செல்வது பற்றி “சோழனெதிர்கொள் படலம்” விரிவாகப் பாடுகிறது. இவ்வேளையில் மூன்று மன்னர்களளுமே செல்வதாக ஆசிரியர் பாடுகிறார். மூன்று மன்னர்களும் தேர் ஏறியதை,

“சேழியனுயர் செம்பொனி னாகிய தேரினும்
பூழியனுயர் மாணிக்கத் தேரினும் பொன்னியை
யாழிசெல்ல நடாத்து மனாரங்கொள் தேரினும்
வாழிவாழியர் வாழ்ந்திட வேறினர் மாறிலார்” (835)

என்று கூறும் ஆசிரியர் அவர்களுடைய தேவிமாரும் தண்டிகை ஏறியதை,

“மன்னர் தேவியர் மூவரும் மாமணிமாற்றினாற்
றன்னலங் கொளுமா பெருந்தண்டிகை யேறினார்” (838)

என்று பாடுகிறார். அம்முவரையும் “சங்கராசர்” (845) என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

மாருதவல்லி தன் குதிரைமுகம் நீங்க தீர்த்த யாத்திரை புறப்பட்ட போது நடந்த ஒரு சுவையான செய்தியினை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். அவளுடன் சென்ற தோழிமார் மாருதவல்லி குதிரைமுகத்துடன் வருகின்ற போது தாமும் குதிரைமுக மூடிகளை அணிந்துசெல்ல முடிவு செய்கின்றனர். அதனை,

“மாமுகி தன்னருள் வடிவம் வனிதையர் கண்டே
நாமுமில் வடிவம் நலமுற வணிகுவம் நன்றே
போமிவ னோடெம் புரையறு போமினி யென்றே
மாமகள் வெருவும் வடிவம் மகிழ்வொடு கொண்டே” (587)

என்று பாடுகிறார்.

7. வொறுத்தருள்க

மாவைப்புராணக் கையெழுத்துப்பிரதி பெருக்தொகையான கையெழுத்துப் பிழைகளுடன் காணப்பட்டது. பல இடங்களில் முகர ளகர,

நகர நகர வேறுபாட்டுப் பிழைகள் காணப்பட்டன. அவை இயன்ற அளவுக்குத் திருத்தப்பட்டுள்ளன. மாவைப்புராண ஆசிரியர் மா. காசிநாதப் புலவர் பாடல்களையெல்லாம் தமிழ்ப் புணர்ச்சி விதிகளை முற்றாகப் பயன்படுத்தி எழுதியுள்ளார். இதனைக் கையெழுத்துப் பிரதியில் எழுதியவர் பல பிழைகளுடன் எழுதியுள்ளார். அவற்றை முடிந்த அளவுக்குத் திருத்தியுள்ளோம். மேலும் பிழைகளிருப்பின் பொறுத்தருள்க.

ஒரேயொரு பிரதியை வைத்துக்கொண்டே இப்பதிப்பு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எவரிடமாவது மாவைப்புராணம் பிரதியிருந்தால், அதனுடன் ஒப்பிட்டு ஒரு புதிய பதிப்பு மேற்கொள்ளலாம். மாவைக் கந்தன் அருள்செய்வானாக!

8. நிறைவு

இம்மாவைப்புராணம் கைக்குக் கிடைத்த பிரதியைக் கொண்டே பதிப்பிக்கப் படுகின்றது. பிரதி கிடைத்த காலத்துக்கும் பதிப்பிக்கின்ற காலத்துக்குமிடையே ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகின்றன. 1996ஆம் ஆண்டு இதனை வெளியிட வாய்ப்பு உண்டா என இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்துக்கு எழுதிக் கேட்டேன். அப்பொழுது பணிப்பாளராக இருந்த திரு. க. சண்முகலிங்கம் வாய்ப்பு உண்டு என உடனடியாக கடிதம் அனுப்பியிருந்தார். இருந்தும் அப்புராணப் பதிப்பு இதுவரை நடைபெறாமலிருந்ததற்கு காரணம் அடியேனுடைய தவக்குறைவே எனலாம்.. எனினும் மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு என்பதற்கேற்ப இந்நாள் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் திரு. அ. உமாமகேஸ்வரனிடம் கலாநிதி க. இரகுபரனுடாக இப்புராணத்தைப் பதிப்பிக்க முடியுமா எனக் கேட்டிருந்தேன். “கதிர்காமக் கந்தனிடமிருந்து அழைப்பு வந்துவிட்டது” என்று நம்முடைய மக்களிடையே சொல்லப்படுவதுபோல “முடியும்” என்ற மறுமொழி வந்தது. இப் புராணத்தை வெளியிட்டுவைக்கும் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்துக்கும் பணிப்பாளர் திரு. அ. உமாமகேஸ்வரன் அவர்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். என்னுடைய மாணவன் கலாநிதி க. இரகுபரன் இப்பதிப்பு வெளிவர மிகுந்த ஆர்வம்

காட்டினார். அவருக்கு மாவை முருகனருள் உண்டு. இது தொடர்பாக துணைசெய்த திணைக்கள உயர்நிலைப் பணியாளர்களுக்கும் இதனை நூலுருவாக்கிய குரு பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்துக்கும் நன்றி கூறுகிறேன். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மாவைக்கந்தன் திருமேனியை முப்போதும் தீண்டி அவனருளை நமக்கெல்லாம் பெற்றுத் தரும் மாவிட்டபுர ஸ்ரீகந்த சுவாமி கோவில் பிரதம குருவும் ஆதீன கர்த்தருமாகிய மஹாராஜஸ்ரீ து. ஷ. இரத்தினசபாபதிக் குருக்கள் ஐயா அவர்கள் இந்நூலக்கான ஆசிரியரையை வழங்கியுள்ளார். அவருக்கு என் பணிவான நன்றியினைத் தெரிவிக்கிறேன்.

தகைசார் முதுநிலைப் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்
 முன்னாள் கலைப்பீட, உயர்பட்ட ஆய்வு பீட பீடாதிபதி
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

கடவுள் வணக்கம்

01. உதையமாம் பருவத் தறுமுகைத் தும்பியுதைய
வுதையமாம் நிறைநறவுமைமகன் பதமுளத்த
விதையமாமலரிழிவது கருணையஞ் செந்தே
னிதையமாவலமலர்ந்திவன் பதமென்றுந்துதிப்பாம்
02. பூமலியு நிலமகளுங் கலைமகளுமலர்மகளும் புகழ்ந்து போற்ற
மாமலியு மலைமகளைப் புடைகொண்டான் படியுண்டான்
வலியதண்டான்
நாமலியுந்தனைக்கண்டான் வினைக்கண்டானுதற்கண்டான்
சுடரிற்கொண்டான்
நீமலியுமகண்டாகண்டனவன்றன் றுணைப்பாதந்தாமுவாமே
03. தம்மிற்றாம்பிரமமென்பார் தழலடிமுடிக்காயந்தாமுச்
செம்மித்தாமாளா நின்றுந்தேகியாய்ப் பாகமீய்ந்தும்
பம்மித்தாமுலகருயப்பதம் பெயர்த்தாடற்றந்தும்
நம்மிற்றாம் நமை வந்தாள்வானளித்தாள் நாளுந்தாழ்வாம்
04. சிங்கவாகுவின் சுதன்செய் சிவாலையநான்கந்நான்கி
னங்கவாகுவினமைந்த வரும்பெருங்குலக் கோவிற்
செங்குவாகுடைத் திருத்தம்பலேசுரனிணைமலர்த்தாட்
பொங்க வாவுடன்றுதித்துப் போற்றுதும் புகழ்ந்துநாமே

வேறு

05. பச்சைமேனியைப் பவளமாமேனியிற் பதித்த
கிச்சையாமொருசத்தியா மிறைவிதன்னிணையி
லெச்சமாயிடை யொடியுமென்றெய்திடுமென்ன
வுச்சமாமவளடியிணை முடிமிசையணிவாம்.
06. அம்பொன்றுங்கண்ணாடனமுங் கலவிநயவா
கொம்பொன்றுங்காதிரண்டுங் கொள்ளுமதமுன்றும்
வம்பொன்று நால்வாயும் மருவுதிருவுருவினொடு
கம்பொன்றுநகுலமுறு கடிகளிற்றையடிபணிவாம்

07. காத்திரங்களில் வதனங்கைமலையதா யெம்மைக்
காத்திரங்கிடுங் கருணையேருபமாய்க்கவினக்
காத்திரப்பெயர் வனாயுறு கணபதிகமலக்
காத்திரப்பதம்நேத்திர மெனக் கருதுதுமே.
08. கண்ணிடைத்தோன்றிக் கங்கையிற் தவழ்ந்து கைலையம்
பொருப்பினை நீங்கி
புண்ணுடற்றோன்றப்பூட்கை மாமுகனைப் பொருட்பொடலை
கரைசார்ந்து
மண்ணிடைத்தோன்று மயேந்திரன்றன்னை மடங்கள்
மாமுகனொடு மாட்டி
யெண்ணிடைத்தோன்றாதியைத்திற்றோன்று மெம்பிராடடி
யிறைஞ்சுதுமே
09. பூதங்கள் வலியை மாற்றும் பூதங்களனந்தம் போற்றச்
சீதங்கொண்மயேந்திரற்குச் சிறப்புறச் செய்தோனாரும்
வாதங்கொள்வோர்க்கு மிக்க மறைகட்கு மதிக்கவொண்ணா
மாறங்கமாவைநாதன் மலரடிமுடிமேல்வைப்பாம்.
10. முக்கணன்றனையிகழ்ந்து முகுந்தனைநனிபுகழ்ந்து
மிக்க வாரியர்களோடு வேள்விய தியற்றுகின்ற
தக்கனாற்றலையைப் புன்மைத்தகர்முகமாக்கித்தேக்கு
முக்கிரன்றுணைப்பதத்தையுள் மிசைவைத்து வாழ்வாம்.
11. முக்கணன்றானே தோன்றுமுவரின் முதல்வனென்று
சக்கரனவயத்துள்ளார் சங்கையதின்றித்தேறத்
திக்குறுமுகத்தோனகத்திருமகன் சிரசிலொன்றை
வக்கிரவுகிரிற் கொய்தவடுகனை வழத்தி வாழ்வோம்.
12. காழியுதித்தமணவிருள்கடிந்தோன்றன் பதம் போற்றி
யாழிதனிற் சிலைத்ததோணியடைந்தோன்றன் பதம்போற்றி
வாழியெனவெந்தைமுனம் வலிந்தாண்டோன் பதம் போற்றி
(.....) யமாத்தியர்குலத்து மந்திரி தன்பதம் போற்றி

13. ஓதியொன்று கண்ணிரண்டுகறுப்பாயோங்க வொழிந்த திருமேனி
 வாலறிவேயொக்க
 பேதியாவெண்மை நிறம்பெற்றேயோங்கிப் பிரமனாவினும்
 பேசற்கரிய நூல்கள்
 சாதிப்பார் நாவினருள் வாணர்நாவிற் சந்ததமுநின்றிலங்கித்தழை
 வாய்வைகு
 நீதியாணின் மலிபுண்டரிகமாதினி சரோருகசெம்பதத்துணையை
 நெஞ்சில்வைப்பாம்.

அவையடக்கப்படலம்

14. எல்லொளிக் கொளுநவக்கலோடெக்கலுங்கல்லாம்
 பல்லொளிக்கொளு மின்மினியொளி யொளிப்பாப்பாம்
 நல்லொளிக்கொளும் புராணநற்றொகையினி நாயேன்
 சொல்லொளிக்கொளாப் புராணமுஞ்சூழுக வன்றே.

வேறு

15. அரங்கினாடுனராடலின் மேலவர்
 பரிந்து நோக்குவர் பாலகராடலும்
 விரும்பினோக்குவர் வீண்கவியாமிதை
 நிரம்புகல்வியர் நீணிலமீதரோ.
16. மாவைக்கந்தன் மாட்சிதெரிக்குமிப்
 பாவைக் கொள்குவர்பாவலர் பலர்வகைப்
 பூவைக்கொண்டிடு பூங்கதலிக்குறை
 கோவைக்கொண்டிடு கொள்கையினன்றரோ.
17. ஆரியத்துமுனாக்குனர் நூல்வழி
 சீர்நாய்ந்து தெரிந்து தமிழினாற்
 கூரும்வேற்படை கொண்டகுமரன்றன்
 பேரிருங்கதைபே சினனென்பவே.
18. மூவராதிய முக்கணன்றந்திடுந்
 தேவிரும்பியிருக்குஞ் சினகர

மோவலின்றியலகினுயர்ந்த போல்
மாவைமாக்கதை மானிலத்தோங்கவே.

19. துரகசுந்தரி துன்பமகன்றது
மரவத்தார்வதனாரம்ப மேன்மையும்
பெருகுமாமணப் பேறும்பிறவுமே
கரவிலாது கழறுமிக்காதையே.
20. உடம்பு பேணலுயிரின் பொருட்டரு
ணடஞ்செய் நாதனோர்நம்பிதன் காதையே
யிடங்கொள் யாப்பிவை யின்னபண்பினாற்
குடங் கொள்பாலென மேலவர்கொள்வரே.

அவையடக்கம் முற்றும்

நாட்டுப்படலம்

21. இந்திரனூர்தியினேகு மேகங்கள்
சுந்தரமாகடல் சுலவிவாரியே
யந்தரத்தெழுந்தனவவனுருக்கொடே
பந்தரிட்டாலெனப்பரம்பியெங்குமே.
22. மின்னல் கடடித்தன வெடியிடித்தன
துன்னலில் விடுத்திடத்துமை வெடித்தன
பன்மலரடுத்தெனப்பரிய துள்ளியாய்
நன்னிலந் நயம்பெறநகுலமேகமே.
23. வீழ்ந்திடுதாரைகள் விரிகொள்சக்கர
மாழ்ந்திடுமாமென வார்த்துப்பெய்தலிற்
சூழ்ந்திடு வெள்ளமுஞ்சுளித்துப் பாய்ந்தன
வாய்ந்திடுமானில வளங்களோங்கவே.

24. பல்லிடைப் பழனங்கடோறும் பரவிய
மெல்லடைக் கொடிகள் சேர்மருதம்மேவிய
சொல்லிடைப் பொருளெளச் சோர்வதின்றியே
நல்லிடைப்படர் தருநறுமென்றீர்த்தமே
25. நாகநீரிருமையு நரலைநீரொடு
போகுறு தன்மையும் பொருந்து தன்மையும்
வாகுறுமிருவரும் வரன்றனோடுறா
வேகலுமொன்றலுமென்னலாகுமே.
26. பாப்பதுகொள்ளலிற் பாணியேந்தலிற்
பூப்பணிகொள்ளலிற் புன்கணீக்கலில்
வீப்பது செய்தலின் விமலமாக்கலின்
மூப்புடை முதலையுநிகர்த்த மூரிநீர்.
27. மருதங்கள் சாடவின் மலைவு கொள்ளலிற்
பொருவுபுதனை படுத்தாலம் பூணலிற்
கருவினை காட்டலிற் காக்குந்தன்மையிற்
றிருவயர்மார்பனைப் போன்றதீர்த்தமே.
28. விதித்திடு தனிமையில் வேதமேவலி
லுதித்திடு தன்மையிலோதிகொள்ளலிற்
கதித்திடுதன்மையிற் கலைகளேறலில்
விதிக்குமன்னீரதை விளம்பலாகுமே.
29. திணைகளைமாற்றலிற்செஞ்சொற்சேர்தரு
மணைகளைநீக்கலினடக்கமின்மையிற்
கணகணவெனவொலி காட்டுந்தன்மையின்
மணையர்தங்கவியினை நிகர்த்தவாரியே.

வேறு

30. மொழிதுளிப் பெருக்க மொய்த்தானரயாந்தொடை
வழுவிலாப் பாக்களே மலிந்த சோனையாய்க்
கழிகொடு பூவின்மேற்கதிக்குங் காட்சியால்
மழைதமிழ் நிகர்ந்து வந்தது மலைக்கணே.

31. சிற்றுணர்வினர்கள் போற்சிரித்து மின்னியே
வெற்றுணர்வினர்கள் போல் வெடித்திடித்தெலாங்
கற்றுணர்வினர்கள் போற்கான்று வாரியை
முற்றுணர்வினர்கள் போன்முணங்குற்றன்றரோ
32. நாற்பொருட்பயத்தையே நயந்தநூற்றரு
மூர்ப்பொருட்பயத்தையே யுயர்ந்த நீர்தருஞ்
சீர்ப்படுநூன் மழைச் சிறப்பின்பெற்றினாய்
மேற்படுசொல்லினும் விரித்தல்கூடுமோ.
33. இவ்வகையிந்தநீ ரெங்கும்பாய்வறக்
கவ்வைகொண்மள்ளர்கள் களிகொணெஞ்சராய்க்
கொவ்வைகொள்வாச்சியரோடு கூடியே
செவ்வைகொள் பழனங்கடிருத்தினாரரோ.
34. நலமுறுப கட்டினன்னுகத்தைப் பூட்டியே
யலமதுகொழுவினராந்நன்மள்ளர்க
ணிலமகளணியினித்தில நிலாவுற
வலமொடு முமுதனர்வளங்கள் வேண்டியே.
35. தெய்வதம் போற்றினர் செந்நெல் வித்தினை
யுய்வகை யூற்றினருளவர் காசினி
மெய்வகைதோற்றினபொடிப்பினவ்விதை
செய்வகை தோற்றினசெய்களெங்குமே.
36. தோற்றுசொன்முளையினிற் சொல்லெழுத்தென
வீற்றுவீற்றாய்யிலைமேவிச் சொல்லிளைந்
தேற்றபாவினிற் பல்சொலின்நந்நூ லினார்
போற்றரனருளினீர்ப்பொலிந்து பொங்கிற்றே.
37. இந்நிலா மாத்திசைந்திடு புல்லூர்தியு
முந்நூலா விருப்பரம் போன்ற மொன்றிநெற்
கந்நிலார்சினமெனக்களைகளோங்கிய
மற்றெலாமள்ளரும் வந்துநாடினார்.

38. பற்றெலாம் பற்றிய பாவை மாரொடு
முற்றுலாய்மள்ளர்களொருங்கு நாடுதல்
பற்றிலாரடவியிற் பன்னி மாரொடு
சுற்றுலாயவர்படர் தொடர்பு காட்டுமே.
39. மருதபூமியின் வைகியவண்டுசெய்
குருகிராகத்துகோகில மொத்திட
பரத மஞ்சைகள் பார்த்துப் பெடையொடு
முருகுமாவசணங்களொளிக் குமால்.
40. பூமின்காமுறு பொன்னங்கழனியிற்
காமன் காமுறுகட்கொள்கடைச்சியர்
மாமன்னாவருமள்ளர்களொடுநீஇ
வீமன்னாகளை வெய்தின்விலக்கினார்.
41. கமலவான் வதனங்கொள் கடைச்சியர்
கமலவான்களையெக் களை குற்றன
ரமலைசெய்தனாராங்குறைமள்ளர்க
ளமலை தன்னினெ திரொலியார்க்கவே.
42. மாக்கண்மானுறு மள்ளர்கள்வள்ளத்தின்
வாக்குந்தேறலை மற்றவர்மாதரா
சூக்கமேலுறவுண்டு தரங்கண்மீத்
தேக்கினார் மஞ்சையென்னத்திரிகுவார்.
43. கள்ளையுண்டிடு காமருமாதரா
ருள்ளமிக்குறு மூக்கத்தினாலுயர்
வள்ளைபாடி வயலிற் களைகளைத்
துள்ளியாடித் தொலைத்தல் செய்தாரரேரோ.
44. கள்ளையுண்டனர் கள்ளமுண்டிக்
கொள்ளைகொண்ட நறாவண்டு கொண்டெனக்
கிள்ளைகொண்ட மொழியர்கொண்டோர்திளை
தள்ளல்கொண்டு தடிக்களை கொண்டனர்.

45. காலிற் கையிற் கவினுங்களைகளை
மாவிற் றோன்று மனத்தர் தடுக்கத்தம்
பாலிற் றோன்றும் புலவிப்பகையினாற்
சாலக் குற்றினர் தள்ளுறு தன்மையார்.
46. ஆற்றின் மேவுமருங்கயல் மீன்களே
சேற்றின் மேவிய வென்னத்தெரிவையர்
வீற்றுவிற்றிணையாயின வோவெனா
மீற்றமின்றி மகிழ்நரோடுடுவார்.
47. வாடினார்சிலர் மற்றவரெங்கெனத்
தேடினார் சிலர் சென்றவர்தம்மொடு
மூடினார் சிலருடவினென்னென
நாடினார் சிலர் நன்ன றவார்ந்துளார்.
48. இந்தவாறுளவேழையர் மாகளை
சிந்து மாறு தியக்கொடு செய்தபி
னந்தநாறையகற்றி யகணியி
லுந்தி மாறியுகந்தவருன்றினார்.

வேறு

49. மைதிகழ்கண்ணினார் மள்ளரோடுஇச்
செய்களிலாவன விரகிற் செய்தபி
னொய்தினிற் சாலியின் விளைவு நோக்கியே
கொய்திடுவே மெனக்கூறியேகினார்.
50. சிறியவர் செல்வத்திற்செந்நெலோங்கின
பொறிகொள்கூலரவினிற் பொம்மறாங்கின
குறைவறுமறிஞரிற் குனிந்து காய்ந்தன
வெறிமிகுந்தோர்களின் விரிந்து சாய்ந்தவே.
51. வாளினைக் கைகொடு மள்ளர் கூடியே
தாளினையொன்றியே சாலித்தாள்களைச்
சூளிளரரிந்தனர் சும்மைசேர்த்தபோர்
மீளவும் விரித்தனர் மிதித்தன்மேயினார்.

52. பகட்டினைப் பூட்டியே படுத்தநெற்குவை
விகட்டமதின்றியே வீதியிலீய்ந்துபின்
சகட்டினிலேற்றித் தம்மில்லிற் சார்வித்தே
முகட்டுற நிரப்பினர் முன்கொணெல்லொடே.
53. உழுதொழில் வழிகளினுறு பயன்களும்
பழுதிலா மரங்களிற் படுபயன்களும்
விழுதுபோற் கொடிகளில் விழைபயன்களு
மெழுதரிதாலென வெங்குமுள்ளதே.
54. சோழமண்டல மெங்குந் தோன்றுவான்பொரு
ளீழமண்டலப் பொருட்கில்லை நேரென
வேழைமண்டல மெமதென்று கூறியே
மாழைமண்டலத்தருமதிக்கவை கிற்றே.
55. நிலங்களைந்த தனினுண்ணிறைந்த வான்பொரு
டலந்தொறுந் திணைதவிர்ந்தே தலைப்படல்
குலங்கிளர்பேதமுங் குணத்தின் பேதமும்
புலங்களில் சமையிகள் போக்கும் போன்றவே.
56. மன்றினினாடுவான் மதலையாகிமுற்
குன்றினினாடுவான் சரிதைகூறவும்
மன்றினிற் பலகலை வாய்பின்றாயவு
மென்றுறுபகற்பொழுதி வர்க்குச் செல்லுமே.
57. குன்றறழ்முலையினாரோடு கூடுவர்
ரன்றெனின வருறு மலரியூடலை
யின்றெனவாக்கியே யின்பமெய்துறத்
துன்றிராப்பொழுதது தொலைந்து செல்லுமே.
58. மருந்துறழ் மொழியுடன் வடுவைநேர்விழி
பொருந்துறு மங்கையர் பொம்மலட்டிட
விருந்தனரை தலைவர்கள் விரும்பிற்றேடியே
யருந்துவர் மறுசிகை நீக்கியன்பினால்.

59. தேய்வது மாதர்தந்தெரியிடைக்கொடி
காய்வது கண்ணவர்கலவிப் போர்கள்போ
ராய்வதுமறிவது மறனின்னூ னெறி
யாவதின்னாட்டினினைன்று மாவதே.
60. பொன்னிநன்னாடரும் போகினாடரும்
கன்னிநன்னாடரும் காசிநாடரு
மென்னநன்னாடரு மேதொன்றின்றிய
வின்னநன்னாட்டிய வெண்ணிவைகுவார்.
61. கோவைகொணாட்டினிற் கோட்டிமேலதாய்
தாவையின்னாட்டனி சாற்றினா மினித்
தூவைவேலுடையவன்றோற்றி மேவிய
மாவைமாநகரத்தின் மாட்சி கூறுவாம்.

நாட்டுப்படலம் நூற்றாம்

நகரப்படலம்

62. கதிர்காமம் லிங்கமிடை நாடி நாடிருகால்களாக
மதுகுதன் கோவிலிருகண் வரநல்லை மார்பாய்த்
துதிசேர் பதிகத்தலமே துணைத்தோள்களாக
விதியாருமாவை நகரேமுகமாய் விளங்கும்.
63. விளங்குமின்னகரத்திலென்னகரும் விரும்பி
யுளங்குளிர் ந்திடவுறுதலினுற்றவர் நகரமாய்த்
துளங்குமிப்பதி சூழ்ந்திடவமைத்திடு மகழி
களங்கமேனியன் கடத்தற்கு மரியதாய்க் கவினும்.
64. மதிக்குமேலதாய் மதிக்கவுமேலதாய் வானி
லுதிக்குமாவுடுவைப் பொறியாக்கிய தோங்கித்
கதிக்குமாலுறு கவிஞர்தங்கருத்தெனவகன்று
விதிக்கலாகொணாநகர்ப்புறம் விளங்கிடுமெயிலே.

65. திருக்கொண்ணிலை மீமிசைத்திகழ்ந்திடுஞ்சிகரி
யுருக்கொண்மேகங்களுறங்கிடு மிறும்பெனவொளிருஞ்
சுருக்கின்னீள்கொடித்தூ சுகள் சுவாலாலெங்குந்
தெருக்கடோன்றிலாக்கதிர் மதிமயங்கியே திரிவார்.
66. சகரர் தொட்டிடு கடலென வகழ்கடற்சார்ந்த
மகரதோரண மாளிகை யாதிகண்மலிந்த
நகரகிப்படநாகசும்பகம் வலித் தன்ன
சிகரகோபுரஞ்சேட்பட விளங்கிய சேணில்.

வேறு

67. மேலெலாம் புகைகணிலமெலாமணிகள் வெளிநில
மெலாமடகோடை
காலெலாங் கழல்கள் கையெலாம் வேல்கள் கவினுறு
நாவெலாங்கலைக
டோலெலாஞ் சோலைமலரெலான்சுரும்புதும்பிகளெலாம்
மிசுவம்பு
தூ லெலாமரங்குதீவெலாமரிவை பாலரைநுவலலாமன்றே.
68. விண்ணவர் நெருங்குமண்டபமொருசார் வேதியார் மண்டப
மொருசார்
மண்ணவர் நெருங்குமண்டபமொருசார் வசியர்தம் மண்டல
மொருசா
ரெண்ணருமுழவர் மண்டபமொருசாரேனையர் மண்டபமொருசார்
நண்ணரும் வீதியிடையிடையொளிந்த நறுமலர்ப்பூம்பொழிலாமே.
69. முஞ்சிநா ன்மார்பர்முமுதுமாதவநேர் முதுவருமயங்க மாவுறுநற்
பிஞ்சுதோய்தருகண் மஞ்சுதோயளகம் பேசுறு கிஞ்சுகவதரம்
வஞ்சிதோயிடையிடையொளிந்த நறுமலர்ப்பூம்பொழிலாமே
கஞ்சிதோயுடையாய் நஞ்சினேதிரிவார் காமனுங்கருதுறமாதோ.

வேறு

70. மங்கையர்முகமணிகண்டேவானொடுவடதிசையோடிக்
கொங்குறழ்தாரமர் மார்பக்குபேரர்கள்கோடினர் கொண்டார்
குங்கும சந்தணியவரீர் குவலையமலர்நிகர்குவளை
கங்கணமருவுகை கண்டே கமலமதுற்றது கமலம்.
71. கோதைகணங்கையர் வில்லார் கோதைகண்மணமுறலாலே
காதைகள்மற்றவர்கேளார் கனிவுறலாலவர் குரலே
பாதைகொளாவணமெங்கும் பகார்ப்பருமணிவிலையே
மீதவரணியுந்நகையின் மிளிர் மணிசொரியும் விளைவால்.
72. ஆவணமெங்குந்நிறைவுற்ற கிலத்துறுமணியடைதல்
பூவணனுந்தியினுலகம் பொலிவுற்றிடுவது பொருவுங்
கோவணருமதுகானக் கொண்டார்மயல் மிகவென்றால்
நாவணவழியாந் நாமும் நவிலுறு மாறெவணகரம்.
73. அன்னியரெனினுந் நீங்காவாதுலரெனிமகுநோய்
துன்னினரெனினுந்துருட்டோய்குணரெனினுந்தொலையாப்
பின்னிய சிந்தையரெனினும் பேதையரேழையரெனினுந்
தன்னுயர்போலத்தாங்கித் தாயர்கள் போலத் தளர்வார்.
74. காலைசெம்மாலைநணுச் சிகருதாநியமர்கைநீரும்
மாலையின் மணமுரசதிர் மகளிர் கள்துவைசெய்புனலும்
மாலைகொள்மங்கையரெதிருற்றெறியுறு கைப்புனலதுவும்
வேலைகொணகுலப்புனலும் மேவும்விழைவொடு விரியும்.

வேறு

75. அகிலாசலமவையாவினு மதிமேன்மைய்வாய்
நகுலாசலநரலைத்திரைநதிமேவிநண்ணுதலால்
நகிலாசலமுள மங்கையரொடு நாயகர் தழுவிப்
புகிலாசலமுறுமென்பது புகலிற் புகழாமோ.

வேறு

76. கட்டெறித்திடக் காரிகைமார்குழற்
புட்டெறித்துப் புறம்புறுசோலையி
னுட்டெறித்துள்ளத்தஞரெய் துறாத்
தெட்டெறித்தெனத்தேடுமுற் பூவையே.
77. ஏசுமங்கையிழிகுரற் கேட்டிடாக்
சூசுங்கோகிலங் கூட்டிடையேகுமால்
வீசுநன்னடைகண்டு வெகுண்டரோ
மூசிப்போம்பிடிமுரிபுற் கானமே.
78. பலகையாடுவர்பற் பலவாடவ
ரலகையாய்வரருந்தவராயுளர்
புலவிநீக்கித்தம்பூங் கொடிமாரிடங்
கலவிவேட்குவர்காமுகர்யாருமே.
79. சிங்களத்தினர் சீனர்திரிகுவார்
வங்களத்தர் வடுகர்வருகுவார்
மங்களத்தின் வதுவையியற்றுவா
ரிங்களவில ரெய்துவரென்றுமே.
80. சிலையினாவன்தேடுறுபொன்களே
யலையினாவன் வாய்வுறுமாரமே
யலகிலாவன வாய்பவளங்களே
யுலகிலாவன யாவுமிங்குள்ளதே.
81. தாலநற்கவறைத் தலையிட்டதின்
மேலைநற் சிலைவைத்து விளக்கிய
பாலம்யாவும் படுத்ததெருப்புற
மாலரசு நிழலையருளுமே .
82. ஆரவாரமணிந்திடுதையலா
ராரவாரங்கொளாவண வீதியி
லாரவாரக்குழம்பை யவாவொடு
மாரவாரமதார வணிவரே.

83. வில்வமாமரமேவியவீயினை
வில்லொள் பூணணிமெல்லியலார்களே
வில்லிராலெனவேண்டி விரும்புவார்
வில்லைநேரும்புறங்கொள்விருத்தரே.
84. சின்னமென்னிடை சேர்ந்து விளங்கி
சின்னமங்கையர் செவ்வந்திமாலையிற்
சின்னஞ்சேருவ செய்யமுனீமெனச்
சின்னஞ்செய்து திருகிநடந்தனர்.
85. வாடைவீசிய மல்லிகை மாலையை
வாடழித்திடு மாமணிப்பூணினர்
வாடனைக்கொளும் வாலிபர்கைகொளும்
வாடை வாங்கி வழங்கி மகிழ்வரே.
86. தனஞ்செயனுஞ் சமனலவென்றிடத்
தனஞ்செயர் மணஞ்செய் தமதில்லிடைத்
தனஞ்செயன்முனங்கைப்பிடிதையலார்
தனஞ்செயங்கொளக்கொள்ளத் தழுவுவார்.
87. மான்மகளிவ்விடை தனில்வந்துழி
மான்முகமது மாற்றுறு மின்னகர்
மான்மதம் பளிதத்தொடுமற்றுள
மான்மகனும் மதிக்க மணக்குமே.
88. கோடுதந்தகுளிர் மணியாரமுங்
கோடுதந்த குளிமணியாரமுங்
கோடுகோடுங்கொடுத்திடுமாரமுங்
கோடுமங்கையர் குப்பையிற்போடுவார்.
89. எட்டடிவேங்கை யெய்த்திடுமாடவ
ரெட்டடிமலரெய்த்திடு நாசிய
ரெட்டடியோரொருவரையேவிட
வெட்டிப்பார்ப்பரிமையிமையாமலே.

90. வாறழைந்த வளைதனையேந்திடும்
வாறழைந்த வடிவுடைமாதவர்
வாறழையயில் வள்ளலிவர்ந்திடும்
வாறழைந்திடு மஞ்ஞை வளர்ப்பரால்.
91. தாதுதைந் திடலின்றிய தாபதர்
தாதுதைந்திடு புவை தனங்களே
தாதுதைந் திடக்கண்டு தமதெழு
தாதுதைந்து தழைக்கத் தயங்கினார்.
92. இன்ன நீர்மை கொளின்னகரொன்றுமே
முன்னுநீர்மை முருகன் விரும்பியே
பன்னகரிலிருந்தும் பரிவொடே
பின்னர்மேவலிற் பீடினையெய்தின.

வேறு

93. பொருப்பினையரிந்தவன் புன்கணீங்குறக்
கருப்புவிற் காய்ந்தவன் கண்ணிறகாலறு
நெருப்பினிற்றோன்றியே நீரிற்றோய்ந்துளான்
றிருப்பொலிபடையொடு செந்திமேவினான்.
94. காரினைப் பிளந்திடு கதிரவன்செலுந்
தேரினைப் பிளந்திடு திகிரிக்கிரவுஞ்சம்
போரினைப் பிளந்திடுபூட்கைமாமுகன்
சூரினைப் பிளந்திடு சுடர்கொள்வேவினான்.
95. திருமலியிக் கோவிற்கண்டேவியாந் தெய்வயானை
மருமலியளகஞ் சேர்ந்தமான்மகள் வள்ளியோடு
குருமலிகுமரனெந்தை குறிப்பருங் கருணைகொண்டு
பருமலிவரங்களீந்து பைஞ்ஞீலங்காக்குமன்றே.

நகர்ப்படலம் முற்றும்

நகுலப்படலம்

96. வானுயர்ந்த கனகமன்குன்றின்முன்
 றானுயர்ந்து தழையுந்தருக்கென
 மேனிவந்நதிடுமே தினிக்கோக்களிற்
 றானுயர்ந்து தயங்குந் நகுலமே.
97. கங்கை யீய்தலிற் காலுறுமாகொடு
 மங்குசந் நாலுறுவாய்மிசையாதலி
 னிங்கிசையொடு யாவருமேத்துமா
 தங்கமாமுகன் போலுமச்சாரலே.
98. ஆறுமேறுமருகு நெருங் கவெண்
 ணீறும் வீறிநெருக்கவிருத்தலின்
 வேறுவேறுதவர்க்கருண்மேவலி
 லாறுசேர்சடையண்ணலை யொக்குமே.
99. அடியின் பாற்படவாறுபெருகலின்
 முடியின்பாலிற்றுழாய்த்துணர் மொய்த்தலி
 னிடையின் பாற்படவல்லியிருத்தலிற்
 படியையுண்டிடு பண்ணவன் போன்றதே.
100. பூவின் மேவலிற்போத மிருத்தலின்
 மூவல் சேர்தலின் முந்நூ லொளிர்ந்தலி
 னாவின்வல்லி நனுகலின்னாமுகந்
 தாவலிலயன்றன்னையுமானுமே.
101. ஆறுநீப மருங்குரவம்மிகு
 வீறு வேலுமிசையின் விளங்கலாற்
 றேறுபோதத்தவர்க்கருள்சேர்தலா
 லாறுமாகுகன் போலுமந்நாகமே.
102. முகிலினோடகில் மொய்த்து விளங்கலி
 னகிலமுள்ளவராவடங்கலின்
 வெகிலஞ்செல்வம் விளங்கவிருத்தலி
 னகுலம் வாணிப நங்கையரொத்ததே.

103. சூத்திரரொடு வேத்திரர் தோற்றலாற்
காத்திரஞ்செறி காவலர் கூடலாற்
பாத்திம்பெறு மாவணம்பாவலாற்
பாத்திபனகரொத்தப்பாழியே.
104. நாகமெட்டினிலொன்றெழு நாகமேல்
நாகமெங்குமரும்பணை நல்கியே
நாகமோடுமந்நாகங்கணான்றென
நாகமோடுமருவி நணுகுமே.
105. இந்திராதிபரின்பினியங்கலாற்
சிந்து வோரஞ்செறிக்குஞ்சிறப்பினாற்
கந்துபோலிய நாகங்கவினலால்
மந்தரமலை மானுமிந்நாகமே.

வேறு

106. இம்மலைப் பாழியி லிருக்கு வேதத்தாற்
கைமலை வில்லினன் களிக்க நாடொறுங்
கைமலைமுகனை நேர்காத்திரித்தவன்
பொம்மலையொடுக்கியே பூசையாற்றுவான்.

வேறு

107. இப்பாலதானவரைக்கீழ்த்திசைக்கின்ன பாலாய்
யப்பாலுக்கப்பாதுவாய் யொருபாலுமின்றி
முப்பாலதான முதலோன் றருமைந்தன்னைவக
வெப்பாலதான வெழிலாலையம்மெய்துமன்றே.

நகுஸ்படலம் றூற்றம்

இலங்கை மான்மியப் படலம்

108. புலங்களைந்தையும் பொறிவழியேகிடச் செய்து
பலங்களியாவையும் பரிவுறுமனங்கொடன்மையைப்போற்
புலங் களைந்துறும் விழை வினைப் பொறிவழிக்கொள்ளும்
பலங்களியாவும் விலங்கையிற்பயன்படுமாதோ.
109. என்பொடுநரம்புந் தோலுமெழில்பெற விளங்குகின்ற
வன்புறுதசையுஞ் சேரும் வயங்கொண்முளையுஞ் செந்நீரு
முன்பெறுமுடலம்போல முதுவரை யிலங்கையின்பாந்
நன்பெறுகானயாறுமேனவு நண்ணிற்றன்றே.
110. வெள்ளியங்கிரியினோர் சார்வியனுறுகணத்தினோடு
மள்ளிலைவேற்கை நம்பியமர்கந்தமாதனம்போற்
றுள்ளலைப்புணரிசேர்தென்கைலை யஞ்சூழலின்பாற்
புள்ளலைப் பொங்கர்சேர்ந்த நகுலமும் பொருந்திற்றன்றே.
111. வடாசையில் வளங்களோங்கிந்குலமாமலை சிறந்த
குடாசையிற் கடலினோடுகுதிரை மாமலையுங்கொண்ட
விடாசையிற்றிருக்குன்றாத வெற்பொருகோட்டை மேவு
நடாசையில் வழங்களோங்கி நதிசெறிகண்டி வைக.
112. சம்புத்தீவிடையிற் சேர்ந்தசாகாநடுவணாகச்
சம்புச்சேர் சோலைசூழ்ந்ததமனியப் பெருந்தீவின்கண்
சம்புச்சேர் நகுலமென்னத் தயங் கொளிமகுடந்தாங்கிச்
சம்புவின்னண்பனாண்டான் சாற்றருங்காலமன்றே.
113. மாழையாங்கணிமயக்கின் மனுமுறைமாயமாய்த்து
மாழையாம் பரன்றனுள்கொள்வடிசரமேவப்பட்டுத்
தாழைவாழ்கனிபோற் பத்துத் தலைகடத்துண்டோன் கொண்டிங்
காழையிற் சென்றுகாலம திகமாம் நிகழ்த்தினன்றே.
114. அன்னவன் றம்பியாயவீடணனதற்பினாண்டான்
றென்னவனருளைமேவு சிங்களாதிபருமாண்டார்
பின்னவர் மரபிலுள்ளார் பேசருங்காலமாண்டார்
மன்னவர் பிறருமாண்டார் மானிலம்மதிக்கமாதோ.

115. புலவநாறிப்பிக்குப்பை புடையுடை பொலிதலானும் மலைபிறவினும் பொறித்தமறுகதையானுமேலாங்கலைவளர்ந்துளோர் புகழ்ந்த கன்னிநன்னாடன்றன்பாற்றலைமகளாய வல்லிதனிய ரசாண்டாளன்றே.
116. உளக்கோட்டுங் குறும்புதன்னை யொருவமேலறிவிலாதார் சளக்கோட்டும் வழக்கோடைந்து தருவதின் பாற்சரிக்குங்கொளக்கோட்டுங் கோடோடோட்டுங் குஞ்சரங்குலவுமாண்மைக் குளக்கோட்டன் கிழக்கொடாண்டான் கொற்றவர் குணங்கள்சூற.
117. புத்துஞ்சித்தொடுமிறப்பின் பொருந்திடாப் புத்திதென்று கத்தும்பத்தர்கள் சூழ்ந்தேத்தப்பிடகவாமமுங்கால முத்தனாலையங்கள் கோடிகுயிற்றினர் மொய்ம்பாலங்கண் புத்தவேந்தருமனேகர் புரந்தளரளப்பில்காலம்.
118. மறங்களோங் குறமற்றுள்ள மாதவத்தறங் கடுங்கக் கறங்கெனச்சுழலுங் கோபக்கண்ணரஞ்சுறாக்கருத்தர் பறங்கிராசரும்பரந்துபல்பதியாண்டிருந்தா ரிறங்கியிவ்விலங்கை தன்னிலெண்ணிலி காலம்மாதோ.
119. மெஞ்ஞானமிரிந்து போக மேலதாஞ்சைவஞ்சிந்த பொய்ஞான மேலிட்டோங்கப் புறச்சமயங்கடுங்க விஞ்ஞானமகிலமுற்றுமடுத்து நேர்கெடுத்துவீங்கத் தஞ்ஞானங் கொண்டுலாந்து மாண்டான்றரணியம்மா.
120. ஆலமுண்டரியேயாதிய மரரைக்காத்த வண்ணல் சீலமுண்டு மேன்மை சிறந்தவஞ்செழுத்துமுண்டு ஞாலமுண்டவன்றங்கைக்கு நம்பிநண்ப திலனந்த காலமுண்டு லோம்சிங்கமாண்டிடுங்காலந்தானே.
121. கன்னிமாமதிலின் மிக்க கவின்றடுந்தோங்குசோலைக் கன்னிமாவாழை சேருங்கன்னியாறுடையவல்லிக் கன்னியேயென்னக் கன்னிக்காடுசூழ்கனகநாட்டை கன்னிவன்னியர்களாண்ட காலமுங்கருதொணாதால்

122. தத்தமதுயர்களென்னத் தரணிவாழுமுயிர்களெல்லாஞ்
சித்தமதிசைந்தவாறெச்சமயமுஞ்சிறந்துவாழ
வுத்தமநெறியில்யாரு மொருவரேபோல வோங்க
வித்தலமிங்கிலாந்தாளிறையரசாழுமன்றே.

வேறு

123. முத்தன்புதல்வன்மேவிய மாவைப்பதிமுகமாய்
யித்தன்மையவரசத்தொகையிருந்தோ ம்பியவளநா
டத்தன்றருமுத்தன்றலையடு முன்னறையானே
லெத்தன்மையெரெனினுமிதை யெண்ணிச்சொல்லரிதால் .
124. கீரிக்கிரிவடதிக்குள கிளரெண்ணற மோம்புந்
நாரிக்கொருபாகந்தரு நாதன்கிரி கீழ்பாற்
றேறிற்கதிர் காமக்கிரிதிகடெக் கணமுளதாய்
யேறிற்பொலிகுதிரைக்கிரிமேல் பாலுளவீழும்.

வேறு

125. தாலங்கொடு கோலம்பெறு சாலங்களுமொருபாற்
றழைசேரிலைமிகாவாயுளதாழைக்கல மொருபாற்
பாலைக்கொடுவனமோர்புடைபழுமாமரமொருபாற்
பருதிக்கதிரொளியட்டிடுபருமா சினியொருபாற்
காலைக்கதிரெழுபோதினு மாலைப்படுபோதுங்
கதிரின்கதிர் வேவப்படுகாடோர் புடைசுற்ற
வேலங்கொடு சீலம்பெறு கோலம்வளர்காடு
மின்னும்முகிறோய் காடுகளெங்கும்முளதாமால்.
126. கூடும்மதமேவும் பலமாவும் பிடிமாவுங்
கூறும் பலகாலாளிர தங்கொண்டிடுவகைபோற்
காடும்பலபேதங்கொடு கார்முடிய வகையே
கதழ்வும் பலகுலமாமலைகதிரோடு சிறந்த
பீடும் மெழிலாருங்குடைநீடுங்கொடியோடும்
பேசும்மரசருமவ்வணியொடும்பிறழ்வதுபோந்
நாடும்புகழ்நாடார்வது நாகந்தனைநாடுந்
நாகங்களி நாகம்பல நாகம் பலபலவே.

127. புதுமாமலரது சூடியபுரை மாமுகமுடையாள்
 புதுமாமுகமுறவே யருள்புரிதீர்வை கொள்புனலும்
 பதுமாமுகனாருய வருபவனாசனமதுவும்
 பல்லோர்புகழ் சொல்லார்கதிர்காமப் பதிமேவு
 மதுமாமலரதுசூடிய மாணிக்கமுநளின
 மலர்மேவிய வொருநான்முகவதனன னி புரியுஞ்
 சதுர்மாமறை புகமுந்தனுவுறு கோடியுநடுவட்
 சார்மாவலி நதியுந்தகவொடுதங்கிடுமன்றே.
128. அஞ்சாறு களவையன்றியுமாறாறுகளாறாய்
 யலையேழெனுமாறென்றிட வெட்டா வகையதுவாய்
 மிஞ்சாறுகளுள்வொன்ப தொடுபையம் பெறுமெண்ணில்
 மேவும்பல தேசங்களிலில தென்றிடவிரியும்
 மஞ்சம்பலகுஞ்சொன்றிட வடைகொண்டிடு கஞ்ச
 வுலர்மன்னிய வெழிறுன்னுறவடைபுஞ்சமதல்லாற்
 பிஞ்சொன்றிய பலவல்லிகளிடையுல்லிய வடவைப்
 பேருமாமரமது சார்கரைபெறு நீர்நிலைபலவே.
129. திடமாலை நிகராகிய திறன்மேவிய புயமே
 செறிசிங் களருருறு நாடிடையிடையே திகழுவின்
 படமாமென வகலல்குல்கொள் பலபாவையரொடு
 படியும்பலவுலகாயுதர் படிவாரிடையிடையே
 வடமாமலைமுலையாவிடை வாடச்செயுமடவார்
 வதிவார்பல நிதிகொண்டிடுமலிநாடிடையிடையே
 நடமாடியைமனநேடிய தமிழ்நாடிடையிடையே
 நலமார் தருபலபாடை கொணகர் நாடுகளுளதே.
130. பொற்றட்டினருறை சேரிகள் பொலியும்பலவீதி
 புகழ்பூருகவினையாளர்கள் பொலிவார் பலவீதி
 யற்றொத்திய வயவாணர்களமர்வார்பலவீதி
 யளவற்றிட வறு கன்னுவரடைவார்பல வீதி
 கற்றட்டிடுசிற்பாரியர் கருதும்பலவீதி
 கனகைக்குளாமிகமிக்கொடுகவினும்பல வீதி
 மற்றொத்திய வனசஞ்சரர் மலியும் பலவீதி
 மலியும் பலபலவீதிகளின்னும்மலிதருமே.

131. என்மனைபுண்டுளான் மனாயினாயகன்
முன்னொளிப்பெறு கணிலன் முக்கணைம்பிரான்
பன்னருட் கொண்டெலாமனக்கண் பார்த்துளான்.
132. ஏந்துறுவீணையினிசையின் றேனினால்
மாந்தர்க்கு தனக்கியல் மாண்பிட்டேதுயர்ப்
போந்துறமனைக்கிட்டுப் புலன்பொறிக்கிடா
தாந்தகையரனடிக்ககமிட்டேத்துவான்.
133. முச்சுடருள்ளேவின மூவர்வேந்தரி
லுச்சமாந்நேரியனுதவு மாழியோங்
கச்சமில் சோழதேயத்திலாலியர்
மெச்சவரிவன் பெயர் வீரராகவன்.
134. இன்னவன்றன் மனையீட்டுஞ் செல்வத்தால்
நன்னயவாழ்வினன் நாட்கள் போக்குவான்
பின்னவடன்னோடே பிணக்குமொன்றுளான்
மின்னியல் வாழ்வினை வெறுக்குஞ்சிந்தையான்
இலங்கை மாணியாப்படலம் முற்றும்.

யாழ்ப்பாடிப் படலம்

135. கூருமம்பினாற் குறியமுரலா
னேருந்தீயினான் றிழப்புர
மாருமேத்தவே யாலவாயிடைச்
சூரினோடுளன் சொக்கநாதனே.
136. ஞாலநாடுமாய்க் கூடந்நகருமா
யாலவாயிடைய மர்வனன்பினா
லேலவார்குழலிடத்தின் மேவுறச்
சூலபாணியான் சொக்கநாதனே.
137. பாதிமாலுமாய்ப்பாதி மாதுமா
யாதிதேவனங்கமரும் பான் மையாற்
சோதிமேவுமத் தொல்லை மாநகர்க்
கேது சொல்லவோரேது வில்லையே.

138. தமிழ்வளர்ந்ததுஞ்சங்கம் வாழ்ந்தது
மமிழ்தெழுந்தபா லாழியாமென
மிமிழும்வைகைமேலேடெழுந்தது
மமலன்வாழிய வாலவாயதே.

139. இன்னமாநகர் வீரராகவன்
றென்னவன்முனஞ்சேர்ந்ததன்மையு
மன்னர்முவரும் வரிசை செய்ததும்
பின்னருற்றதும் பேசுகேனரோ.

வேறு

140. பொற்சுவரேற்றியபொருவில் செம்மணிக்
கற்றறிதாங்கியகாமர்போதிகை
விற்செறியதுமராங்கள் விட்டமா
யற்படுபச்சைபைமரங்களாகவே

141. மேலுறமுத்தினால் வேய்ந்துகீழெனும்
பாலுறப்பவளங்கள் பளிங்கிற்பாவியே
பாலுறக்காலுறவமைத்தசாளரம்
மாலுறுமிந்திரநீலம்மன்னுமே

142. காந்தங்களிரண்டுமேககனமீதுற
வேந்துவசூளிகையெழிற்றசும்பரிற்
பாந்தளின் மணியுமுத்தொடும் பயிற்றிய
மாந்தளிர் மகரதோரணங்கண்மன்னுமே

143. பொன்னம்பாவையுந்சைபொருந்துபொற்புள
பொன்னம்பாவைகணிரைபொலியம்பாங்கரி
னின்னும்பாவைகணவமணியினிண்டுவ
வின்னற்பாவையரிளைப் பெழிதினிக்குமே.

144. பாலிருகண்கரமபிநயம்படக்
காலிருகிண்கிணிநடிக்குங்காட்சியே
மாலிறகாற்றியமயிலின்றன்மைய
வேலுறழ்விழிவிளங்கிழைமல்லவே

- 145 தொல்லையிலருமறைத்துறவினோர்களுங்
கல்வியங்கடற்கரைகடந்துளோர்களும்
புல்லியபெருஞ்சைப் பொலிவுநோக்கிடி
னல்லியந்தேவினதவையைப்போன்றதே
- 146 இவ்வியலிருந்திடுமினையமண்டபத்
தெவ்வமில் மன்னருமேருளார்களுங்
கவ்வைகொளமைச்சருங்கலந்துசூழவே
நவ்வையினரேந்திரர் நண்ணினார்களே
- 147 முச்சுடர்புரையுமுக்குடைநிழற்றுற
முச்சுடர்மரபுளமன்னர் மூவிரு
முச்சுடரிருந்திடுமூரியாசனம்
முச்சுடர்க்கண்ணின் மூவருமிருந்தனர்
- 148 நீர்மிசையேந்தினோர் நிரைத்ததத்தம
பார்மிசைபரிசனத்தொடும் பற்றியே
சாரொருமண்டபந்தல்போலுமாற
கார்வருமண்டபங்காட்டுங்காட்சியே
- 149 அன்னதல் வேலையிலந்தமண்டப
நன்னரம்புழியாழ்நாரதன்வெஃகப்
பன்னரும் பாடல்கள் பாடவல்லவோர்
கின்னரவீரராகவனுங் கிட்டினான்
- 150 கின்னரவிசையில் கீதமேலையோன்
மன்னவர் மற்றொழுமரபிற்றாழ்தல
மென்னைநீயெய்தியதிங்கனென்னவே
யன்னுழிவினவலுமறைதன்மேயினான்
- 151 முத்தமிழ் விளக்குறு மூன்றுதாள்களா
முத்தமவுருபரேயுபையம் யான்பெற
மததிமகவிஞனாயினும் மனம் மகிழ்
வித்தகக்கவிசிலவிளம்புகனரோ

- 153 வீணையின்கீதனும் விடைகொண்டேகினான்
கோணைவெங்களிற்றருங் கோவிற் போயினார்
யாணர் மண்டபந்தனையிரவியெண்ணியே
வாணிலம்மறைதறுவாரிபோயினான்
- 154 பொருளிலிபுகழிலிபூவைகாதலி
மருளிலியரன்வழியுடையுமன்பிலி
மருள்பொலிமனமெனமாறுகொண்டெழுந்
திருள்வலிசென்றபினிருளடைந்ததே.
- 155 கறைமிடற்றிறையடிக்கடவுளோரெலா
மிறையென முடிகொடா தெட்டிநாடிய
மறையவன்வெள்குற மற்றவன்முடிப்
பிறையது குடதிசைப்பிறந்தெழுந்தவே
- 156 ஆசைமாமகளிர் களந்தரக்குடத்
தாசில பொட்டிட்டெனவலர்ந்தவாலுடு
வேசின்னீர் சொரியும் வாயெனவிளம்பிறை
மாசில்வெண்ணிலாச் சொரிந்தெழுந்தவானினே
- 157 மாதிரமெங்கனும்லியுமல்லினைப்
பாதிக்கொண் மாமதி பையப்போக்குதல்
காதிடுபுலன்களாற் கடவுட்டன்மையைப்
பேதையராய்தருபெட்பையொக்குமால்
- 158 மேலொடுகீழெலாம் வெய்யவன்படக்
காலுவசுடரினங்கணித மின்றரோ
மூவமாஞ்சுடருணர் முனிவர் தேவர்கள்
வாலியமாக்கடம் மனோவிளக்கினே
- 159 கட்டிக்கொணையினாற் கவின்கொடபிகை
வட்டமாநகரினினுடுவைமானுமால்
முட்டடிமுளரியின் முளரிபோன்றவே
வட்டகயொளிவயின்வயின் வயங்கவே.

160. மாலை நீங்கிடுதலு மகிழ்ந்து மும்மல
 மாலை நீங்கிய தவர்மதியமைச்சரு
 மாலைதாங்கிய முடிமன்னர் மூவரு
 மலைதாங்கிய மணிமன்றில் வைகினார்
161. எவ்வகையொளியுமேற்றிருளிகந்தமன்
 றைவகைப்பொறியவித்தறிவலர்த்தியே
 சைவநற்றலைவனைத்தவத்தினோக்கியே
 யவ்வியமிலார்மனத்தமைதி போன்றதே

வேறு

162. அரசவரங்கத் தமர் தண்டகியுங்
 கரமது கொண்டவர் கால்கள் பணிந்தே
 மரமதுகொண்டமர் மாடகமேந்திப்
 பரமருவப்பப் பாடினனிசையே.
163. மாடகயாழை வரிசை திருத்திப்
 பாடமர்பீடம் பாங்கொடமர்ந்தே
 யேடமர்தாருடை யிந்திரசங்கம்
 பாடுறுநாரதர்பாடியதென்ன.
164. ஏழிசையோசைகளெய்த நரம்பின்
 றாழிசை வீசுறு தாளமதாரப்
 பாழிசையாமிடறோசை பணிப்பக்
 கேழுனர்கேள்விகள் கெம்பவிசைத்தான்.
165. தூங்கலினோசை துள்ளலினோசை
 யேங்கலினோசையாமிசையேழும்
 மாங்குயிலோசை மங்கவிசைத்தா
 னாங்குளர் கேட்டேய கமகிழ்வானார்.
166. துத்தமவோசைகள் குரலோடு துள்ள
 மத்திமவோசைகள் மாடகம் விள்ள
 உத்தமவோசையினொலியது கொள்ள
 வித்தகவீணையை மீட்டினன் ளெள்ள.

167. வெஃறரும் புலவிழைவினை நோக்கி
 னஃறருங்குணனக்கொடு மூன்று
 மெஃநருஞ்செவியின் னிசையொன்றி
 னஃறராற்றிவின் வழியாமே.
168. சொற்றுளவிசையுப சோடசமுழுதுங்
 கற்றுளதிணையொடு காலமதளவும்
 மற்றுளயாவையு மரபொடு பாடப்
 பெற்றுளர் காதுகள் பெருமகிழ்வானார்.
- 169 ஆசுகவிபாடலோட ளகக்கவியும்
 வீசும் மதுரமும் வித்தாரகமும்
 பேசும்புகழுள கீதன்பேசத்
 தேசாதிபர் செவிசேர்பலனுற்றார்
- 170 அன்னதுகாலையிலரசர்கள் வெள்ளத்
 தன்னிலுயர்ந்த தராதிபர்மூவ
 ருன்னொரு கல்வியருலகினிலில்லைத்
 கின்னரவேட்டகிளர்த்துதியென்றார்
- 171 மாலையின்மணிகளின்னாயக மணியே
 வேலையிலங்கையினுத்தரமேவும்
 மேலைநிலம்பெற வேண்டினனென்றான்
 (லீ)லைகொள்மன்னனு மீய்ந்தனமென்றான்
- 172 தோளுயர்சோழன் றோற்றமதான
 மீளியோர்குடகன் விற்கதையோடு
 வாளுந்தந்தனர் வேறுள மன்னர்
 தாளுந்திய விருதுகடந்தனரே.
- 173 இங்குளரின்ன சிறப்புகளீய்ந்தே
 மங்குல்படிந்திடு மண்டபந்நீங்கப்
 பங்கமில்பாடி பரிந்தவணைகக்
 கங்குலுமேகியகதிரெழலானான்

- 174 சங்கமதேங்கத் தாரணி மன்னர்
சங்கமு நீங்கியே சாலைகள் சாரச்
சங்கைகொடேகியதந்திரிதானுஞ்
சங்கவளைக்கையள் சார்புழிசார்ந்தான்
- 175 வாகைமிகப்பெறு வல்லகிகொள்வோன்
றோகைநிகர்த்திடு சுந்தரிகேட்ப
மோகைகள் யாவையுமொருவழியோதி
யீய்கைகள் பெற்றனயாவையு மீய்ந்தே
- 176 பொம்மரிலங்கை புகுந்தவாறு
மிம்பரில் வைகுதி யியல்புடனென்னா
நம்பலன்முன்னொரு சண்டையுமுளனா
னும்பலுநாடுமுனக்குறு மென்றாள்
- 177 என்றவணகுதலு மின்புளம்மேவி
நன்றிவளுரையென நாதனுமேகி
மின்றவன் குன்றுயர் மேனில நீங்கிப்
பொன்றவள் பொற்றையிலங்கை புகுந்தான்
- 178 கண்ணுற காட்சிகள் கறையுளனங்க
ணண்ணினர் தம்வயினாடுநல் வளனு
மென்னரு மேந்த றனியல்பும் வினாவி
பண்ணுறுவீணைகொள்பருணிதனுற்றான்
- 179 அவ்வழியவனுற வன்னகருள்ளா
ரிவ்வழியெய்திய தென்னைகொலென்ன
வுவ்வழி மன்னனை யுற்றிடவெண்ணிச்
செவ்வழி சேறுவ சிந்தையதென்றே.
- 180 கண்டியின் மேவுறு காவலர்காண
வெண்டடையாதெனயாமுளவள்ளல்
கண்டடையென்றனர்கண்டவரெவரும்
பண்டடை யிலியது பார்க்குவமென்றான்

- 181 இன்னமுமந்தணிருந்துயரெய்திக்
கன்னலயின்றவர்கைப் பயில்மாபோ
நன்னல நீங்கியநானவனிற்சென்
றின்னல் களற்றிடவேகுவனென்னா
- 182 அத்தலைப்பாடி யிருந்தெணிவைகத்
தத்தலை வேலைகொடாரணியேத்தக்
கொத்தலை கோலைகொண் மாமுடி கொண்டே
யத்தலை வைகரிவரவதையறைவாம்.

யாழ்ப்பாப்படலம் றுற்றும்.

வாலசிங்கனுற்பத்திப் படலம்

- 183 முள்ளரைமுளரிவைகு முனிதருமரசர்தம்மிற்
தள்ளமேமுதலவாய கசடுகண்நனிகழிந்த
வள்ளல் கடிரண்டோரேகவடிவெடுத்து தித்தென்னத்
துள்ளுநீர் கண்டிதன்னிற்றோன்றினன் வாலசிங்கம்
- 184 அரியிராமன் தன்னைவென்றானழகினினருள் மீச்சேரு
மரியிராமன் தன்னைவென்றானறிவினிழகதாரு
மரியிராம சேயைவென்றான் முனியினிழல்மீக்கூரு
மரியிராமசேயை வென்றானறுகரசனியின்மாதோ.
- 185 வேதியர் வேள்வியோம்பத்தானுமவ் வேள்வி யோ ம்பி
ஞாதியர்மகிழஞாலமோம்புவான் ஞாங்கரேந்து
மாதியை யவனையின்றவகிலநாயகியாமம்மை
பாதியைப் போற்றல்செய்வான்பற்றலர் குற்றம்பற்றான்.
- 186 இன்னதன்மையனாமேந்தலிளைஞ னாயியலுங்காலை
யன்ன நன்னகரின்மேவு மருங்கலைச்சாலை தன்னில்
நன்னகர்ப்புதல்வரோடு நண்ணியே பயிலுந்நாளில்
மன்னரியவரின் மிக்க மறுவறு மறிவுமல்கி

- 187 பிள்ளைமாமதியதென்னப் பேசருங்கலைகள் யாவும்
வெள்ளமாமென்னக்கற்று விளங்கினன் வேறுமைந்தர்
கொள்ளை மாமுகின் மூடுற்ற கோண்மதி யொத்துத்தத்த
முள்ளமேலூற்றம்விட்டாருள்வழியாகுமன்றே
- 188 அன்னையாந்தமிழை முன்னாளவனியினருளுமைய
னென்னவே நம்பனெந்தக்கலையினுமியலிற்றேறி
மின்னியேமன்னவஞ்சம் விளங்குமம் மைந்தர் வீரந்
தன்னை நேர்தலைவன் றாங்காமொழிசிலசாற்றலுற்றார்
- 189 வாலுளவதனமுள்ள வயப்புவிநிகர மற்றெம்
பாலுளவடிவமுற்றான் பாரினிலிவன்போலில்லை
மாலுளவதனால்வம்பனாகு மென்றவர்கள் கூற
மாலுளனாகி மைந்தன் மறுகியே வைகிப்பின்னர்
- 190 மைந்தனும் மழைநாளுள்ள மலரென வதனமாறி
யெந்தையை யறியுநாளென்னாளென வியலுநாளில்
விந்தைகற்றிடு மாணாக்கர் வினையுளராகி மேவித்
தந்தையில்லானின் மிக்காய் சால்புளாயென்னும்வேலை

வேறு

- 191 பயிர்வழியறமுந்தவவழியருளும் பயனுறு குலவழிபண்பு
முயிர்வழியுடலுந் நூல்வழியுணர்வுமுளதென வுரைத்திடலென்னே
செயிர்வழிமிகினும் பொறைவழிதிருத்தித் தேருநூலறிவினாலிருத்தி
துயர்வழியுளனாயவருடனொன்றுஞ் சொல்லுறானாகியத் தோன்றல்

வேறு

- 192 நேத்திரநீரொரியுகுப்ப நீணெறிப்
பாத்திரமில்ரசொலிற்பதைக்கு நெஞ்சனாய்க்
கோத்திரந்தனையினிக்குறிப்பெனன்றொரு
மாத்திரைதனிலனை மனையிலேகினான்

- 193 ஒன்றையுமுண்கிலான்னோதுகின்றிலான்
கன்றிய சிந்தையான் கவித்த பார்வையான்
குன்றவில் மடியுடைக் கோமுனின்றிடு
கன்றெனவிரங்கியே கலங்கிவைகினான்

வேறு

- 194 நையுந்துயரினை நாளுமறிந்திலணங்கையுமே சோர்வுற
றெய்யுங்கணையுடல்பட்டுருவுங்கலையிசைவாளாயெண்ணி
பையுந்திய தனிமைந்த நினக்கெது பரிவென்றே பரியா
மையுந்திய விழிவழி நீருகுதர மறுகுற்றனள் மாதோ.
- 195 மகனேமகனே யாருயிரே யென்மகனே நீய்வாடாய்
யகமாமயறருமெண்ணம்யாதோயவை யாவையு மடைவே
புகந்நீபுகலென்றோதினள் மாதும் புகலானாயொன்றும்
முகில்காளியகோகிலமெனவுற்றனன் மொய்ம்பாரறுகரசே
- 196 எழுவாடனியே விழுவாள்புரள்வாளென்னோவென்னோவென்
றழுவாள்மிகவே தொழுவாணலிவாளளிநேர்விழிநீர்நீர்
கழுவாவெழுவாடனைநேர்வடிவங்கவினேகுதல் பாராள்
மழுவாழியை நேர்வலிசேர் மகனே வருமாறேதுரையாய்
- 197 பிதிர்குழலாளிடையிடையினலாள்பெயராதிடையிடையே
யதிரொலிகுரலாளசனிகொளுரனாளவனாம் மலைபடிவா
ளுதிர்மழைவிழியாளுமழைபொழிவாளுதிர்மு நனிபொழிவா
ளெதிர்பிறரொன்றாதெழில் நனிகொண்டாளெழுவாளிவைபு
கல்வாள்
198. சூர்தீண்டியதோ விழிதீண்டியதோ சொற்றாதவர்தீதோ
பார்தீண்டியவொருசல்வியர் செய்கைப்பண்போவஃதன்றே
லார்தீண்டினரோதீண்டினர் தங்களையஞ்சாதுரை செவ்வாய்
கார்தீண்டிய கதிர்மதிபோன்முடுறு கறைமாமதிகழிவாய்.
199. அப்போதவன் வருமன்னிலை கண்டிடவார் சின மதுகொண்டே
யிப்போதையிலெனதத்தனை யோதுதியியல் போடாதன்றேற்
செப்போதியமுலையுளம் நனியஞ் சத்திணமுன்னையுமெனையுங்
கைப்போதினிலுறு வாள்கொடுகாதிக்க களைகுவனுரையென்றான்.

- 200 மைந்தநினைப்பெறுதந்தையை நாளைநின்மனநேருறநானே
யைந்துபுலன்களும்லர்தரயாரெனவறிவா யுரைசெய்வன்
நைந்துபுலம்பலை நாளும்போலினி நடவென்றனளாயும்
மைந்துளபுந்தி மகிழ்ந்தனன்வைகினன் வருமாறுரைசெய்வாம்.
201. பாடல் இல்லை
202. பாடல் இல்லை
- 203 இளங்கிளிமொழியது மிளிவுளதென்றிடவின்சொல்லது பேசும்
இளங்கிழை புழுதியின் விழிவினையெய்தினள் மேனியும்வேறாகித்
துளங்கிழை கொடியொடுதுடிநிகரெனுமிடைதுவள்வாளநடையா
ளுளங்குளையுற்றிடவெற்றியதுற்றிடவோதியதுறுமரியே
- 204 மானையெடுத்திடுந்நாரமடங்கலைமானுற மான்விழிநேர்
மானையெடுத்திடும் வீரமடங்கலும்மாதினமக நோக்கிக்
கானையடக்குறு காவலன்யான்நின் கருதலராயுளளா
யானையடக்குவதென்ன வடக்குவனாரறைவாயுளதே
- 205 ஏதுமடக்குவை நீய்நனியென்பதையேழையறிந்திலனோ
வாதுதொடக்கிய வம்பர்கள் வம்பை வழங்கிடினேர் பொருதே
காதுவைநகரொடுமவர் தமையென நனிகலுளுற்றேனெனினு
மோதுவனுற்றதுனக்கெனவெற்றிகொளரியுரையென்றதுவே.
- 206 கேசரிகேளிதுநீபெறுமாறுறு கேழ்கிளர் மானமைந்த
னாசரியெனையருளத்தனையோதுதியலவென்றிடில்யானே
பேசரிவாளிநினாவியென்னோடுற மோதுவனென்றுசொல
வாசரியென்றது கேசரிசாபமுணர்ந்து சிந்தைகொடே.
- 207 (என்) னலு மென்னுழை நேர்ந்த கேசரி
(கன்)னவில் மதன நீ கழறிய சொல்
முன்னொரு சாபமுண்டென மொழிந்தது
பின்னது மறைத்தது பேசுந்தன்மையே

208. நின்னொரு சபதமென் னினைவு சேர்தர
வென்னுயிர் மதலையோ டிறத்தறிண்ணந்நீ
முன்னுள யாவையு மொழிதி யென்றிட
வன்னது கூறியதறைவன் கேட்டியால்
209. ஊதைசேர் பூதையி லுள்ளஞ் சோம்பியே
(வ)ாதையை யுடையனாய் மடிவன் மைந்தனால்
() தையோ டெயிற்றையு மிகக் கழற்றியே
() தைசேர் பீடகோழகத்திற் கொண்டரோ.
210. இன்னவாறுறிலிவன் மரபிலேயுளர்
தன்னைநேரரசர்கடாமும்வேறின்றி
மன்னியே யுகம் பல மானிலம் புரந்
தன்னவரசுடனழிவான்பின்னாய்
211. பவனர்கள்சிறப்புறல் பாவை மார்பொருட்
டவனிநேர் சிறப்புறலரு மழைப்பொருட்
முவமனிறவஞ் சிறப்புறல்பொறைப் பொருட்
டிவனினிச் சிறப்புரதின்னவை பொருட்டே
212. இன்றிதுகேசரியிசைத்ததென்றிட
வென்றவன்ட மரபினு மிசைகொண்மாமணிக்
குன்றவன்குட்டுவன் மரபிற்கோமண
முன்றனக்கின்றியீதுற்றதோதென்றான்
213. எந்தையு மன்னையு மென்னை வளர்த்தே
யந்தமில் காலமெனன்பினராகிச்
சிந்தைதெளிந்தொரு திருவுருமகனை
நந்தலி லன்பொடு நாடினரன்றே
214. தென்னவன் மரபுஞ் செழுநிலமுள்ள
பொன்னியன் மரபும் பூம்பனைமாலை
மன்னவன் மரபும் மணமது நேடி
யன்னவர் மைந்தர்களின்மை யறிந்தே

215. இல்லையிவட்கினி யெழின்மணமென்றே
யல்லலுழந் துரைத்தனெடாயும்
பல்பிணி கொண்டுயர்பார்த்திபனேபி
னில்லினை விட்டுயரிமையவனானான்.
216. அன்னையுமியானு மின்வல்லலுழந்தே
யின்னலின் வேலையிருந்துளியிந்த
நன்னிலமுமுதையுந் நல்வழிசெய்யு
மன்னவனின்மையின் மாட்சிகழிந்த
217. கம்பமில்நவ்விபல்கால்களலைப்ப
பும்புறுமாகடல் பாடுறுமாபோல்
லிம்பரினில் வரசியைபுழிசென்று
நம்பனையின்றி நலிந்து பின்யாமும்
- 218 பொன்னகரென்னப் பொழிந்நனி சூமு
மன்னகர்வைகின மன்னிலை யப்பால்
மின்னிவர் சோலையில் மின்னவரோடும்
நன்மலர் கொய்குபு நட்பொடு போந்தேன்.
- 219 அன்னதோர் காலையிலாயுமவ்வழி
பின்னலார்வேலைகொளிளைஞன் பாலுருகித்
துன்னலைநீக்குவனென்ன துன்பொடு
நன்னயமொழி சில நவிறன் மேயினாள்
- 220 மதலைநான் சொல்வதை மனத்தின் மேற்கொடு
விதலையின் விருப்பொடு விள்ளல் செய்யலை
யதலையினின்னரசழியுமென்றவள்
குதலையின் மொழிதலுங்குமரன் கேட்புறா
- 221 தத்தைபோன் மொழிந்தவடன்னை நோக்கியே
தத்தவிள்ளுகின்றவறெனக்குச்சாருமே
லத்தைநீ சொல்லுதியரியவேதம்போல்
வைத்தியானொருவர்க்கும் வழங்கிலெனென்றான்

- 222 பாலுறுவேலைபம்பரங்கடைந்திட
வாலமுமமிர்தமுமடைந்தவாறென
மாலுறுவேலையை மனங்கடைந்திடக்
காலுறு மின்பதுன்பங்கள் கண்டதே
- 223 பன்னினின்றந்தை பஞ்சானனம் வனத்
தென்னெதிருறப்பயந்திருண்மனத்தூற
வன்னிபெய்யலங்கல் போல் வாடமன்மதன்
றன்னடைபூங்கணை தானும்பட்டதே
- 224 அன்னழியென்னிடத் தார்வமேவுறல்
கன்னிகைப் பருவமோகமவன் செய்கையோ
வென்னெனவுணர்கிலேனிசைந்தற்றேனதோ
வுன்னையுமகவெனவுதரத் துற்றனன்

வாலசிக்கனூற்பத்திப் படலம் ழுற்றாம்

முடிசூட்டுப்படலம்

- 225 எண்ணுளரேந்தலுமிருக்குநாளினின்
முண்ணுளர் வாலொளி மகுடம் வைத்திட
விண்ணுளர்வாலரிமேவுமண்டப
நண்ணினர் காவலர் நற்றினத்தினே
- 226 நெருக்கினர் பூசுரர் நெருங்கினார்தவர்
நெருங்கினர் பூபர்கள் நெருங்கினார்பலர்
நெருங்கினர் பாவையர் நெருங்கநேரிழை
நெருங்கினர் மைந்தர்கணெருங்கநேமியில்.
- 227 ஐந்தெனும் புலன்களையடக்குமந்தனர்
மைந்தனை மஞ்சன மரபினாட்டியே
பைந்தணியவரணி பணிகணல்கவே
மைந்தொடு மணிந்தனர் மாரன் நாணவே.

- 228 நவமணியமுத்திய நலங்கொள் பீடமே
 லுவமையில் குமரனையுதயனென்னவே
 கவிகையினிழலிடை கவினவேற்றினர்
 புவிகை கொடேத்துறப் பொலியுந்தன்மையாய்
- 229 பங்கமிலுலகமே பரிந்து தாங்குவா
 னிங்கிவனாமெனாவிவனுந்தாங்குறத்
 துங்கநல் மகுடமும் பரிந்து சூட்டினார்
 சங்கொடுகாகளஞ்சத்தித்தார்க்கவே
- 230 ஏருலாமுடுச் செறிந்திலங்கவெண்ணிலா
 மேருமால்வரைமுடியொன்றின் மேவல்போற்
 பாருலாய் பெரும்புகழ்பற்று சிங்கமுந்
 தாருலாமுடியொடுதயங்குந் தன்மையே
- 231 வேதியரார்த்தனர் வேதமார்த்தன
 மாதவரார்த்தனர் மன்னரார்த்தனர்
 கோதையரார்த்தனர் குன்றார்த்தனர்
 பூதமைந்தார்த்திடு பொம்மலாமென
- 232 பலபகனோயுற்றோன் பண்புபெற்றெழும்பு
 புலமொடு கரணங்கள் பொலிந்த போன்றதால்
 வலமுயரரசொடு மந்திராதியோர்
 நலமொடுகண்டி நன்னகர் பொலிந்ததே
- 233 ஆண்டகையிவ்வணமாசினுற்றுழிப்
 பாண்டியன் மாமகள் பரிணயஞ்செய
 வேண்டிய வோலையை விரைவிற்போக்கினன்
 மூண்டெழு படையொடு மொய்ம்பன் போயினான்.
- 234 வேணிகள் குமரர்கள் வேந்தர்வேந்தனைக்
 காணுபுகலங்கினர் கமமுமாலையை
 நாணியு மீய்ந்திடநட்பின் வேட்டபின்
 மாணினின் மாநகர் வல்லை கூடினான்

- 235 கைரவமலரிதட்கமலக்கண்ணியோ
 டுயிரெனவுடலெனவொன்றியுற்றுழி
 வைரமொன்றவள் வயின்வழுகி வீழ்ந்தது
 பயிரெனப்பலித்து பகரின்மற்றதே
- 236 நாண்முன்னூறாகுநார்குலுளைந்
 தாண்முன்னூறானையை யடர்த்திடும்வலி
 வேண்முன்னூறிலானென மிளிர் பொடன்றனள்
 கோண்முன்னூறிலா வகைகுலவிக்காலவே
- 237 பிறந்தது பிள்ளையிங்கென்னும்பேரொலி
 பிறந்தது பெருமகிழ் பெருமன்மாமனம்
 பிறந்தது முற்செயற் பரிசம் பெட்பொடு
 பிறந்தது துநன்னகர் பேசல் வேண்டுமோ
- 238 மைந்தனும் வளர்வுற மனைவிபாலுறத்
 தந்தையும்ன்னைதாள் சார்ந்துவைகுறத்
 தந்தமராயினோர் தத்தமைந்தென
 விந்த நன்னகரிடையியைபொடண்டினார்
- 239 மந்திரர் விதிப்படி மனுவினூறழிகு
 யிந்திரரேனையரிறைஞ்சியேத்தவே
 சந்திரத் தனிக்குடைதழைக்குநீழலிற்
 புந்தியிற்கிசைந்ததே புரிந்துவைகினான்
- 240 இவ்வியல் பெற்றிடு மிளைய கேசரி
 நவ்வியலற்றிட நடக்குநாளையிற்
 செவ்வியற்பற்றியே செளிக்குந் தேசமேற்
 றெவ்வியலடவியின் மிருகஞ்செய்ததே.
- 241 கோட்டமதுற்றிரு கொல்லையோடுயர்
 தோட்டமதுற்றிடுதுப்பொழித்தன
 நீட்டமதுற்றிடுநென்னிலமழிந்தன
 காட்டகமுற்றமாக்கணக்குழாங்களே

- 242 சொல்லரிதாகிய ப.:றிணைதொக்கார்
மல்லல்கொள் மன்னவன் மாளிகைமுன்றி
லொல்லல்கொளொற்றரிடத்தினிலுற்ற
வல்லல்கள் யாவு மறைந்தனரன்றே
- 243 முன்றிலினின்றிடு மொயம்புடைவரர்
குன்றெனநின்றிடு கோளரி முன்போய்
நின்றுயர்தந்தலை நீடவணங்கி
யின்றிவனுற்றனரென்றனர் குடிகள்
- 244 அத்தனைநேரரியன்னவர்தம்மைக்
கொத்தொடுமிவ்விடை கொணருதிரென்ன
வித்தகர் சென்றதை விள்ளுறு போது
மத்தமதுற்றனர் மன்னுபுவந்தார்
- 245 அண்ணலை யன்னவரார வணங்கி
யுண்ணலமுற்றனமுய்ந்தனமென்றா
ருண்ணலையற்றவர்போலவுயங்கி
நண்ணினிரயாதென நரபதி வினவ
- 246 காவல மிருக மிகுந்தது காடு
மாவில மரமில மலரிணை மலருங்
காவில கூளில கொடியிலகழறி
னாவிலநாடு படுந்துயர் நவில
- 247 வெள்ளிகள் வானகமேவியதென்னக்
கொள்ளையெனும்படி கூடினதெங்கும்
பள்ளநீர்வேலைப்பருமணலென்ன
விள்ளரிதாகிவிலங்கு பரந்தே
- 248 புற்றினில் வாழ்வுறுசிதலதுபோல
விற்பென வளவைகொடெண்ணுதலொண்ணாய்
பற்றைகளெங்கும் பலபல மிருக
முற்றதையாவருரைத்திடவல்லார்.

- 249 என்பது சொல்லிடு மேருளரோடுந்
 துன்பதுதுன்னிய துயரிவணைகி
 யன்பது கொண்டிடவண்ணலும்ப்போ
 தின்பது கொண்டுகளமின்ன திசைப்பான்
- 250 மண்ணீருற்றென வையமுமன்னு
 நண்ணீகுவைகுதல் ஞாலவழக்கால்
 பண்ணாருங்குடி பட்டிடு துயரை
 யெண்ணாமாழ்கி யிலாத்துயர்கொண்டே
- 251 வில்லுடை வேடரைவேந்தன் விழித்துக்
 கல்லொடு மரமுள கானகமெங்கும்
 புல்லொடு பலபல புகர்முக மாதி
 கொல்லவிரேதது கூறுமினென்றான்
- 252 ஆம்பிகளென்னவடர்ந்த பல்மிருகம்
 பூம்பொழிலெங்கும் புட்கள் பொலிந்த
 கூம்புகொணவ்வி குலாவெழுகடலைக்
 காம்பியிறைப்பக் கண்டதுமுண்டோ
- 253 என்றனர்தானவரேந்தல் வியந்தே
 யின்றினிநீங்கிட நாளையயெழுந்தே
 கொன்றவைநுங்குறை குறைவுறவைப்பே
 மென்றுபின் விடையது மீய்ந்தனன்றே
- 254 ஊரவர் போயினர் வினையுரையோரை
 நேருற நோக்கி நிறைந்திடுதானை
 காரதுநீங்குறு கதிரவனெழுமு
 னீரொடுதந்திடு நீவீர்களென்றால்.
- 255 தூ துவரன்னது சொல்லியவெல்லை
 வாவதுவர்நற் படைநாலும்வகுத்தார்
 மாதவர் சந்தியின் மந்திரநோக்க
 வாதவன் வேலையை நோக்கினனம்மா

முடிசூட்டுப்படலம் முற்றும்

வாலசிங்கள் வேட்டையாடு படலம்

- 256 இருளடைந்திட வன்னகரிருந்திடுமாக்கள்
பொருளடைந்திடு பாவுரை தெரிந்திடல்போலச்
சுருளடைந்திடு குழலியர் சுரதமாக்கல்வி
மருளடைந்திப்புல்லியே மயக்கொடுத்துயின்றார்
- 257 சுரதமங்கையர் தங்கட்கு மூடலிற் சுளித்த
விரத மங்கையர் தங்கட்கும் விடியலை விழைப்பப்
பரதமங்கையரல்குல் போற் பரியசின் மருவு
மிரதமங்குவட்டிலங்குற வெழுந்தனனிரவி
- 258 குழவியந்திங்கள் கோட்டிடையுற விருள்குன்றத்
தழையியற் கதிர்க்கற்றைகள் காலுறத்தன்பால்
விழைவியலொளிய விழந்திடவே தங்கள்நைய
மழவிடைப்பரன்றன்னையு மானினன்பருதி
- 259 இந்தவேளையில் மறைநெறியரசனும்பரவிச்
சந்திவந்தனை முடித்துச்சாரதர் தம்மைநோக்கி
யிந்தவேலையிலிபமுதலிய படையிசைத்தே
சந்தமார்தனிக்குதிரையுந் தருகுதிரென்றான்.
- 261 மாதர்தம்மனம் மாநிலாவழியின் மாசெலவோ
டாதபன்கதிரறுமுகனம்புவை யாவும்
பாதநல்வினாவிற்குநேராதெனப்பகரக்
கோதடைந்திடாக்குரமுளகுதிரையைக்கொன்றந்தார்
- 262 அல்லியங்கோதை மாதரம்புயமுகங்கள் பூத்த
முல்லையங்குவளையாம்பல் மோகனக்குறிகள் காட்ட
வல்லயங்கறிக்க மோதுவாரியின் விலாழிகக்கும்
நல்லயந்தனிவிந்ந்தான் நகாயுதந்தந்தநாதன்
- 263 மாமோதரன்றனோடு மகிபதிதானும் போரிற்
றாமோதித்தலைகள் சிந்தத்தலைத்தலை தறித்தவாளித்
தாமோதரன் றழைத்ததன்மை போற்றலைமயுற்றான்
நாமோதவரியவெற்றி நரபதிவாலசிங்கம்

- 264 அயத்திவ்ந்தரசனான்காமணிபடைத் தொகுதிசுற்ற
பயந்தலர் மரைக்காடன்ன பாவைமார்வதனம் பூத்த
சயத்துயர் திணிபொற்றோண்மேற்றனித்தனி விழிவேற்சாத்த
கயத்துயரசாரர்த்துக் கலங்குறக்கடிது போந்தான்
- 265 கார்சென்றெனவுறு கரிசென்றனவளிகாலுங் கடலுறுதிரைசென்ற
நேர்கொண்டுளையரி நிரைசென்றன மிகுவலிகொண்டிடு மரிநிரை
கொண்ட
தேர்சென்றன திகிரிகள் சென்றன நனிதினவெய்திய புயவயவீரர்
பார்சென்றனர் பலபடைகொண்டடவியின் மிருகம்பலபலபரிவெய்த
- 266 காளிமமுற்றனஞமலிகொடுற்றனர்காரார் கடலொலி கதுவுற்ற
வூளைகளுற்றனவுலகமதி றுதியினுறுமிப்பேரொலியெனவுட்க
மீளிகளுற்றனர்வலைகள்புயத்துறமிருகத்தரசனின் வலிமிக்கார்
தூ ளிகளுற்றன தூமமெனும்படி தார்த்துவ வையமும்வானமுமே.
- 267 சென்றங்கெழுதுகளென்கதிரொளிதிகழாமையினெதிர்குறை செய்ய
வின்றிங்கிதுமதியெனநழன்றிலகுறவியன்மாமறுகெதிரெழிலொன்றி
யொன்றும்புரிசையினுறுகேதன மிகவுயர்வானெறிகடிதுடனோடித்
துன்றித்துடை செயமுன்போலினனுயர்தூ யோர்குணநிலைதுக
ளாமோ
- 268 காடிற்செறிதரமாவலரேவலர் காவுற்கொள வருசேனைகளோடுற
வாடிச்செறியிடையடலங்கெதிறாறமனையிற் கொடுவரு நினைவுட்
கொண்
டோடிச்சென்றவர் கைக்கொண்டுற்றிடவொருவாலரியுழையுற வங்க
ணேடிச்சேனைகள் சூழ்வுற்றிருதலை நினைவுட்கொடு
சொலிநிலையாமோ
- 269 வேலிற்குத்தினர் வேங்கைகள் வீய்வுற வினாவுற்றுயர் தவவேல்
வீரர்
காலிற்கொண்டிடுமீட்டியின்வீட்டினர் கரடிக்கிழைமுழுதழிவெய்த

கோலிற்கொன்றுயர் கோடைக்கொண்டனர் கொலையிற்போர்
 பயில்குலவீரர்
 நூலற்றென்றுடனிருமுனமுயர்தரு நதிசர கிரிசரவனசரமே.

- 270 கொலையிற்பயில்ஞமலிகள் பன்றிகளொடு குழுமாட்டவியினழி
 வெய்தப்
 புலைபற்றுணிவுகொள்நரிபற்றுயிரொடு பொன்னுற்றனமிகுபுலவுற்ற
 வலையிற்சிக்குறவயவோர் சூழ்ந்தனர் மறுகுற்றலை பொருகடலிற்
 சென்
 றலைவுற்றழிதரு வலையிற்சலசரமதையொத்தழிவுற மிருகங்கள்.
- 271 இப்பெற்றியினிவரெத்திக்கினுமெதிரெற்றும்பல மிருகஞ்செற்றுக்
 கைப்பற்றிய தனுவிற்கொண்டிருகணைகடிதற்செல விடுபடை
 நைந்து
 மைப்பற்றிய கடலெனவுற்றருகுறவனம்வாழரிசுதன் மகிழ்வெய்தித்
 தப்புற்றிடுமிவன் மிருகக்கிளையெனத்தானுங் கொலைபயிறர
 லுற்றான்
- 272 கொடிசென்றனநடையது கொண்டுலவுறு கோணம் புவிநரிக்குழு
 மாகும்
 படிகொண்டிருகுடிபரியுந்தொழில் பரிபருமேதிகள்முசல் மரை
 மானுங்
 கடிகொண்டிரு மதமாவும் பிடியொடுகன்றுங்கழுகுகள் களி கொள்ள
 வடிகொண்டிரு சரமதுகொண்டடல்செய்து வால்சேர்கேசரி
 மகிழுற்றான்
- 273 வாலப்பிறைசடைமேலப்புறவருள்வைக்குஞ்சிவன்நுதல்
 வருமைந்தன்
 போலச்சிலையது கோவிலச்சரமழை புயலிற் பொழிதரமழை
 யொத்த
 கோலக்கறையடிவான்மெய்த்தலைசிலகுறை வுற்றிட வுறல்
 கருமேக
 சூலப்படையரிசுலிசப்படைகொடுதடியுங்குன்றுகடனையொத்த

- 274 காரிற் பொலியிருணேருற்றழிவு செய்கருணைத் திருவுருவின
 னொப்பச்
 சீரிற் பொலிபரிமீதுற்றுலகினர் சிறுமைப்படுகுறை திரிவெய்த
 மாரிக்கிணையென வம்பிற்சில பரிவாயைத் தொளைசெய
 வடிசோரி
 பீரிட் டொமுகுதலுலகத்திறுதியில் வடவைக்கனல் பெயர்வதை
 யொத்த.
- 275 கூனியாய்ப்பறையடிப்ப மிக்கவுயர் குன்றில் மேளி யெதிரொலி
 கொளப்
 பானிமால்வரைநிகர்த்தமள்ளர்பயில்பாட்டினவ்வொலிகள் பாடுறத்
 தாவிலால்வகியினா மமிங்கிலவெனத் தகர்ந்தழிதலாயின
 தூளிதாள்விலவெழுந்த காலினொடுதோகைமாதர்விடுமுச்சினே.
- 276 காடுசேர்ந்த வயமானினும்புலவுகமமும் வாயுடைப்புலியினு
 மூடுசேர்ந்துசிலவம்புபட்டுருவ வுள்ளினுற்ற கறைநீருதல்
 பீடுசேர்ந்து முனிருந்த புள்ளியிடையிடை பிறழ்ந்து மிகுசெம்புளிக்
 கூடுமாறு செய்தமுன்னிதிக் கொளுமவர்க்கு மேலும்வரு
 கொள்கைபோல்
- 277 பிரமனுஞ்சுருமெம்மனோர் கடுயர் பிரிதருஞ்செயல் புரிந்திட
 வரனுறுங்கைலையடைதியென்றறையவங்கணைகிநுதல்விழியில்
 வெந்
 திரதியிற்குருவு மற்றையர்க் கருவு மெய்திவைகுமதனென்னவே
 புரவியிற்குருவு புவிவினர்கருவு புகுதவேகமொடுபோர் செய்தான்.
- 278 வேலைநீரென மிகுந்தடர்ந்துனற விலங்குசாதிசெறியடவிவா
 யாலைநேர்தருகரும்பையொத்தழிவதன்றி நின்றவைகளாசையிற்
 சோலைமீதினுமுயர்ந்தகுன்று செறிதொல்லிடங்களினுமோடுதல்
 மாலைதாள்முடியெய்மன்னன் மைந்தனடில்வலென்னென மதித்த
 போல்
- 279 வாலசிங்கனெனுமேகமிந்திரதனுமானும் வில்லினை வளைத்துநே
 ரேலமின்னெனுமோர்நாரிகொண்டிறையிலெழுமுளக்கமெனுநா
 ணொலி

கோலிமாமழையதென்னுமம்புகொடுகுலவு மாறெனமோரடவியிற்
சீலமொடுபடுலவணமாமமிருகசிதைவு செய்துநனிதிருகினான்.

வேறு

- 280 கழலுடைவீரராந்தொகையதினுங் கயங்களின்மாத் தொகையை
தினு
முழலுடையிரதமாந்தொகையதினுமுழையரி மாத்தொகையதினு
முழவிடை வேந்தன்கைதனில் மருவு மழைநிகர்சரத்தொகைய
தினு
மெழுமடங்கென்னவிலங்குகளிறந்தவிலங்குமீவ் வடவியின்
மாதோ.
- 281 இன்னவாறிவனும் வேட்டையையநாடுமியைபினா லிளைப்பதுகூடி
முன்னுநீர்த்தானையோடுவாடிமகிழ்ந்து நீர்ச் சோலையைத்தேடி
வன்னவேலவன்றன்புகழினைப்பாடிமதியொடு கதிரினை நாட
மென்னவேதருக் கணிறைந்திடு காவினெழிலின்னிம் மிதத்தி
னெய் தினனே

வேறு

- 282 சந்தனந் தாரமாந் தருக்கள்சூழ்ந்திடு
இந்தநற் சோலையி லெங்குமில்லதோ
ரந்தரமழவிய வடைகள் சேருமாற்
பைந்தொடிமார்மனப் பண்புபோன்றதே.
- 283 பாலடைப்பாம்பிடைத்துயிலும் பண்ணவன்
காலொடுநீர்நனிகலக்குங் காலமே
மாலொடுமேவுறு மலிய மாலதோ
மேலுளதருக்களின் மேற்கொண்டுற்றதே
- 284 சனகராதியற்கிறை தக்கபோதத்தை
மனனிலைநிலையுறவழங்குமேல்வையிற்
சினமதுசித்தசற் செலுத்த வேர்த்ததோ
சினைகளினரும்பியவிழுதின் சீர்மையே.

- 285 குலைகளேகதலியினிலைகள்போன்றது
மலிவதுதுணர்களாய்மற்றப்பூக்களே
குலைகொழுங்கனிபல கொம்பர் கொண்டிடப்
பொலிதரல் கண்டிதுபுகல்வதாயினான்
- 286 ஆலமன்னருந்திய வண்ணலாற்றொணா
தாலநன்னிழறனிலமர்ந்திட்டான்கொலோ
காலுமேவிலவுயர்கருத்துங்காண்கில
வாலிதாதலினுளனைய்யமில்லையே
- 287 சந்தனமரங்களின் பாங்கர்சார்தரு
வந்த நன்மணமதையவிழுஞ்செய்கையால்
முந்திரமுணர்ந்தவர்ச் சேரும் மாக்களு
முந்தநன்னலமதையடைவ கண்டனம்
- 288 ஏலமார்சோலையாலிளைப்பு நீங்கினேங்
காலமுஞ்சென்றது கதிகொடேகிநாம்
பாலுளபுறவங்கள் பார்ப்பமென்றனன்
வாலுளசிங்கமாம் மன்னர் மன்னனே
- 289 என்றவன்நடந்திடு மேல்வையெல்லினை
யென்றவனம்பரமிரண்டினாக்கினான்
குன்றொன்று தடுத்தது கொள்ளுமுர்தியைக்
குன்றலில்குணமுடைக்கோவுந்நோக்கினான்
- 290 இன்றிந்த மலையினினியல்பை நோக்குவா
மென்றுயொசனையிரண்டேகன்மேயினான்
குன்றினிற் பூமகள்முலைகொள் பண்புடைக்
கன்றெனக்கிடந்த கேசரிகண்ணோக்கினான்
- 291 மானம்புவிழிகளே மொய்க்குமார்பினா
னேனம்பின்சென்றெயிறெடுத்தவனென
நானம்பினின்னகாயுதத்தை நண்ணியே
யூனம்பினடற்றுவனென்னவுட்கொண்டே.

- 292 அரியினேறென்றிடலனந்தநாவலோர்
கரிபரித்தேரேறுங்காவல்மன்னவர்க்
குரியதென்றுரைத்தனரோங்கு மாண்மையால்
பெரியவிம் மன்னற்குப்பேசுறாதுண்டே.

வேறு

- 293 நீருந்நிலனுங் காலினொடுநெருப்பு நேர்நாற்படைகுழ
ஏரரும்புகழுமந்த வண்ணலடையும் பொழுதினகங்கலுழந்து
காருந்தடியுமிடியுமுறுங்கருமைக்குன்றந்நெரிந்திரங்க
பாரும்பாம்பின்ப.:றலையும் பதைக்கநின்றகேசரியே

வேறு

- 294 உக்கிரநரவரியுரியைப் போர்த்துடன்
சக்கிர கிரியினிற் றயங்கல்போலுமால்
யிக்கிரிச்சிகரியின்னெவருமச்சுற
வக்கிரமொடுமடல்மடங்கந்நின்றதே
- 295 இரணியனெற்றிடுந்தறியினேக்கொடு
முரணியிற்றீயென வரியுதித்தபோ
லிரணமென்றெதிர்ந்தவிரங்கியேங்கியே
கரணமுமச்சறக் கரிப்பகையெழுந்ததே.
- 296 எந்தைதன்னேவலினேவிலேகுநாண்
மந்தரவுரைபுரை வாகுவாகொடு
விந்த நேரிலங்கையில் விளங்கினாலென
வந்தமாவிலங்கலு மடுக்கந்நின்றதே
- 297 இலங்கையைமலங்கெரியிட்டதூதுவ
னலங்குழைகூலங்கால் நாண் நண்ணவே
விலங்குலிலுழையது விதிர்த்துநின்றது
விலங்கில் விலங்கலும் விலங்காகவே

- 298 மண்டினரைசனும் மலையின்சாரலிற்
கண்டனவயக்கயங்கலக்கமெய்தியே
யுண்டிலையுரெனவுயிர்ப்புவீங்கிய
சண்டனைமலையினிற்கண்டதன்மைபோல்.

வேறு

- 299 வரையினும் முத்தும் வனாயருவியதின் வருமுத்தும்
வரையகிமுத்தும் மருவிமிகக்கும் மலைதனில்
யரிகரிகொத்துடனாதேர் கொத்துமரியதனாற்
பரிவொடுதத்துஞ் செயலினைமுற்றும் பார்த்தனனே
- 300 அந்தகனஞ்சுவனாதபனஞ்சுவனந்தரமா
ளிந்திரனஞ்சுவனியாவரு மஞ்சுவரென்டினுஞ்
சுந்தரவிந்தை பொருந்திடவந்திடுதோள்வீரன்
சிந்தையதஞ்சிலனிந்தவயப்புலிசெய்கையிலே
- 301 தேருந்தியபரியாளுங்கரியுஞ் சிதையுஞ் செயலதனை
தேருமரியரசாரும் புகழ் திறலாளரொடுங்
காருந்தியசிலை நேருந்தனுவதுகைக்கொண்டே
யேருந்தியகுணமோடுங்கணைபலவெய்தனனே
- 302 அப்பொத்திடுதுளியொப்பொத்திடவறுமனிலமெனத்
துப்புற்றிடுமரியப்புற்றிடுகணை தோய்வுறவே
யிப்பொகத்திடவிழைவொப்பொத்திடவறுமுப்பளநேர்
கப்பொத்திடவறுமுட்பன்றியைநிகர்காட்டியதே.
- 303 நளிர்புரையுகிரும் நாகத்தனைநிகர்கானாலுங்
கவிர்மயிரெரியுங்கனல் புரைநிறமுங் கவினாக
கவர்தனைமருவுந் தவருமிழ்கணையைக் கனலரியு
முவரிவிடுத்தன நிவருமதத்தொடுதறினவே.
- 304 சங்கக்குரதுமங்கத்தொணுவொடுசத்தித்தே
யங்கக்கணைபல சிந்தச்சிலையதுமயல் சிந்தத்
தங்கத்தொடுமலரங்கத்துடலதுதொலைவெய்தப்
பங்கப்படுபடைபங்கப்பட வுடல்பாய்ந்ததுவே

- 305 மகவரியன்றிப்புக்குமவனோடும் வருவீரர்
 குகையது நின்றேயெழுமிது கண்டேகுலைவெய்தி
 செகம. : தெங்குஞ்சிதறுதலுற்றார் சிகிமந்தன்
 மகமதுநண்ணும்பொழுததிலயரும்மண்ணைன்ன
- 306 சிற் சிலர்பட்டர் சிற் சிலர்வனமதுசெல்லலுற்றார்
 சிற்சிலர் நின்றார் சிற்சிலர் கன்றிச்சென்றாராற்
 சிற்சிலர் மலைவார் சிற்சிலர்கலைவார் சிலைவீரர்
 சிற்சிலர்மறைவார்சிற்சிலரறைவார்திறலன்றே
- 307 ஈய்வ. : தில்லவனோய்வ. : தில்வழியீட்டுற்ற
 மாயுறவவனுயிர் மாய்தருசெயலதுதனைமான
 காயமுறாதுடல்மேயினகளமதுகவிழ்வற்றா
 ராயிடினவரவரேபுரிசெயலினா மமாமால்
- 308 இதுதனிகண்டிடுமரசனுமிசுசின மெய்துற்றே
 மதுவினையுண்டிடுமவரெனமனவிரகது கொண்டான்
 குதியதுகொண்டயர்கோளரிமண்டினகுணவாசை
 விதிவழிகண்டதுமதிவழிகொண்டது விழைவன்றோ
- 309 மணமதுகொண்டிது போரிருளெனமதிதருமனமேபோற்
 குணமதுகொண்டயர்கொற்றமதுற்றிடுகுதினாயொடுங்
 குணகணவென்றுயர்கொற்றமதுற்றிடுகுதினாயொடுங்
 குணவனாயதைநனிகண்டனனரியதுகாதலனே.
- 310 காவலன்வரவுங் கடுஞ்சினக்குறிப்புங்கண்ணினண்ணுறநோக்கி
 காவதுநவனே சாபம்நீங்குதலிச்சமயமே தருமமாமென்று
 கேவலமாகிக் காவலன்றன்னைக் கிட்டியகோளரியம்மா
 வாவலினினாவதொன்றிலையாவதாகுகவெனவகத்துன்னி
- 311 குருக்கிளர் செக்கர்வானகம்மேவக்குடக்கரின் வேலையைக்
 குறித்தே
 யருக்கனுமடையுமற்றம் வந்தடுத்தரியுமோமிக வலித்ததனால்

மருக்கிளர் நீபமாலையான்றந்தவடிசுடர்வேலினாலிதனைத்
 தருக்கொடுப்பென்னவுட்கொண்டுதகவறுநினைவினைத்
 தகைந்தான்

- 312 கடம்பனைப்போற்றிக் கடம்பனுக்கிளையகாளையிற்கார்முகம்
 வாங்கி
 விடம்பிடித்தன்னவுடம்பிடிபூட்டிவெய்தினின் விடுத்தனன் விடுப்ப
 திடம்படுசிம்புள்வேற்றன்றிப்பாய்ந்து தெருமரப்போழ்ந்தது செல்ல
 கடம்படுகுயவன்றிகிரியிற்குழன்று காதலதேனெனக்கழறும்
- 313 என்னைநின்றந்தையென்னநீயறியிலிறப்பெனக்குள்
 கையாலென்று
 முன்னையோர்முனிவன்மொழிந்தது முடிந்தமொயம்பாடு
 நீயெனனெ யிறுரியை
 சின்னமதெய்தாவகையினின்னன்னை செப்புறு வழியினிற்செய்து
 முன்னிநானெடிதுவாமுதியினிமேன்மயங்கலையெனமடிந்ததுவே
- 314 ஆயிரம்பதினாயிரங்கசவலிகொளரசர்தம்மரபினிற்பிறந்து
 மாயிரும்மனுடர்மாநிலத்துற்றும் மற்றவர் மற்றிவற்கிணையோ
 சேயிவன்ற னுவின்வலிகொண்டு தனுவாற்சிங்கங்
 கோறுற்றதற்புதமோ
 வோயுமோற்றிங்கிதன்வலியுலகிலுள்ளனவும்பல்கடொகினும்
- 315 அண்ணலுமவ்விடையலக்கனெய்தியே
 புண்ணுடைமனத்தனாய்புலம்பிநின்றிட
 கண்ணுறுகானகங்கடிகினாயினா
 ரெண்ணுறுநரபதியிடத்திலெய்தினார்.
- 316 வேலையிற் பாய்தர வீழ்ந்தசோரியின்
 மூலமாமடங்கறன்முளரியிற்செக்கர்
 மாலையுமடுத்தது வயலவர்தம்மொடு
 மாலையேநர் நரபதி மதித்துக்கூறுவான்
- 317 என்னொடுபோர்புரியிராசிங்கத்தின்
 றன்னொருதொன்னகைகதவிர்ப்பிரென்ன

மன்னுதுவீரர்செய்தமைத்த பின்னரே
யின்னினிச்செய்வதையியம்புவாமரோ

- 318 மடங்கலிலரசனும்வனத்தில்வைகுறும்
மடங்கலினரசது மடிந்தபின்னரே
மடக்கலின் மரபினின்மதிக்கச் செய்துபின்
மடங்கலின் மனத்தொடுவழிக்கொண்டானரோ
- 319 ககனவட்டத்தினிற் கவினவெள்ளிக
ணுகரவட்டத்தொளிநலத்தினண்ணுற
மகரவட்டத்தினினிகம் வந்திடச்
சிகரவட்டத்தினிற் சென்றிட்டானரோ
- 320 வெள்ளிகள் முத்தென விசம்பிற்கான்றிட
வள்ளல்கொள்வேலையிலவன்றோன்றிடக்
கள்ளதுபரந்தெனக்கடவுட்பூமங்கை
கொள்ளைவெண்ணிலவெனுங்குறைகொண்டனள்
- 321 இறந்தவன்சொல்லுவழியிரண்டுஞ்சேமியா
மறந்திலன் விழியென மதித்துவாலரி
மறந்தருபேழை பீடத்தின்வைத்தனன்
வறந்தில பொய்கையின் வைகினானரோ
- 322 புரவல்லனற்றையிற் புன்கண்மீரந்தபி
னிரவலர்க்கன்ன மீய்ந்தினிதிற்றானுண்டு
மரபொடுதந்தையாமாவிற்றதைக்
கரவினாய்க்குரைத்திடக்கவன்றிட்டாளரோ.
- 323 இன்னன மைந்தன்சுறக்கேட்டலு மிறந்தாளொத்துத்
தன்னையும் மறந்துபின்னுந்தாங்கருந்துயரின்வீங்கி
முன்னரேநடந்தசெய்கை முறையறமுன்னி முன்னி
யென்னரோமுடிந்ததென்னா விரங்கியேபுலம்புகின்றாள்
324. காந்தளம்பூப்பி கமலங்கணீர்விடுத்தீ
ரேத்திளங்குன்றிற் றாக்குமிடியென வெற்றியெற்றி

மாந்தளிர் நலம்நலங்க வடவிலையதுக்கியந்தோ
பாந்தளம்பணந்துடிப்ப பரிந்து வீழ்ந்தரற்றுகின்றாள்

325. புரமடங்கலையுஞ்செற்ற புங்கவன் முன்னாட்டந்த
வரமடங்கலையும்பெற்றோன்மாய்வுறத்தறியின்வந்த
நரமடங்கலையொப்பாய் நீஞமலிபாற்புக்கசொல்லெ
ஊரமடங்கலையுஞ் செற்றிவுயிர்க்கு வந்துறாததென்னோ
326. ஆருயிர்கணவனென்னும் மரிவைசானகிக்காய்த்தன்ற
நோருயிர்விடுத்த புள்ளையொப்ப வின்னிலத்துநீய்நின்
சீருயிர் நிகர்த்த மைந்தன் சிந்துறாவண்ண மன்றோ
பேருயிர் விடுத்தாய் நின்றன்புகழ்து பேசற்பாற்றோ
327. பொன்னுரைவிளக்குமெய்யாள் புலம்பியிவ்வண்ணந்தையா
வின்னுரைபலவும் பேசியிரங்கினளயருமேல்வைத்
தன்னுரையாற்றுமாறுதனையனுஞ் சாற்றச்சாற்றப்
பின்னுரைவிள்ளல்கொள்ளாதிருந்தனள் பெருத்தமுச்சாள்.
328. இன்னவன்வழியில் வந்த விராச விந்திரனைச்சேற
லுன்னிகராயினோற்கிங்கொண்ணுறாவு பாயமாக
வன்னநன் முனிவன் செல்கென்ற ருளுறமுறையிற் சென்று
மன்னியாழ்ப்பாடி வந்த மரபினை மரபிற்சொல்வாம்.

வேறு

329. இன்னிசைவல்ல யாமுண்ட வள்ளல்
கன்னி நன்னகர்சேர் காவலர் காண
பொன்னுயர் கோவில் வாய்தல்புகுந்தா
னன்னிலையுற்றோரரசொடு சொற்றார்.
330. மன்னவனிதனை மரபொடுவினவி
யின்னவனியாரென்றாய் குதி ரென்ன
முன்னவரேகி மொய்ம்பனை வினவப்
பின்னவனிதனைப் பேசுதலானான்
331. பொன்னி நன்னகரிற் பொலிவொடு முள்ளே
னின்னிசை யாமேனிதுபெயர் கொள்வேன்

மன்னவர் காணும் மகிழ்வொடு வந்தே
னென்னலு மன்னோரிறையொடு சொற்றார்

332. விடுமினெனாமுன்வினாவின்விடுத்தார்
கடமொடுமுத்தி சார்ந்தனரொத்துப்
படமுளமன்றம் பாடகன் வரலும்
திடமுள மன்னன் செய்வது சொல்வாம்
333. மாமுடிசூட்டி மாமுனியேந்திக்
காமுறு கழலுங்கழலிடையிட்டு
வேமெரி யென்னவேறணி பூட்டிக்
கோமகனுமோர்கோலமதுற்றே.
334. மின்னெழில் கொண்டமிகுதிரைவீக்கிப்
பொன்னெழில் முகிலிற் போகிநிகர்த்தே
தன்னொருசிலைகை சாருற நிற்ப
முன்னொருகுறியால் முமுதுணர்வுற்றே.
- 335
- 336 சசிமுகச்சசியைநேர்.....
நிசிதனினைன்னுரை முற்.....
பொசிதரினிக்கதை பொன்றுவாய் திண்ணங்
கசியலை கெளனக் கழறன் மேயிற்றே
- 337 தந்தையானென்பதைச் சாற்றுவாயினி
யந்தநன்மைந்தனுமரியவென்னுயிர்
விந்தைசேர்வில்லினில் விய்ப்பன்வீய்ப்பிலா
முந்தையுழ்வினையிதுமுடியுங் கேட்டியால்
- 338 மயிறனைமானுவோயான் மடிந்தபி
னெயிறையுந்தோலையுமெடுத்துமெல்லென
வெயிறழைதோலினைவிரிப்பை பீடத்திற்
பயிலற்ப பல்லினைப்பதனஞ் செய்குவாய்.

- 339 பாழ்படாவகையிவை பதனமாகவே
காழ்படாவகைநனி கண்ணினன்புறி
லூழ்படாவகையிந்தவுலகமாள்வரா
லேழ்படாவுகத்திலென்னெச்சத்தூற்றுளோர்
- 340 முன்பதையெண்ணிக்கேசரி மொழிந்திட
வன்பதையடைந்தவளவலமெய்தினாள்
மன்பதைமனவியன்மருவினோர்கடந்
துன்பதைக்காண்டுழித்தூக்கு மின்பமே
- 341 அன்னுழி மாவரியன்பினாடனக்
கின்னுழிபுலம்பலியாதுமொன்றில்லை
முன்னுள விதிப்படி முடியும் மற்றது
பொன்னுள பரமற்கும் போக்கற்பாலதோ.
- 342 என்ற சொலுரைக்கு முனிருந்ததுன்பொரிக்குக்
குன்றுறழ்புயமகன் குறுகல் கூடுமென்
றொன்றிய சிந்தையினுணர்வுகூட்டியே
யின்றவள் புலம்பல் நீத்திரங்கிவைகினாள்
- 343 காரிருள் விடிந்தது கதிருந் தோன்றினான்
பாரிருள் விடிந்தது பழுதிலார் மனத்
தாரிருள் விடிந்தில வடுத்ததுன்பினாற்
பேரிருள் விடிந்திலாநரகர்பெட்பென
- 344 கலங்கலில் கற்பிதன்கமலமொன்றன்றிக்
கலங்கரிற் கமலங்கள் கமழ்ந்தலர்ந்தன
விலங்கலிலுதித்தனன் வெய்யவனெனா
விலங்கலுந்துயரொடு விபினமேகிற்றே
- 345 எழுந்தனரந்தணரெழுந்தவேதநீ
ரெழுந்தது காலமுமெவர்மனங்களு
மழுந்திடுதுயர் கொளா வாயுமைந்தனு
மெழுந்தனரெழுந்தில விவர்கள் சிந்தையே

- 346 துயிலுதலின்றியே துன்பமேலுறக்
குயிலுதல் பெற்றிடு கொடங்கண்வாலரி
வெயிலுவன்றன்னையும் விதியிற்றாழ்ந்துபின்
பயிலுதல் பெற்றனன் பரன்றன்னாமமே.
347. விற்றொடுகையும் வில்லொடு முடியும்
மற்றொடு புயமும் மலர்பொலிமுகமும்
பொற்றொடை மார்பும் பொன்னுடையரையுங்
கற்றறிவன் கண்டே கவிசொல்வான்.
348. இயலுளதீதென்றின்னிசை நண்ண
மயலுளவோசைமாண்பொடுமின்னக்
கயல்பொருகண்ணார் காதுகளுண்ணப்
பயிலிசையோடும் பாடினனன்றே
349. வாழுமில்ங்கைக் கோமானுமானு
மேழுமராமரமு மிவணில்லை
யாழியடைத்த வருக்கநின்னங்கை
சூழுமுனிப்பிடி தொன்மை சொல்லன்றே
350. வெண்ணிசைபாவை விதித்து நல்யாழிற்
பண்ணிசையோடு படிந்திடமாம்
ஊண்ணசை யோடொருடுப்பையணிந்தே
கண்ணசைமேவுறு காட்சியனாக
351. தண்டகபாணி தராபதி கொண்ட
வொண்டொடி வடிவமுணர்ந்து நல்யாழிற்
பண்டொடு பதிகம் பாடமகிழ்ந்து
கொண்டனன்முற்பெறு கோலமுமக்கோ.
- 352 மேவெழிறன்னை விருப்பொடுகீதல்
பூவினமைத்தயர் பாடமொடோதத்
தூவில்விரற்றலைறாவவுழற்றிக்
கோவு மகிழ்ந்திது கற்பியற்றும்.

வேறு

- 353 சங்கீத நின்னையொப்பார் தரணியினில்லையென்று
சங்கினுந் தரளமானுந் தந்தமாவொன்றுநல்கி
யிங்கேதும் வேட்டயாது மியம்புதியியீதுமென்றா
னிங்கிதையிலங்கையொடுமெங்கெங்கு மிலங்க நின்றான்.
- 354 இத்திறமியம்பலோடுமியாழ்ப்பாடியினிதினோக்கி
யதர்கைவில் வந்தவந்த மிலிங்கைத்தீவி
லுத்தரதிசைக்கணுற்றயும்பர்சேரடலிதன்னை
பத்திராசனவெனக்குப் பதிந்தினிதளித்தியென்றான்.
- 355 அண்ணலுமருளினோக்கி யளித்தனமதைநினக்கு
னெண்ணமெப்படியோயவ்வாறிசைந்தன செய்தியென்ன
வுண்ணரு மமிர்தம்பெற்றவும் பரினுவப்புமிக்குப்
பண்ணமை வீணைவீரன் விடைபெற்றுப் படர்ந்தானன்றே
- 356 உம்பலம்தெறித்தம்பனுத்தரதிசையைநோக்கிக்
கம்பலங்குன்றவேலி கருத்தொடுமினிதினீங்கித்
தம்பலங்கெழுமியுற்ற கடகநாட்டையுந்தணந்தேவு
யம்பலங்கழனிசூழ்ந்தளவன்னி நன்னாடடைந்தான்
- 357 ஆணையிலிவர்ந்த தம்பனானையங் காடுகுழ்ந்த
வானெயின்பொய்கை கொண்ட வச்சநற்குளமு நீங்கிப்
பூநனைவேலிசூழ்ந்த பூந்தரியையு நீங்கி
யானையினிறவு நீங்கழயடலழயுத்தரத்தைக் கண்டான்.
- 358 தும்பியுளியிறும் வண்டுந்தொடர்வன துணர் கொள் சோலை
தும்பியங்குழாங்களோடு தொடர்வுறுமிருகங்கொள்ளக்
கொம்புமிச்செல்லுறங்குங் கோளனா மரங்கள் சேர்ந்த
வம்பென்றும் வற்றாநிற்குதகன் பெருங்காடதன்றே.
- 359 புள்ளினம்வென்கிரியை நேரும்பொருவரும் புனல்கள் சேரும்
நனிநமார் பொய்கை முன்னிர் ரலையை நிகருஞ்சூழ்ந்த
கவிநிலங்களங் கற்பாறையது தனைக்கடுத்து வீங்கும்
நுளைநிலமின்றிச்செந்நெல் செந்நெல் நொசிவுருத்தரத்ததம்மா

360. இந்திரன் சோலையேகொல் ராவணன் சோலையேகொ
லந்தரசரிதர்மோன மாற்றிடுஞ்சோலையேகொல்
சுந்தரந்தொடருமிந்தச் சோலையைத்தொடைத்து நாமும்
மந்தநற்பாடியாக்கலரிதென வகம்நினைந்தே.
- 361 ஆயினுமுயன்றவொன்றற்கஞ்சுதலாகாதன்றி
நாயினும் மிகமெலிந்து நராதிபனிடத்தும் பெற்றேன்
மாயினுந் தொடங்கு செய்கை மறுவறமுடிக்குமாறு
போயினிப் பொன்னிநாடற் காண்பது பொருட்டாமென்று.
- 362 கானினிற் கருத்தையுன்னிக் கானமென் கீதன்றானு
மானையினெருத்தமேறியடவியைக்கடிதினீங்கி
பானெய்யும் பரவையாகும் பண்ணைநன்னாடு நீங்கி
வேனிலானன்னேரிவெற்பன்றன் றேயம்புக்கான்.
- 363 தந்திமீக்கொண்டு மிக்கதந்திரி யின்னலத்தில்
வந்தனனென்னுஞ்சொற்கேட்டு மகிழ்வுறாவரம்பிலின்பப்
பந்தமேற்கொண்டபாரி பரிவொடு முற்பிரிந்த
நந்தலோய்ந்திடவன்பொடுநாதனைச்சென்றுகண்டாள்.
- 364 நன்மனையென்பாடானுநாதனையன்பிற்றாழ்ந்து
பொன்மனைதன்னிற் கொண்டுபுக்கனள் பூட்கையொன்று
முன்மனமென்னப்பெற்றேனுலோம மாராழியான
தன்மனைக் கண்டுகொண்டேன் சரியுள்சோபனமதென்றான்
- 365 வரும்வருமவர்கட்கெல்லா வல்லகிவிருப்பினோடு
பெரும்பெருங்கரியின்கோடுபெட்டொடு மகிழ்ந்துநல்கி
யரும்பெருமுத்தரத்தினடவிபெற்றதுவுஞ் சொல்லிக்
கருங்கரும்பினுந்தித்திக்குங்கிழுவியிற் களித்திருந்தான்
- 366 ஆங்குநின்றெழுந்துபோய் பின்னர்ப் பொன்னகரமன்ன
பாங்குறுபொன்னிசூழும்பண்ணைன்னாட்டைப் பார்த்து
தேங்குறுகரும்புபுகம் வேற்றுமை தெரியாதோங்கும்
போங்குறுபட்பை சேர்ந்த போன்னவன் கோவில் புக்கான்.

367 வாய்தலினின்றவீரர் வல்லகிவரவுசுற
வேசலில்வேந்தனருளமிவ்வுழிதருதிரென்னப்
பூசலிரசர்மொய்க்கும்பொன்மணிமண்டபத்தின்
மூசலில்வண்டுமொய்க்குமுடியுடைமாலைக்கண்டான்.

368 கண்டடிவணங்கக்கிள்ளிகருணையுற்றவனாக்ககைக்
கண்டடக்கொண்டகிதற் கண்ணுறக்களித்து நோக்கி
யுண்டிடுமமிர்தங்கொண்டவும்பரினுயர்ந்தாயிம்ப
ருண்டுளகருமம்யாவுமொளிவறவுரைத்தியென்றான்.

வேட்டையாடு படலம் நூற்றாம்

யாழ்ப்பாணங்குடியேற்றுப்படலம்

- 369 போதங்கொடுயர்ந்தறிவிலோங்கிய பொற்குன்
றேதந்துதிரண்டன வேர்புயயானே
யேதங்களியின்னிசை கொண்டிடுமியாழிற்
கீதங்கெழு பாடல்பயிற்றியகேட்டே.
- 370 தலைவரிசையின்மிகமேலுயர்கண்டித்தலைவன்
மலைவரிசையின்மேலாயுளகைமலையொன்றும்
பலவரிசைகளுளயாவும் பண்பொடுதந்தான்
புலவரிசையிசை படுபுரவலவென்றே.
- 371 குடக்கேயுறை மன்னொடுதென்னவர்கோவும்
மடக்கேயுறையாதநும் வாய்மையுமேபோல்
வடக்கேயுறை வனமதை வாலுளவள்ள
றடக்கேதுமிலாவகை தந்தனனென்றான்
- 372 கோலது கொண்டுயர் குவலையமாமுறுகோவுங்
கோலது கொண்டிசைமழை பொழிகொள்கையவாய்
வாலதிகொண்டவ நரபதிவளமொடுவைகும்
வாலதிகொண்டுளநன்னகர்வளமுரையென்றான்.

- 373 வாலொன்று வளர்ந்து வானினைவாவ
காலொன்றியசைத்திடுகவரியைமான
மாலொன்றிய வன்புறில் மனுவரிநிகரும்
நூலொன்றியவறிவினர்நுவலினுமரிதே.
- 374 இரவலர்சோமனையிகழுவதேழையர்வதன
மிரவலருளரெனவெண்ணிலியக்கனையெதிர்வார்
புரவலர்புகழ்பரவரசருமவர்பரவவனும்
பரமலரொடுமரைமலரதுபுரையும்பகரிள்.
- 375 வேதியர்மேதையர்வேந்தர்கடம்முறையதனால்
மாதமும்மாரியதுளதெனமறைமொழி மொழியும்
மோதுற மலையதின்மேவியமுகிலொளிவின்றிப்
போதுறமன்னுறுதன்மையதாய்நனிபொழியும்.
376. செந்நெல்களோங்கிய சொன்னகையொத்தொளிதிகழுங்
கன்னல்கள்மன்னியகமுகிளையொத்தெழில்கறுவும்
மின்னல்கள்மெல்லிய நல்லியலாரிடைமேவு
மின்னல்கள்சொன்னகரின்னகரின்கணுமில்லை.
377. இவ்வகையின்னிசைவீரனியம்புவகேளா
வுவ்வகைகொண்டயுநராங்கலுமுன்னெண்ணினேர்
கவ்வையைமொழியென வளியொடுகளியுறுநெஞ்சன்
செவ்வைகொள்சேவடிதாழ்ந்திது செப்பினனன்றே.

வேறு

378. காரார்முகினிகர்கைய கவிகைகையின்னிழல்வாழு
மேரார்குடிமுதலாகவினவரிசையின்றினராய்
சீரார்தன்மையுமெழிலுஞ்செறிவுற்றனர்ற்றருவாய்
தாராளன்றருவடபாற ன்னிற்சுடிதந்திடவே.
379. நீதனுரைக்குவனின்றமந்திரர்நிலைதனை நோக்கிக்
கீதனுரைப்படி கொள்ளக்கீழுள மேலுள குடிகள்
வேதனுரைப்படிக்கொண்டுவிழுமிதினீமெனவேயா
ணாதனுரைக்குவனோக்கி நண்பொடு நன்னயமாக.

வேறு

380. உன்னொருமைந்தனையொண்முடிசூட்டி
நன்னிலமாமுற நல்குதியைய
வென்னலுமன்னுழியெய்துறல்செய்து
னாதனுரைக்குவனோக்கி நண்பொடு நன்னயமாக
381. பூதிவிளங்கிய புண்டரநுதல்சேர்
வேதியர்குடிமுதல்வேறுள குடிக
ளாதியிலாரியதேசமடங்க
மேதினிமன்மகன் விழைவொடு கொண்டான்.
382. இவ்வாறினர் பலரியல்பொடுகூடி
மைவார்கடலெனமரபொடுகுழுமத்
தெவ்வாறினர்திரளுற்றனரேதென்
றெவ்வாறினர் களுமெண்ணினரன்றே
383. நாடிதிபக்க மொடொளரய நண்ணிக்
கூடுறுபோதுயர் கொற்றவன்விடைகொண்
டாடெரிவையரோசியினுற்ற
நாடதை நோக்கி நடந்தனர் நாதர்.
384. மதுராபுரி நண்ணினர் மாறனடி
யெதிராகி வணங்கிமுன்னிரிறையோர்
முதிரார் வளனிந்து மொழிந்ததுசொற்
றதிரார் கழலாயருணியுமென
385. இவ்வாறினிசைத்த சொல்யாவுமுளத்
தெவ்வாறிய தென்னவனுந் தெளியா
மைவாறில பேதவணக்குடிகள்
வெவ்வேறு கொடுத்து விடுத்தனனே.
386. முன்னணியாகிய மாடகமொய்ம்பன்
பின்னணியாரியர் பிள்ளையுமாக
கொன்னணியாயிடை குடிவகை கூடி
நன்னணியாக நடத்தி நடந்தான்.

- 387 தாதுகுசோலை கொடண்டகநீங்கிப்
போதுகுபுன்னகைகொள்பெண்ணை பொருந்தி
மீதுகமாலைமேற் கவிகட்டுஞ்
சேதுவையுந்தெரிசித்தவர் சென்றார்.
- 388 மின்னார்கரையதிணிப்பிவிளங்கக்
கொன்னார்திரையது கொண்டு கொளிக்கும்
மன்னாரோணவழிக்கொடு சென்றார்
பொன்னார் குடிகள் பொருந்துறவைத்தே
- 389 கற்றவர் கொண்டவர் காமுறுகாடிற்
பற்றைகள் சேருறு பாலையை நீங்க
யொற்றுகொளக்கமு மத்தமுமுள்ளோர்
மற்றவரற்றையில் மன்னினரின்னே
- 390 கந்தநிறைந்திடுகாய்கனியோடு
கந்தமுறுத்துயர் கானகநநண்ணி
யந்த நிலத்துள வடவிகள் போக்கி
யந்த நிலம்வரவங்கணமர்ந்தார்.
- 391 எண்ணிலிசாவினியெம்பரமாகும்
பெண்ணிலிபாலகர்சேவடி பேணி
கண்ணிலிகையிலிட்டுரைகொண்டே
விண்ணிலகானைவிரைந்தனர்வெட்ட.

வேறு

- 392 மள்ளர்கள் மதிமுகமாதரோடுநீஇக்
கள்ளர்க ளெனமறையகயத்தீனோடயம்
புள்ளுகளாதிய புறம்பரேகுறக்
கள்ளிகடருக்களைகளைகுற்றாரரோ
- 393 கதிரையுந் தடக்கியே கதிரின்றேருறு
குதிரையின் கால்களுந்தடுக்குங் கோடுள
முதிரையும் பாலையும் முறிப்பமள்ளர்க
ளதிர்வொடுமலைவனவடலியன்றரோ.

394. பூவரசரிகொளும் புறவத்துள்ளன
பூவரசன் விதிப்பிற் பொலிந்தொளிர்
பூவரசாற் பன்னை புன்னை வன்னியும்
பூவரசாவரசாதிபோக்கினார்.
395. கருங்காலியினொடு கழுமுட் கற்றையுங்
கருங்காலிலிநனியுலவுங்காடதிற்
கருங்காலனைநிகர்த்தார் களைந்தனர்
கருங்காலெங்கணுமிசுகுகளிப்பிற்காலவே.
396. அந்தநற்கானிடையரியதச்சர்க
ளிந்தனமாதியவியைபினீக்கியே
சந்தனத் தருக்களுந் தேவதாருவும்
பந்தனப்படுத்தினர்பதியினேவலால்.
397. பற்றுகணீங்கினர் பகுத்துப்பல்லிடம்
பற்றுமூர்ப்பெயரிடப் பரந்த மள்ளர்கள்
பற்றுகணீங்கி பாவைமார்பனைப்
பற்றுக்கட்பருகியே யாடிப்பாடினார்.
398. இந்துவினொளிகெட விழைக்கும் வெண்ணிலா
நந்துகளைடுத்தனர் நலங்கொள் காசொடு
தந்தியின் றந்தமு மெடுத்துத்தாலத்தி
லிந்திரன் வெ.:குறவியற்றினாரரோ.
399. நீடுறுபற் பகந்நிறை தவஞ்செய்தோன்
பீடுறு வரம்பல பெற்றபின்முடி
சாடுறு மயிர்ச்சடைதறித்தபோலுமாற்
காடுறு மரங்களைக் களைந்த பான்மையே.
400. தோலிகள் மள்ளர்கடலைவர் சொல்வழி
வேலிகள் கோலினர் வேறுவேற தாய்க்
காலுமிள் வாயில்கள் கவினச்செய்தனர்
மெலவரிவர்செயல் விரும்பிப் பார்க்கவே

401. மன்னிலமென்பதோர் மருதஞ் சேர்ந்துள
வின்னிலமாமென வேந்தல்வைகுறப்
பொன்னில மின்னிலமென்னப் பொற்புறு
நன்னில நல்லையிநருகஞ் செய்தனர்
402. மந்திரக்குழாம் பயில்மண்டபங்களு
மந்தணர்குழாம் பயிலாலையங்களு
மந்தநற் புரங்களுமளவிலாததாய்
யிந்த நற் புரந்திடையினிதியற்றினார்
403. பகுதிசெய் தமைத்த வூர்ப்பாடுசேர்ந்திட
மிகுதிகொள் குடியவர் மிளிர்வுக்கேற்பதாய்
தகுதியிற்றங்கிடச்சாலை செய்தனர்
தொகுதிகொடச்சர்கடொல்லைநூன்முறை.
404. விதித்திடுமிடங்களில் வேந்தரேனையோ
ரிதத்தொடுமிருந்திட வேந்தலேவினன்
பதிந்திடுந் நாற்றினைப் பதியினீக்கியே
முதித்திடும்மறு நிலம் வைத்தவாறென.
405. பின்னொரு பீடுடைப் பெருந்தண்மாட்சி கொ
ளுன்னருஞ் சுபதினத்துச்சரேனையோர்
மன்னன்மாமகனுக்கு மகுடஞ் சூட்டினார்
பன்னருங்களிப்பெனும் பரவைமுழ்கியே
406. தங்காரியஞ் செயத் தகுந்தவோனாயி
லங்காரியற்கரசருளும்மாமகன்
சிங்காரியன்றனிச்சிங்க வாதனத்
திங்காரியர் மனுச்சொலவிருந்தனன்.
407. பகுதியும் மற்றைய பண்பும் பின்னுறு
விகுதியு மொன்றிப் பாவிளங்கல்போன்றன
தகுதியுகொடரணிபர் தந்திராதிபர்
தொகுதிகொணல்லையிற்றோற்று ந்தோற்றமே.

408. மழைகளின் றிவலையின் மரங்கள்மேற்பட்டு
குழைகளிற் கனிகளிற்குலங்களோங்குமே
யுமுநிலமெங்கணு முகுக்கு நன்மணி
யெழுநிலநெற்களுமெஞ்சமிஞ்சுமே
409. பாற்கடலரியினிற் பருமணிப்படும்
மாற்கடலம ழியில் மருவல்மானுமா
நாற்கடல் நடுவில் யாழ்ப்பாண நாடுநீஇக்
கார்க்கடற்கருணை மன்வைகுங்காட்சியே
410. வானந்நீர் வளிநிலம் வன்னியாலுல
கானவாறமைச்சர் காவலருந்திறற்
சேனையாலரசமைத்துந்திதிப்பவன்
றானெனக்காத்தனன்றரைமணாளனில்
411. மேக்குயர் கதலியின்குட்டி மெல்லெனப்
போக்கிய பண்பினிற் போருவினோரிடை
யாக்கிய கட்டியின மிர்தப் பேச்சியர்
கோக்களின்முயக்கினிற் குழலிபல்குமே.
412. மிடற்படுதூர கங்கள் மிகுக்குமொல்லொலிக்
கடற்படுதிரைப்படதிருக்குங் காட்சியி
லுடற்படுமும்பல்களுலகெலாமுறுந்
திடற்படுமலைகள் சேர்ந்தெனத் தேங்குமே

வேறு

413. கரராய சிங்கந்தன்னைக்கணையொன்றாலுயிரழித்த
நரராய சிங்கமென்ன நரலைசூழ் யாழ்ப்பாணத்திற்
பரராய சிங்கரஞ்சும் பண்கொழுஞ்சரபமென்னப்
பரரபய சிங்கம்பாரிற்பருதிபோற் பிறந்தானன்றே
414. சிவனுக்குமவனிடங்கொள் சிவகாமசுந்தரிக்குங்
கவனத்தினயில்வேலேந்து கந்தற்குங் கணபதிக்கும்
புவனிக்கோரடியிட்டார்க்கும் புரிந்தனர் விழாக்களம்மா
பவனத்தில் ராசசிங்கம் பருதியினு தித்ததென்றே.

415. முந்தா ரும்வியாளமேந்தும் பூமகள்முளையதென்ன
நந்தாருந் நீர்கள் சூழு நல்லையே நகரமாகக்
கந்தா ருங்கந்துசேருங்கழிற்றரசரசு செய்தான்
பந்தா ருமுலையாள் பங்கன்பதாம்புயம் பணிந்துபோற்றி.
416. சிந்தைகள் களிக்கத் தேவர் சிறந்திடவயில்வேலெந்துங்
கந்தனாமெந்தை சிந்தைகளித்திடக்ககனமோங்க
நந்தொடுமியம் முழங்கநாலுவேதமும் விளங்க
வந்திசந்தியில் விழாக்கள யர்ந்தனனரசனம்மா.
417. தெம்மன்னரொருவரின்றித்திருவெங்கும் மருகியோங்க
விம்மன்னரசு செய்திங்கிருக்கு நாளிருக்கை யோதுஞ்
சம்மனோர்முனிவன் முன்னீர்தனையுண்பான்போன்றுசார
கம்மென மணஞ்சேர் மாலைக்காவலன்களித்தெழுந்தே.
418. தொழுதுவந்தவனைப் புல்லின்றோலின் வீற்றிருக்கச் செய்தே
யமுது கண்ணாவிசிந்த வஞ்சலிசெய்தேயேத்த
வெழுந்தருங் கோலங்கொண்ட விருந்தவனவரை நோக்கிப்
பழுதிலாவாசிசொற்றுப் பாங்கரினிருப்பச்செய்ய.
419. இருந்தனனிருந்தவேந்தை நோக்கி யாழ்ப்பாணமாகும்
விருந்தினையருந்தவேண்டி வேட்டன மிங்ஙன் வந்தே
மருந்தினம்மகமுமாகமதனொடு குளிர்ந்தேம்வியாப்
பெருந்தகைநினதுபீடுக்கேற்பதிப்பீடே யென்றான்.
420. என்றவன் சொல்லவேந்தனிறைஞ்சியஞ்சலிசெய்தைய
வென்றவன் புதல்வியாயவேந்திழையொருத்தி முன்வேட்
குன்றவன் குமரன்றன்னாற்குதிரையானனம்போய்மாச
தின்றிநல்வதனம்பெற்ற வியற்கைஎற்கருளுமென்றான்.
421. என்னலுமிருடிசொல்வானேழையோரிருடிசொல்லா
லுன்னிமா முகத்தைநீக்கயுளத்திலூரெங்குந்தேடி
நன்னயமானநீனர நாடியாடியுமுன்னுள்ள
தன்முகந்தீராதாகச்சார்ந்தனடுயரின்வேலை.

- 422 வேலவன்களவிற்றோன்றி மெல்லியற் கருளப்போற்றி
 ஞாலமேலுயர்ந்த விந்தநாட்டிடை யடைந்துபின்பு
 மூலமும்முடிவுமில்லா மொய்கெழு நகுலநன்னீர்க்
 கூவமதெய்தி மூழ்கக்கொண்டனள் கோலமன்றே.
- 423 கோலவேலவனைப்போற்றிக் கொற்றவன்புதல்விமேலாஞ்
 சீலமுஞ்சிறப்பும் பெற்றாடர்வையம் புனலால் மூன்று
 காலமுங் கடந்தவேற்கைக் காங்கையனருட்செய் காதை
 போலமேன்மையதொன்றில்லையென்ன மாமுனிபுகன்றான்.
- 424 புகலரும் புகழ்படைத்த பொன்னவன் புதல்விமேனாட்
 சகலநீரினும் போந்தாடிதன்முகம் பெற்ற காதை
 விகலமதின்றியைய விரித்துரைத்திடிதியென்ன
 விகல்சிறிதில்லா மோனனிசையொடு மிசைக்கலுற்றான்.
- 425 இசைப்புண்டரீக நறைப்புண்டரிகத்திசைந்தெனக்கிட்
 டிசைப்புண்டரிக வலியார்முடிக்கொடிநன்மணியால்
 வசைப்புண்டரிக பதத்தான்மனமுகப்புண்டரிகத்
 திசைப்புண்டனாமி நென்னாநோக்கிமோனனியம்புவனே.

கூவேற்றப் படம் றுற்றம்

மாருதவல்லியற் பத்திப்படலம்

- 426 கும்பமாமுனி குண்டிகைப்படு
 தும்பிமாமுகத்தோன்றறள்ளிய
 வும்பர்நாட்டு நீரோங்கு பான்மையா
 லம்பொனாடதாமாரிதேயமே
- 427 சென்னிமாமகள் செம்மைபெற்றிடச்
 சென்னியாறுளான்செய்ய கண்டருஞ்
 சென்னியாறுளான் சென்றருட்செயச்
 சென்னியாயினான்றேவர் யார்க்குமே.
- 428 நீலகந்தரன்றலையினீரினுஞ்
 சாலமேன்மைய தரணிவாமுயிர்
 பாலதாமெனப்பருகுந்தன்மைய
 சீலநீர்நீர்ச் செப்ப வல்லனோ.

- 429 மூன்றுநீரென முழங்குமார்ப்பது
தோன்றுநீர்மையுந் தோற்றொணாதது
வான்றவெங்கணுமளவில் காலது
சூன்றலின் றியேதோன்றுமாண்பது.
- 430 பொன்னியென்று மிப்பொய்க்கையாய்தரு
சென்னிநாமங்கொடேயம் யாவையு
மன்னர் மன்னவன் மாட்சி மேலவ
னன்னையென்னவேயருளொடாளுவான்.
- 431 இன்னெறிப்படுமிந்தமன்னர்போற்
சொன்னெறிப்படு தோயஞ்சூழ்ந்தபூ
நன்னெறிப்பட நாளொன்றேயென
சென்னெறிப்பட வரச்செய்யுநாள்.
- 432 பெண்கள் மூன்றுளபிஞ்சுகன்முக்கக்
கண்கள்மூன்றினிற் கதிரவன்றரு
மெண்கொள்மரபினானென வெருமேத்தவே
பண்கள் யாவையும் பரிக்குஞ்சிந்தையான்.
- 433 தாலமேமுடைத்தழலின் மரபினான்
கோலமாமதிசூளிரும் மரபினான்
ஞாலமாளுற நவையவர்க்குறாக்
கோலுமொன்றுளான் கோழிவேந்தனே.
434. நீதிவேலியாய் நிலைமை குன்றுறா
னாதிதந்திடு மறமுதற்பொருள்
மீதுயர்ந்திடும் வாயின்மேவுற
வாதிவேந்தனுக்கரணமாதே.
- 435 பாவையுள்ளமும் பரவைத் தன்மையும்
கோவை சேர்தரக் குறித்த வேதமுந்
தேவர்தே ரினுந் திருவின்வைகுறுங்
காவல் மன்னவன் கருத்துத்தேர்வரோ.

436. கன்றுகொன்றதன் காதல் மைந்தனை
யின்று கொன்று தன்னிழிவு தீர்வனென்
றன்றெழுந்தபோதரனை யெய்தினான்
குன்றுமோவவன்குணங்களென்பவே.
437. புறவின்மாதொரு பொருளுங் கொண்டிலா
னிறவின்செய்கையை யிரியிச்செய்தனன்
றுறவுகொண்டன்னுதிரந்நல்கியே
கறவின்றன்மைசார் கருணை மன்னனே.
438. மன்னனுக்கிரன் மனைவியால்வயிற்
பன்னகத்தலைப் பாவையேங்கவுந்
துன்னுமாமுகந்துரகமாகவே
மன்ன மாருதவல்லி தோன்றினாள்.
439. துரகமாமுகி தோன்றுகாலையே
நரகமெய்தல்போன டுக்கமெய்தியே
கரகமேந்துவான் கச்சங்கண்டவன்
புரகதன்பதம் போற்றி வைகினான்.
440. அன்னைதுன்புறவயலர்துன்புறப்
பின்னை துன்புறப் பிதிர்கடுன்புற
மன்னர்துன்புற மதியர் துன்புற
யுன்னிமாமகியுடலெழும்பினாள்.
- 441 அன்னகாலை யாண்டாறிரண்டுற
வின்னல்வேலையாளிரங்கியுற்றனள்
கன்னல்வில்லினான் கவலைகொண்டனன்
றன்னல் வில்லினிற் றலைமைகெட்டென.
- 442 அமுங்கி விள்ளுவாளமுதுசோருவாள்
விமுங்கி விம்முவாள் விமுந்து தாமுவாள்
மமுங்கி மாளுவாள் மயங்கியேங்குவா
ளெழுந்து தூங்குவா ளென்றுமேழையாள்.

- 443 சிரகரங்களை சூடு செய்கையா
 ஞரபரத்தினிலொட்டுந்தன்மைள்
 விரதவேடமே விழுமிதென்றெணிப்
 பரததர்தன்மையிற் பாடுபட்டனர்.
- 444 மதகுருநாசிசேர் மாமுகத்தினாள்
 கதலிகாயமேற்கறங்குசெய்கைபோல
 விதலைமேற்கொளா விழுமநீங்கியே
 புதலைபோன்றுளம்பதைக்கும்பான்மையாள்.
- 445 அவத்தையெய்திய வசுவசந்திரி
 தவத்தை மேவுறு தன்மையெய்தினாள்
 சிவத்தை மேவுறார் திருவிழந்துமுற்
 பவத்தைமேவியயேபரிதல்பண்பரோ.
- 446 மருங்கின் மேலவள் மரபின்மேலவள்
 மருங்கொன்றன்றியேமற்றுமங்கங்கள்
 சுருங்கித்தேய்வுறுத் தூங்குசெய்கையை
 யொருங்குதேர்கிலாளொன்றுதேர்குவாள்.
- 447 ஆவதாகிய வலக்கணெய்துவா
 ணோவைநிக்குமானோன்கழற்படு
 மூவர்தேவரின் மன்னர் மூவரும்
 பாவிவைகுழிப் பரிந்து நண்ணினார்.
- 448 வந்த மன்னரை மாதுதாள் பணிகு
 நொந்துதுன்புறநொதுமலாகவெந்
 தந்தமன்னருமவளைநோக்கியே
 யுந்துமன்பொடுமுரைத்தன்மேயினார்.
- 449 கோழிவேந்த விக் கோணமாமுகங்
 கோழிக்கேதனன் கொற்றநோன்பினை
 யூழிவேதத்தினுள்ளாமுறை
 யூழின்னோற்றிடிலோயுமாமெனா.

- 450 வெள்ளிவாரத்தின் விரதம்வேண்டியே
யுள்ளித்தாளங்களந்தணர்க்களித்
துள்ளின்மாசொரிசூயற்றுநோற்றிடிற்
றுள்ளியோடுமாற்றுரகவானனம்.
- 451 என்று கூறியவேந்தல் மன்னரும்
பின்றைபோயினார் பிள்ளைமாழுகி
யொன்றுமன்பினோடோதுந்நோன்பினை
யின்றுசெய்வனென்றீதுசெய்குவாள்.
- 452 காலவேளையிற் கமலம்மூழ்கியே
மூலவேளை முறைகொடேத்தியே
சீலநோன்பினைச் சிங்கவின்றியே
யேலவோதியு மினிதியற்றினாள்.
- 453 அந்தநாரதனந்தநோன்பினை
முந்துநோற்றெனமோனமாழுகி
சிந்தை நோற்றனள் சிந்தத்தீவினை
யந்தநொற்சினினாண்டு சென்றதே.
- 454 கன்னியிவ்வணங்கருதி நோற்றனள்
சொன்னமாமுறைதூக்கியாயினு
மென்னமாதவம்யாவர் செய்யுனு
மன்னையுழ்வழிமுற்றறுபாலதே.
- 455 அன்னபோதவளரனையுன்னியே
யன்னவாகனன கந்தை நீங்குறச்
சின்னஞ்செய்தவச்சேயையுள்ளியே
யின்னலாய் மனத்திரங்கல் மேயினாள்.

வேறு

- 456 ஓங்கன்மாமகட்கொருவருமணர்வுறுப்பொருளை
யோங்கல்வில்லினானுரைத்திடவொழித்தறிகுமர
வோங்கலானனையொழித்தனையெழிய வென்றுயர
வோங்க றன்னையுமொழித்திட வுன்னவாய்யென்னோ.

- 457 கும்பமுனிக்குநீர்தந்துகுளிர்பூஞ்சோலைதனை வளர்த்த
வம்பரிறைக்குநீர்தந்தேயோங்குநீரிங்குத் தந்து
கும்பநிகர் மத்தகத்தினொடுகூருமொருகோடுயர்ந்தோங்கு
மும்பன்முகநம்பிக்கினையவொருத்தா வருத்தமகற்றாயோ.
- 458 அனந்தன்னடையபழிந்தருளெம்மன்னைசாபந்தனக்காக
வனந்தன்மீதிறுயில் நீத்தேயனந்தனாகுமத்துயர்போந்
தனந்தனாகவருள்பெய்தனவந்துகரஞ்செர்கரிக்கினையோ
யனந்த நாசுமனந்தவிராநடருந்துயரமகற்றாயோ.
- 459 மகவெந்தன்றன்றுயத்தீரமனைவிதுயரம் மறைந்தேக
சதார்தேருர்தானவர்கடம்மைந்தடிந்தோய்வானவர்கள்
பகடேவளர்க்குமரிவைபங்கபழையசங்கத்தமிழ்ப் புலவ
புலிய்தலைவெமக்காயபுரவிமுகம் போக்கரிதாமோ.
- 460 குழைகொண்டடர்ந்த மடலூர்ந்துகோலம்பலகொண்டுள்ளன்றாறிற்
குழைகொண்டடர்ந்தவிற்காமன்கணை பட்டழிவாரேபோன்று
மழைகொண்டம்புவிழிசேர்ந்த வள்ளிமயிலைப் புணர்வாகா
பிழைகொண்டடர்ந்ததபுரவிமுகம்பேதித்திடுமாறருள்வாயே.
- 461 பூவாய்ந்தமர்ந்தமதகரிக்கும் பூவைநிகர்வாடிளபதிக்கு
நாவாய்ந்தயன்றன் மறையோதுஞானசுரர்நாதனுக்குங்
கூவாய்ந்தயருங்கு முந்தைகட்குக்குறிகாட்டன்னைதனைநோ
தாவாய்ந்தாமுமரிமருகாதாக்குந்துயர்நோய்போக்காயோ.
- 462 ளறும்புகடையா யானைமுதலெல்லாவுயிர்க்கும் வெவ்வேறா
யுறும்போகங்களுட்டுவித்தேயூழினிறொடர்புதனை நீக்கிப்
பெறும்போகங்களுறச் செய்யும் பெரியோய்பிறவிப்பிணியாகித்
தெறும்போரரியின்றிறல்வதனந் தீர்ச்செயுந்திண்மையர்யாரோ
- 463 சிவனார்முன்னருள்புதல்வாதேவதேவர்க்கொருமுதல்வா
பவனாசஞ்செய்தருள்வேலாபழனிமலையினுறைசீலா
துவாமார்வினைகடமைப்போக்கித்துய்யவருளே யெமக்காகக்
தவமாய்நின்னைத்துதிக்கவருடருநாளென்றோசாற்றாயே.

464 கன்மத்தாற்பாற்கடல்கடைந்த கரியோனாகிக்கடவுளர்கள்
கன்மத்தால்முன்வருந்தாமற்கருனைபுரிந்துகாத்ததுபோற்
குன்மத்தாலுங் குதிரைமுகக் கூற்றினாலுங்கோள்கொண்ட
வன்மத்தாலும்வருந்தாமல்வந்தாளெங்கோவந்தாளே.

465 புள்ளினிறைக்குமிறைக்குமலர்ப்புத்தேளிறைக்குமுணர்வரிய
கள்ளினிறைக்குங்கொன்றைமுடிச்சடையாரிறைவன்
கண்ணுற்றோய்
யெள்ளினிறைக்குநீர்கொண்டாற்கெரியினரகின் வீளாம
லுள்ளினிறைக்கும்பெம்மானேயுறுமாவதனம்மொழிக்கயோ.

வேறு

466 இன்னல்வேலையளாயிவளில்வழிதுதித்து
மின்னல்வேலனை வேண்டுழிவிரைந்தவனருளாற்
சென்னல்மன்னியகழனிசூழ்சென்னிநன்னாட்டி
னன்னவாகனென்னவோரருந்தவனடைந்தான்.

உற்பத்திப்படலம் றுற்றும்

குனாலைய முனிவருபதேசப்படலம்

467 கண்டமுநற்சிரமுங்காமுங்கண்டிகைமாலகவிந்நிகழ்ப்
புண்டரமுதிகண்நெற்றியினிற் பொலிவுற நாபுலவற்புகழக்
குண்டிகைதண்டொடுமுப்புரிநூற்கோலமும்வேணியு மேலுளனா
யண்டர்கள்போற்றுமருந்தவனவ்வயோமுகிதன்மன்னடைந்தனனே.

468 வந்துகண்டனள்வந்திகரும் வார்செறியேர்பெறு வனமுலையா
ளிந்தனிசடையுடையெந்தை பிரான்மையவரின்னலிகந்திடவே
தந்திடுகந்தனருளென்றே தாபதனடியிணைதாழ்ந்துமிக
வுய்ந்தனன்யானெனவாசனமொன்றுய்த்திடவொண்டவனுற்றனனே

469 மாசகலாசியவட்கருளிமாபெருநீறுமவட்கருளி
மாசுகமாசுகமொத்திடுகண்மங்கைநின்மாமனமங்கியதென்
காசறுமானுரைசெய்யெனவேகழறுவனென்றயல்நின்றகலாக்
காசினியாளொருதந்தகையிடங்காரியம்யாவுமொழிந்தனனே.

- 470 தந்தையுமவ்வழித்ததைமொழித்தன்மகடன்னொடதாள்விலனாய்
பிந்தலிலன்புறு காதலிதன்பின்வர வன்பொடுமுன்னேகி
வந்தனிர்முனிவரவருளிலென வழிமுறை வழிபடுமரபினொடே
யந்தமில் சிவனடியவனிவனென்றவனடிமுடியினணிந்தனனே.
- 471 அருமறைமுனியரசனைநோக்கியா சிகணைசமுறப்பேசி
திருமறை வறவெழிலுறுவடிவந்தேய்வறு மாறுறு செயலெல்லாம்
வருமுறை விரிவுற வுரையென்ன வளவனுமழை விழிமகள்பெறுமோர்
குரைமுக்கமாலிதுவருவதெனக்குணாலயமாமுனிகூறுவனால்.

வேறு

- 472 உன்னருந்துன்பினையொருவலங்களுக்
கென்னருமொழியினாலெய்தல்கூடுமுற்
பன்னரும் பழியினாற்பரிக்குமா முகம்
முன்னருங் கடவுளால்முடியும்மேலுமே.
- 473 சிந்தனைத் துயரினைத் தெளியுமாறிவள்
முந்தின புணர்ப்பையமொழிவன்கேட்டியா
லந்தநற்பிறவியை யறியிலாய்குறில்
நிந்தனைநுமதெனநீவீர் தேர்விரால்.
474. இந்தமாமுகியென்பாளிறந்தமுற்பவத்
தந்தமாமலர்கொயவாயமோடுறக்
கந்தமார்சோலையிற் கந்தற்போற்றியே
யுந்துமாதவத்துவ வசியென்பானுற்றான்
475. மானெனுநோக்கினர் மலர்கள் கொய்தபி
னீனமிலருந்தவனிருந்து நோற்றுழீஇ
யுன மில்குணங்கொடுமொல்லென்றேகியே
ஞானமில் மொழிசில நவிறன்மேயினார்
- 476 கையொடு காந்தகைகண்கள் போன்மலர்
பெய்தனர் பாங்கியர்பெருந்தவன்மிசை
மொய்கெளுமோதியாள் முனிமெய் நோக்கியே
மைகெழுமன்னவன் மாவைப் போலென்றாள்.

477. அரும்புல மடக்கினோனவர் மொழிந்தசொற்
பெரும்புலமிரண்டுறப் பெயர்ந்து நோக்கியே
யிரும்புலமெரியழலெய்தச்சீறியே
கரும்புல நாட்டவர் கலங்கக் கூறுவான்.
478. வேடனை வேண்டி நாம் வேண்டும் வேலையே
பீடினையொருவிநீய் பிழைகள் செய்தலாற்
கோடரமாமுகங் கொண்டு தோன்றுவாய்
பாடுறுசகிய ராயிவர்கள் பற்றவே.
479. கோடரமுகமுறக் குறித்தவைவனற்
கோடரக்காய் மனக்கோடரம் நையக்
கோடரத்தாடுறு கொம்மை வெம்முலைக்
கோடரத்தவனடிசுறுகிப் போற்றியே.
480. ஐயிருசுததளாசனமமைத்ததிற்
கையிறாமலர்குவித்தழாக் கண்ணீருகுத்
தையிரும்புலமொறுத்தவனியாசைநீத்
தையிருந்தவம் புரிந்திருக்குமையனே
481. செய்வதொன்ற றிகிலேந்தீ தென்றோர்கிலேம்
பெய்தது கொய் தபூப்பே தமைத்தது
கைவருசெயலன்றிக் கருதிச் செய்திலே
முய்வகையாம் பொறுத் தோதொன்றோதினார்.
482. ஆதபனா தபமளிக்குமம்பு போல்
மாதவன்மொழிகுவான் மாதரேறும
தாதர மறிந்தனமறையுமிச்சாபத்திற்
கோதுவனொழிவு மென்றுரைத்தன் மேயினான்.
483. இன்னகரரசனிற் கெய் திமாமுகந்
துன்னவித்தாதியர் சூழ்ந்து துன்புற
நன்னயத்தீர்த்தங் கணாடியாடிப்பின்
மின்னல் வேலவனருள் மேவப்போமென்றான்.

- 484 ஆதலாலூழினின் வயினடைந்தன
 ள்தலாற்புகமுடையிறைவமுற்பவக்
 கோதெலா மொருவறிற் கொற்றவேலவ
 னேதலாற் பிறிதிலையென்று கூறினான்.

வேறு

485. என்று கூறலுமேந்தலும் வியந்திது நீங்க
 வின்று கூறிடவேண்டு நீயிவட்கொரு மார்க்கம்
 பின்றறும் பிழைபலபல பிள்ளைகள் செயினு
 நன்று கூறியே நடத்துறு தந்தையர் நட்பின்.
486. காகம்பாய்தரநிலையறு கன்னலுங் கமுகும்
 மாகமார்தர வளருநீர் வயலுறு வளவ
 பாகமார்ந்தவராயினும் பரனருளின்றிச்
 சோகநீங்கியே துயரினைத்துடைத்திடலரிதே.
487. ஆதியிநீர் பரன்பாதியையருளொடு புணர்ந்து
 மேதினிமுதற் பூதங்கள் வரன்முறை விதித்துப்
 பாதிமாலையுமவ் வழியப்பரம்புணர
 வேதனுமவனுந்தியின் விழைவொடுமுதித்தான்.
488. நான் முகத்தினில் வருணங்கனான் மறையென்ன
 நான்கும் வந்தது தக்கனாம் ஞானமில்லவன்பா
 லூன்களுள்ளவுமில்லவு முற்றனவுலகிற்
 றேன் செறிந்திடு தொடையலாய் செப்புவன்கேட்டி.

வேறு

- 489 ஆக்குவபதிப சுவாவைத்துணை
 பூக்குறுபாசமே புகுந்துளற்றுறுங்
 கோக்குறு ளெகிளிசேர் கொள்ளிபோலவே
 நீக்குறு காலத்து நிமலமாகுமால்.
- 490 மாலவன்றேவர்கள் மனுடர் தம்மினும்
 பாலுறுவரத்தினோர்பற்றில் பண்புளார்
 காலுறு மிருவினைக் கலக்கம் நீங்கியே
 மேலுறு வீட்டினை மேவலார்களே.

- 491 பதியையிப்பாசம் பற்று மென்பவர்
கதியினிற் பிறப்பெனுங்கடலுட்டாழ்வரால்
மதியினிற் பாசத்தின் மறந்திறந்தொரீஇ
விதியினை விளங்கினோர் வீடுகாண்பரால்
- 492 பதியுமொன்றவனருள் பசுவுமொன்றதாம்
பொதியுறு பாசமே மாய்கை போலுமாற்
துதிபெறு நடுவனே துவக்கும்பற்றென
விதிதருமாகம வேதமெண்ணில
- 493 அம்மலமெழுவகைப் பிறவியாக்கிடு
மிம்மலம்ப சுக்கன்றிப் பதியினுக்கிலை
மும்மலத்தையும் பசுமுயல்வமுத்தனா
லிம்மென நிறுக்குமீர் வினை கணீங்கிடும்.
- 494 பாசமேயிருவினையுற்பவப்பய
னாசையுட்டுறுவது மன்னதென்றோதலாம்
பேசருமிருவினைப் பிறவிமூலமா
மீசுரன்றத்துவமிவையுறாதவே
- 495 காந்தமு மூசியுங்கவற்சியுள்ளன
பீந்தலிலன்றி மற்றவை பிரிவுறீஇச்
சார்ந்திடுமவை பெறு தன்மை போலவே
காந்தனும் பாசமுங்கலக்குந் தன்மையே.
- 496 பாசமே யிருவினைப் பரவையாகுமால்
நேசமே மெள்ளுறு பட்டை நேருமால்
மோசமாயள்ளினர் பிறவிமூழ்குவார்
பாசறைப்படுத்தினர் பிறவியுட்படார்.
- 497 அள்ளநற்புனலொடு மளையுமாறென
வள்ளறும்புனலுறு மழைய தென்னவிவ்
வுள்ளுறு பாசமும் பசுவுமொன்றியே
கொள்ளுறு தன்மையிற் கூறும் வேதமே.

- 498 விடத்தினையுண்டனன் விமலன் மற்றதைப்
புடத்தினிற் படுபசுப் புசித்தல் கூடுமோ
நடத்தனைப் பாசமும் நண்ணுமோவுயிர்
சடத்தினைத்துடைத்ததற்கு சான்றுவேண்டுமோ.
- 499 செம்பினிற் களிம்பினைச் சிதைக்குமாம்புழி
நம்பினற்கருளினை நல்குவோன்குரு
விம்பரக் குருவினை யெய்தனூா ற்பொரு
ணம்பனே நூலையும் நல்கினானரோ
- 500 நூற்பயனியா தெனினுண்மையாம்மதி
பாற்படு சிந்தையை மறையின்பாற்பட
நூற்படு பொருளினை நலத்தினோர்ந்திட
பாற்படவொழுகுறப்பரனையேத்துற
- 501 அறம தேநாற் பொருட்காதியாகுமா
லறமதையியற்றினர ரன்றனன்பினால்
மறமதை நீங்குவர் மற்றதையொர்இத்
திறமறந்தொழுகுனர் தெளியப்பாலதோ
- 502 இல்லறந்துறவற மெனவிசை த்திடுந்
நல்லறத்தினின ரொழுகு நாளையிற்
பல்வகையின்பதுன்பங்கள் பற்றுறும்
பல்வகைப்படு மிருவினைப்பாசத்தால்
- 503 நாற்படுவழிகொடு நடக்கும்பூசையிற்
பாற்படுறுவவ தம்பயக்கும் பண்பினி
னாற்படுமளவையியைந்து செய்வரேல்
மேற்படுபிறவியை மெல்ல நீந்துவார்
- 504 சரிதையாம் முதல்வழிதங்கு மானிடர்
பரியமவ் வேணியிற் பையவேறியே
யெரியுறு நரகினை நீங்கியெய் தலாய்ப்
பிரிவுறு கன்மத்தைப் பேசும் வேதமே

- 505 அறமவையிரண்டினை யாயுமாரிட
 ரறமதெண்ணான்கென வளவை செய்தனர்
 மறந்தரு பிறவியை மாற்றிமானிட
 ரிறந்தபின் பிறப்பதையெய்துறாமலே
506. புரிந்திடுமற முதற் பொருள்கள் மூன்றையும்
 பரிந்தவர் பண்புறப்பரிவிற் செய்தலில்
 விரிந்திடு கன்மத்தை விலக்கி வாழுவார்
 பரிந்தரனருளிலார் பயன்படார்களே
507. விதியினைவிலக்கிமேல் விழையுஞ் சிந்தையிற்
 கதியுறு கன்மங்கள் கலக்கத்தேம்பியே
 வதியுறு பிறவியாம் வலையிற் சிக்குறா
 வுதிதொறுமுதிதொறு முலைக் குங்காண்டியால்
- 508 மேலுளபொருள்களும் விழையுந் தன்மையுங்
 காலமுங் கன்மமுங் கணக்குங் காமமு
 மூலமுதன்மையு முடிவு மேனவும்
 வேலுளாணருளிலார் விளங்கற்பாலரோ
509. பிறவியை நீங்கினர் பெரிதென்றோதுகோ
 பிறவியுட்பட்டவர் பெரிதென்றோதுகோ
 வறவனையளவையாலறக் கொணாதபோ
 லுறவிவரளவினை யுரைத்த லொண்ணுமோ
510. மணலினொன்றிவள் மழைத்திவலை யொன்றிவ
 னுணலினொன்றிவள் மிக நுணங்குகேள்வியாய்
 யணவுறுதுயரினையையன்றீர்ப்பனேற்
 குண நிதிகருணையைக் குறிக்கலாகுமோ
511. அன்னவனருளிணாலளவிலாவுயிர்
 பின்னறு பிறவியிற் பிணங்குறாவகை
 பன்னிலையங்களிற் பற்றிப் பற்றியே
 தொன்னிலையடையுமாசொற்ற தொல்லை நூல்.

512. புகமார் பாளையில் வாளைபாய்ந்துபொ
னாகெனப்புணர் வளநாட நாடுநீ
யேக நாயகனெவரெவர்க்கு நாயகன்
மோகமார் பிறவியை முடிந்ததுமருளே
513. அருடருமரச வில்வியலுளோனருட்
பொருடரவுனக்குயான் பொருத்துவனினி
யிருடருமயக்கினையிதையந் நீங்கவே
யுருடருக திருலாவுற்ற பூமிமேல்
514. கந்துகளிரண்டினைக் கரையின்பாங்கராய்
முந்துறப் பெருங்கடலிடையின் மோதவே
சந்துறத்தரையினிற் சாரநாட்டியே
யெந்தநாளினுமெடாவகை யியற்றியே
- 515 கரையிரு மருங்கினும் நாட்டுங்கந்தினிற்
றிரைபொருகடலிடைத் தீண்டுறாவகை
நிரைதரு நெறியினாணொன்று நீட்டியே
புரைதவிருறிலாவகையிற் பூட்டியே
- 516 இரு புரிக்கயிறிரு கரையிற் கொண்டிரு
பெருமிடற்றுா ணொடுபே சருந்நுரைத்
திரைபடு கடலுக்குத் தெளிவு சேர்ந்திடு
மொருதனிமுதல்வனென்றென்றுமுற்றுளான்
- 517 தூ ணாமதியிரண்டினுந் நடுவட்டுங்கிய
நாணினுக்கெல்லையற் புதங்கொணாரலை
கீணனிக்கி ளருறு நவ்விக்கேடிலா
வேணிரை வையினையெண்ண வல்லரோ
- 518 உதாரண வழியினுமுவமைப் போங்கினு
நிதானமாய் பொருளினை நிகழ்த்தல் வேண்டியே
யதாரணமுறையினாலறைவன் கேட்டியாற்
புதாவுறு பொழிலுடைப் பொன்னி நாடளே

- 519 தூணம தொன்றதே பிறவியின்றுறை
காணருங்கன்மமுங் கருவியாகுமால்
வேணுபோன்றொன்று முத்தியை விளக்குறுந்
தானுவேத முந்தலைவனுங் கொளாய்
- 520 கம்பத்திற்கயிறதே கருத்தின்றன்மையைப்
பம்புறு மிருவினைப் பாசமாகுமா
லம்புராசியே பசுவலையுந் தன்மையாம்
வம்புறு நிலைதனை மருவல்கன்மமாம்
- 521 நரலையை நீந்துறு நவ்வியென்பது
பரனருள் படைத்திடு பதவியாகுமா
லெரியுறு நரகமும் யாவுமேனவும்
பிரிவுற நோக்கிடிற் பிறவித்தெப்பமாம்.
- 522 மாலுறும்ப தமுடன் மலரயன் பதம்
மேலுறு மிந்திரன் மேவுறும் பதங்
காலுறு கண்ணுதல்கைலையம் பதம்
மாலற நோக்கிடிற் பசுக்கள் வாசமே.
- 523 அரிபிரமேந்திரர வனிமானிடர்
புரிவுறுபிறவியிற் புணருந் தன்மைக
டெரிவுறு புராணமாந் தொகையிற்றேருவாய்
வரிவளைசெறிவுறு வயல் கொணாடனே.
- 524 தற்பரன்பாற்படு மளவிறந்துவஞ்
சொற்படுமளவு தொண்ணுற்றோடாறதாஞ்
சிற்பரனாதியாந் தேவர்தேருவார்
முற்பரனருளிய முறையின்பாலத்தாய்.
- 525 தத்தவமளவுடைத்தானுவானவன்
மத்த மாமுகனொடு வள்ளிகாந்தனை
முத்தனை ஐயனை முக்கண் மூர்த்தியை
யுய்த்தனைனந் தருத்திரர் கடம்மையே

- 526 பான்முகவனந்தன் றத்துவத்தின் பாற்பட
நான்முகனாதியோர் தம்மை நல்கிட
வான்முகத்தொடுமுயர்மண் முகத்தினுந்
தேன்முகமலரினான் சிருட்டித்தானரோ.
- 527 இவ்வகையிவரொடு மிளிந்துளோர்களை
மைவகைப்பவக்கடல் மயங்கியே யுறீஇ
கவ்வையாங்கன்மத்திற் கலக்கநந்நங்கியே
செவ்வீடடைந்திட நிண்ணமாகுமால்.
- 528 உயிரெலா மிதுவகையுறு நீங்கியே
தயிருறு தன்மையிற்றிரண்டு தத்தமின்
மயலது புடத்திற் பொன்னென்னவந்தபி
னியலுறு கதிதர விறைகருத்ததே.
- 529 மாலயன் முதலினோர் மயலிற்றாழ்ந்திடிற்
காலமார்கருத்தனைக் கணக்கினோர்ந்திடின்
மேலுறுமுலகுயிர் மெலியுந் தன்மையைச்
சால்புறு புந்தியாய் சாற்றற்பாலதோ
- 530 தயிலமாங்காலத்திற் றாணுவாஞ்சுட
ரியலுறு வெளியெனுந் தாளினெய்தியே
வெயிலுறவென்றென்றும் விழிவொன்றின்றியே
யியல்புறத் தணிவொன்று மின்றித் தோன்றுமே
- 531 ஐயனைக்குருவினையருளு மூர்த்தியை
மையுள்சேர்மனுவையொன்று பாடுவார்
மெய்யென மற்றயவிரிவுயாவையும்
பொய்யெனச் சமையிகள் பொதுவிற் கூறுவார்
- 532 மூலமுமரமுமே முன்முளைத்தது
மேலொடுகீழுறப் போகும் வேர்முதற்
பாலுறப் போகிய தழைகள் பற்பல
சாலுமித்தகமைதற்பரனைச் சார்ந்திடல்.

- 533 மூவருமவர்களின் முளைத்த முன்னையோ
 ரேவரும் பரபதஞ்சாற்றுமெந்தெந்தத்
 தேவருந்தாணுவாந்தருவிற் சேர்ந்திடு
 மீவருகவடு வேரென விளம்பலாமே.
- 534 அன்னதோர் பண்பினை யறியுமாரிடர்
 முன்னவேதாகம முதலவோர்ந்துராய்
 நன்னயம் பெற்ற நன்னூலு மேனவு
 மன்னிலம் நயம் வியம்பினாரரோ.
- 535 அன்னநூலறிந்தானை யரசநீயதா
 லென்னினும் வருவதையினிதினோர்ந்துநே
 ருன்மகட் குறுதுயரொளிக்கும் மேன்னெறி
 நின்மனத்துற்றிட நெறிக்கொடோதுவன்.
- 536 மயற்பட வரு பொருள் மனமவாவிய
 கையிற்படக் கொள்பவர்காதறீருமாற்
 றுயர்ப்படல் சுகப்பட விரண்டுஞ் சூழ்கிலார்
 நயப்படவுணர்ந்த நன்ஞானதீரரே.
- 537 தவத்தினிலன்றித் தான்சாருறுந்துயர்ப்
 பவத்தினை நீங்குதல் பரர்க்குமாகுமோ
 சிவத்தினை நோற்றவச்சிந்தை மாற்படு
 மவத்தையை நீங்கினரணிகொண்டனே
- 538 இவளினியின்னவாறீசுரன்சடைத்
 தவமுஞ்சானவியொடு சரயுவாதியாந்
 திவமுந்தீர்த்தங்களிற் சென்று மூழ்குற
 விவுழிமாமுகத்தினை யெளிதினீங்குவாள்.
- 539 இந்தவாறினிலிவளேகுமேல்வையி
 லந்தநல்விரதத்தை யழிக்கும்வாறுள
 நிந்தனைப்படவரு பாவம்நீங்கிடப்
 புந்தியைப்பகருவன் பொருந்தக்கேட்டியால்.

வேறு

- 540 நெல்லறுக்கும் வாடனை நிகராகிய நெடியதுண்டங்கொணானா
வில்லெறித்திடும் மணிகளையிடறிடும் வேலி சேர்ந்திடும் வளநாட
கல்லறுத்திடும் கதிர்களையெறித்திடங்கவின் கொள்வேலவன
ருண் மேவி
யெல்லறித்தெனவிவள் முகமெறித்திடு மின்னுஞ் சின்னாளினி
னன்றே.
- 541 கல்வியாம் பொருள் காரிகையோர்ந்திடக் கற்பித்தாயதனாலே
நல்லயுகியாய்யறிவனை யறிவழிநாரியோர்ந்தணைய மாய்ந்து
புல்குவாளிவளறிவினினொழுசுவாள் புன்னெறிப்படாளேனுஞ்
சொல்லுமாறுளதுரைக்குவன்யானெதைத் தூயமாமுனிசொல்வான்.
- 542 பேரறிவினாற் பேசரும் வீட்டினைப் பிரிவுறு வுதவி யாள்பெட்டி
கோரறிவினைத்தந்திடக்கல்வி போலுயர்ந்ததொன்று லகினி
வில்லை
தேரறிவிலாச்சிதடர்கள் கல்வியிற்றெளிவுமாறாக்கியே தங்கள்
கீரறிவினிற் பிதற்றியெயெரியெனக்கிளருமாநற கிடைக்கிடப்பார்.
- 543 கேடெலாமுறுவார் நூலெலாமுணர்ந்துஞ் சமரசநிலை
பெறாக்கேடர்
வீடுறும் வழிக்கு விளக்கதாயகத்தின் விளங்குவர்பெற்றிடுமேலோர்
பீடுறு மிரண்டிற் கல்விமுற் பொருளாம் பிறிதுமொன்றுளவது
சொல்வன்
நீடுறு செங்கோன்னிருப கேளென்னா நெறிப்படவுரைக்குத
லானான்.
- 544 செல்வத்தையெரியதென்ன வேயாருஞ் சேருதல் கடனதுவின்றி
பல்வித்தை கொண்டேயாவருமோர்ந்து பாலிப்பர்ப்பறபலநெறியாய்
கல்வத்தை கொண்டுகடலினிற் கீரன் கண்ணுதலானொடு
கிளிர்ந்தான்
வெல்வத்தை வேண்டிவிருப் பிருந்தென்னில் வேறொரு சான்று
வேண்டுமதோ.

545 தெய்வத்தை மறக்கச் செய்திடுமேலாஞ் சென்னெறியொழு கலைச்
 சிதைக்கு
 முய்வத்தையுடைக்குமுடலினைக் கெடுக்குமுற்றவர் தம்மையு
 முலைக்குஞ்
 சைவத்தைத் தொலைக்கும் பிணக்கின் வளர்க்குஞ்சரமெனச்
 சொலுமுயிர் தமக்கு
 செய்வத்தை மாற்றுஞ் சேதங்கள் பிறவஞ்செய்திடுஞ் செல்வமா
 மெரியே.

546 நாற்படும் பொருளாகடரணியுண்டென்ன நயம் பெறவுரைத்தன
 ரென்னும்
 மேற்படும் வகையேவிட்டிடார் போற்றில் விழைவெலா நல்விழை
 வாகும்
 பாற்படும் நெறிவிட்டொழுகினர் மிக்கபரவையிற்படர் கரை
 காணாக்
 காற்படுங்கலத்தினுறு நெடுங்கும்பிற் காகம்போன்றுலைகுவரன்றே

547 இச்சையாம் பொருளை முறைமையினியற்றாரெவரெவராயினு
 மிறையிற்
 பிச்சையாம்படியேயின்ப மொன்றின்றிப் பிறவியங்கட லினிற
 ராழந்தே
 யுச்சமாம் பிறவியுதித்தல் நீத்துலகிலுறுதுயரென்றென்றுமுளரா
 யச்சமாம் நரகையடைகுவரடைவாயந்தகன்மாபுரத்தம்மா.

48 பொருணயந்தருநல்வழிகளைப் போக்கிப் புகழும்போக்கிடும
 பொன்றலில்கல்வி
 தெருளுஞ் சிந்தையைஞ்சியஞ்யே சிதைக்குந் தேரில்
 மண்ணிறேவரை மயக்கி
 யிருதிறத்தருமிருவினையியற்றற் கேதுவாம் வழியெய்துந்
 தன்மையவாய்
 யுருடரும்புவியுயர்ந்தவருரைப்பரொன்றுகாமமாங்குறும்புளதென்றே.

- 549 கவரெலாம் பெற்ற மறுவெனத்தேகந்நோய்ச்சின்னங் கொடொல்
 சுரநீச
 னவரெலாமிகுமோகத்திற்கருவியாகும் மாதர்பாலிவலுற்றாழ்ந்தார்
 தவரெலாந்தத்த நிலைமைகள் குன்றித் தவமும் விட்டனர் தாமே
 கொண்ட
 தவரெலாநடுத்தறிபடச்சமரிற்றாமெதிர்ந்தனர் தரபணிபரன்றேட.
- 550 காமத்தைத்தலைக் கொண்டுற்றிடிலந்தக்கரணசுத்தியுமிலராகிப்
 பூமத்தை கொண்டபயனினைப் பொசிப்போர்போலவெந்நரகினிற்
 கிடப்பார்
 சேமத்தைச் செய்யாதொழுகிடவிடுகிற் சேதனமென்பதுசேரா
 நாமத்தைச் சொல்லற்பாலதோமேலாம் நயங்கொணூ எனியிரைத்
 திடுமால்.
- 551 கல்விக்குப் பகைஞன் பொருளுக்குப் பித்தன் காமமாமனலுக்
 குத்தோள
 னெல்லினுட்களைய தென்ன நேர்ந்தவர்க்கு நேரெலாம்
 போக்கியே நெருக்கு
 மல்குற்பைப்பாம்பார் கணிகையர் தத்தமகத்தினுக்கமைந்தது தாகி
 மல்குற்றெப்பழிக்குமொரு பொருளுளதுமட்டெனவுரைப்பர்
 மற்றதையே.
- 552 சொல்லியல் வல்ல புலவர்கள் மேனாட்டொடு கடலுலகினிற்
 சொற்றார்
 தொல்லிய லொழுகுமேலவர் தம்மைத்துயரெனும் வழியினி
 னாமுக்கு
 நல்லிய லெனும் நட்பினையொழித்து நரகமாம் பவத்திடை
 நடத்தும்
 புல்லிய நுள்ளிப் பனியளவெனினும் புசித்திடின சுத்தமாங்
 ண்ணீர்.

553 பிறவியின் வழியைப்புந்தியானீக்கிப் பெட்டறவொழுசுவோர்
 தம்மை
 யற வினைவிடா தம்முயற்சியையலைக்குமவருறு மன்பினைத்
 தொலைத்து
 முறவினை நீக்கியுள்ளததை கெடுக்குமுணர் வினையணைகுறா
 தோட்டுந்
 நறவினைநலமில் பொருளெனவுரைக்கு நான் கெனவுரைத்திடு
 மறையே.

554 மலர்தலையுலகுமரபினோடோங்கும் வண்ணமாய் வனமுறுவகை
 வலர் தலைமேவுமந்தணனியற்றும் பொருள்களுமனந்தமதென்பர்
 மலமிகுவிடமோடொத்திடுமதுவே மருந்துக்கு மருந்துருவண்ணம்
 விலகினர்கலைகள் வல்ல மூதறிஞர் விதித்தனர் கலைகளின்
 மாதோ.

555 நன்னெறிப்படுவோர் கல்வியாறொழுகி நரலையினஞ்செனக்
 கொளர்கள்
 மன்னெறிப்படுவோர் செல்வத்தை நோயின் மருந்தெனக்
 கொள்வர் கொள்ளார்
 புன்னெறிப்படுமோர் நரகத்திற்புகுவார் பொருளினிற் கொள்பவர்
 பொருந்தார்
 சென்னெறிப்படவேயொழுகிமெய்வீடு சேருவற நெறிச்சென்றே

வேறு

556 காலமூன்றுங் கருத்திடை காண்பவன்
 ஞாலமன்னவனங்கை யுணரவே
 மேலவாம் பொருண்மேம்படவோதிய
 சீல வாய்மைகள் கேட்டிது செப்புவான்.

557 ஏகநாயகனன்மையை யெண்ணியே
 போகமெய்தவும் புண்ணியம்பற்றவும்
 யோகமெய்தவும் வந்தனையோகியே
 சீகரத்துறு வோர்களுடெப்பம்போல்.

- 558 ஆதலாலிவளானனம் மாறவே
யோதலாகுமல்வொண்புனற்றீர்த்தங்க
டதிலா வகை சென்று சென்றாடலை
யோதுகையவிவட்கெனவோதுவான்.
- 559 நாமுற்கூறிய புந்திகணன்றெனச்
சேமித்தே சிந்தை சென்னெறிச்சென்று நீ
காமித்தார்க்கருள் கந்தன்கழலுறீஇ
நே மித்தீர்த்தங்கணேருதியாடெனா.
- 560 விரதமாதவன் றானுமோர் விஞ்சையித்
துரகமாமுகி காதினிற் சோர்வறச்
சரதமாயுரைத்தே கொடருக்கினா
னரகம் நீங்கினரொத்தூற நங்கையே.
- 561 ஆடுமெல்லையிலாடனையாட்டிடுங்
கோடுகொண்டிடு கோடிடையேகலை
பீடு கொண்டிடு பெட்பொடுமாடுவா
யேடுகொண்மலரேதெலுங்கொய்யலை.
- 562 பொன்னிநாட்டிணிற் பூம்புனர் நீர்த்தங்க
டென்னன்னாட்டிற் செழும்புனர் நீர்த்தங்கள்
கன்னிமங்கையர் காத்திடச் சென்று நீ
யன்ன மாடுபு வாடுவை நன்றரோ.
- 563 சேதுவாடுதி தென்கரையாடுதி
பாதிமாதி சூடிய பண்ணவன்
கோதிலாத குற்றாலமு மாடுதி
மாது நீயுந்நின் மாசுகணீங்கவே.
- 564 குடகநாட்டிற் கொளும்புனற்றீர்த்தமும்
வடவையேழ்படு பச்சிமமாதிரம்
வடவை பற்றிய வாரிதியின் கரை
வடவை மாமுகிவாலிதினாடுவாய்.

- 565 காசினிக்கொரு கண்ணெனவைகிய
காசிமா நகர்க்கங்கையினண்ணியே
காசும் பொன்னுங் கொளிக் குங்கரையின்
காசு நீங்குங்கருத்தொடுமாடுவாய்.
- 566 காஞ்சி கச்சியுங் காழியுங்காணுவாய்
தேஞ்சவைத்திடு செங்கமலங்களை
தோஞ்சபாய்வுறு தொல்புனற்றீர்த்தங்க
ளாஞ்சுகப்பட வாடுதிவேடுதி.
- 567 தத்திசைப்படச் சாரலின் வீழ்வுறு
மத்திசைப்படுமாம்புனற்றீர்த்தத்து
மெத்தமெத்தவு மேம்படவாடுவாய்
புத்து நீங்குறப் புண்ணிய மோங்கவே.
- 568 புற்றிடங்கொளும் புண்ணியமாபதி
கற்றிடம்பெறுமோர் கமலாலையஞ்
சுற்றிடம்பெறச் சென்றினியாடுவாய்
மற்றிடங்களும் மாதூநீ யாடுவாய்.
- 569 வேதநாதனும் விண்டுவுமேத்திய
வேதவத்தம் விளங்கிய வண்ணலைச்
சீதமத்தஞ் செழும்பிறையோடணி
நாதனைத் தொழுதேநதியாடுவாய்.
- 570 இக்கரை நதியாவையுமாடியே
யக்கரைப்படவாய மோடேகியே
கொக்குரத்தையொழித்தவற் கூவியே
யெக்கரைக்கணுமெய்தி நீயாடுவாய்.
- 571 வதனவாரம்ப மாவலிகங்கையுண்
மதனமாற்றிடுமாணிக்க கங்கைநற்
சிதமதாற்றிய தீர்த்துந்தீர்த்தது
மிதமதாக விலங்கையிலாடுதி.

572 இந்தவாறுளவெத்திசைத் தீர்த்தத்து
மந்தமாகவேயாடுறு போழ்தினிற்
கந்தனீயுங் கருணையுங்கண்டு நீ
யிந்த மாமுகம் நீங்கியெழிற் கொள்வாய்.

573 என்று கூறியிருந்தவனே கினான்
கன்றுபற்றவொழித்த கபிலைபோற்
றொன்று வந்திடு சோழனுந்தன்னொரு
மன்றலோதியின் மாட்சியினோங்கினான்.

வேறு

574 அந்தணன் சென்றபினரசராதியோர்
வந்தொரு மண்டபம் வதிதல் செய்தனன்
சந்தணிதோளின்ற மரைநோக்கினன்
கந்துகவ தனிதன் கௌவையோதினான்.

575 என்னொரு புதல்வி முன்னெய்து அன்பினை
நன்னயத் தீர்த்தத்தால் நந்தலாமென
நென்னலோர் முனிவரனிகழ்த்தி நீங்கினா
னென்னினிநும்மனவெண்ண மென்னவே.

576 அமைச்சருமாய்ந்துணர்ந்தரசை நோக்கியே
சுமைத்தலையாகி நின்னோர் துன்பினை
சமைத்திடலெங்கடன் சார்ந்து துன்புநின்
கமைத்தலை நீங்குதல் கயவர்தங்கடன்.

577 பருத்திபட்டிடு மொருபண்பினின்னுளத்
தருத்தி நீத்தலம் வரவமைந்த வாரஞ்சா
திருத்துமாதேறுறச் செய்யுஞ் செய்கையை
கருத்திடைக் கொள்வது கடமையாமென.

578 புந்திதேரமைச்சர் சொற்பொருந்து போதினி
லந்தநல்லரசனும் மவரைநோக்கியே
சுந்தரி தனிமையிற்றொல்லை நல்லநீர்ச்
சிந்துவாடச் செலிற்றீதென் றோதவே.

- 579 எம்மனோர் சிறுமிகளிறை விதன்னொடு
மம்மனைமாரெனவருகு போதுவ
ரிம்மெனரீயிதற் கெண்ணல் வேண்டுமோ
பொம்மென வளிமுரல் பூக்கொண்மாலையாய்.
- 580 கற்றிரட்டக்கிய கதிரவன் கதிர்
புற்றிரளெனவுணும்ப சுப்புலோர்துறை
நற்சலமுண்டிமுநலங்கொணாடநின்
பற்றிரண்டின்மையைப் பரமன்பார்க்குமே.
- 581 தந்திரத் தலைவர்கள் சாற்றும்வாசகம்
மந்திரத்தவரொடு கேட்டுமாண்புறு
மிந்திரனென்னவேயிராசனீன்புறா
வந்தநன் மகளையு மழைத்துக்கூறுவான்.
- 582 செம்பொன்வேண்டிய கொடுசிலவர் சென்றிட
வெம்பெருங்குலமுய விசுளைமாரொடே
யும்பருமுனிவருமுவக்குந் தன்மையி
னம்பனை நினைத்து நிதிதானம் நல்குவாய்.
- 583 கடைபொருகண்ணினாய் கந்தனெந்தையை
யடைவுற வெண்ணியாறெழுத்தை யாய்ந்து நீ
யுடைபடுதிரையினீனோங்கியாடென
விடையதுமீய்ந்தனன் வேந்தர்வேந்தனே.
- 584 சோழனுமின்னை சொற்சொற்றேவின
னேழைதன்னின்னலை யெளிதினீங்கவே
வாழிய விரதமும் மரபிற் செய்தனர்
மாழைகொள் வேலனை மனத்திலுன்னியே.
- 585 இவ்வழிமுனிவன் வந்திவர்க்குப்புந்திகள்
செவ்வழியிசைத்ததுஞ் சென்றதுஞ்சொனோம்
மைவழிகண்ணியாள்வதனம்மாறிய
வவ்வழியியற்கையு மறைகுவர்மரோ.

குணாலய முனிவருபதேசப்படலம் முற்றும்

தீர்த்த யாத்திரைப் படலம்

- 586 தெய்வாடலை தீண்டியமன்னருடிருமாதுஞ்
செவ்வாடையுடன்றிருநீறு திருந்த வணிந்
துவ்வார் தொழிலேயுறவொன்றினளாயுற்றுத்
துவ்வாறுளதொன்மறைமாமுறைசொற்றளனே
- 587 மாமுகிதன்னருள் வடிவம்வனிதையர் கண்டே
நாமுமிவ்வடிவம் நலமுறவணிகுவம் நன்றே
போமிவளோடெம் புரையறு போமினியென்றே
மாமகன்வெருவும் வடிவம் மகிழ்வொடுகொண்டே.
- 588 அக்குவடங்களிலங் கமுலைக்குவடசைய
சிக்குவையென்றுஞ் செறிசிவனாமந்திகழப்
புக்குயர் திக்கிற் புன்மையினீற்றைப் போற்றா
நக்கனையன்னார் நங்கைமுன்னாசி நவின்றார்
- 589 கண்டவர் கண்டவர்கரமதை யுச்சிகவித்தா
ரெண்டவரண்டர்களெண்ணருமா சியிசைத்தார்
பண்டருமொண்டொடி கொண்டவர்பையுளினானா
ரொண்டவமண்டுறவொண்டொடியோவுறு மென்றார்.
- 590 மூதெயில் கொண்டிரு மொய்நகர் வீதியிலெண்ணி
யேதொலியென்றேவரும் மருங்கிலிசைந்தார்
மோதொலியாவும் முன்னுளமன்னருடன்னா
லூதையின் ஞெலிபோலொழிவ துற்றனமாதோ.
- 591 மாதர்கணெறியும் மன்னவர் நிறையும்
வேதியர் தொழிலும் விழுமமதாகக்
தாதையர் தருமந்தவறிலதுற்றார்
பேதையிவட்கிது பிரிவுறுமென்றார்.
- 592 முந்தையினூழ் வினைமுற்றிய தென்றார்
தந்தைமுன்னாற்றிய தவமி தென்றார்
கந்தனுமருளுங் கலியினிலென்றா
ருய்ந்தனம் யாமினி யுவளினிலென்றார்.

- 593 இன்ணையியாவருமிவ்வகையோத
கன்னியர் தம்மொடு கடிதினிலேகி
மன்னனும் யாவரும்மகிழ்வினராக
வன்னகர் நீரினிலாடல் முயன்றார்.
- 594 சின்னமின்னிடைசேர் செவிலியரோடு
மன்னமென்னடையாயஞ்சுகமொழியாள்
பொன்னிநன்னாட்டிற் பொருணையினாடி
பொன்னவிர் சடையற் போற்றிபுரிந்தே.
- 595 தென்னவன்னாட்டிற் செறிபுனலெல்லாங்
கன்னலின் மொழியார்காதணியாட
மின்னிடையாட மிளிர்பொடுமாடிப்
பின்னிவர் குழலும் பேர்ந்தவணீங்கி.
- 596 வைகையின தியணிவானவனார்முற்
செய்கைகள் யாவுந் தெளிவுற நோக்கி
மெய் நகைகால்கண் மெல்லிடைகாட்டும்
பொய்கையினாடிப் போயிளைப்பால்.
- 597 மன்றாடினன்முன் வாதாடுதலா
லன்றாடிய கீரனிணங்குறுவாள்
குன்றாடிய போற்கொங்கைகளாட
நின்றாடினள் பொற்றாமரை நீரை.
- 598 கிளிபல பாடிய கீதமதென்னக்
களியொடு பாடிய கன்னியர் தமிழை
நளியொருபாடினர் நற்றமிழ் நலமுன்
வெளியொடு பாடிய வண்ணலை வேண்டி.
- 599 பண்ணைகள் சூழப் பாவையினேகிப்
பண்ணைகள் சூழம் பாடியினுள்ள
பெண்ணையணிந்த பிரானைநினைந்தே
பெண்ணையை நண்ணிப் பெய்வளையாடி.

- 600 முன்னாரணனறியாமுடியொடு
மன்னாரணனறியா வடியான் சேர்
கண்ணாணுறவே கவிகட்டியதோர்
தென்னாவுறைதருசேதுவை நண்ணி.
- 601 அங்குளகொங்குளவாறு றணான்காஞ்
சங்குளர் சங்குளதண்புனலெல்லா
மெங்குளவெங்குளவென்றவெணய்தித்
திங்குகள்மங்கிடவாடினர் திருவால்.
- 602 வரவரியேந்திய வானவமோனத்
திரவரிமுகமது தீர்த்தருளென்றே
நரவரியாகிய நராணனேத்தும்
புரவரிபொற்கழல் போற்றி வணங்கி.
- 603 செந்தூர் நண்ணியே சேவகயானைப்
பந்தூர் கோடுள பாவையர்பன்னை
கந்தூர் கின்ற கரிக்கிளையானைப்
பொந்தூரும் புனலாடினர் போற்றி.
- 604 மாமுகியத்திசை வல்லையினேகிக்
காமுதிர்நதியொடுகளியுறு கரையுந்
தாமுளமுழ்குறவ வடங்கிளையோடு
நாமுழ்கினகுகநாமத்திரளே.
- 605 கன்னியர் நல்லியல் காரிகையோடுங்
கன்னியை நண்ணினர் களியொடுமாடி
மின்னிவிர் சடையுளகுறுமுனிமேவும்
மின்முகிறவழ் பொதியாசலமேவி.
- 606 அம்முனிசாலையிலரிவையரோடு
செம்முளரியை நிகர்செங்கை குவித்துக்
கம்மினையுண்டவர்காலிணை மீது
தம்மின் மகிழ்ந்து வணங்கினர் சால.

- 607 அந்தமங்கையர் பணிவினுக்காட்சி சொற்றகத்தியன் பரிவோடு
 சிந்தைமங்கியே துயருறமயக்கொடு தோளிவொன்று மிலராகி
 வந்த மங்கையர்யாரெனவெண்ணியே வளவன்றன் மகளாகுந்
 தந்துகம்புரைமுகியெனவறிந்துபின் கருணையினி தோதும்
- 608 விண்ணகத்துறையமரர்க்கும் முனிவர்க்கும் வேந்தர்க்கும்
 வெலற்கொணா
 பண்ணகத்துறைபாவை யர்கட்கும் பாலர்க்கும் பலபாலார்
 தண்ணகத்துறுஞாலமேலிவரெலாங்கடுத்துயர்ப்படல் கண்டே
 மெண்ணமைத்திடு துன்பினுக்கிரங்குதலேழமைப்பண்பதன்றே.
- 609 நின்மரபினைத் தந்துளான் மா சின்றிநிற்பவனினைத் தந்தோன்
 முன்மரபினோரருந்தவந்தனை நனிமுயன்று பெற்றனரதனாலே
 நன்னெறிக்கொடையொழுகிமேல் விழைவினை நண்ண நண்ணுற
 நன்மை
 யுன்னெறிக்கொடேகண்டனமுனக்கினியுறுந்துயர் கடிதோடும்.

வேறு

- 610 அமுதாலும் பந்தியினிலமர்ந்தாலுமகள் புனலிலாழ்ந்திட்டாலும்
 முமுதாலுந்தரையதனைக் தலையாலேயுறக்கம் விடுத்துவவசித்
 தாலும்
 தொமுதாலுங்கற்றாலுமுள்ளன் புதுறந்தார்க்குச் சொன்ன
 வெல்லாம்
 பமுதாசுமவர் தமக்குப் பரனருளுஞ் சிறிதேனும் பாலியாதே.
- 611 மங்கையிது நின்மனதின் வலியாலுமாதவத்தின் மாட்சியாலுங்
 கொங்கமருந்தாரணிந்த நின்றாதை கொண்டதவக் கொள்கை
 யாலுஞ்
 சங்கமுறுந் தமிழ்ப் புலமைத்தலைமையுறு சண்முகன்றன்
 சார்பினாலு
 மங்கலுறுங் கடிதினெனவவர்க்கு விடை யுதவினான்
 மலையவள்ளல்.

- 612 அங்கவன்றனருளினொடு மனுமதிபெற்றரிவையர்களப்பாலேகி
 மங்குறவழுஞ்சோலைக்காடு தங்குந்தென்வரைகள் மதித்து நாடிப்
 பொங்குபுனற்றங்குமிடம் போந்தாடியளப்பரும் புள்வினை
 டீர்க்குஞ்
 சங்கமருங்கையனுறை வேங்கடேசச்சயிலஞ்சார்ந்திட்டாரே.
- 613 அவ்வரை சென்றவ்வரை நேர் தோளினர் களகன்புனலிலடைந்தாடி
 செவ்வரை செவ்வாய் சேர்த்துச் செவ்வழியைப்பாடியிருந்திடுவார்
 மாலை
 யவ்வரையிற்றொழுதேத்திய வனருள் பெற்றத்திசையைடைவின
 னீங்கி
 யெவ்வரையு மென்னதியு மெய்திமுழ்கித்து வரையெய்தினரே.
- 614 துவரை யெய் தியங்குள்ளதுழாய் கமழுந்துறைப்புனலிற்றோய்ந்து
 மேலாந்
 தவர்கள்வைகுந்தவஞ் சென்று தம்முடியாலவரடியைத் தாழ்ந்து
 போற்றி
 யவரருளுமாசியும் பெற்றத்திசையைக் கடிதகன்றச் சுதனாய்
 நின்ற
 சிவன்வைகுந்திருக்குற்றாலத்தை நனிசென்றடைந்தாடெரிவை
 மாதோ.
- 615 தேனமருந்துழாய் கமழுந்திருமாலுஞ் சிவன்வடி வாய்த்திகழ்வ
 எனன்று
 ஞானநெறிதன்னெறியாய்க்கைக் கொண்ட நன்முனிவனயந்து
 செய்ய
 வுனமிகும்பாகவதருரெங்கு மோடலினுள்ளிருளு மோட
 மான்விழியர் சூழ்போதமானேந்தி மலர்ப்பாதம்மரபிற்றாழ்ந்தாள்
- 616 கற்றாலுந்தொழுங் கடவுளருங்கோவின் முற்றக்கட்டுந் தன்மை
 பெற்றாலும் மனைமகரைப் பெற்றாலும் மன்பதனைப் பெற்றி
 லார்க்கு
 குற்றாலநாதனருள் கூடா தென்றே மனமேற்கொள்கை
 கொண்டார்ப்
 பற்றாலம் வற்றாதகுடகாயதிசை நோக்கிப் படர்ந்திட்டாரே

- 617 மதங்கிபுதல்வன் மழுவாற்றங்குலமாய்தடலற்ற மன்னர் தங்கள்
மதங்குலையக் கட்டறுத்து மாநிலத்து வரையாறும்மற்றவாறு
முதங்குலையமதங்குலைவுற்றாடி யுறவாடி நடையதாறிப்
பதங்குலையப்பயப்போய்ப் பழமுதிரும்பழனிமலை
பார்த்திட்டாரே.
- 618 அம்மலையினாறுருச்சேரறுமுகனையன் பினுடனருச்சித்தேத்தி
கம்மலை கொண்டதிர் வாவிசளித்தாடி வாலிய நதியுங் கருதியாடி
செம்மலை விலான்முனமே செம்மலையாகிச் சேணிற் செறிந்து
நிற்குங்
செம்மலைகண்ணாற் கண்டேதுதித்தாடி விழிவழிநீர் செம்மச்
சென்றார்.
- 619 உளரெங்கும் போந்து புனலுள்ள வெலாமுளமகிழ்வினோங்
கியாடிச்
சீரங்கத்தலந்தன்னைச் சிறப்பொடு சேர்ந்தளிகூர்ந்து திரு
வினோங்கு
பேரங்கபங்கயங்கொடிருமாலைப் பணிந்திறைஞ்சிப் பெருமாலே
தீர்ந்
தேரங்கம் பெறவுன்னியேத்தினராலேந்திழையாரெவரும்மாதோ.
- 620 சடமோங்கியுரும் மயிரொன்றையன்றித்தங்கம் போற்றனு
விளங்குந் தன்மை யோரை
வடமோங்கப்பருத்த முலையிடையை வாட்டமங்கையர் கடங்கை
யெனவருவருகுபோது
படமோங்கப் பதித்தாங்கு நிரைத்தபோன்று பட்டினங்கள்
பற்பலதும் பரந்து சூழ்ந்த
மடநீங்கும் முனிவர்களென்றென்றும் வாழும் வடபுலத்தில்
வந்துற்றார் மகிழ்ந்து மாதோ.
- 621 நாரணனாலையங் கொண்டேயனந்தங்கோடி நளிர்கங்கை மதி
பாதிநயந்து சூடும்
பூரணனாலையங் கொண்டே வனந்தங்கோடி புதுமயிலூர்ந்திடு
நாதன் புகுதக் கொண்ட

காரணனாலையங் கொண்டேயனந்தங் கோடி கட்புலங்கடனக்
கடங்காக்கன மோங்கு
வாரணாசியைக் கண்டு மறுக்கம் விண்டு மாமுகிதன்
கிழமையோடு மகிழ்ந்தாளன்றே.

வேறு

- 622 தன்பொன்னேபெரி தென்று தருக்குலோன்
மன்பொன் கண்டு மயங்குமாறினில்
நன்பொன்னென்றும் வசிக்குமின்னாட்டினா
லென் பொன்னாடென வேழையரெண்ணினார்.
- 623 என்று மென்று மனத்துயரேகவே
மன்று துன்றிய மாமறுகெய்தியே
நன்று துன்றிய கோபுரம் நண்ணியே
கொன்றை வேணியற் போற்றினர் கொம்பனார்.
- 624 கொன்றை நாறுவ கூவிழை நாறுவ
மன்றினாடியின் மாமுடியேறினாள்
பன்றிமாதலைப் பாரிடமேவினா
ளின்று நாமவளெய்துவம் நன்றெனா.
- 625 கரையின்பாற்படு கங்கையினண்ணினார்
வரையின் பாற்படுமஞ்சை சுவந்த போற்
றிரையின் பாற்படு செங்கமலங்களே
நுரையின் பாற்படு நுண்மையு நோக்கினார்.
- 626 கங்கை நீருறு கால்கிளரோதிம
மெங்கு மேவிநின்றின் பொடுமாடுவ
வங்கருற்றது கிர்க்கொடி யாரலைத்
தங்கடங்கள் பெடையெனச் சார்வுபோல்.
- 627 மோனநாயகன் மோகினி தன்னொடு
வானயோகப்பரப்பின் மணந்திட
போன காமச்சலதியைப் போலுமே
சானவிப் புனறன்றருக்காயதே.

- 628 இமையவையமிமியும் புனலது
வமையும் வேதியராடும் புனலது
வுமை விரும்பி யுலாவும் புனலது
வெமை யிரங்க விரைக்கும் புனலதே.
- 629 பாலின்வேலை படர்ந்தன போலுநற்
குலிமாமலை தொன்னிலை விட்டது
காலினோடிக் கடலிற் கலப்பது
போலும் மேவிப் பொலிந்தது பூம்புனல்.
- 630 தேனுவாமியைத் திண்டுறைமடிப்
பானிவர்ந்து படர்ந்தன கங்கையி
லான பூம்புனல் மங்கையராமென
வானுலாவு நதியென வந்தனர்.
- 631 கங்கை நீரிற் கலந்தவர் கூடியே
தங்கைகால் கடவளையின்னொல்கவே
மங்குலோதி மழைக்கொடுதாமழவே
யங்குநூ ன்மருங் காடுறவாடினர்.
- 632 பானுவின்வழி வந்தனன் பாவையு
நானுமந்த நராதிபனினாலெனத்
தேனும்பாலும் புரைதிரைக்கைகளாற்
பானற் கண்ணியையாட்டி பகீரதி.
- 633 உன்றுயர்விட வுன்னிவந்தெய்தினு
மென்றுயர் விடுமென்று மகிழ்ந்துபின்
னின்றுயரெனினீத்தலரி தெனாக்
கன்றல் போன்றுங் கடுந்திரை கான்றதே.
- 634 கன்னியரொடு காருறை மாமணிக்
கன்னிகைப் புனற்கங்கையினாடியே
வன்னிகர் கொங்கைவாலிதினேகியே
வன்னீர் சேர்ந்திடும் வாவிக்களாடினர்.

- 635 சித்தமே களிக்கச் சிவரூபு கொள்
சுத்தவன் பொடு தோகையர்கூழ்ந்துரு
தத்தமன்பொடு தாழ்ந்து பணிசெய
யத்தமெங்கணுந்தேடியகன்றரோ.
- 636 நாகநாகதன்றன்னா தனருள்கொடு
நாகநாதன்றலை தங்குஞாலமேல்
நாக நாதன் மதங்களைநாறிடு
நாக நாதன் நிசைநண்ணினாளரோ.
- 637 அத்திசைப்படமாம்புனல்யாவையுஞ்
சித்திசைப்படுமந்தணரிற்றெளிந்
தொத்திசைந்த புணர்ச்சிகொளோதியா
ணத்திசைந திநண்ணினடோயவே.
- 638 தண்டகத்திற்றழைந்து விழைந்துள
முண்டகத்தலா மொய்த்தபுனலெலாங்
கண்டு கண்டு களிக்கொளுமோதியா
ரொண்டொடியுடனாடியு வந்தனர்.
- 639 கஞ்சமுற்ற கயங்கொளுங்காஞ்சியில்
வஞ்சிபோலிடைமாதர்களேகியே
மஞ்சுதோய்தரு மாநிழல்வையிய
செஞ்செவ்வேள்பதஞ் சென்னியிற் சூடினார்.
- 640 அங்கண்வை கிடுமம்பிகைபாதமுந்
திங்கள்வாழ்வுறு சேகரன் பாதமும்
பங்கொன்றாகிய மாலவன் பாதமுந்
தங்களன்பு தழைக்க வணங்கினார்.
- 641 பின்னும் பின்னுஞ் சடையுடைப் பேதையர்
முன்னும் பின்னும் முறைமுறை போற்றியே
மன்னமாவெயில் சூழ்ந்துவளைதரு
தென்னஞ்சோலை கொடில்லையை நண்ணினார்.

- 642 சீரினஞானியர் சிந்தை களித்திட
மூரியேரிகொளேற்று முன்னவன்
பாரினார்பவந்தீர்க்கப்பகுத்திடு
மாரியற் சிவ கங்கையினாடினாள்.
- 643 ஆடிப் பின்னவளாடியபாதனைக்
தேடித்தேடினரின்னுந்தெளிவுறா
வீடில் விட்டினிறைவனை வேண்டியே
நாடிப்பாடிநயத்து வணங்கினாள்.
- 644 வாமியைப்பரவாமத்துறுஞ்சிவ
காமியைமுத்தொழிற்கொளமாதியை
சாமியைத் தருதையலை வேண்டியே
பூமியைப் பொறைபோன்றவன் போற்றினாள்
- 645 பையின் மாமணிப்பாந்தனைப் பங்கயத்
தையன் சென்னியணியொடணிந்திடு
மையன் கையில மருங்குமரனை
யையந்தீரென்றடிதொழுதேத்தினாள்.
- 646 அறிவின் மன்றமுமம்பொனின் மன்றமு
மிறைவன் மன்றொடிவேகர்கள் மன்றமு
மறையகாண்டாடிகு மன்றமுமற்றவுந்
நேறியின் மேலவணைந்ந்து வணங்கினாள்.
- 647 காழிநண்ணினள் கந்தனையேந்தின
மூழிநாதனையுன்னி வணங்கினள்
சூழிபுக்கித்துதியொடு மாடினள்
சோழன் மாமகடோகையர் சூழவே.
- 648 மற்றத்தீர்த்தங்கள் மாதவர் காட்டிட
கற்றத்தோடு மவைகளிற்றோய்ந்துபின்
கற்றவுள்ளக்கலைஞர்கள் கைதொழும்
புற்றிடங்கொணிகே தனம்புக்கினாள்.

- 649 கமலவாலையவாவியைக் கண்டுளோர்
நமனதாலையந் நண்ணுவதின்றென
யமலவாலையநெஞ்சொடுமாடியே
தமதலாலைய மன்பொடுதங்கினார்.
- 650 கும்ப கோணமுங் கடலின் நேயமுங்
கம்புமேவுறு காரைக்காற்றேயமுஞ்
செம்பொன்றோய் தருமுல்லையந்தேயமு
மம் பொன்றுங் கணியாயமொடெய்தியே.
- 651 என்புந் தோலுமிசைந்தது போலவே
துன்பொடின்புதுதைத்து வருத்தவே
யன்பொடோ தியடைந்தனளாயினு
மின்பமின்றியிரங்கியிருந்தனர்.
- 652 நவதலங்கொளுஞாலம் தோன்றிய
சிவ தலங்களிற் சேர்தருதீர்த்தங்கள்
பவமகற்றிடப் புண்ணியம் பற்றிடத்
தவமொடாடியுஞ் சார்ந்திலகாலமே.
- 653 உன்னியானன மோய்வதென்றென்றுன்னியே
மன்னுமவ்வுழிமாதவத்தோர் குழாந்
தன்னைச்சூழ்வரச்சார்ந்தலிங்கத்தவன்
றுன்னத்தோகை தொழுது வணங்கினாள்.
- 654 சார்ந்தலிங்க வருந்தவன் றண்ணளியி
ளார்ந்த சிந்தைகொள்ளுக்கிரன்மாமக
டோந்திடச் சிலபுந்திகள் செப்பியே
பேர்ந்து போயினன் பேசருந்தன்மையான்.

வேறு.

- 655 வேதவனத்திடை மெல்லிய ரேகிச்
சீதவனத்திடை சென்றனராடிப்
போதவனத் தொடை போதரல்போல
வாதபனத்துணையத்தமடைந்தான்.

- 656 இந்தவனத்திவரெங்குமுலாவி
யந்தவனத் தொடர்ந்த விடுப்பைச்
சந்திவனத்துயர் சாலையடைந்தா
ரந்திவணத்தனமர்ந்ததலத்தே.

வேறு

- 657 செக்கரஞ் சடைமுடிச் சென்னிவானவன்
சக்கரம்பிளந்திடு சந்தராசுரன்
பொக்கெனவுடற் கிழியுதிரம் போன்றவேழ்
கொக்கினடைதருகுடார்த்தகோளமே.
- 658 இரணியற் களித்துழி யிழிந்த சோரிநீர்
தரணியிற் கான்றெனச்சாய்ந்து தாழ்தரு
மருணன்றன்றேரொடு மர்த்தஞ்சார்ந்துழிக்
கிரணஞ்செம்மையினெங்குங் கிளர்த்தினானரோ.

வேறு

- 659 மாலை நீங்கிய மாநில மானிடப்பிறவி
வேலையாளமவ் வேலையிலுயிர்த் துவிழையும்
லீலையின் பொழுதெனவெங்குமிருளவிண்ணெல்லா
மால்கொளும் மனவிருத்தியின் மலிந்தனவுடுவே.
- 660 இருண்டயர்ந்திடு வானமே விலங்கிடும் வெள்ளி
திரண்டு சேர்ந்திடு மங்குலான்மறைந்துயின் றெரித
லருண்டு மாலுளர் சிந்தையினருண்டிடும் புந்தி
பிரண்டு போவதும் பின் மனம்பெயர்வதும் பிறங்கும்.
- 661 அந்த வேலையில் சுவசுந்தரி மறைமுறையாய்ச்
சந்திவந்தனை சார்ந்துள நேர்ந்து செய்ததற் பின்
புந்தியின் மெலிவுற்றிடப் பொருமியொன்றெண்ணா
வந்த மற்றிடுதுயரொடு மயர்ந்து வைகினளே.

- 662 வைகுகாலையில் மனத்துள வருத்தமதுன்னிச்
செய்யுஞ் செய்கையதென்னினித் தீர்த்தங்கள்யாவு
மையமில்லருத்தடங்குறப் போந்தனனாடி
யுய்யுமாற்கமுமொன்ற றிகிலே னெனவுணர்ந்தாள்.
- 663 மனங்கள் செல்வழி யெவ்வழியவ்வழி மருவி
யினங்கொடோழியரிடத்தினிற் றனித்தனியெய்திக்
கனந்தருஞ் சிந்தையுற்றுளாள் கண்ணின் னோக்கி
முனந்தரும்பல வெண்ணினைமுன்னியோதுவளே.
- 664 என்னுயிர்த்துணை நீங்களேயெனக் குறுந்துயரை
தன்னுயிர்க்குறு துயரெனத் தனித்தனிதாங்கி
நன்னெறிப்படவொழுகினீர் நவையுறா தென்றுஞ்
சென்னெறிப்படவுரைக்குவ னொன்று தேர்குதிரால்.
- 665 நாற்றிசைத் தீர்த்தமு நடுவண்மேவிய
போற்றிசைத் தீர்த்தமும் பொருந்தியாடினேங்
கூற்றிசைப்படுதன்மை கொண்டதன்றிநல்
லாற்றிசைப்படுஞ் செயலடைந்திலேமரோ.
- 666 அந்தந் நீர்க்கரை யமர்சிலாலைய
முந்துந்து மன்பொடு முன்னியேகியே
சந்துந்தவிறைஞ்சியுஞ் சார்ந்ததொன்றிலை
வந்துந்தந் நமக்கெலாம் மறுக்கமல்லதே.
- 667 வளிநிலம் வன்னியோடு யரும்வானநீ
ரளியொடுமமர்ந்தருளடையு மாலையங்
களியொடு சென்று நாங்கைகள் கூப்பியு
மிளியொடுமுடிந்ததொன்றின்பமின்றியே.
- 668 இந்திரப் பெருவள மெண்ணின் றெய்தினு
மைந்தெனும் புலன்களுக்கருந்தல் கூடினும்
நொந்தனர் பெற்றவர் நோயினாலென
புந்திதேர்ந் திவையிவை புலம்புக்கொள்ளுமே.

- 669 அறந்தவர் பெரியரே யென்னுந் தொல்வள
மறந்தவர் பெரியரே யென்னும்மைமல
னிற்றந்தவர் பெரியரே யென்னுமிப்புவி
பிறந்தவர் படுந்துயர் பெரிதென்றெண்ணுமே.
- 670 என்னையின்றவரென்று மிரங்குவாரெனும்
மன்னுமாதவமின்றி மாய்ந்ததோவெனும்
முன்னையுழ்வழிமுறை முடிந்ததோவெனும்
தொன்மை வேதத்துண்மை தொலைந்ததோவெனும்.
- 671 கடவுடானில்லை யோவென்னுங் கந்தமார்
பொடியினின் மேன்மைகள் பொய்த்ததோவெனும்
வடிசுடரவனருள் மங்கிற்றோவென்றும்
விடியுமோதுயரென வெறுக்குஞ்சோருமே.
- 672 வெந்துயரிற் சுட வெறுமையாயம
ரிந்தவாழ்வினை யினிவிடு தலின் பென
சொந்தமாமுகத்தினாற் சோர்ந்துவாடியே
புந்திநோர்ந்தன வெலாம்புகன்றுமேலுமே.
- 673 ஆதலாலென்னுயிரழியும் வண்ணமாய்த்
தீது செய்குவனிது செய்கிலேனெனி
லேதினியெவனுள லின்பமுமில்லை
யீதலாலுறுதியுமில்லையிலெனா.
- 674 அவ்வியலவ்வழி யசதியாடியே
தவ்வையர் மடியினிற் சார்ந்து சோம்பித்தன்
கவ்வையை நினைந்துழிக்கலங்கு நெஞ்சொடு
நவ்வியினோக்கினாடுக்க மெய்தினாள்.
- 675 வியர்த்த மேனியள் மழை வீழுங் கண்ணினா
ளயர்த்திடு சிந்தையளவல ரூபியா
ளுயிர்த்திடுஞ் செய்கைய ளுயிருமில்லென்ப
பெயர்த்து வீழ்ந்தோய்ந்தனள் பிணமதென்னவே.

- 676 கொம்பர் வீழ்ந்துழிய திற்கொடிகள் சாய்ந்தென
வம்பி நீர்க் கண்ணினாரவலமெய்தியே
பம்பரத் தன்மையிற் பதைக்கு நெஞ்சராய்
யும்பருமிரங்குறவழவுழைந்து மாழ்கினார்.
- 677 அவர்களினொருத்திமேலாயு முள்ளத்தள்
பவநெறியற நெறிபகுக்கும் பண்புளாள்
சிவனையோர் சிந்தைய டேயவம் வேறிலா
ளிவணிலை தெரிந்தனலீது செய்குவாள்.
- 678 சிவனதாலையத்துளதிருக்கயத்தினிற்
றவளமா முகித்தலைவி தன்மிசைத்
துவழவாலம்மொண்டு தூர்த்து வேட்கையார்
பவனமாலவளவள் பரிவு வாங்கினாள்.
- 679 காற்றுவந்துலவலாற் காணந்தேறலால்
வீற்று வீற்றாய் விழுந்தோர்கள் மேவியே
போற்றிடப் பொன்னவன் புதல்விபாற்பட
வாற்றுவன்றுயரென வன்னை கூறுவாள்.
- 680 காலமுங்கருமமுங் கணக்குமுற்றுழி
மேலுளநியமமும் மேவல் கூடுமால்
மாலொடு சிந்தையை வருத்து மார்க்கமுஞ்
சீலமில் குணத்தினர் செய்கையாகுமே.
- 681 அறிவினிற் றேறினை கல்வியாய்ந்தனை
நெறியினினொழுகினை நிமலன் நன்னரு
முறுதியதென்று நின்னுள்ளங்கோடு மேற்
சிறுவரினிரங்குதல் சீர்மைத்தாகுமோ.
- 682 அருந்தவனுரைத்ததும் பொனாட்டவர்
பேருந்தவமிழைத்து பேதை நோற்றதும்
மருந்ததியனைய நீயயர்த்தி போலுமால்
விருந்தியோ விதனை நீய் விளங்கலாய்கொலோ.

- 683 உன்றவம் பொய்க்கினுமுந்தையானவன்
 றன்றவத் தொடுன்னாய்தவமும் பொய்க்கிலு
 மென்றவம் பொய்க்கினுமியாவும் பொய்க்கினும்
 முன்றவன் பேசிய மொழியும் பொய்க்குமோ.
- 684 துன்பினினொன்றிலைத் தொடங்கு செய்கையை
 யன்பினியற்றுதலற மென்றெண்ணியே
 முன்பினென்பதையின்றிமுற்ற விறுதல்
 மன்பதையேவர்க்கும் மாட்சியாகுமால்.
- 685 பொன்னினைச் சுடச்சுடப் பொலியுமாற்றென
 பின்னயம் பெற்றிடப் பெற்ற பாலனா
 யன்னை தந்தையர் பிழைக்கதுக்கல் போலுமாற்
 சின்மயகம்மையுந் தெருட்டுந்தன்மையே.
- 686 கள்ளிராக் கோதையர்க் கலந்து துன்பறப்
 புள்ளிராக்கோதையிப் புந்தி சொற்றிட
 நள்ளிரா வந்தது நவைகணீங்கினோ
 ருள்ளிராப் பள்ளியிலுறை தன்மேயினார்.
- 687 எத்துயர் கொண்டனரெனினு மெய்தரும்
 பத்தி கொடவத்தர்க்கும் பராக்கினோருக்கு
 நித்திரையாதிய நிய திநீங்கினுந்
 தொத்திய திவர்க்கருட்டோய்ந்த தன்மையே.
- 688 கானமாவேடர் பாற் கலக்கமெய்தியே
 மானினம் மயிலின மறைந்துவந்தொரு
 தேனமர் சோலையிற் செறிந்த போலுமே
 பானலங் கண்ணியர் பரிந்து சாய்ந்ததே.
- 689 இன்னிலை யாவரு மியலுமேல்வையி
 லென்னிலை யினிறமக்கென்றென்றெண்ணி
 தன்னிலை தழும்பொடு தயங்கித் தேம்பியே
 மின்னிலை வேலுடை வியாகன்றன்னையே.

- 690 மனதினிற்றுதித்தெனி மதித்துவைகுழி
நினைவயர்ந்துற்றிட நேருந்நேரத்திற்
கனவினிற் கருணைகொள் கந்தன் றோன்றினன்
றனைநினைவோருக்குத் தஞ்சமாகுவான்.
- 691 தந்தையுந்தாயு மாஞ்சார் பின்பவன்
பைந்தொடி நனவினிற் பரிவினண்ணியே
நைந்துநீ புலம்பலை நரலைத்தென்றிசை
முந்தொரு தீர்த்த மொன்றுண்டு மூழ்குவாய்.
- 692 என்றெந்தை கூறவு மேழையானவ
ளின்று வந்தனையிவண்யாரென்றேத்திடத்
துன்றுதன் கோலமுந்தோன்றக் காட்டியே
யன்றயலுளார்க்கும் மீதருளிப் போயினான்.
- 693 குப்பியிற்றேனினுங் கூட்டிற் றேனினைச்
சப்பிடி னாவிற்றித்திக்குந் தன்மைபோற்
துப்பியற் கேள்வியிற்கொண்டதோன்றலை
யப்பியற் கண்ணளன்பறைதற் பாலதோ.
- 694 எழுந்தனடிடுக் கெனவிகுளைமாதரு
மெழுந்தனரத்துணையேவர் சிந்தையு
மழுந்தியதுன் பொரீஇயடைந்தவன் புதா
னுமுந்துருள் பொழுதினி லொருமையுற்றதே.
- 695 காரிகை கண்டிடு கனவைக்கூறவே
தேரியலல்குலார் தெரியக் கேட்டபி
னாரியன் கனவினினைந்தவற் புதஞ்
சீரியன் மரபொடு தெரியச்செப்பினார்.
- 696 இன்னது செவிலியரிசையைக் கூறவே
தன்னொருதுயரினைத் தணியுங்காலமு
மன்னிய தென்றவன் மரபின் வைகினா
மன்னிலை யன்னையரருகு போற்றவே.

- 697 சிவன் மகனிவர் விதிதெரிந்த போதிலு
மவரவரன் பினினளவதல்லவோ
பவநெறியொன்றிய பாரினுள்ளவர்
தவவருள் காட்டிடறா னுத்தன்மையே.
- 698 கடிதினிலனையரிக் கருமமெண்ணியே
படியினின் மேலதாமிலங்கைபாற்பட
நொடியினினே கலை நுணங்கு சிந்தையால்
விடியலை நோக்கியே விரும்பி வைகினார்.
யாத்திரைப்படலம் முற்றும்

நகுலங்காண் படலம்

- 699 குடபுல மங்கையென்பவள் கலவிசுவியபுலவியை நீக்கி
வடமலை போல வயர்தருகுணக்கு மங்கை தன்வாழ்வுறுவரையாந்
தடமுலை கிரணக்கைகளாற்றடவித் தழுவிய தன்மையை நிகர்ப்ப
படமலைப் பாரினுள்ளவர் களிக்கப்படர்ந்தனநிறுத் திகழ்பரிதி.
- 700 மாலினியகத்துட்டுயரிருள் விடிய வடிசுடர் வேலவனுதித்தான்
மேலினிய வடன்புறவிருள் விடியவெய்தினினு திப்ப வெண்ணினன்
போல
வாலிய சிவன் றன்சடை விரித்தது போல் வயங்குசெங்கிரணங்கள்
பாலி
மாலவன்குளமிதிட்ட பொட்டென்னவரையில் மாத்தாண்டன்
வந்துதித்தான்
- 701 தீங்குறு வழியிற்றேடிய செல்வத்திரளொலாமொருங்கு கைக்
கொண்டா
னேங்குறவே வருவருமெவ்வகைத் தென்று மெண்ணொணா
வண்ண மேகிய போல்
வீங்குறுதிமிரப் படலமதெங்கும் வெங்கதிரெழு முனம் வெய்தின்
னீங்கிய நிமலனடியர் தம் தூய நெஞ்சென நிலவியதுலகம்.

- 702 பரிதிவந்துழித்தம் பருவரல் நீங்கப் பாவையர் கண்டுயிலொழிந்து
 சுருதி சொற்படியே நியதி கண்முடித்துச் சோதியைக் கைதொழு
 தேத்தி
 கருது சிந்தையினின் முன்னிய தத்தங் கருமங்கள் முடியுமா
 றெண்ணி
 நிருதிதிக்கதனை நோக்கியே நடந்தார் நேரிலாத்தாக்கணங்னையார்
- 703 கோடியங்கரையின் கண்ணலாய் நண்ணிக் கொடிய னலிடையுடை
 மகளீர்
 மூடிய மடலுங்காய்களுந் நிறைந்த முடங்கலின் னீழல் வீற்றிருப்ப
 வோடிய நடையையுடையரா யுநதி யோடமாக்களும் விரைந்
 துற்றுப்
 பாடகமணியும் மெல்லடி பரவிப்பகருதிர் யாவர்நீரென்றார்.
- 704 அவ்விடையொருத்தியவர்களை நோக்கிய பயன்மாமகளென்ன
 விவ் விடை வந்ததென்னென வினவி லிக்கடற் கரைப்பட
 வென்ன
 கவ்வி நாம் விடுத்தும் நாளை யென்றுரைப்ப நல்ல தென்றவர்
 களுநயப்ப
 வவ்வை மாதடிதாழ்ந்தவர்களும் யோக வந்தியும் வந்திறுத்ததுவே.
- 705 கங்குலேகள்ளுங்கலவியும் பொருந்துங்காலமதாமதனாலே
 வுங்கிமாக்களுந்தாம் வைகுழிச் சென்று மயங்கியே முயங்கினர்
 கிடந்தார்
 தங்குலமங்கையென்பவடுயரந் நீங்கவுந்தயங்குகாமரையா
 மங்கை தன்றுயர் நீங்கவுங் கிழக்குமாதிரத்தலர்ந்தனனிரவி
- 706 கள்ளுணும் வேட்கை வாழ்வினாற் கொண்ட கருத்தழிந்துறங்கிய
 கரைதார்
 வெள்ளி கீழ்த்திசையின் வரமுனம் வருது மென்றதால் விடியல்
 கண்டஞ்சி
 விள்ளருங்கதி கொண்டையொடு மலர் முனம் மேவினார் மேவலு
 மன்னார்
 தள்ளருந் தன்மையோர்களைக் கண்டு தாமத மென்னினி
 யென்றார்.

- 707 வாலுளர் கன்று தன்குடம்புரையு மடியிணையிடித்திடித்தூட்ட
பாலுணர்க்காக விரங்குறு கபிலைப்பண்புடன் பரித்துகின்றது போல்
வாலுணரறிஞரறிவிலார் செய்யுமறமுறு பிழை பொறுத்தருள்வார்
மேலுணர் நீவிரவ்வணம் பொறுத்தன் முறையென வேண்டினர்
மாதோ.
- 708 அந்த வேலிணையும் ம்பையுமுறழ் கண்ணரிவைய கமகிழ்ந்
தளியாய்
வந்த வேலையினில்வாளை சேல் மலங்குமறு கவம்பியை
விடுமாக்க
ளந்த வேளையினிற் கரைதனிற் கொணரவதன் மிசையிவர்களுமான
ரந்த வேலனைத் தொழுது நீராடவக்கரை யெய்திடவென்றே.
- 709 ஓடமேலேறி யொளிதகை கொண்டவேண்டொடிமா ரெலாங்குழுமி
கூடினேர் கிளியுமஞ்சையுங் குயிலுங் கூவுறு பூனையும் பொருவு
நாடிநேரியுமயனுங் காண்பரிய நாதனைத் தேடும்யோகியர்கள்
வீடு நாடுறவே பீடுறுறுவையமேவிடு தன்மை மேவினரால்.
- 710 கூம்பினிற் கட்டும் பாய்களை மீக்கிளரக் கூக்குரருக்குறத்தூக்கி
தாம்பினைப் பற்றியொற்றியே யுற்றுச்சாம்பியே வீம்புறுவேடர்
காம்பினைப் பற்றியிருதிறத்தற்றுக் கடிதினினோடவே வலித்தா
ராம்பினிற் பாம்பு தேம்பியோடுதல் போலம்பியுமோடினவன்றே.
- 711 நாரணவாமைதன்முதுகதனின் ஞாலமாம்மாலுறு மங்கை
யேரணியுறு தோட்டோளிய ரொடு மிற தாம் நரலையே கிடல் போற்
பூரணகுடங்கராமெனவடங்கிப் பொலிவுறு முலையுடைமாதர்
சீரணிதோணி மேலதாய்ச் சென்றார் திரைக்கடன் முகட்டினின்
மாதோ.
- 712 பாங்குறு வேடர் பாய்கள் கால்பாய்ந்து பாய்தருவழியினைக் கொள்ள
வீங்குற விரித்தே யார்த்தனர் யாரும் வேலனவனடியினை போற்றி
மாங்கனுண் மணலை நுணலொடு மன்னிமலிதரு மாபெருந்
துறையாங்
காங்கையங்கரையில் வந்தது முந்துறு குதிபெறு நதியுறுகலமே

- 713 நன்டெனுந் நவ்வியநனிலே விழைத்த நலனுறுகுஞ்சினை நிகருங்
தொண்டையங்கனிவாய் துணைமென் வேய்நிகருந் தோளிரு
ளினத்தாளது கொள்
பெண்டிர் கடண்டுந்தோணியினிறக்கிப் பெருங்கரை பிறந்திடச்
செய்தா
ரண்டையிலிருக்கு மலைகடனவ்வியது விடும் மருந்துவமாக்கள்.

வேறு

- 714 பானுதேரொடு பச்சிமம் நோக்கினான்
ஞான நங்கையர் நிட்டையினண்ணினார்
தேதும் வண்டுஞ் சிலம்பியெழுந்து போய்க்
கானம் நீங்கிய கைகளினண்ணவே.
- 715 கரையர் பொற்றொடிக் காரிகைமாரவர்
திரையின் பாற்படுநீர் வையமாகி
வரையின் பான்னியமஞ்செய்து மன்னுற
விரைவின் றேயம்விடைகொண்டு மேயினார்.
- 716 செக்கர் பாய்ந்தது சேணினுங்கீழினு
மொக்கப் பாய்ந்த வுதிரத்தை யொத்தரோ
கக்கப் பாய்ந்தெழு கங்குற்கிரணநா
நக்கப்பாய்ந்தென நண்ணினன் மாமதீ.
- 717 இருளுமைங்கரயானையின் கோடுபோய்
மருளும்மாவெளி மன்னிய போலவே
குருளைமாமதிக்கோடிடையோங்கவே
தெருளும் பான்மை சிறந்தது விண்ணிலே.
- 718 புள்ளிகாலுறு பூம்படவாடையின்
வெள்ளிகாலுற விண்ணெனுமாடைபாற்
கள்ளிகாலுற பாம்பின்பனிநிலா
வுள்ளின் காலுறு முறிருளுற்றதே.

- 719 இந்நல்வேளையிலேந்திழை மாறொடு
கன்னல் போன்மொழிக்கன்னிகை மந்திரம்
பன்னல் வேலை முடித்துப்பரிவொடு
மந்நல்வேலனருளிடமாய்ந்தனர்.
- 720 அல்லினவ் வழியாயமுயாமாய்
புல்லின் மண்வழிபோந்தொர் பொழிலிடை
செல்லில் கல்வழிச் சேர்ந்தனர்வைகினார்
நல்லமெல்லளிதங்களிணண்ணவே.
- 721 ஆயபோதினினவ்விடை வைகிய
தூய சிந்தை கொடோழியர் தம்மொடு
நேயமீக்கினர் நெஞ்சினிலெண்ணியே
நாயகிசில நல்லுரை சொல்லுவாள்.
- 722 மாதஞ்செல்வது மார்ஈழியன்றியுஞ்
சூதகம்மனந் தோணியில் வந்ததும்
சேதஞ்செய்யுமே தீம்புனலாடினும்
வேதஞ் சொல்லினும் மேம்படு மெல்லியர்.
- 723 தன்மையிவ்வகையாதலிற் சாலையொன்
றின்னுந்நாங்களியற்றுதல் செய்தரோ
மன்னிவைகியே மாசிமதிவரத்
துன்னிய ஈடுதுந் தோயமதென்னவே
- 724 அன்னதன்மையிலெண்ணியிவருறப்
பொன்னின் மால்வரைக்கப்பறும் போகிய
துன்னுமாயிரஞ் சோதியன்றோன்றினன்
மன்னுதன் குலமங்கை மகிழவே.
- 725 கதிரெழுந்துழிக் கைக்கடன் முற்றியே
யெதிரிருந்திடுமால் வரையெய்தியே
யதிரும்வேற்படை யண்ணலையேத்தியே
முதிர்தவஞ்செய் முனிவனைக் கண்டனர்.

- 726 நந்தொலிக்கும் நகுலைமலையறு
மந்தண்மாமுனியற்புதப் பேருருச்
சிந்தையின் மயறீர்ந்திட நோக்கியே
யிந்தநீரினிர் யாரெனவேத்திட.
- 727 அந்த வேலையிலம் முனிகண்விழித்
தந்த வேலையடுக்கும் விழியினி
ரந்தவேலசுரேந்திரற் செற்றிடு
மந்த வேலனருளுமக்கா மென்றான்.
- 728 சொன்னமாமுனி தோகையர் தங்களை
யென்னவ்விடையெய்திய வென்னலு
மிந் நல்வேலை யிரும்புனலாடியே
யுன்னியானனம் நீக்குறவுற்றனம்.
- 729 தண்ணளிக்கொடு தையலர்தங்களை
வுண்ணவிம்மலையின்புறவைப்பினிற்
கண்ணகன்றிடு சாலைமுன்கட்டியே
நண்ணுவீரங்குநண்ணுதும் யாமென்றான்
730. என்றசொற்படியேவிட மன்னரை
குன்றினோர்புடைகைதையின் கோலினாற்
துன்றிடப்பறுாண்கணிரைத் தபின்
மன்றுகொள்ளுறமாவனை போக்கியே.
731. நடுவளையதிற்பாச்சுகனாலிரண்
டிடுவிழுதினறுக்கியிறப்பினிற்
றொடுகழையதினெங்குந்தொடுத்தபின்
வடுவில் செய்கைவயங்கமுடித்தரோ.
732. திண்சுவரது மண்கொடுசெய்தபி
னெண்கொள்கோமயமிட்டு மெழுகியே
பண்கொளும்படம்பத்தியெழுதினார்
கண்கள்கண்டவர் காட்சிமலியவே.

733. குடைநடையயுங் கதவுமியற்றியே
படையினெங்கும் புளிணம்பரப்பியே
மடைகொடாழைமலர்களுந்தூ க்கியே
சடையன்வெ.:குறச்சாலையியற்றினார்.
734. மஞ்சுகுன்றுமணிமணிச் சாலையில்
பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவையர்புக்கியே
கஞ்சன்றன்முடி கைகொடுகுட்டிய
செஞ்செவ்வேள்முனைச் சிந்தையிற் சூடினார்.

நகுலங்காண் படலம் மூற்றும்

தானஞ்செய்படலம்

- 735 குந்தமாமுகி குளிர்புனல் படிந்ததும் நகுலம்
வந்துசேர்ந்தது முரைத்தனம் மற்றவடன்னை
தந்தைதேடியாள்விடுத்ததும் தையல்மாமுகம்பெற்
றெந்தைகந்தவேளருளடைந்ததுமினிதிசைப்பாம்.
- 736 ஆங்கலர் சாலைதன்னிலன்பொடு வைகுமேலவை
மாங்குயில் பூவைகிள்ளைமயிலொடுசெறியுஞ்சோலை
பாங்கமர்பொன்னிநாடாள் பாத்திபன்றேவியோடு
மீங்கிவள் பிரிந்துபின்ன ரெய்தியசெய்திசொல்வாம்.
737. எங்கடம் மிதையம்போல் வாளெறிபுனலாடற்கேகித்
திங்களீராறு சென்றுந்தெரிந்தில செய்கையொன்றுந்
நங்கடந்தன்மைநங்கணங்கை மாமுகியின்றன்மை
வங்கர்போனிலையதின்றிவருந்தலை நிகர்த்ததம்மா.
738. தெய்வச்சீற்றத்தாலோ செய்வினைத் தன்மையாலோ
பொய்யொடுவஞ்சகம் மிஞ்சப் பொருந்திடுமிந்தவாழ்வி
லெய்துவதுன்பமின்றிநலமுளதென்றுங்கானே
மையஞ்செய்திடுநலிந்தவரசு செய்திடலினன்றே.

- 739 செம்பியனிந்தவண்ணந்தேவியோடயருமேல்வை
யம்பியல்விழியினாளுமவனடி போற்றியைய
வம்பகத்தொடுதோளுமன்சந்திடந்துடிக்குதம்மா
வம்பினையாடச்சென்றாட்கடுத்த தையறியேனென்றாள்.
740. அன்னதோர்சகுன நின்றாலருந்ததியனயாயையன்
சொன்னசொற் பொய்யதாமோதோகையே வருத்தல் வேண்டா
முன்னிமாமுகத்தைநீக்கியுன் மகளழகுசேர்வ
ளிள்ளுநாஞ்செய்வதுண்டென்றிறைவனீதிழைத்துலுற்றான்.
741. வளவரவேந்தனும்பின் நேர்ந்துமாதவரிருவர்க்கூவி
குளிரும்மெல்லடிவணங்கிக் குதிரைமாமுகத்தென்னங்கை
நளிருநற்புனல்களாடுந்நாண்மிகச் சென்றசென்று
தெளிகுதிரெங்ஙனென்றுதேடுதிர் விரைவினென்றான்.
742. காவற்பாத்திபன்பணித்தகட்டுரைகேட்டயோகர்
நாவற்றீவதனைச்சேர்ந்த நரலைச்சேர் நானிலத்தின்
கூவற்பொய்கையுங்கஞ்சங்கொள் குளங்களும் பிறவும்போந்
தாவற்கொடாய்ந்து தேடியவர்தமைக்காண்கிலராய்.
743. இப்பான்மையினர்வருந்தியெங்கணுந் தேடிச்செல்ல
முப்பாலதானையமுரிநீர்யாவினுக்கு
மொப்பானதில்லாமேலாநகுலதீர்த்தத்தினோங்கி
தப்பானதின்றி யாடத்தையல் மாமனம்வலித்தாள்.

வேறு

744. மாதம்மாசிமாமகமுற மாமுகிமனந்நேர்
மாதர் தங்களைக் கூவியே மரபொடுதானம்
மாதவத்தர்க்கும் வேதியர் தமக்கு யாய்வழங்க
வேதுவேண்டுவதியாவையுமியற்றுதிரென்றாள்.
- 745 பின்னைச்சைவருமிருபிறப்பாளரும்பிறரும்
நன்னயத்துறுமருந்தவத்தோர்களு நண்ணி
யின்னுழிவரத்தருதிரென்றேவினள் சிவனார்
கன்னலுங்கயர்ந்திட மொழிமொழியுங் கன்னிகையே.

- 746 இருபிறப்புளமறையவரீது கேட்டிலு
மொருபிறப்புளான் பூசனையிவந்துவந்துற்றார்
வருபிறப்பினையிகந்திடுவளவன் றன்மகளாய்
தருபிறப்புக்முட்டபுகழ்சார்ந்திலாள்சாலை.
- 747 நாற்குலத்தினின்முதல்வரும் நங்கைதன்சாலை
நூற்குலமகநுடங்கிடநொய்தின்வந்திறுப்பத்
தார்க்குலம் புனைதோளவன்றன்மகள் சலத்தாற்
காற்றலங்குறக் கைகளாற் கழுவினளன்றே.
- 748 அரிச்சனை செய்தே விதிமுறை யடிதொழுதேத்த
விருக்கினாசிகளிருடிகளவட்கினி தீயந்தா
ருருக்கொளாசனமுரிமுதலன கொடுத்துவப்போ
டிருக்கென் றேத்திடத் தனித்தனியவரிருந்தனரே.
- 749 நாரிசாலையிலறுமுகநம்பியை நம்புங்
கீரிமாமுனியாகிய மேலையோன்கிட்ட
வாரிமாலையன் மாமகளவனடியேத்த
முரிவேலவற்போற்றி வீற்றிருந்தனள் முறையால்.
- 750 அரம்பை மாதர்நேர் தாதியரரிவையேவலினா
லரம்பையினடையடைதருமையர்முன்பரப்பி
குரம்பை கொண்டிடு கோதிலாவரியவரவர்புன்
குரம்பை பொங்கிடவங்கலர் கொண்டுவந்தனரே.
- 751 அடைத்தவந்தணர்த்தமுனடையினிரிசி
யுடைத்திடாத்தெங்கங்காய னோடுப்புறுகவைகள்
படைத்துமாபலாக்காய்கனிதனை யதிற்பரப்பக்
கடைப்புறத்தினிற் சென்றவர்கண்டெனக் கண்டார்.
- 752 மெல்லடைத்துவர்க்காயொடுபொன்னை மெல்லியர்கள்
மெல்லடைத்தலை மெல்லென வைத்திடும்வேலை
கல்லுடைத்திடும் வேலினான் நினைவினிற்களிக்ஞங்
கல்லுடைப்படுபுணினாள் மனங்களித்தனளே.

- 753 ஆரியச்சைவராரியாறுவகைத்தொழில்கொள்
 பேரியற்சைவர் பேசரும்பெரும் புகழ்படைத்த
 வீரியச்சைவரயாவர்க்கும் விதிமுறை பூசை
 நேரியன் மகண்டத்தினணெறிக்கொடு நொந்தே.
- 754 ஆதுலர்க்கும் மற்றறுகைச்சமயிகடமக்கும்
 வேதியர்க்கும் வேதப்படி வேறுளரெவர்க்கு
 மோதுதானங்கள் யாவையுமொருங்குணர் சிந்தை
 மாது நோன்பொடு மியற்றினள் மனுநெறிமுறையே.
- 755 சங்கொலிக்கொடே மறையவர்வேதஞ்சாற்றொலியும்
 மங்கலச்சொலாய்மாதவர் மகிழ்ந்த சாற்றொலியு
 மங்குலப்பிலாக்கடலொலிக்கெதிரொலியாகிக்
 கங்குலும் பகற்காலமும்வே நின்றிக்கலந்த.
- 756 இந்தவாறின்றானமீயந்தியாவர்க்கு மேழை
 யுந்தலாறணியரனருகுறு மறு முகப்பரனா
 மெந்தையாங்கந்தனருளினை யிதையத்துன்னி
 யந்தமாகியத்தீர்வை நீராடிடவமைந்தாள்.

தானஞ்செய்படலமுற்றும்

திருமுகோத்யப்படலம்

- 757 நாரிதானம் யா வுமீய்ந்து நாகனாதநாதனாந்
 தீர வேலனடி பணிந்துதீர்வைநாமனைத்துதித்
 தாருமெண்ணவரிய தாயவந்தரத்திலையநீ
 சேரலென்னவென்னவீது செப்பன்மேயினானரோ.
- 758 முந்தையிந்தவைமிது மொய்கொள்கீரிவதனனாய்
 யந்தமின்றியேயுதித்தமுங்குகின்ற நாளையி
 லெந்தையுந்து மன்பின்மூழ்கியிந்த நீரினதொர்இச்
 சிந்துவிந்தை சிந்தைகொண்டு சிகரிதன்னின் வைகினேன்.

- 759 என்ன வின்னவாறியம்பவெலுன மிளிபுதல்வியா
மன்னநேருநடையளாய வரிமுகத்திமகிமுநீஇ
யின்னநீரின் மன்னுநீர்மையெளியளாய் வையநீ
பன்னுகென்ன வின்னவாறுபடிவனோதுவானரோ.
- 760 ஆறுநீறு மேறுமேறுமையன் வையமுய்யவே
யாறுமாமுகத்தனாயளித்தவண்ணல் நல்கிய
வாறின்வீறுதேருமாறயற்குமாகொணாதுந
லாறினாய் கடாவினாயறிந்தவாறிம்புகேன்.
- 761 நாரமேழு ஞாலமேழு நாகமேழும்மீதுலாம்
வாரமேழும்வானினாக வாசியேழு பூண்டதேர்ச்
சூரனோடுகோள்கள் நாள்கள் சூழ்ந்த மேனிகொண்டிடுந்
தீரனாருமுய்யநல்குதீர்த்தந் நகுலமாயதீர்த்தமே.
- 762 பாடமேறு மிதுனமேனு பாணிவேள்வியேறிடும்
மேடமேறியிடப மேறிவிந்தையோடு மேவுறும்
பீடமேறிமடியினேறுபிள்ளை பொன்னிகுமுநன்
னாடன்மங்கை நல்குதீர்த்தந் நகுலமாயதீர்த்தமே.
- 763 ஞாலமுண்ணிமருகனாகி நாரமுண்ணிகுருவுமா
மாலமுண்ணியருளவந்தவையன் வையமுய்யவே
சீலமுண்டடர்ந்தசூர்திறஞ்சிதைத்தசெய்கைபோற்
சீலமுண்டுளத்தின் வந்ததீர்த்தந் நகுலதீர்த்தமே.
- 764 மன்றினாடி மகிழ்வுசூர மதலையாகிவையகக்
குன்றினாடி குறவர்மங்கைகுவிமுலைக் கணாடியே
யொன்றினாடி தன்னைநாடுமுள்ளமேறியாடுவான்
நன்றினாடநல்குதீர்த்தந்நகுலமாயதீர்த்தமே.
765. அம்மையங்குலிக்கண் வந்தவாறுமொன்றியீறிலா
விம்மைவையமுய்யநின்றவீறிலன்பிலாகவே
யெம்மைநகுலவானனங்கொளிழிவுதன்னை நீக்கியே
செம்மைமாமுகம் பெறச்செய்தீர்த்தந்நகுலதீர்த்தமே.

- 766 பாலின்வேலைபாம்பனாய பாயன் மீது பள்ளிகொள்
மாலின்காலின் வந்தசிந்து தன்னை யிம்பர்மானவே
வேலின் மாவை வீழ்த்த விமலன் விரதமுற்ற மங்கைநின்
சீலமாமுகம் பெறச்செய்தீர்த்தந் நகுலதீர்த்தமே.
- 768 அகத்தியன்முனன்பின்வேண்டவமரராசன் வேண்டுற
பகுத்தபொன்னிபாரிலோடப் பரமனீய்ந்த பான்மைபோ
லுகத்தினாலின்றதாமுகத்தின்மேன்மையெய்தவே
நகத்தினாடித்தீர்த்தந் நகுலமாய தீர்த்தமே.
- 769 பரிதிதந்த மரபில் வந்தபகீரதற்கு முன்னமே
கருதுசிந்தைமுந்துறக் கடவுடந்த கங்கைபோன்
முருகனெந்தை குந்தமானமுகிநின்வதனமுற்றவே
திருவுயர்ந்த வகிலம் வந்த தீர்த்தந் நகுலதீர்த்தமே.
- 770 கங்கையோடுயமுனைசிந்துகாருலாவுந்ருமதை
பொங்குபொன்னி மன்னுமம்பு பொலிவிருத்தை கறைகொளா
சங்குதங்குகுமரியோடு சரையு மேவிவந்தபொற்
றிங்கள் சூடிமைந்தனாற் செறிந்த நகுலதீர்த்தமே.
- 771 தந்தைதாயை நிந்தைசெய்த தன்மைதீர்க்குந்தீர்த்தமும்
புந்தியின்றிநிறையழித்த புன்மைதீர்க்குந் தீர்த்தமும்
கந்தனெத்தை தொண்டிகழ்ந்தகன்மந்தீர்க்குந்தீர்த்தமுஞ்
சிந்தையன்புளொர் தெரிந்ததீர்த்த மிந்தத் தீர்த்தமே.
- 772 குட்டமோடு பித்தகுலைகுளிரிவெதுப்புசுன்மமுங்
கட்டமான வீழைகோழைகயமரோகரோகமு
மட்டிலாதவாதசீதமாதியோது வாழையுந்
திட்டவன்பினோடுமாடிற்றீர்க்குமிந்தத்தீர்த்தமே.
- 773 முந்துமுசுகுமுகத்தனோடு மூவவிற்கை விசையனும்
விந்தை கற்றநிடதவேந்தும் வேறனேக மன்னருஞ்
சிந்துகண்டகிப்புனற்செறிந்திலங்குதீர்வையில்
வந்து மூழ்கிவினையோர் குவரங்கள் பெற்றுவாழ்ந்தனர்.

- 774 என்று மோனமுனியியம்பவெளியளாய்வையநீ
துன்றுமிந்த நதியின் மேன்மை சொற்றவாறுநற்றவ
மென்றிசைத்தடிக்கண்வீழ்ந்திறைஞ்சியுத்தரங்கொடே
நன்றினோடுமெண்ணியே வருட்கொடாடநண்ணினாள்.
- 775 எங்கள்சர்சரவணத்திருந்த வேல்வையின்கணை
திங்கள்சூடியம்மையுய்ந்ததிவ்விய பாலதென்னவு
மெங்கள்சிந்தை மீதுசுத்தவெண்ணம்மேவலென்னவு
மங்குறங்குமலையின்மீது மருவியோடு மருவியே.
- 776 சத்திபே தமுத்தியண்ணலாயதானுவிண்மிசை
சித்தசித்திசைந்தியங்கு செய்கைபோலவிப்புவி
யெத்திசைந்தியக்கு மொத்திசைந்தவேருலாவு தானுநீர்
நத்தைசைக்கவொத்திசைக்கு நரலையோடுநனுக்கலே.
777. அன்னைசுந்தரிக்கண்ணாறுவதனைன்பதென்னவும்
மன்னுகற்புநெறியர்த்தமகுணரன்ப தென்னவுந்
துன்னபாற்கலத்தினாச் சொரிந்து கிற்றலென்னவு
மின்னகீரிமலையினீருமலையினீருமிசையுமே.
778. எல்லொடல்லிலொன்றுமென்றுமிந்துமேனகோள்களும்
வில்வழங்கவேலைமீது விம்பமேவு தன்னைபோற்
கல்லினின்றிழிந்தநீர் கலந்தலங்கலொன்றியே
செல்லிடங்களெங்கனுஞ் செறிந்ததிலங்குகாட்சியே.
779. இந்தவாறிசைந்தனீரிலிஷழியானனம்மினிச்
சிந்துமாறுபிறையினோடு சிரமு மரவு மிதழியு
மந்தவாறு மணியுமண்ணலருளினோடளித்திடு
மந்தவாறுமுகனையெண்ணியன்பினாடமேயினாள்.
- 780 முகிலும் வில்லும்மின்னும் மீனுமொய்த்தஞெண்டுமுத்தமுந்
துகிருங்கோடினோடு சூழ்ந்து தாழ்ந்தெழுந்தபோற்
நிகரில்நீர்க்கணங்கைநேமிநேருந் நீரிலாடியே
புகரில்வேல கோலசீல போற்றியென்றெழுந்தரோ.

- 781 பனிமொழிப் பைந்நீர் கண்ணி பங்கயவதன மழுத்த
வினிமைகொளமையந்த விம்பரோடும்பருள்ள
முனிவரர் வானோரேனோர் முழக்கிய வேளினாடித்
தொனியது வொன்றியோர் சொல்லெனத் தொனித்தமாதோ.
- 782 நல்லதீர்த்தமெந்தை தந்ததீர்த்த மென்றுநாடியே
வில்லினங்கொள்மயில்கள் சூழவீழ்ந்தோர்மானெழுந்தபோல்
நல்லினத்தரோடு கூடிநாரி நீரின்முழ்கியேர்
புல்லுகோல சீலவேல போற்றியென்றெழுந்தாரோ.
- 783 வேதநாதகும்பவென்பை விண்கொள்மின்தாக்கிய
நீதகோத மாமுகத்தை நத்தல் நிற்குமரியதோ
வேதவோதம் யாதும் விதிவென்றுதீர்வை முழுகியே
போதவேலகோலசீல போற்றியென்றெழுந்தாரோ.

வேறு

- 784 ஆலமுமாலக் கண்ணியளியினோடழிய நாமம்
மேலுளவாகவோங்க வேலவன்னாமம் போற்றி
வேலையின் மீது மூழ்கும் வெண்மதியென்ன மூழ்கும்
வேலைமுன்வதனந் நீங்கி மெல்லியல் விளங்கினாளே.
- 785 கங்குலும் பகலுமீறு காட்டிடாதகவல்வானெல்லா
முங்குன்முடிப் பொழிந்த மழைவழிபுலர்த்தக்காலை
யிங்குலகெலாம் விரும்பவெழுதருமிரவிபோன்ற
திங்களும் மருண்டுபார்க்குந்திருப்பொலிவதனவட்டம்.
- 786 பாற்கடற்பதுமநங்கை பற்பலதிருவினோடு
மாற்றடமார்பின்மீது மகிழ்வொடு மருவல்போலக்
கார்க்கடன் மருவுநீர்சேர் கல்லுறுநகுலமீது
மாற்கடற் புதல்வியங்கவடிவொடு விளங்கினாளே.
- 787 பங்கயமேவுமாதும் பாரெனும் மாதாஞ் செய்ய
மங்கயமேவுமாதும் பாகசாதனன்றன் மாதும்
பங்கயப்படையன்மாதும் பாவைதன் வடிவத்தாலே
பங்கமதுற்றாரென்னப் பணிந்துபாரெலாமார்த்த.

- 788 ஆர்த்தனமரர் மேலாமந்தணர் முனிவரானோர்
தூர்த்தனர் பூவின் மாரி சொற்றனர் வேதவாசி
வேர்த்தனர் சமயபேதர் விழைத்த நற்சோபனங்க
டீர்த்தனரிதற்கு நாமந்தீர்வையம் புனலதென்றே.
- 789 மதுலர்ப்பாணச்சேயை மறந்துமால் மனந்துறந்தே
யதிபர்யாரையும் வேறுந்தேயெளதாரியர்க்கைவிட்டே
சதவிதட்கமலப் போதைத் தணந்தெவ் வெவ்விடமுநித்தப்
பொதுமகளழகவல்லிபுதுமுகம் பொலிந்திருந்தாள்.
- 790 இங்கிவரிவ்வாறாக விவட்கசீர்ரிவாக்கான்
மங்கலமாகநாமம் மாருதவல்லியென்னீப்
பொங்கு பூமாரிதூ விப் பொருக்கெனவகன்று போனார்
சங்கரன் மதலை நாமஞ்சாற்றியே போற்றியுற்றோர்.
- 791 பீடுறு பெரியோர்ச் சேர்ந்த பேதை யரவர்பண்பாலே
நீடு தன்மையினராகி நிலவனிணிலவழக்குச்
சேடியர் தாமுமாரி சிறுமி செய்தவத்தினாலே
தேடருஞ் சிறப்புப் பெற்றார் தேகத்திலென்யும்மாதோ.
- 792 வளவன் நன்மகளினாலே வதனவாரம்பமென்றுந்
துளவன்றன் மருகனாலே சுரேசவாரம்பமென்று
மளவிலம் மளித்தலாலே யங்கவாரம்பமென்று
மளவறு பெயரையிந் நீரடைந்தன மேலும்மாதோ.
- 793 கொங்கலர் யாதுந்தத்தங் கோடாப் பெயரைக் கொள்ளு
மங்கதின் வேளிநாமம் மனைத்துமே பொருந்திமேவி
யங்கசுந்தரிபேரெல்லாம் மமைந்திவணாருமுய்யப்
பொங்குமம்மலைப்பேரெல்லாம் பொருந்துமித் தீர்த்தமாதோ.
- 794 மாருருதக் கொடியாந் நங்கை மாமுகம் நீங்கிமேலாஞ்
சீர்முகம் பெற்றதாலே செகத்துளாரிந்தத் தீர்த்தந்
தீர்வையம் பேரைக் கொண்ட தீர்த்தமென்றுளமகிழ்ந்து
பேருடைத்தீர்த்தமெல்லாம்பெறா திப்பெயரெனப் புகன்றார்.

- 795 திருமருள்வதனங் கொள்ளநீர் வையம்புனலினாலோ
பொருளவளீய் பண்பாலோ புராரிதன்குமரனீய்ந்த
வருளினினாலோயன்னாள கமனவலியினாலோ
தெருளினாலுயர்ந்தோர் தாமுந் தீர்க்குதலரிதுமாதோ.
- 796 அங்கசுந்தரிசாலைக்கண்ணக மகிழ்வோடுமுற்றா
டுங்கவே தியர் கடாமுந்தோய தேயங்கடேடி
யிங்கு வேதியரிலங்கரிருடிகள் யாருங் கூடித்
தங்குபன்னகசாலைக் கண்சார்ந்தனரோய்ந்திலாதார்
- 797 அந்தணர் வரவுகண்ட வங்கசுந்தரியெழுந்து
நந்தலிலன்பிற்றாழ நங்கையிங் கிவளேயாரி
யந்த நன்மகளென்றெண்ணிய திசயமடைந்து வேற்கைக்
கந்தனெந்தையை யேயன்றிக் கடவுளின்மைகண்டார்.
- 798 கண்களுங்கருத்துமாய்ந்து கடக்கருங் கவினினெல்லை
பெண்ணளுக்கிவளினாலே நிறுப்பனபெறுமே யென்றார்
மண்கொளும் மண்ணும் விண்ணும் மாண்புறுமரசன்மாட்சி
யெண்களிடங்குறாதோலிவன்றவத்துடங்கிறும்மா.
- 799 மன்னனெந்தையுமெம்மாயும் வலியரோவென்னமேலா
நன்னயமுடையாருன்னை நாடவெங்களை விடுத்தார்
பின்னலங் குழலாயிப்பாற் பெறுவது செய்தவென்றா
ரென்னவந்தவரிறைஞ்சியிவ்வணஞ் செய்வதானாள்.
- 800 சீரணியோலையொன்று சிறப்புடன் வரைந்து சேர்ந்த
சாரணரிருவர்கையிற்றந்து தன்வயினின் வந்த
வாரணாதன்மையாவுமையருக்கறைந்து நீவிர்
காரணமியாவுங் கண்டீர் கழறு திரென்று விட்டாள்.
- 801 தூ துவரகல வங்கசுந்தரியென்னுமன்னம்
மாதவரெவர்க்குமியார்க்குமா பெருந்தானந்தன்னை
மூதவளீய்ந்த பண்பின் மும்மடிய திகமீய்ந்தே
யோதனக்கடன் தணித்துண்டுளங் களித்துள்ளாண்மாதோ.

- 802 அருக்கனத்துணையினங் சுந்தரியழகை நோக்கித்
தருக்குறு தக்கன்வேள்வி சார்ந்திடு முமைதன்னா
லுருக்குறைந்திடுதன் மேனியுருப் பெற வெண்ணினான் போற்
பொருக்கெனப் புணரிதோய்ந்தான்புகுந்ததுமாலையன்றே.
- 803 திங்கள் கீழ்த்திசையிற்றோன்றித்திருவன்னாள் முகத்தை நோக்கி
யிங் கொருமதிய மென்னோனாய்கிற்றென்னெதிரின்னென்று
சங்கையதெய்தி மாழ்கித்தாதகித் தாரான்றந்த
மங்கையென்றெண்ணிவானின் மகிழ்வொடு பயங்கிற்றன்றே.
- 804 போதுசேர் குழலினாலும் போதகர் தம்மை வேண்டி
போதுபோம் வண்ணம நீபப் போதணியா திகாதை
போதனை செய்யக்கேட்பப் புரவியேமுடையானந்தப்
போதிலெவ்வணமுற்றென்னப் புகுந்தரிதிசையிற் புக்கான்.
- 805 இந்து நன்னுதலினாளுமிரவியை விதியிற்றாழ்ந்தோர்
கந்தனெந்தையின்றன் காதைகசிந்து கேட்டருந்தாள்பால்
முந்து செல்லொற்றப் பண்புமுழுமணிப் பூ ணினான்னீர்
வந்து வந்தடிக்குங் கீரிமலைக்கணுற்றதுவுஞ் சொல்வாம்.

திருமுகேதாய் படம் றுற்றம்

சோழனெதிர் கொள் படலம்

- 806 காலைக்காற்கட்டிய கடு நடைப்படு
மாலினிமனமென வலி கொடுதுவ
ரோலைகொடோதமோடத்தினீந்தியே
மேலைமேதினிமிசை மேவல் மேயினார்.
- 807 ஏவல் கொடுதரு மேழைதன்னுகஞ்
சேவலங் கொடியினன் பெறச் செயுஞ்செயற்
புவலைத்தனிற் போந்தபோலவே
காவலன்பதியினைக் கண்ணுற்றாரலோ.
- 808 வாசவனென்னவைகிய வளவன்றாட்
பூசலிலரசர் பொன்முடிபடப்பட்ட
மூசலிலு திருமொய்மணிதுடைத்தனர்
சூசலிறுா தருங்கும்புகைகளால்.

- 809 நீட்டிய சீட்டினை நீன்ற வேதியன்
காட்டினன் காவலன் கட்டுடைத்து நீ
தீட்டிய தெரிதரச் செப்பு கென்றலும்
பூட்டினைத் துறந்தவன் புணர்த்தினானரோ.
- 810 கேட்டிடுமரசன்றன் கேள்விமூலமுந்
நாட்டமுந்நாவுந் நல்லுணர் வினாழ்ந்துளோர்
வீட்டிணையுற்றுறுழிவிமும் பெற்றபோற்
றோட்டிமை யடைந்தது சொல்லவும் வேண்டுமோ.
- 811 தன்மகளெழின் முகந்தவத்திற் பெற்றமை
யுன்னலன் மன்னவனுாழியான்மைந்தன்
நன்னயவருளினை நாட்டுந்நாட்டமாய்
யன்னவருனெஞ்சமற்புதத்தினாழ்ந்தவே.
- 812 தூதரைக் கொல்லலாந்தூ யவோதிசேர்
மாதரைக்கொல்லலாம் மறைகள் சொற்றிடு
போதரைக்கொல்லலாம் பொருள் விழைந்திடு
வேதரைக்கொலோ மனம் வியக்கத்தக்கதே.
- 813 கோழிவேந்தமைச்சரைக் குறித்து நோக்கியே
பூமியின் சேழியற் கென பூவை மாமுக
மூழியின்மைந்தனாலொழிந்தம செய்கையை
நாழிகையொன்றினின் நவிலச் செய்துமேல்.
- 814 நாளைநாமெலாஞ் சென்று நகுலநாமஞ்சேர்
பாளிமாமலைத்திறம் பார்ப்ப நம்படைக்
காளையர் கரியினம் வையங்கந்துகம்
மூளுமாசெய்ம்மென மொழிந்த வேலனவையே.
- 815 வள்ளுவன் றனக்குமந்திரருரைத்தனர்
தெள்ளொலிமுரசினிற் றெரியச் சாற்றினன்
கிள்ளியன்மாமகள் கீர்த்தி கேட்டனர்
துள்ளினராடினர் மகிழ்விற்றோய்ந்தரோ.

- 816 பரவின நாற்கடற் பாரினேழ்கடற்
புரவினவென்று சொல்பண்புக்கேற்பதாய்
நிரவின நிருதி சேனைநீணில
மரவினதரசனுமாற்றலஞ்சினான்.
- 817 அம்மடியேழினோடவனியின் புறம்
மும்மடிமும்மதமு சிமொய்த்துற
விம்மடியெவ்வரை யென்ன வெண்ணலாச்
செம்மடி பெயர்த்தவை கெழுமிச் சென்றவே.
- 818 அரியினம் பலபல வவனிமீமிசை
யரிநிறம்முதலன வடைந்தமெய்யதா
யரியினவேகமாயண்ட மெங்கணு
மரியெழுபரியொடுமார்த்துச் சென்றவே.
- 819 வையமாநிரைகளிவ் வையமீமிசை
சையமதாமெனத்தையல் மாமுடி
மெய்யொடுமுடைத்தெங்கு மெல்லியாள் பெயர்
பொய்யென வொய்யெனவுரண்டு போயதே.
- 820 அபயன் சேனையிலணிய மர்ந்தவார் வலி
யபயர்ந்தொகை யளவனந்த மாகுமா
லுபயமாமன்னர் தஞ்சேனையாவுளா
ரபய மென்றிடவலியடக்குந் தன்மை யோர்.
- 821 மண்ணினையளந்தனமதத்த யானைகள்
விண்ணினை யளந்தன விலாழிவாசிகள்
கண்ணினை யளந்தன கனத்த தேர்நிரை
யெண்ணினை யளந்தன பதாதியீட்டமே.
- 822 நால்வகைத்தானையு சாலுதிக்கினுந்
நூல்வகை சென்ற நூந்துணையு மூசியுந்
கோலுதற் கிடை வெளியிலாது கொற்றவன்
மேலினிச் செய்வதை விளம்புவாமரோ.

- 823 மந்திரத்தலைவரு மன்றினாளருந்
தந்திரத்தலை வருந்தரணிபாலரும்
மெந்திரத்தலைவருமேனை வீரரும்
மந்தரதோளுள் மலிந்து சூழவே.
- 824 அங்கங்கணான்குமே யரசரேவலி
லங்கெங்குமாகியே யணிவழாமலே
சிங்கங்களன்ன சேவகர் தஞ்சொல்வழி
பங்கங்களின்றியே படர்ந்து சென்றவே.
- 825 ஓட்டைகள் மீமிசையோங்கு சும்மைகள்
செட்டைகளாமெனச் சேணிற்சூங்கவே
வட்டைகளெங்கயுமருவச் சேனைகள்
வெட்டைகளில்லென விரைந்து சென்றவே.
- 826 முகடுயர் தரவருமுட்டை யேற்றிய்
பகடுகள் பூட்டியபண்டி சென்றது
தகடெனப் பரவிய தாணியாளுந்
புகையெனத் தூா ளிபோயண்டம் போர்க்கவே.
- 827 படையினரிடை பரிந்துதாங்கிய
குடைகளும் மயிற்றனைப் பீலிக்குச்சமுந்
தொடைபடி விடையிடை தோயத்தூா க்கிய
யுடைகெழுகொடிகளும் வானினூா ர்ந்தவே.
- 828 முகிலினமாலைகள் மூரிவானமே
லகிலினர் புகையொடு மளவிச் சென்ற போற்
அகிலனக்கொடியொடு தூா சுசுற்றியே
பகலொளி மறைதரப் படர்ந்த வானினே.
- 829 நல்லவன் சேனைகள் நடந்த போதினிற்
கல்லெனவொல்லொலிகதனம் முட்டவே
வில்லவன் சேனையும் விரைந்து சூழ்தரச்
சொல்லினின் வந்தனன் சோமுன் பாலரோ.

- 830 திங்களாமாடியிற் சேருமரசினை
தங்குருவண்ணமாய்த் தள்ள நீட்டி நீ
ளங்கையாற் பூமகள முத்தல் போலமால்
மங்குல்வான்று கிற்கொடி மருவுந் தோற்றமே.
- 831 வந்திடு வேந்தனை மன்னர் மன்னனுள்
சிந்தையினின்புறச் சேர்ந்துடன்றழீஇ
யந்தநற் சுந்தரியருமை பேசியே
முந்தையின்மும்மடி முயங்கிவைகினார்.
- 832 தேனின் கூடென வோங்கிய தென்றமிழ் மூன்றினை
வானின் கூட வளர்ந்திடும்மாதவமாளவக்
கோனுங் கூடிடு சேனைக்குழாம் புடைசூழவே
மானமீமிசை வந்தனன் மாதொடுமென்பவே.
- 833 தென்னவன் வரல் செம்பியன் கண்டு மகிழ்ந்து போய்
யன்னவன் றனிமார்புடன் மார்பமழுந்துற
மன்ன வாலைரம்பனையுந்தழி மாலொடு
மின்னர் மூவருமின்ப மொருவயினெய்தினார்.
- 834 ஆனகாலையலசற்குரியன வாகிய
தேனுகோடியின் மேற்படப் புண்டிடுதேர்களை
சீனவீரர் மராடர் தெலிங்கர்க்குதரு
மானவீரர்கள் கொண்டணைந்தார்கள் மருங்கரோ.
- 835 சேழியனுயர் செம்பொனினாகிய தேரினும்
பூழியனுயர் மாணிக்கத் தேரினும் பொன்னியை
யாழிசெல்ல நடாத்து மனாரங்கொடேரினும்
வாழிவாழியர் வாழ்த்திடவேறினர் மாறிலார்.
- 836 மாதங்கங் கொண்மநாணியிலங்கிய மார்பிடை
மாதங் கேறினெளன்னவயங்கிய மந்நிரர்
மாதங்களினேறினர் வாருதிசூழ்தரு
மாதங்கங்கொளும் வள்ளலைமானினர் மாதிலார்.

- 837 தந்திரத் தொகை தன்னொடுகாளையின்வீரருங்
கந்துகங்களினேறினர் காசினியாளுடந்
நொத்தயர்ந்ததுபோமென நோன்கழனாயகன்
சிந்தை மீதினினொந்து தியங்கிமயங்கவே.
- 838 மன்னர் தேவியர் மூவரும் மாமணிமாற்றினாற்
றன்னலங்கொளுமா பெருந்தண்டிகையேறினார்
முன்னின்புத்தொழிற்றேவியர் மூவரும் பொன்னொளி
ளன்னவர்கன மீமிசையேறியவாமென.
- 839 நாலுசார்பினுமுறநாற்பத்தாயிர
மேலவார் குழலியரினிதினேகவே
மேலுமத்தொகைப்பட்ட வீரரேகினார்
பாலும் பாற்படுகலப் பண்பு மாமென.
- 840 அவிகையினேந்தினராசி பாடினர்
கவியினை நிகர்த்தவர் கல்விமேலவர்
பூவியினர்கைதொழும் பொறைகொடேசிகர்
சிவிகையின் மீமிசை சிறப்பிற்போயினார்.
- 841 பொன்மணி முத்திவை பொருந்துமுக்குடை
மன்னர்தேர் நிரைகளின் முடியின் வாவுவ
வன்னர்மாமரபினுக் கடியர்மூவரு
மின்னர் வந்தனர் தழைத்திருந்தென்னவே.
- 842 சிகரஞ் செறிநீர்வேத்திரை போலவுஞ்
சிகரங்கொளுஞ் செண்டது போலவுஞ்
சிகரரந்தரச் செவ்வளி கொண்டிடுஞ்
சிகரங்கடனித் தனிசேர்ந்தவே.
- 843 பின்கைமந்திரர்தந்திரர் பேருற
முன்கைதூ சியுஞ் சேனையுமொய்த்துற
நன்கைநாயகர் நாப்பணிணண்ணுற
வன்கை மூவரும்மாலொடு சென்றனர்.

- 844 இந்தவாறிவர் சேனையொடே கவே
யந்தகாரமடைந்தன வந்தரம்
முந்துதூ ளிகள் விண்ணினை மூடலா
லிந்துசூரிய ரேங்கிவிழித்தனர்.
- 845 சங்கராசரெழுந்துறத்தாரணி
சங்கபேரியுஞ் சின்னமுந்தாரையுஞ்
சிங்க பேரியு மார்த்தனர்தீரே
சிங்கநாதமுஞ் சேர்ந்துடனாகவே.
- 846 மேதினச்சுமை தாங்கிய மேருநேர்
மாதங்கத்தின் மதத்தையுடத்திட
மோதுதானங்கடலையு மோதியே
சீதநீருக்குள தன்மை சிதைத்ததே.
- 847 புடவிதேங்கப் பொலிந்து பரந்தெழும்
வடவை வாய்நுரைமாதிரம் முடியே
கடலினீரிற் கலந்ததுவேற்றுமை
முடையினன்றி யறிதலுமுற்றுமோ.
- 848 வையம் பாயுமதந்தரு மோதமேல்
வையம்பாயும் மரக்கலமென்னவே
யொய்யெனறையெழுதூ ளிகளோடலாற்
சையம்போன்று தறுக்கி யிறுக்குமே.
- 849 கவனவாம்பரியோரியிற் காட்டிய
சிவனைவாலிய சிந்தையிற் கொண்டு
ரவனோர்வாசியு மண்டத் தெழும்பியே
பவனவேகத்துப் பாய்ந்தது பாரினே.
- 850 பாடவப்பரி பார்த்தவன் றேர்பரி
பாடலம் வரப் பாய்ந்தது வானமேந்
நாடிமுன் செலுந்நான் முகவன்னமோ
நாடிற்றின் றென்று நாடுறஞாலமே.

- 851 சகோரமுங்கரை சந்திரதாரையே
மகோரத்தின்வயல்வாவுறு நாட்டவ
னகோரமுந்தனியண்டத்திற்பாய் தரு
மகோர வீரத்தைப் பார்ப்பினமையுமோ.
- 852 கொற்ற வேந்தர் குழுமிமுக்கண்ணென
கற்றவர்க்கருங் கற்றவர் கொண்டவர்
நெற்றியுற்றரை நேர்தலின் முன்னரே
நெற்றியினணிநே மியைக் கூடின.
- 853 வல்லிய கொடி வானையளந்தன
வில்லியக் கொடி விண்ணையளந்தன
செல்கயற்கொடி சேணையளந்தன
யல்லவர்க்கொடி யண்ட மளந்தவே.
- 854 காலமலை கடும்பகற்கங்குலாய்
பீலிக்குச்சம் பிறவுந் நெருக்கவல்
வேலின் வாள்விட வெய்யவன்றாமுமுன்
வேலை நாளும் பிறந்தவெகிலமே.
- 855 பாலின்பேயெனப் பண்படுவானமே
சேல்கள் மின்னிச் செறிந்து படர்ந்து போய்
காலுந்தாரையைக் காட்டிய வாமென
மேலளந்த கொடி களின் வீக்கமே.
- 856 மேருவேர்த்திடு மேலவராயினும்
பேர்வர் தொன்னிலை மேதினிபேசுமே
நாரிமார்களை யேந்தி நாணுகம்
காரியானையை முந்திக்கடந்தவே.
- 857 கீரித்தீர்த்தத்திற் கிள்ளிளியின் மாமகள்
சீரின் மாமுகந்தீர்த்தனளாதலா
லாரும் முழ்கியப் பம் வினையெனுஞ்
சீரிற் பாய்ந்த சில சில தேனுவே.

- 858 கணிகை கண்ணிற் சில் கந்துகம் பாய்ந்தன
தணிவிலல்குலிற் சந்தனஞ்சாய்ந்தன
துணிவுவாக்கினிற் றூா ரியமார்த்தன
லினை நடப்பி லிபமும் நடந்தவே.
- 859 குழைமலத்தீற் குரமணிக் குப்பையின்
மழையின்றாரை வழங்குவதென்னவே
யிழையிலங்கிய ராசர்கருணையு
நுழையுந்தன்மைய நோக்கிய சேனைமேல்.
- 860 மாவின் மேலுறு மாதொருகொய்யுழை
மாவினேறினள் பார்த்தலும் மற்றவள்
மாவின்மாவருமான் விழிபார்க்கும்
மாவின் மாவிழை பார்த்து மயங்கினாள்.
- 861 முன்செறுா சியு மொய்த்தவடைகளாய்ப்
பின் செல்மந்திரர் பேசறாமுலமாய்
மன்கொளவீரர் நடுவின்மாமதாய்
கொன்கொள்சேனை குரவைகொண்டுற்றவே.
- 862 இவ்வகைத்தானையாவு மேகியே யெறிதிரைக் கொள்
பவ்வமதனுங் காலைப் பாத்திபன் பணியின் வைகும்
நவ்வியின் வாழ்க்கையோரை நாடியே தருதிரென்ன
வெவ்வமிறுாத ரோயெய்தினரவர் தம் வைப்பில்.
- 863 ஓடிவந்தெய்து வோரை யோடர்கள் வினாவவேந்தன்
னாடினனும்மையின் னே நண்ணு நீர் நண்ணுமென்ன
வாடிய சிந்தையோராய்மலர்ப்பதம் வணங்கி நிற்ப
நீடிய செங்கோல் கொண்ட நிருபனும் வினவலுற்றான்.
- 864 இச்சிறைக்காவல் விட்டதேதற்குரைமின்னென்ன
மச்சமதாதியாயும் வலையினை வைப்பச் சென்றே
மச்சமதெய்நு கின்றோமருட்கொடெம்பிழை பொறுப்பாய்
யிச்சகமுழுதுமா மிறைவ வென்றிறைஞ்சி நின்றார்.

- 865 காத்திரவரைக்கண் செல்லுங் கருத்தது கொண்டோ மின்னே
 சூத்திரத்தேராட்டோலுந் தூங்கமேமுதலநுந்தம்
 நேத்திரமாகப் போற்றிநேமியை நீந்துத்தம்
 மாத்திரைப் பொழுதில் யாரும்வங்கம தேற்று மென்றான்.
- 866 நல்லருள் படைத்த மன்னன் நரலையை நரலை நீந்தி
 செல்லுமாறியாங்களின்னு செய்வதெத்திற மென்றேங்கி
 வல்லையினாவலி தேடி வலைஞர்காற் பிடரிபோட
 வொல்லையிலோடிவங்க மோட்டினர் கரைக்கணுற்றார்.
- 867 அம்புவிமுழுதுமாழு மரசருந்தேவிமாரு
 மம்பினைநீந்தியப்பாலகன் கரையடையமேலா
 மம்பியொன்றலங்கரித்தேய த்துணைவர் முனாய்ப்ப
 வம்பியல் விற் கொள் வேந்தனவர்க்கி :. தருளிச் செய்வான்.

வேறு

- 868 வடவையங்கொளுவாருதிமேவிய
 வடவை வன்மையை மாற்றும் வலியுள
 வடவையாவையும் மாட்டினும் வங்கமுட்
 படவிட்டேத்துமின்னென்ப பணித்தனன்.
- 869 எட்டுத்திக்கினை யேந்தியயானையை
 எட்டிப் பார்த்து நம்பியானைகள் சிறு மேற்
 றட்டுக் கெட்டுத் தரணியுந்தாமுமாற்
 கட்டிக்காமின்கலத்திடை யென்றனன்.
- 870 சந்தனந்திகழ் சந்துமுன்மந்தரத்
 திந்தனவச் சிலிங்குருணீக்கியே
 பந்தனஞ் செய்யினென்றனன் பாத்திபன்
 சந்தனங்கொள்சயத் தொடுஞ்சுட்டியே.
- 871 ஒன்பதாயிரத்துட் படுமோடமேல்
 வன்கொடோளினர் மாபெருந்தானையை

மன்சொலின்படி யேற்ற வருணன்மா
றன்பெயர்க்கஞ்சியோவின்றுந்தாங்கினான்.

- 872 அந்தவாறினிருங்கரை மீதினிற்
சந்தமார்தரு தோணியிற்றானைகள்
முந்தவேற்றி முரசம்முழங்கவே
பிந்தவேறினர் பேசரும் மன்னவரே.
- 873 பண்டுவானரம் போகவொர் பாத்திபன்
றெண்டிரைக்கடற் சேதுவமைத்தன
னுண்டையேறிய வொண்கலத்தின்றுமித்
தெண்டிரைக்கடற்சே தெனவாயதே.
- 874 வாரிமன்னனும் மற்றவன் சேனையுந்
நேரியனுயர் சேனையுந் நேரலாற்
காரிவாரிக்கலோவமெழுந்தன
நீரினோடின நீழ் கலவிட்டமே.
- 875 மகரமச்சம் பிறவும் மயங்கியே
நகரநீரிலை நாமினியென்செய்துஞ்
சகரர்முன்னையிற் றொட்டிடிற்சாகரஞ்
சிகர மேந்தித் திரிதரலாகுமே.
- 876 பூதமைந்தினினொன்றிப் புகுந்துயர்
காதுகேட்டிடக்கண்களுங் கண்டிட
வேதுகாட்டில வெண்ணிடிலுள்ளமே
சீதவோதத்திரையினிற் காட்டுமே.
- 877 மாறன் சேனையும் மற்றவர்சேனையுஞ்
சேறிச்சேணிலஞ் சேர்ந்தது வங்கமுள்
மாறுமாறு பிறவியின் மாக்களே
யேறியேறியிருங்கரை தாவல் போல்.

- 878 நேரியன்படை நேமியை நீந்தியே
சூரியன் வந்து தோன்றலுந் தோன்றியே
கீரியங்குன்றங் கேகயங்கேள்கிளர்
மாரிகண்டடென மன்னவர் கண்டனர்.
- 879 ஊதைபாய்களை யோங்கிடவீசிடப்
பாதையாவும் பரந்து வந்தெய்தின
வோதையே தெனவாங்குறை யொண்டொடி
தூதிதேருபு சொல்லுதியென்னவே.
- 880 நகுலத்தேறி நரலைவழிக்கொடு
புகையொத்தேவருமம்பி பொருந்தப்பார்த்த
தகிலத்தாழி செலுத்தரசைக் கொடித்
துகிலிறேர்ந்து பின்றோகைக்குரை செய்வாள்
881. நூறுவேள்ளியன்மாமுடிஞொள்கவே
மாறுமோதிய மாறனும்மற்றவ
னேறின்னெறிய வெங்கணராபதி
வீறினோற்றிடுவில்லவனோடுமே.
- 882 கடலெனும் பெயர்க் காவலர்சேனைக
டொடைதொடைப்படக் கொண்டுறுதோணிக
டிடரினாக்கிநரலையைச் சேறினன்
கொடையுடைக்கைகொள்கோதையேகாண்டியால்.
- 883 சுந்தரி நசையொடத்துணைக்கட்பூங்
கொந்துசேர்புகழாரொடுங்கூடியே
யிந்துகோளினமுற்றன விவ்வரைக்
கந்தமஞ்சையினாங்கவளெய்தினாள்.
- 884 தங்கள்சங்கத்துத்தையலர்தம்முள்ளோர்
மங்கைதன்னுடன்வாருதி வங்கங்கள்
சங்கசங்கஞ்சலஞ்சலமார்த்திட
வங்கசங்குமெனத்தெளிந்தோதுவாள்.

- 885 வங்கம்போதரன்மாதவத் தோகையே
கங்கையந்துறைக்காகுங்களிப்பொடே
யுங்ஙனேசுவமென்னவளிக்கொடே
நங்கைகூட்டத்தினோடுநடந்தனர்.
- 886 கஞ்சஞ்சேருதல் காமருவாவியில்
மஞ்சதோய்மலைக்கேதேனமாறிலாக்
குஞ்சரமன்வினவுறக்குட்டுவன்
பஞ்சடிப் பெண்கள் பண்ணையதாமென.
- 887 தூதனத்துணைதோன்றலைநோக்கிநின்
மாதினோர்முகம் மாதகர்கள் மாமுகப்
போதினத்துப் பொலித்தலைப் போதுபோற்
றீதுதீர்ந்து திகழ்ந்ததுதேர்தியால்.
- 888 கன்னிகூட்டத்தைக் காசினிமன்ன
னின்னரின்ன ரிவரெனத் தேர்ந்துழி
பொன்னம்பாவையும் புவையுங் கிள்ளையு
மின்னுந்தன்மையின்வேறுறக்கண்டனர்.
- 889 வங்கசாலம் வளியினினோடியே
கங்கையந்துறைக்கண்ணினிறுத்தன
பங்கையப்பொய்கை பாங்கருற்றாலென
நங்கைமார்களுந் நண்ணிரவ்விடை.
- 890 அனிச்சந்தோயவமுங்கிறை சீறடி
புனற்கண்பாறையிற் போந்த புதுமையோ
மனத்து நாடுறின் வந்தெதிராயதீங்
கனைத்துமின்பெனத்கொள்வரறிஞரே.
- 891 கூலஞ்செய்திடு கூம்புயர்நவ்விகள்
வேலையின்றுறையெங்கும் விளங்குவ
ஞாலமங்கையின் நல்லணியாகிய
சீலை கொண்டிடுசித்திரமாமென.

- 892 அந்தவேலை யரசனருட்கொடே
யந்தவேலைதுறைப்படுமம்பியிற்
றந்தம்வேலைசரிவரச் செய்துவெண்
டந்த யானைமுதற்படைதந்தனர்.

வேறு

- 893 கொலைத் தொழிற்கிசைந்த சிந்தைக் கோட்டுமாப் பிடிமாயாவுந்
தலைத்திகாந்தக் கொண்டாக் கடனித்தனி யிரங்கியேங்கப்
பிலித்துறை கடனீர்மொண்டுண் பெருமுகின் மலை சேர்ந்தென்ன
வலைத்துறைக் கடைந்த வாள்றோர்க் களப்பருங் கடற்சேர்
சோங்கால்.

வேறு

894. மிடற்படுந் துரங்கம்யாவும் வேவுந்தீவாய்க்கொண்மாவொன்
றடற்படுமனேககோடியாகித்தன்றீத்தந்தனர்
படப்பொலிவிலொளிகொண்டுபெளவநின்றெழுந்துற்றென்ன
குடற்படுமம்பினின்று கரைக்கண்வந்திறுத்ததம்மா.
895. பெளவமுன்னொழித்தகுன்றொன்றிமற்பருங்குன்றெல்லாங்
கௌவைகொண்டிடாதெம்பான்முற் கழிசிறகரைக்கொண்டாலென்
றெவ்வமின்றாகித்தீர்வைக் கெழுந்து வந்தீட்டிற்றென்ன
வெளவியமிலார்நெஞ்சம் போன்றணியுறுப்பமைதேர்வந்த.
896. பவப்பவத்தாழ்ந்து நானென்றிடுஞ்சுறவம்வாய்பற்றத்
தவத்திசை வினைத்திரைக்கொண்டாசையாஞ்சுழல் காற்றுற்றோர்
சிவத்துணைப்பாதச்சோங்கான் முத்தியாங்கரைசேர்ந்தென்ன
தவத்துயர்ராசர்தானைத்தலைவர் சார்ந்தனர் கரைக்கண்.
897. பாற்கடற்கதையுமின்பப் பாவைமோகினியுங்கண்டேக்
காற்கிடைத்திடுமென்றெண்ணுங் கடவுளரவுணர்போலச்
சேற்கடைவிழியைக்காண்டற்கிச்சைசெய் சேனைமன்னர்
பாற்பலதிருப்போன்றுற்றார் பாவையர் பரவைநின்றே.

898. அரசுர்தந்தேவிமாரோடருகுறமுனிவராசி
விரசவத்தியினொலிக்கொளவெள்ளமாஞ்சேனைசுமு
முரசமாதியமுழங்க மொய்மணித்திரைசேர்கங்கைக்
கரையின்வந்திறுத்தவேந்தைக்கண்டனளவனுங் கண்டான்.
899. பிரிந்தவட்பெற்றவன்பும் பிணிமுகப்பிணிதீரன்பு
மருந்தவர்க்கறிதற்கெட்டாவறுமுகனருளினன்புங்
குரைந்தகமுருக்கவின்பக்கடன்முழுக்காடிக்கண்ணீர்
சொரிந்தெந்தைபாதம்முன்னித்தொழுதுதோத்திரிப்பதானான்.
- 900 எண்ணினரெண்ணுக்கெட்டாதெண்ணிலார் தேடற்கின்பாய்
விண்ணவர் மலவிருட்கு விமலமாமொளிலிளக்காய்ப்
பண்ணுறு தவர் நெஞ்சாம் பங்கேருகம் விரியப்பாலக்
கண்ணிடைஞானத்தென்றாய்க் கவினுங்கற்பகமேபோற்றி.
- 901 ஒன்றினுமொன்றாதொன்றியயொன்றுமின்றென்றுறாதாய்த்
துன்றுதற்பாமாய் பாசத்தொடக்கறுத்தாள் தூ யோனாய்
கன்றெனக்கதறினோர்க்குக் கறவைபோலருட்பாலூட்டி
யுன்றுணைப்பாதமுய்த்தாளொருருபரம்பொருளேபோற்றி.
- 902 விண்ணவர்க்கரசே வேற்கைவிளங்குமெய்பரமேவீயாத்
தண்ணளிக்கடலே காண்பான்காட்சியாய்க் காட்சிச்சத்தாய்
நண்ணியே காட்டுங்கோவே நாகருக்கரசீயந்தாண்ட
புண்ணிய முதலேநாயேம் புன்மைதீர்த்தாள்வாய்போற்றி.
- 903 என்று தோத்திரஞ் செய்தேந்தலிருகணிரருவிசோருங்
குன்றெனவசைவொன்றிந்ரிக்கூம்புகைசிரனாய்க்கொள்ள
வன்றுவந்தயல்சார்மன்னரரிவையரமைச்சரேனோ
ரின்றிவன்போன்றெம்மையனிணையடியேத்திச்சூழ்ந்தார்.
- 904 சூழ்தருமமையத்தங்கசுந்தரி தந்தைபாதந்
தாழ்தரத் தூக்கிப் புல்லித்தவத்தின்மாவதனம்நீங்கி
யேழ்பிறப்பினுநீங்காதவிழிவு தீர்த்தெங்குலத்து
வாழ்வுதந்தனைநிற்பெற்றேன் மாதவப் பயனையென்றான்.

- 905 இவ்வகையுரைக்கும்வேந்தனி(ருபுயத்தின்பாலுற்ற
தெவ்வரசில்லராய செழியன்குட்டுவன்பாதத்திற்
கவ்வைநீங்கினள் வணங்கக் காதலோடெடுத்துப் புல்லி
யெவ்வமின்றாகிவாழ்கென்றேசிலா சிய தீய்ந்துற்றார்.
- 906 ஈன்றவாய்பாதந்தாழ விறுமிடையென்னவாட்டி
யேன்றுவாசந்திமிந்தோங்கிருதனக்குன்றினோடே
யூன்றுபொற்கொடிக்கிரண்டுற் றெனப்புல்லியு வந்துபால்சோர்ந்
தீன்றனூன்றின்பமெய்தியிருந்தனணங்கையிப்பால்
- 907 அயலுறுமந்தணாளரடிபணிந்தாசிபெற்றுப்
புயல்மினினரசர்மாதே பொருந்திரு மாதர்பாதங்
கயல்விழியேனைமாதர்பாதமுங்களித்துத் தாழ்ந்து
நயமொழியவறிற்பெற்று நண்ணினளன்னை தன்பால்.

வேறு

- 908 ஆயபோதினினாறு முகேசனகிலமன்னுயிர் மீதருள்கொண்டு
தூயதீர்த்தமமைத்தவிடம்நீர்சொல்லுமென்றுயர்தோன்றல்
வினாவக்
காயமோங்குமலைக்கெதிரமேல்பாற் கண்டகிப்புனலோடுகலந்து
நாயகிக்கருள்செய்திடுதீர்த்த நண்ணுமென்றொரு தோழி
நவின்றாள்.
- 909 மந்திரத்தர்மதித்தயலாகவையமோடு மதக்கரிபாய்மாக்
குந்தமேதீமுதற்படைகொண்டே கூடுசேனைகுதித்திருநாலெண்
டந்ததிக்கு நிரம்பிநெருங்கத்தலைமைவீராரிடைக்கிடைசார
விந்திரைக்கிணையாம்மனையோடுற்றேனைமாதரிருங்களிகூர.
- 910 தீதிலோசையியங்கள்முழங்கச் செவ்விதாகியசாமரமேந்த
வேதிலாதவிசைத்தமிழ்வல்லோரியாருமின்புற யாழிசைகொள்ள
காதுமேகலை மாதர்நடிப்பக்கருணைமன்னர் கலந்தருகெய்தப்
போதவேதியராசிகொள்வேளின் பொன்னடித்துணைபோற்றி
யெழுந்தே.

- 911 அழுந்துதுன்பமகன்றிடு மாரியாதபன் குணதிக்குதயஞ்செய்
 தெழுந்துமேற்றிசையெல்லையை நோக்கியேகல் போலிருங்கரையோத
 தொழுந்தனாதிருசேவடிகன்றதுன்றுபாதைதொடர்ந்து நடந்தே
 விழுந்துபாயருவிக்கொளும்வெற்பு மேவினன்வினைவேர் விட
 மாதோ.

சோழனைதிர் கொள் படலம் முற்றும்

மகிழ்ச்சிப் படலம்

- 912 நால்வகைச் சேனைவீரர் நரலைசார் நகுலத்தின்மேற்
 போல்வகைப் படவளர்ந்தபொழில்களிற் படர்ந்தார்மிக்க
 மால்முதற்றேவர் மேருவரையினின் மன்னியேமேற்
 பாலிடைப் பரந்த போன்று பரந்ததுபகரினம்மா.
- 913 மாலை தூங்கியபுயஞ்சேர் மன்னவர் மூவர்தாமுந்
 நூ லெனநூடங்கிவாடுநுண்ணிடைத்தேவிமாரும்
 பாலிடைப்படங்குவீடு பரிவுடனமைக்கப்பன்ன
 சாலைபுக்கிருந்தார்மேலாந் தாபதர்தன்மையேபோல்.
- 914 பாரெலாம்பேர்படைத்த பாத்திபர் பகடதெல்லாங்
 காரெலாம் திரண்டொன்றாகிக் காகுலாங்கிரி தீர்த்த
 நீரெலாம் வாரலாமென்றுன்னிவந்தது நிகர்ப்பச்
 சாரெலாந்தருக்களோடு தளைத்தனர் சயங்கொள்பாகர்.
- 915 விண்ணிறமேகமெல்லாம் விரிபுனல்பருகவிங்ஙன்
 நண்ணியவென்னாவெண்ணிநளிர் புனற்கரசனேங்க
 மண்ணிடைப்புரண்டெழுந்தமதம்படுவேளசாலங்
 குண்ணிறைபுளியஞ்சூழ்ந்தகடற்கரையுலாவுகின்ற.
- 916 உலக்கையேதுதிக்கையென்பாருரல்களே கால்களென்பார்
 குலச்செவி சுளகதென்பார்கூலந்தான் கந்தியென்பார்
 புலக்கணினோக்கிநோக்கிப் புதுமை பார்க்கின்றார்யாரும்
 முலக்கணிற்றடவிப்பார்த்தவந்தகரொத்துமாதோ.

- 917 துதிக்கை நன்னீரை வாரித்தோலுறுதூ சுநீக்கித்
கதித்தெழுதாகந்தீரக்கனரசமருந்தித்தேறிக்
கொதித்த கோலாகலங்கள் கோடொலிக் குறிப்புக்காட்டி
புதுக்கட மொழுகு தோதகற் பூம்புன லாடுகின்ற.
- 918 நூறுமாக்களின் வலிக்கொணூ ழின் மீமஞ்சமீதி
வேறினானூரப்புக்கஞ்சியெஞ்சியெஞ்சியே சுமந்து செல்லும்
பேறிலாச்செல்வம் பெற்றபேதையரினரென்றெண்ணாச்
சீறியேவெகுளிசெய்யத்தேர்ச்சிகொண்மேலையோர்போல்.
- 919 வாட்கைமன்னவர்க்குமஞ்சாவயம்பெறுவீரர்க்கஞ்சா
பூட்கையையுடையயானைபொருப்பெனநிலையினின்ற
வாட்கையின்றோட்டிக்கஞ்சியலறியே யழுங்கிமிக்க
வேட்கைக்காமுகர்க றூர்த்தவேசியர்க்கஞ்சுமார்போல்.
- 920 வாணிடைப்பாயுஞ்சுற்றி வளைவுறு கடலைப்பாயுங்
கானமர்தெரியல்கொண்டகாவலர்ப்பரிக்குமாக்கள்
மானெனநோக்கங்கொண்ட வஞ்சிபோலிடையாள்சொனனிப்
பானெனக்கவினமஞ்சிப் பதம் பெயர்த்துலாவுகின்ற.
- 921 பாரிடையகலம்பெற்ற பாரிடைப்பரப்பதென்னக்
கூருடைக்கூம்புகொண்டகுன்றெனப் பருத்துநீண்ட
நேரிடைபெற்றாணிதிநேர் நிலைதவறாதென்ன
வாரிடையடங்கிநின்றவல்குல்போலசையுந்தேர்கள்.
- 922 மோகியாயொருத்திபின்னே முழுமகன்றன்மையாகிப்
போகமாரின்பமுற்றிப் பொருளெல்லாம் பறிக்கப்பட்டுந்
தாகியாய்போகஞ்செய்யச் சத்தில்லாவொருவன்போலப்
பாகமார்சோலைதோறும் படுத்தனர் களைத்துவீரர்.
- 923 அப்பானையுப்பானோடையாக வாழ்புனலினாலு
கொப்பானையெதிரந்ததென்றுகொதித்தலுமதன்மேற்கொண்டா
ளொப்பானையல்லான்மற்றொன்றொப்பிலான்றனைவினாவச்
செப்பானாய்நகைப்பநாடித் தெளிந்தவள்சிரித்தாளன்றே.

- 924 கடங்கலுள்மதமாவையமாதிய கனக்குன்றோர்த்
தடங்கலும்பிணித்தலோடுநிறுத்தல்செய்தமைத்தார்த்தம்
படங்கினிற்சேர்ந்தார் வேந்தர் பாலையர்வீரரேனோர்
மடங்கல்கள் பெடைகளோடு மலைக்குகை மருவுமாபோல்.
- 925 வரிவரியாகச் சேர்த்து வதுவர்புமாதுதன்னோர்
பெருமுடற்பிறழக்கொண்டபெருமணிக்கோவை போலப்
பரிநிரைநிரையதாக்கிப் பருமரவரையிற்சேர்த்தார்
புரிகொடு முன்னும்பின்னும் பொருந்துறக் காலிற்பூட்டி.
- 926 மல்விளங்கிய புயஞ்சேர்மாவலர்வயவர்கீரிக்
கல்விளங்கிய பரித்தோர்பாகர்கானையருமொன்றிக்
சொல்விளம்பியைத்தந்தோகைமாரொடுதுய்த்துக்கூடி
யொல்லொலிக்கடலினார்த்தாருள்ளமுமுடைந்தாரன்றே.
- 927 கீரியங்குன்றப்பாழி கிடந்திடு கீரிதன்னோ
டோரிகளோடலுற்ற வொருவைகைநாடனன்றுஞ்
சீரினைக் கெடுத்தானின்றுஞ்சென்னியன்குடகன் சேர்ந்து
வாரியுங்கடந்துற்றாரெவ்வகை வருமோவென்றெண்ணி.
- 928 பரைதனைப் பரன்மணப்பப் பனிமலை தாமும் பண்பால்
மரைமலருறைவேதா விம்மலையினை மதியமாக்கி
நுரைதருநிறைகோனாக்கினீணிலத்தமைத்ததென்ன
வுரைதருமரசர்சேனைவுறை தரவசையாதுற்ற.
- 929 மேருமேன்மேலுங் கொண்டவிந்தத்தோடிகலுங்கொண்ட
சேரமேனாமங்கொண்ட திருத்தம்பலலேசர்க்கொண்ட
சாருமோர்வேந்தர்கொண்டசதுரங்கங் கொண்டதிங்கும்
பேருமோகொளற்கென்றெண்ணிப்பெரும்பயம் பிடித்தார்வானோர்.
- 930 இந்தவாறியலு மெல்லையெம்பிரான்றன்னை நோக்கிச்
சிந்தனைத் தவத்தையாற்றுந்தீர்வை மாமுனிவன்றேந்து
வந்துதோன்றலும்மாறாழ்ந்துமரபொடாசனமுய்த்தேத்த
புந்தியாலாசிசொற்றுப் பொருக்கெனவிருந்தான்மாதோ

- 931 இன்னவன் வரவுகேட்டவிருபிறப்பாளர்மன்னர்
துன்னமிப் படங்குசேர்ந்தார் சோர்வெலாந்நீக்கிச்சோழ
நன்னயந்தவனையிங்கு நடந்ததோதெமக்கென்றேத்த
என்னவளுரைப்பக்கேட்டற்கவாவினெனவழைத்தான்
- 932 அவையினிலிருந்தோர்கணிறமெலாம் வேறதாக்கி
யிவனொளியொன்றுசேரவிருந்துளோரைம்புலங் கொள்
சுவையினிற் கண்ணிற்காயசுவையின்று தெவிட்டக்கண்டேந்
நவைசெயினிடையென்ன நண்ணினடாதை தன்பால்
- 933 மாதேவரதிதிமைந்தரவுணராந் திதியின் மைந்தர்
பூதேவர்தவத்தேரே னோரியாவரும் பொருந்த நோக்குஞ்
சீதேவிகொழுநன்னாயதிருமால்மோகினிசேர்ந்தென்னக்
காதேவுங்கண்ணாள்சேர்ந்த காட்சிகாவலர்குழாத்தில்.
- 934 குமரியைத்தாதைதன்னோர்குறங்கினிலிருத்திநங்காய்
யெமைமுன்பிரிந்தபின்னர் நடந்தனயாருங்கேட்பத்
சமைவுறமொழிதியென்னத் தையலுமெழுந்துபோற்றி
யமரிவாய்சொரிந்ததென்னவையனைத்தொழுதுசொல்வாள்.
- 935 எந்தைநின்னாடும் மற்றையிருவர்தம்நாடுஞ்சேர்ந்து
முந்தமாருதஞ்சாருற்றமருமலர்ப்பொய்கைதோறுஞ்
சிந்தையாகுலம்விடுத்துத்தேவர்களோடுசென்றாடி
மந்தவாகுலந்தீராமலருமறைக்காடு சேர்ந்தேம்.
- 936 அங்கமர்கயமுகத்தோனாறுமுகன்பாதம் போற்றி
சங்கமர்கையார்கடித்தம் மனத்துயருங்கூறக்
கங்குலும்வந்திறுப்பக்காரிருள் மூடவெங்கும்
பொங்கிவெந்துயரலைப்பப்பொருமலுற்றுறங்கும்போது.
- 937 உள்ளூறுந் துயர்மயக்காலுறங்கு நங்கனவிற்றோன்றி
கள்ளூறுங் குழலினாரைக் கடிமணம்புணர்கடம்பன்
றெள்ளூறுமணிகளோடு திரையெறி கடற்றீர்த்தத்திற்
புள்ளூறுங்கூந்தலாய்போந்தாடெனாவருட்புரிந்தான் .

- 938 செழித்துமுச்சுடரொன்றாகிச் செறிந்தெனப்புவனமுன்றுந்
தழைத்தொளிரொளியைப் போற்றித் தாழ்ந்தியாரென்றேன் நேவர்
குழுக்களாய்ந்திடநஞ்சுண்டான் குமரன்யானென்றுஞ்சொற்கேட்டேன்
விழித்தனன்வினையேனென்ன விழியருவியனாய்வேந்தன்.
- 939 தோற்றமுமுரைத்தியென்னத் தொழுதகமுருகப்போற்றி
யாற்றலெற்கில்லையையாவல் வடிவளந்துரைப்ப
நோற்றவரறிவினுள்ளும் முணர்ச்சியிந்துணர்ந்து நோக்கிச்
சாற்றுறினாவர்க்குமா காவென்னில்யார் சாற்றுநீரார்.
- 940 கண்டவர்கண்டவாறு கருத்தமைத்திடுதற்கெண்ணி
லண்டுறாதுரையால் யார்க்கு மறையவுள்ளமைத்தலெட்டா
வெண்டகுசராசரங்கள் யாவுந்தன்னிடங் கொள்கோலம்
பண்டைவல்வினையேன்பே சற்பாலன்றுபகர்வன்சற்றே.
- 941 காயமாகாயமாகக்குடிலையே மகுடங்காட்ட
நேயமார்கமலையம்மை வாணிநேத்திரந்நாவாக
வாயமார் நாலெட்டானவறமுயர்தந்தமாக
வேயனவந்தேப்புலன்களிருமையுமிதழ்களாக.
- 942 பூதங்கணான் கினிரண்டு மொன்று மேபுயங்களாக
பாதங்களாக மற்றையிரண்டுமாகாயத்தின் பாற்
பேதங்கொள்வாயினாட்கள் பிறழ்மீன்கள் மயிரதாகப்
போதனமால போதங் காணாப் புனிதனையகமதாக.
- 943 தோற்றமிங்கிது மின் போன்று துண்ணெனமறைந்தகங்குள்
மாற்றலன்குணக்கெழுந்தான் மாதர் கடுயிலெழுந்தார்
சாற்றினார் கனாவையானுஞ் சாற்றினகங்குளிந்தேங்
காற்றுமுன்றந் தவிந்தக்கனகமாலவரைக்கண்ணுற்றேம்.
- 944 இம் மலையிருந்து நோற்ற விக்ரீரிமுனிவற் கண்டேஞ்
செம்மலைவில்லான் சேய் முன்றிருமுகந்தனக்குத்தந்த
பொம்மல்சேர் காதைசெப்புரவியானனம் போந்நீயிக்
கைம்மலைமுகனைப் போற்றிக்கருதி நீராடு கென்றான்.

- 945 இங்கு வந்தந்தணர்க்குத்தானமீய்ந்து கண்ணிலாது
பொங்கிரும்புனலிலாடிப் பொலிவறுமிம் முகத்தை
யெங்கடம்பிரானாற் பேற்றேமேதில் சீரெந்தையென்றா
டுங்கமாமுடிதுளக்கிச் சோபனமென்றான் சோழன்.
- 946 வேதந்நான்கங்கமாறு மேலாமாகமந்நாலேழு
போதமெண்ணெட்டினோடு புகழ்ப்புராணமுவாறும்
வாதந் நீங்கிடவவைக்கண் வழக்கறுத்தவனொருத்தன்
வேதன்மால் சிவனோடொக்கும் வேந்தரை விழித்துச் சொல்வான்.
- 947 மேருமால்வரையின் மீதும் மேதவாகனற்கோர் தோற்றஞ்
சூருனாமவுண னுக்கோர் தோற்றந் தொண்டிற் சிறந்த
வீரமொய்யுடைய வள்ளல் விழிக்குமோர் தோற்றம்மேலா
மாரிநின்மகட்கோர் தோற்றமருளினனையனானறே.
- 948 சரிதையாகிய நான் கோர்க்குந் தனித்தனி நான்கு தோற்ற
மருளுவனதிலும் வேறாயவரவர் தவத்துக்கேற்ப
மருள்பொலிமனத்தார்க்குத் தம்மயக்கறுத்தாளுங் கோலம்
மருகனதருளார் சொல்வர் முடிவுறா தெவர்க்குமன்றே.
- 949 மாலுபநிடதமாயமறை கணான்குணர் ந்துங்கந்தன்
நால் விரன்மடக்காற்குட்டு நான் முகன்றாறுணர் ந்தும்
வாலுணர்வு கொண்டின்னும் மற்றவர்க்குணரான்றன்னை
காலுணர்வில்லாவெங்கள் கருத்தினிற்காணலாமோ.
- 950 நின்மகடனக்கேனோர்க்கு நிமலனிங் கிலங்கைவாமும்
கன்மிகள் கன்ம நீங்கு காலமு மடுத்த லாலே
பொன்மலைவந்தவிந்தப் பொருப்பிலோர் சுனையுந்தந்தா
னன்னவனருளையாரேயளவையாலளக்கு நீரார்.
- 951 முருகன்றனருளாலன்றோ மூவுலகுய்ய மாறாய்ப்
வருவதித்தீர்த்த மாகும்மனத்தனிந் நம்மனோர்க்குந்
தெரியொணா விதனை நாடிச்சிக்கெனத் தெளியார் யாரு
மொருபொருள்கையிருந்து மூரொங்குந் தேடுமாபோல்.

- 952 மும்மலத்தொருமலத்தில்முளைப் புழுவாயவெங்க
டம்மலந் நீக்கிமேலாந்தனிக்கதிதருதற்கெண்ணி
கம்மலதமனைத் தேற்றாக் கலங்கல் நீத்திடுதல் போல
வெம்மலந் நீக்கியாழ்தற் கிப்புனலியந்தானெங்கோன்.
- 953 ஆரெவ்வாராகிலுந் தம்புலனை ந்துமடக்கியோர்ந்து
கூருறு கீரிந்தீர்த்தந்தோயிற் றொல்பவங் கடர்ந்து
பேரியல்வாழ்வினோங்கிப் பின் சிவ நெறியிற்சேர்வர்
வேரியங்கமலத்தோனும் விரும்புற வென்பமாதோ.
- 954 விண்ணிற் கண்டனம் விளங்கவிரிந்த சோதிடத்தினுண்மை
மண்ணிற் கண்டனம் முதிர் ந்தமாதவர் மறைச் சொல்வாய்மை
பெண்ணிற் கண்டனமின்றே முருகவேள்பெருமைமுற்றும்
கண்ணிற் கண்டதற்குச்சான்று காட்டுதல் வேண்டற்பாற்றோ.
- 955 முன்னமாறொருமுகங்கொள் சம்மந்த மூர்த்தியேபோ
லின்ன தேசிய ரியம்ப விருகலையுணர்ந்த சோழன்
றென்னவன் யாரும் யாங்கள் செய்தவப்பயனையிங்ஙன்
சொன்னவா தெளிந்தேம் யாம்மேற்செய்வ சொல்கெனச்
சொல்லுற்றான்.
- 956 தாவெட்டிகுடியுந்தேவர் தொழுஞ்செருத்தணியும் வானறோய்
காவிட்டபரங்குன்ற முங்கடம்பமர் செந்தூரம்போன்
மாவிட்டபுரத்தின்வைக மான்மகளிருவர் பால்கொ
டேவிட்டமுடையார்க்குஞ்சின கரமமையுமென்றான்.
- 957 பஞ்சவன்மேலோன் சொற்றயுந்தி நன்றென்றுபால்சேர்
வஞ்சிவேந்தொடுந்தேர்ந்து வளவனை நோக்கி முன்னர்
கஞ்சன்கையாலுண்டான் கந்த வேள்விடங்கமொன்றுண்
டிஞ்சிசூழ் கோவிற் கட்டியிருத்துதி மறையிலென்றான்.
- 958 என்னலும் வளவனந்தவிடங்கங்கொண்டிங்கங்குசேர்தற்
கின்னவேதியர் போற்றூ யரில்லை யிவ்வுலகிலென்று

மன்னர்மந்திரருக் கோதிமறைபயில்வல்லோர் தம்மை
பின்னலொன்றின்றி நீ விர்பெயர்ந்திடும் வினாவினென்றான்.

- 959 ஓதியவாய்மை நன்றென்றுயர் மறையவர் சொற்றங்ஙன்
போதுதற்கிசைய மேன்மைபொருந்து கற்சிப்பர் தச்ச
ராதியர் யாரையுந்நீரழைத்திவண் வருதிரென்று
தூதுவரோடுரைப்பத்தொழுதிவரவரோடுற்றே.
- 960 மாதிடன் மைந்தன்பாதமங்கொடு வழிக்கொண்டேக
வேதியர் வினையுரைப்போர் வேந்தன் மேலவரை நோக்கத்
சேதிமம மைத்தற்காயசேணில மெங்குண்டென்று
சோதனை புரிவமென்னாச் சோதிடரோடெழுந்தான்.
- 961 அருந்தவராசி கூற வரசர் மந்திரருக்குழந்து
பொருந்துற வெழுந்து வேந்தன் போதரக்குணக்கை நோக்க
விருந்தவக் கீரி நாம விருடியு மிவனை நோக்கித்
திருந்தநீ நோக்குந்திக்கிற்சினைகர விடமுண்டென்றான்.
- 962 நடுப்பகனித்தென்று நங்குல நமது நாதந்
தொடுத்ததோன்றற்குத்தானே தோன்றுறுதிக்கேற்கேக
வடுத்த பாதையைக்காட்டுற்றானா மெனக்கிரணக்கைகள்
விடுத்து மேற்றிசைக்குச் சார்ந்தான் வேந்தன் கீட்டிசை
நோக்குற்றான்.
- 963 கலந்தன்னிலெங்குந் தேடிச் சண்முகன்கோவிற்கட்ட
நிலந்தனைக்குறிப்பச் செல்லு நிகரில்மாலேனோருக்குப்
புலந்தனின் வென்றோர் நேரும் பொழில்வளங் காட்டிடப் பேச
புலந்தனின் நோக்கிக் கேட்டுப்பொருவரும கிழ்ச்சிபூத்தார்.
- 964 ஆயிரந்தூ ல்வழிக் கொண்டகல் கல்வியதனாற்றேடும்
மாயிரும் போதம்மாக்கள் மனத்திடையடக்கல் போல
வீயினம் வல்வழிக் கொண்டுந்தேன்குடம் பையாவுங்
காயிலாக்கனிபோற்றுங்கக் கண்டு கண்களித்துச் சென்றார்.

- 965 உணாதுடாது வந்து போற்றித் தருமம் வேறோருவழிக்கும்
பணாது கொள்ளினூர் செல்வம் பறித்திடுமறவர் போல
விணேறு கோட்டிறாவிருப்பவிளங்கி யுண்ணாதுமந்தி
யுணாறுதாரத்தேறற் கொண்டுலாவல் கண்டுளங் களித்தார்.
- 966 வனம்படும் வழிக்கணிந்தவகைப்படுஞ் சிறப்பு நோக்கிச்
சினம்படும் போதரோடு செய்குன்றொத்துயர் மேடேறி
மனம்படும் படிக்கோராற்றொப்பமையக்கீழ்மன்னர் கண்டித்
தினம்படுமதற்றமுன் யாஞ்சேறல் செவ்விதென்று சென்றார்.
- 967 என்றென்றுங் கண்டேனெங்குமிதன்றின்றென்றோமேற்
குன்றொன்று சமிபக்காலங்குலவுந் கிரணக்கைதொட்
டின்றென்று பின்றள்ளுற்றானெனவுயர் நிலவிழிந்தே
யொன்றொன்றோடுறழ்பாதம் பேர்த்தோய்ந்திலாது ரவோர் சென்றார்
- 968 கட்புலங் கொளாற்றோற்றத்தைக் கண்டு காதலித்துத்தத்த
முட்புலங் கொள்ளக் கொண்டயாவும் வாயுவப்பச் சொல்ல
வட்புலமமிழ்திற் கொள்ள வரசர் களுளி கொண்டிச்செம்
மட்புலஞ் சிறிதென்றோதிவழிக் கொண்டார் மகிழ்ந்துமாதோ.
- 969 வளிபட வழியொன்றில்லாவட மரங்கொம்பிற் கொண்ட
கிளைபடர் விழுதியாவுங் கெழுமியாடுற்ற தன்மை
களிபடரசர் வாருங்காங்கையன் சேதிமத்துக்
கொளிபடரிடமிங் கென்றேயோய்விலாதழைத்தல் போன்ற.

வேறு

- 970 வண்டதனமனமயிற் சிரல் கேகயம் விண்ணவாவுங்கிளிபூவை
மணிப்புறவன்
கொண்டா ரிற் காலடிசுவிகிழ்ந்தோடற்றிசைசூறுமிவ்வாற்குறுகல்
விண்டோமிடம் வேலவனுக் கொடுமின்வேறின்றெனல் போலவும்
வெய்யபசிக்
கொண்டோமிடுவான் படிமாலெனலாற் கொள்வோமெனல்
போலவுமாங்கொணே

- 971 வில்லாலெரிமுப்பு ரமீதினிடும் விமலன் பெருமோனமமைந்தருள்
செய்
கல்லாலிது வோ கடைநாளதின் மால்கருத்துயிலாலிதுவோ ககனம்
பல்லாவமுமொன்றியுயர்ந்த வியோர் படரும் வழியிப்பமு மாமரமோ
தொல்லாலமிதற் கெதிர் வேறிலவாற் சொல்லற்கெனவெய்தினர்
சூழலோடே
- 972 பாரெங்குளவங்கு பராரையுளபார்தங்கிய பன்னதறெங்குகபல்
வேரங்குளமெல்வெளியெங்குளவோவிரிவா கிவிளங்கடை
யுள்ளவனம்
வாரெங்குளவங்குளமாமிரு கம்வரை வின்றிமலிந்துளதிங்ஙனெனி
லாரெங்குளரிங்கிதன்மாவிரிவையறையும் பரிசாகியவாயுளரே
- 973 வட வாய்துருவத்தோடு காவல்கொளும் மாதங்கமுறுந்திசை யெட்டி
னையும்
புடையாமிவ்வசந்தரைவாமுமுயிர் பொம்மற்குறு வெம்மை பொறிப்
பனெனா
குடையாயொருபூமகடன்கைமிசை கொண்டுற்றிடு கொள்கைய
தாகியவின்
வடமாமரவாடவிசாகைகொடாவானூ டுவளர்ந்து நல்கண்டனரே
- 974 இட்டார் மனமிப்பமுமாமரமே லெழில் பின்னிதனுள்ளிடமெய்துதலே
தொட்டார் பிறைசூடி நடம்புரிமன்றத்துடுதொடர்ந்துறு கால்களின் வீழ்
விட்டானிலனூ டணியாக நடுவெளிமன்றெனமேவிடம் வேறிடமோ
ரெட்டார்திசை யெங்குமுலாவினர் பார்த்தெய்துற்றோரிடத்திதோ
துவரே.
- 975 ஆலாலவிடக்களனாலத்தவருக்கு காற்கிழருமோ னமமைத்
தருள்வான்
பாலாழிபடிந்திடு கொண்டலடைபயில்வான்று பயில்பாயவினைப்
படியே

ஞாலாதியரேனையர் நண்ணுபவம் நாசம் பெறவிந்நகுலப்புனலை
யேலாதியெனத்தருமெம்பரமற் கிவ்வானிலமெய்தவிசைந்த தெனா

976 தரையுற்றிவனே கோடெடுத்தெதினுந்தலை பெற்ற விடந்தரும்
மீதெனவே
வரைவுற்றனர் சோதிடர் மாதவர்கள் கிழவுற்றனர் மன்னவர்
மற்றையர்கள்
வுரையற்றிவுற்றிடு போதரகப்போதிற்சூடிக்குயராலையமாய்ப்
பரைபெற்றவிடங் கொள்பராபரனோர் பாலற்றெழுதார் பவவேலை
படார்.

977 மத்தமதயின் றவரின்மாறகல்வடச்சார்
பெத்திசையந்நோக்குற வெழுந்தனரெதிர்ந்த
சித்திரமதாய்ந்தொருவருக் கொருவர்செப்பி
புத்திரவு நீங்கினர்கள் பொற்பொடுபடர்ந்தார்.

978 தாம்புலவலிக்கொடி கடாவரைமுருக்குக்
காம்பிடைகவின்றுதல் காமுகர்களிற்கு
நாம்புனையவமென நுலா ரரைகைபற்ற
தீம்பர்களிடாதுறுகை கேட்கிடுதல்மானும்.

979 கரிக்கிருமருப்பிழிவு காணிருதனக்குள்
றருக்கவர்கையிற்சு கமக்குறியறிந்தே
குருக்கிளரும் வெள்ளடை கொலைக்குறு கியாய்ந்தீய்ந்
திருப்பநுகர் வார் வரையுந்நாயகரொடின்பாய்.

980 வளைக்கிணைவளைக்கையார்வளர்க்கு மணிமுன்றிற்
சுனைத்துளிவ ரிக்கை கொள்பழத்து நனிசோரக்
களைத்துவினையாடு மழலைச்சிறுவர் கண்டே
வளைத்து நுகர்வார்தமது வாய்கொடுமகிழ்ந்தே.

981 செம்புல நிலம்பல சிலம்பனாபுயஞ்சேர்ந்
தும்பலையலைக்கும் வலியொத்தவுளவோர்க்கி
டம்புலமுவந்து பணுறுத்தி நவதானி
யம்பலவிதைத்திடுவாரும்ம கிழ்வாக.

- 982 சேதிமமிடக்கு றிசெய்சேணிலமதன்சார்
பாதிய நிலன்வளனோடாங்குளர் செயற்கை
சாதிமுறைமைப்படி தவாதவகைதேர்ந்தே
ந்திமுறைபற்றரசர் நின்ற விடநேர்ந்தார்.
- 983 நேர்ந்தவர் களிந்தலிடசேர்ந்தது நினைக்கி
னுார்ந்த மயில்வாகனனதோங்கருளெனாக்ககண்
வார்ந்திழிய நீர் மனம் திழ்ந்து நகுலத்தே
சேர்ந்து சவிநாஞ் செய்வகை செய்து மினியென்னா.
- 984 நெஞ்சு மொழி மங்கையர் குழந்தைமொழிநாடி
எஞ்சுமொழித் தாய் கருமியம்ப வது கேளாக
குஞ்சிவளர் நண்பர்மதர் கொண்டு விளையாட
மஞ்சமினிகையாது கண்டுளமகிழ்ந்தார்.
- 985 வழிக்கொடு நடந்து நகுலக்கிரிவர நாமு
னிழைத்தவமா மெனவிருந்தமுனியாதந்
தழைத்த மனனிற்றொழுதவன்றனொடுதன்சார்
விழித்த கணமைச்சரையும் வேந்தரையும் வேந்தன்.
- 986 வம்மினமாதச்சிரமதென்று வருசேனை
தம்மினமகிழ்வாகும் வகை தந்த மவிடத்தே
செம்மினிகராரொடு செறிந்திடவனுப்பி
யும்மினியரில் லெனவுவந்து கொடு சென்றே.
- 987 மாதவனோடேனையர் தமக்கு மரபிற்கா
ராதனமமைத்தவரவர்க்கு ரியபூசை
வேதமுறைமைப்படி விதித்துவை கல்செய்தே
தீதக லும் வேந்து மொரு சேண்டவிக சேர்ந்தே.
- 988 குகப்பரமனுக்குரிய கோவிலது கொள்ள
விகப்பரமதாமெனவிசைந்த விடந் நாற்சார்
பகப்பரவு நின்வளனறைந்து வரு செய்கைக்
குகப்பகலுமோனனொடுசாவினனிருந்தான்.

வேறு

- 989 இங்கிவனிவ்வாறா கவிருந்தனனிருக்கு மேல்வைச்
சங்குறழ்கையார்சூழத் தாதை தன்சாலைசார்ந்து
மங்கைமாருதப்பிரவல்லிமன்னனதடிதாழ்ந்திவ்வூர்ப்
பங்கமில்வளங்கள் பார்ப்பான்பரிந்தனனெந்தையென்றாள்.
- 990 கன்னியர் தம்மோடேகிக் காரிருள் மூடுமுன்ன
ரின்னிலை வருதியன்னாய்யெனச் சொலியிருந்தவத்தர்
மன்னவர் சூழமுன்போல் வதித்தனன் மங்கைதானுங்
கன்னலங்கையான் றேவி யங்கிருந்தெவெழுந்து போனாள்.
- 991 வாகைசேர் மன்னவன்றன் மங்கையுமவள் பாலாய
யோகைசே ரிகுளை மாருமூர் வளமொருங்கு நாடி
யீகையான் கீர்த்தியென்னயிலங் கெழிலிசை விற்பன்னர்
பாகையாயுனாத்தல்போன்று பகுத்துனாத்து வந்து பார்த்தார்.

வேறு

- 992 மாவின்பாலுள்ள வேறு வடுவினைக்கண்ணெனப்
பூவிடைத்தளிரினைப் பொம்மல்சேர் மெய்யென
வேர்விலை சரியெனவொப்புடன் பார்ப்பனே
காவியங்கண்ணினாள் காதலிமாறெலாம்.
- 993 பூவையராடுவார் பூகமாசூசலிற்
சீவகர் சிந்தையிற்றிகிரியிற்றிரிதர
நோவது கொள்ளுரு நோன்மையர் சிந்தையிற்
காய்தரக்கனிவறுங் கனிகளு நோக்கினார்.
- 994 வாழையின் கனிகளும் வரிக்கையின் கனிகளு
மாழையின் கனிகளும்ற்றுள கனிகளுந்
தாழையின் பாளைபோற்றளருமென்முலையினா
ரேழையர் கொள்ளுமாறிகுவரீகையார்.

- 995 தாலமாமுலமுந் தரையினிற் கல்வியே
கோலதாமுளிகொடுமாவையங்கோதைமார்
காலுறுந்தீ யினிற் காச்சியேயீந்திட
மேலவருண்டிது மேன்மையதென்றனர்.
- 996 கிள்ளியன் புத்திரிகையறுங் கிள்ளைதான்
சுள்ளியிற் கிள்ளையைச் சோரரிற் கொள்ளுற
மெள்ளவே போகலும் வெய்தெனப் போகுமாற்
கள்ளரைத் தெளிவது கள்ளரேயாகுமால்.
- 997 வாழையின் கனிகளும் வரிக்கையின் கனிகளும்
மாழையின் கனிகளும் வாருறுந்தே றலே
தாழையினடியினைத் தழுவியே கெழுமியே
கூழையைச் செய்வதைக் கூழையார் நோக்கினார்.
- 998 வாம்பரிமுகமுனா வாழையின் குலையினைக்
காம்புறழ் தோனிகாள் கண்ணினிற் கண்டுழிப்
பாம்பணி கொண்டவன் பாலனைப்பன்முறை
யேம்பலோடுன்னினா ளெய்துழி யுன்னுவாள்.
- 999 பான்மையிதாகவே பார்த்தவராயினார்
கான்மயிற் கூடலிற் களிமிகுந் தளியினாற்
றேன்மழைபொழிதருந்தேயமேல் வாழ்வுறு
பான்மொழிப் பாவையார் மயிற்பண்ணையில்.
- 1000 வந்திடுந்தெரிவையர் மன்னவன்றெரிவையைக்
கந்துகமாமுகி யென்பதைக் கவினினாற்
றந்தம சிந்தையிற் றாங்களை கண்டுபின்
வந்தனைசெய்தலும் மாலினி தழுவினாள்.
- 1001 வந்துநுங்கருமமும் வழுவறமுற்றிய
முந்துறுந் தொன்னிலைபோதரமுன்னிவிர்
கொந்துறுங்குமுலினி ரென்னனுங்கோதையுந்
தந்தைபானினைவினைச் சாற்றலும்மகிழினார்.

- 1002 நல்லதோர்காலமு நண்ணியவாதலா
 லெல்லையிலின்பமு மெய்துவமென்றவட்
 சொல்லியதோகையர் தோற்றமதூற்றிடு
 கல்லியமுலமுங் கணிகளுமுதவினார்.
- 1003 ஆதனபத்தமு மணுகுவான் போதலாற்
 போதுவோம்யாமெனாப் போயினார் பொற்றோழி
 மாதரும்போயினார் மனையினின் மங்கையுங்
 தாதைபாலுற்றதைச்சாந்தினாள் மகிழ்வொடே.
- 1004 மாலையாந்நங்கையைம்பா லெனவார்ந்திடு
 சோலையாஞ்சுருள் விழ்ச்சோதிசேர் போதுபோம்
 வேலையிற் போயினாள் வெய்யவன் றன்னோடெ
 காலையுஞ்மாலையுங்காதலாற் பிரிகிலாள்.
- 1005 தாரகை விண்ணெல்லாம் புள்ளியாய்த்தங்குவ
 மாரன்கைவில்லு குமணியெனத்தோன்றுமாற்
 பாரியாமிரதி கைக்கும்பமேபண்புறப்
 பூரணமதியமும் புணரியிற்றோன்றினான்.
- 1006 மருமலர்ப்பாயலிற் பள்ளிகொள்மன்னவர்
 திருமலர் நீங்கியே பாளையஞ் செர்ந்தனர்
 கருமலர் க்கண்ணிதன் காதையேபேசினார்
 மனாமலர் நாயகன் வந்துறுங்காறுமே.
- 1007 எயிலெனப் பாளையம் வளைதருமேனையோர்
 புயனுறு தீர்வையின் புதுமைகள் பேசியே
 கயலுறைகடலெனக் கயல்பொரு கண்ணினார்
 துயிலுதலின்றியே தூங்கினாரங்ஙனே.
- 1008 பொருள்வலிவிரிவுறும் பொருளெனப் பொலிவொடு
 மிருள்வலிகதிர் களையீய்ந்தனனெய்தினான்
 மருள் வலிமனதினின் மாயையைமாதவ
 ரருள் வலிகொண்டுடனழிவு செய்வாறு போல்.

வேறு

- 1009 முழுவதும் வேதமொழிந்தவர்த்
தொழுதுகூடினர் சோழன்மர்
வழுதி சேர னான்மங்கைசெம்
புழுதி சேர்புலம் போயினார்.
- 1010 போய காண்வழிப் புட்கு
வோய்விலாம லேயுற்றன
நேய மான நிமித்தங்க
ளாயதீங் கெனவார்த்தனர்.
- 1011 வண்டு சோலையிற் செவ்வரி
கொண்டராகங்கள் கூவுவ
கண்ட வேந்த ரிக்கானங்க
ளண்டர் பாடரிதாமென்றார்.
- 1012 மலர்ந்து மாமலர் மாமனங்
கலந்து வீசக் ககனமேல்
நலங்கொள்கற்பகம் நாநல்போய்த்
துலங்குமிம்மணந்தோயுமே.
- 1013 கீரிக் குன்றங் கிளருறப்
பாரமேகம் படிசுவ
வாரியன்மகளங்குயப்
போரில்வாரிற் போலியுமே.
- 1014 சூரியன் வரச்சோலையி
லாரியன் கண்டருகுறும்
பாரியன் பொடுபார்த்திது
காரியம் நயங்காணென்றான்.
- 1015 கார்கடற் கட் கதிரவன்
பாற் கடற் கட் பதுமினி
மாற்கடற் கண்மதாணியி
னேர்ப்படக்கையினிட்டல் போல்

1016 செங்கி ரணடின்றிகழ் வவான்
சிங்க மன்னர் சினப்பினும்
பங்கமேதெனும் பண்ணலர்
பொங்கு நன்முகம் போலுமே

1017 காலைசெங்கதிர் காமரு
மாலைபோல வயங்குவ
வேலை மற்றது வெவ்விய
போலசூழற் புலத்தனார்

1018 நடந்துபைய வோர் நாழிகை
வடம்பல்மேவுவனத் தெலை
தொடர்ந்து வந்தனர் தோகையம்
மடந்தை கண்டுமகிழ்ந்தனர்.

மகிழ்ச்சிப் படலம் முற்றும்

திருவாலையோற்படைப் படலம்

1019 திருவளர் சிறப்பு வாய்ந்த சினாகரமமைப்பதாக
மருவளர் மிம்பமார்த்திப் பூம்பனைமாலைமன்னர்
குருவளர் மணிவிளங்கு முடியுடைக் கொள்ளவேந்தர்
தருவளர் சோலைசேர்ந்ததலத்தினை நண்ணினாரே

1020 தேவர்கள் புலவன்றானும் தேர்மதியமைந்த புந்தி
யோவியர் சிற்பரேனோ ரொருநொடிப்போ திற்சூடித்
காவலனுரைத்த கேட்ட கணத்தினிற்றுா தரோடு
கோவியற்படுதலத்திற் குறு கினர் கோட்டமில்லார்.

1021 நல்வேலை செய்யுஞ்சிற்பர் நடுப்பெற நவைகணீங்கக்
கல்வேலைபண்பிற் செய்து கவின்பெறோவியங்ககூட்டி
யில்வேலைஞாலமென்னவியற்றினர் முறை கணாடி
வல்வேலை கண்டோர் யாரும்மகிழ்வுறுந் தொடர் பின்மன்னோ.

- 1022 மூலமண்டபமேலாக மற்றெல்லாமுறையேவைகக்
கோவிநூர் அமுறையிற் பித்திகுயிற்றியே கோட்டமின்றித்
தூர் லமுங் கல்லிற் பூட்டி தூணமுங் கல்லினாட்டிச்
சாலவுஞ் சேர்த்துச் சிற்பர்சரிவச் செய்த பின்னர்.
- 1023 வண்ணமைந்தினு முயர்ந்த வெண்மைசேர் வடிவமாகச்
சுண்ணச்சாந்தொடுபித்தி துலங்குற விளங்கத்தீற்றி
கண்ணடி யென்னக்கண்டோர் கண்மனங்களித்து நோக்க
வெண்ணருமெழில்களெல்லாமியற்றினர்குயிற்றிமாதோ.
- 1024 கால்புகாவகையதாகக்கதிர் மதிபு காவகைத்தாய்ப்
பாலொளிக்கல்லினான் மேற்பாலமுஞ் செய்த பின்னர்
மேலெழுசிகரிவேலை மேம்படவியற்றினூங்கர்
நூர் லறிவினர் மயங்க நுண்மைக ணுழையக்கோர்த்தே.
- 1025 வீதிகணான்கும் வேந்தர் மனமெனவிரித்துண்டாக்கி
வேதி கணான்கும்மவ்வவிதிசாருற வமைத்து
ஞாதியர்த்தம் மோடெண்ணினூஞ்சிலு முறைவகுத்தா
ராதியான்மைந்தன்வைகுமருளொடுமஞ்ஞென்றே
- 1026 மண்டபமாலைத்தெற்றி மருவுறும் பாகசாலை
மண்டப வனப்பு நாற்று மாலையினாக்கியேனை
மண்டபவேலையொடு வாகனச்சாலைதந்தார்
மண்டபமியற்றிப் பெற்ற பான்மையின் மலியமாதோ
- 1027 இவர் தொகை வகையதாகவெழிலின் நூன்முறமை நாடி
நவையறவொளி சிறந்த நவமணித் தொகையினாலே
சுவையினின் சுவையிடென்னத் தொழிலெல்லாஞ்செய்து கொற்றச்
சிவமைகனருளின் வைகுசின தரம் பொன்னின் வேய்ந்தார்.
- 1028 மன்றுளெங்கணும் பன்மலரிடுபந்தர் வேய்ந்து
குன்றினினோங்கு தூர் பிகோபுரமலங் கரித்துப்
பொன்றிகழ்பொற் பமைத்த புதவுகள் பொருந்தப் பூட்டி
முன்றில்களில்ல தெங்கும் முத்திடுபந்தர் வேய்ந்தார்.

- 1029 மணிகொண்ட மாழைகொண்டு மருவுமில்லிடங்களெல்லா
மணிகொண்ட பதுமை கொண்டவவ்வலிற் பித்தியெல்லாந்
மணிகொண்ட மலர் கொண்டமாலை தெருக்கொண்தேவர் நாடு
பிணைகொண்ட விம்பங் கொண்ட போன்றது பேசின்மாதோ.
- 1030 சங்க சுந்தரிமார் நாணச்சங்கப் பொற்றொடிகைபூண்ட
வங்கசுந்தரியின் றந்தை யணிசங்கப்புலவுனும்தா
தங்க சுந்தரிமான்றந்த தையலுந்தமுவத்தாக்க
ணங்கசுந்தரி விரும்பு நகருங்கோவிலுமமைந்த.
- 1031 மாமாதென்றென்று நீங்காவசித்தலால்மாவையென்று
நாமாது முன்னர் நல்கு நாமமதாசு மந்தப்
பூமாது நாகமீது போவது வருவதின்றே
லாமாது விதற் கீடா கவறைந்திடிலமையாவன்றே.
- 1032 குறித்தநூ ல்வழிகளாய்ந்துகும் பாபிடேகஞ் செய்ய
வெறித்த பூவாதியாக வேண்டு கலப்பை யாவுஞ்
செறித்திடலிங்ஙன்சாரச் செய்வதே கடன்தென்று
கறுத்தவருயிரொறுக்குங்காவலன்பகர்ந்தானன்றே.
- 1033 மந்திரவமைச்சர் சொல்லால் வளம்படுகலப்பையாவும்
வந்திடுமுன்றமை நோக்கிமனம் மகிழ்ந்திவை நடத்த
மந்தரம் புரைதோண்மன்னர் மமுகளிறிவுழிதானுந்
தந்தவாறறிந்தவாவுழியின்றவாசாற்றுகின்றாம்.

வேறு

- 1034 பச்சரி பல்லலி புரமெரிபரமன்
கைச்சிலை கைலையை நிகருதல்களுல
வச்சிரவரைபுரை மன்னர் கடந்தார்
செச்சைகள் சேண்வளர் திருவளர் மாவை.
- 1035 நவதானிய வகை நலமார்முதிரை
யவமானதிலவவையுறு பயனு
முவமானம்படவோர் புடைகந்தார்
தவதானம் பலதந்திட மன்னன்.

- 1036 வெற்றிலைதுவர்காய் வெட்டியசீவல்
பற்றிடுமணமவை பாலியபண்பா
லுற்றிவண்முற்றுறவேர் புடைதந்தார்
தெற்றிகளவை நிறையும்படி செய்தே.
- 1037 கடறனினென்று கண்ணாடியினாய்
தடமலையென நனிதருவித்தனராற்
புடைபுடையேனைய புணரிகள்வருமா
றடைதருவித்தனரவண்விழவயர.
- 1038 முப்பழவகை பலமுழுமதிபுரையு
மப்பழவகை பல வமிர்தது பொதிகொள்
செப்பளவமைமமுலை சிறுமியுமகிழக்
கப்பளவாய் வளர்காய்கள் குவித்தார்.
- 1039 ஐயவி காயமடுத்துளவேனைக்
குய்யவிசெய்திடு கோளுளயாவுந்
தொய்யவியாக வறுத்திடி நூா ளும்
பொய்யவியங் கோர்புடைவருவித்தான்.
- 1040 மான்மதநாவி மதத்துடனெங்குங்
கான்மதர் கொண்டிடுகந்தமதெல்லா
மான்மத நாறுயரும்பல்சுமந்தே
மான்மனையளவு வருவகைசெய்தார்.
- 1041 தெரிவையர் தனமுறழ் வே தெங்கிள நீர் தெருவெங்கும்
கரிநிரை தந்திடு கணிதமிலாதனகண்டே
யொருவரியாகவே யோரினமோரினமோங்க
வரிவரியாக நிரைத்தனர் வரையினின்மள்ளர்.
- 1042 சந்தன தாருவினாலுயர் தபதிபர் தந்த
சந்தனிபூண்டு தகப்பெறுதம்பம தொன்றைத்
தந்தநந்தனர் முடி மன்னர் தருந் தருமென்னத்
தந்திகளேந்திய நீள் புலிதாங்கியவரை போல்.

1043 கனிவகைகாய்வகை கந்தபதார்த்தமதெல்லா
மினியிடமில்லென வெவ்விடமும்மிகவிட்டா
ரினிமையின் முகில் செறிபுவியிலவெனவெண்ணி
நனிகனிவெய்தினர் நவையறுபரவலர் நன்றே.

1044 சாறுவிளைந்திடவேண்டிய சமிதைக்குலமும்
வேறுவிளைந்திட வேண்டியபேறு
மூறுவிளைத்திடலின்றியோர்புடை வருவித்தார்
சூறும்விதப்படுகூறைகள் குன்றுகள் போல்.

1045 இவ்வகையாக விசைந்த பொருட்களியாவு
முவ்வகைகொண்டிடு முலகாதிபர்வரல்காணாச்
செவ்வைகொளுகமுறு தேசிகர் தமைமுக்கநோக்கி
யெளவிய நினைவிலவ ராவன செய்யுமினென்றார்.

வேறு

1046 பங்கையன் முகத்துதித்த வேறு பண்ணவர் தமக்கு மேலு
மங்கவனாவயத்திலவதரித்தவனிமீது
துங்கமோடுயர்ந்தமாக்கடொகுதியுங்களிக்கும் வண்ண
மிங் கினிவிருந்தினோடு விழாவயரியற்கை சொல்வாம்.

1047 தம்மனமுவந்தவாறு தரணிபர் தம்மோடேனோர்க்
கிம்மெனமடையரெண்ணிலிறத்தவருளினோடு
பொம்மலே முதலவயை வுண்சமைத்திட்ப்புகுந்தார்
தம்மனையென்னத் தாமேசமைத்திடுந்தன்மையோரே.

1048 வேதனைவேதை செய்தவாதிதன் விமூவுக்கேற்ற
வோதனம் பலபண்டங்களொழுங்குறு பொருபாற்றந்து
மாதவர்குழாங்கள் சேர்ந்து மறுவில்சுங்குடம் விளங்கு
கேதனம் வீதிதோ றுங்கிளறாறவேற்றினாரே.

- 1049 அத்துணைவலத்தின் மிக்கபுலிக் கொடியுயர்ந்தவண்டம்
பொத்தின வெண்ணவே விற்பூங்கொடியுயர் ந்துயர்ந்த
மித்திரன்பாண்டிராச மீன்கொடிதன்னோடோங்கி
பத்தி கொள்கொடியின் கானம்பரந்து வான்பரவிறன்றே.
- 1050 அருதொழில் மடையரோதை யந்தணர் குழாந்தளோகை
யிடிமுகில் முரசி னோதை யின்னிசைக்குமுலினோதை
கொடி நிரை நிரையதாகத் தோரணங்கொழுவமாலை
முடிசுனரோதைசுடிமுட்டுவ வண்டமீதே
- 1051 வேத்திரக் கரத்தினோர்கள் வீதியெங்கெங்கு மிந்நாள்
மாத்திரைப்போதிற் கொண்ட மாசினைமாற்றும் பான்மை
பாத்திரஞ் செய்தார் செய்துன் பராகங்கணீங்குமாறு
தோத்திரஞ் செய்தார் வெய்திற்றுடைத்தனரேவலாளர்.
- 1052 குன்றெடுகுன்றுகன் கூடுசார்பினின்
மின்றிகழ்முகிற்றொடைவிளங்கல்போலவே
மன்றுகொள் சூளிகை மாடமீமிசைத்
துன்றியதோரணந்துலங்குந் தோற்றமே.
- 1053 கன்னியர் தொடைநிகர் கதலிக்கானமுங்
கன்னலின் கானமுங்கமுகின் கானமு
நன்னிலை மருவுற நாட்டியெங்கணும்
பின்னினர் தோரணம் பீடுகொள்ளவே.
- 1054 சித்திரவோவியப்படங் கடிட்டிய
பத்தி கொள்பத்தியாய்ப்படுத்திப்பல்லிடந்
தொத்துறக்கண்ணடிப்படங்கடுக்கினார்
பித்திகைப்புறத்தினிற்பீடுசாரவே.
- 1055 நந்த லிநீபமுநவைக் கண்ணுற்றிடா
துந்த லிநீபமுநூ ற் கொடபமும்
பந்தரினிடங்களும் பாரிடங்களூ
மிந்திரன் வெ:குறவினிதினேற்றினார்

- 1056 இந்து சூரியிராப் பகல்விடாதிங்கண்
வந்தனர் வராதவரெனும்பரம்பினை
முந்துறுமறையவர் முறைனான்றியே
யந்தியோடளவிடலரிதுமாலரோ
- 1057 பூதருந்தலைவரும் புங்கவன் விடுந்
தூதனுந்துணைவருந்து லங்கத்தீட்டிய
வாதனைப்படங் களும் மருவத்தூக்கினார்
காதையுங் கண்ணையுங் களிப்புச் செய்யவே
- 1058 கிளிதனின் பெடையெனக் கிளியிற்றீட்டிய
கிளியினைக்கண்டு நான் கிட்டிவைகுமா
லொளியினைக் கண்டவ ரொன்றலப்பல
வொளிகளை விண்ணிலவிங்கென்றோதுவார்.
- 1059 புலவியின்னொத்தவோர் புவைபோசித்ததன்
நலமுறு பெடையென நாட்டும் புவையின்
கலவியை விரும்பியே களிப்புச் செய்யுமே
விலைமுகப் படச் சிறப்பியாவ பேசுவார்
- 1060 ஏரணி கொள்விவ்வகையிலெங்கணுஞ்
சீரணியாகவே சிறப்புச் செய்த பின்
பூரணகும்பமும் பொன்னின் பூண்பொலி
வாரணி முலையினர் வைத்திட்டாரரோ
- 1061 பல்லியமார்த்தன பணிலமேங்கின
சல்லரி யாத்தன தவிலொலித்தன
வெல்லரியார்த்தன ஞாலமேந்திய
வல்லரியிட்யெனமயங்கி யேந்திற்றே.
- 1062 திரமருவெழில் கொளச் சிறப்புச் செய்தபின்
மருமருமாலை சேர் மன்னர்முவரு
முருமருவுறு தவரோடும் வந்தனர்
குருமருகுவி முலைக்கோதை யாரோடே.

1063 கோசிகள் கௌதமன் கும்பன்போன்றுள
 தேசியரெண்ணிலர் தெரிசனைக்கியல்
 பூசனை வரன்முறைபொருந்தச் செய்யவே
 வாசியில் வையத்தில் வந்துற்றாரரோ.

வேறு

- 1064 நீரிலே சுவைகள் பட்டுநிரஞ்சனப் படுதல்போல
 வூரிலேகாதை பட்டவற்றனர் மாவைப்பிற
 பாரிலே பட்டாரெல்லாம் பாரினைத்தாங்கிமுல
 வேரிலே கிடந்தநாகம் வீழ்ந்தது புரண்டுமன்னோ.
- 1065 எட்டுத்திக்கமரும் வேந்தர் யாவருமெண்ணிரண்டு
 பட்டுத்திக் கெழுந்த சேனைத்தொகுதிகள் பரவியையந்
 பொட்டுச்சூழ் போதத்தந்தத்தோகையர் தொடர்ந்துபாலில்
 மட்டுபூமாகிற் சேரமாவையில் மகிழ்ந்து வந்தார்.
- 1066 எழுவகைப்பருவமாதரினத்தினிலேசு பூண்டு
 வழுவகைப்பட்டாரன்றி மற்றெவரெவரும்வந்தார்
 மழுவன கப்பட்டதோழர் மைந்தர்கள் குழாமுஞ்சேர்ந்து
 முழு நிலமடைந்ததென்னின் மொழிந்திடமொழியுமுண்டோ.
- 1067 சேவலங்கேதனற் காஞ்சேதிமத் தொகையிலாய
 கோவையினுயர்ந்த தோகைக்குகன்வைகு கோவில் கொண்ட
 மாவைமாநகரந் தீண்டவைகுந்தமென்ன வன்று
 பூவை வண்ணனும்புகழ்ந்துபொறிமகட் குரைத்தானன்றே.
- 1068 இந்நிலையமைந்த கோவிலேர் பெறச்சமைந்த பின்னர்
 நந்நிலைச் சோழன்றானே நன்னியபண்ணுவார்தம்
 முன்னிலைவருவ செய்தான் முருகனாங்கந்தவேலுக்
 கன்னிலைக்கும்பா பிடேகமமை முறையடைவிற செய்ய.

வேறு

- 1069 அந்தணர் குழுவினையபையனோக்கியே
கந்தனைக் தாபித்தற்காயகாலமும்
வந்தனவாதலால் மங்கலத்தொடு
மந்திரத் தொழில்களை மரபிற் செய்யுமேல்.
- 1070 நெய்வளரோமமு நெருப்பின் கன்மமும்
மெய்வளர் மறையோடு விழைக்கும்பண்புள
னையரிலெவரென வாயவந்துணை
மொய்வளர் தென்னவன்முன்னியோதுவான்.
- 1071 மறைமுழுதுணர்ந்தவர் மலரயன்றனை
நிறையெனச் சொல்லுவர் நிகர நேரிலார்
பிறைமுடிதவழ் தருபிஞ்சுகன் பத
மிறையெனுமளவையுமிதைய நீங்கலான்
- 1072 குறை வறுவிதிபெறு குமாரதந்திரம்
மறை யொடாகம நிரைமற்றுந்தின்கலை
முறை வருவடமொழிமுற்றுதென் மொழி
நிறைவுறு கற்பினானிறைந்த நெஞ்சுளான்.
- 1073 அங்கம தியாவுமொர வத்த மில்லவன்
சங்கமாம் புலவரிற்றலைமைசார்ந்துளான்
துங்கமேயனவன் றொழிலின் மேலவன்
றங்கமே போன்றன சடத்தன் றன்மையான்.
- 1074 காதளவோடிநீள் கண்ணென்றன்றியே
மாதர்களெவரையும் மனைஞ்செய்கலா
னாதரஞ் செய்பவனனைத் துயிர்க்குயிர்த்
தாதைதானென்னவே தகமைபெற்றுளான்

- 1075 அந்தணரென்னினு மரசரென்னிதும்
நொந்துலரென்னினு நோயரென்னினும்
வந்தெதிராய் மிகுவருந்தஞ் செய்யினுஞ்
சிந்தனை தன் னினுஞ் சேதமுன்னலான்
- 1076 தமையனாஞ்சூரினைத் தடிந்த வேளெனச்
சுமைதருமுட்பகை தொடர்ந்துருவகை
சமைவுறக் கொன்று நற்றன்மை பெற்றுளான்
சமையநூற்றகைமைகள் சாற்றுமாற்றலான்
- 1077 தந்திரக் கலை விதி தவறிலாமலும்
மந்திரக் கமலைவழி மலைவிலாமலு
மிந்திரக் கலைவழி மலைவிலாமலு
புந்தியிற் கருமங்கள் புரியும் பெற்றியோன்
- 1078 ஒருமனத்துளாருளத்துணர் தொடர்பொருட்
டிருமனத்தடக்கிய தில்லைத்தேவரிற்
குருமனத்தறிவின் மாகுன்று போன்றுளான்
பெருமனத்துளானெனும் பெயர்கொண்மேலையோன்
- 1079 இக்குணன்றில்லையம்பதியனிங்கெய்த
விக்கணமழைத்தியே லம்மனோர்தவந்
தக்கதே யென்றனன் தீழக்கோமகன்
பொக்கெனச் சூரியன்று துபோக்கினான்

வேறு

- 1080 வல்லையின்று துவர் வழிக்கொண்டேகியே
தில்லையை நண்ணிமாயிருமுடங்கல்நூல்
வல்லவர்க்கீந்தனர் வாங்கி வாசித்தவ்
வெல்லையிலெழுந்தனனிவர்கள் போற்றவே.

- 1081 தூ துவர் தம்மொடு துண்ணெனத்தவ
மாதவன் வந்தனன் மன்னரேனையோர்
போதடிப்புரிந்தனர் பூசைமாவையன்
றாதவற் காணும் புயந்நிகர்த்ததே.
- 1082 இந்தணன்றனதிதய மேற்பவே
கந்துக மாமுகி கமலவாண்முகந்
தந்திடு கந்த வேள்சிலையைத்தாபிக்கத்
தந்தை வேண்டினமெனத்தக்கதாமெனா.
- 1083 சிவகுருத்தானெனத் திருக்கொண்முத்திரை
நவகுருமணியொடு நலங்கொண்டாலையும்
பவவுரு நீங்கிய பசிய மேனியிற்
நவவுருவிவரெனத் தரித்தும் போற்றியே.
- 1084 நிருதிதிக்கினி னமாநிகேதனத்துற
வொறாதுதிக்கையுளவம் பலானனைச்
சுருதியதார்ந்திடத் தொன்முறைப்படி
கருதி வைத்தனன் செய்யுங்கருமம்முற்றவே.
- 1085 குருத்தவன் கருத்தினைக் கொண்டு செய்முறை
பொருத்தமாய்ச் செய்தனர் பூசையாற்றினர்
விருத்தராம் வேதியர் விள்ள மந்திரங்
கருத்தொடுதானு மேற் கருமஞ் செய்தனன்.
- 1086 சேனைவழிபடு மிருபிறப்பினர்
மூசெரியோமமுழங் கமூட்டினர்
கோசிகஞ் சுற்றிய கும்ப மேற்றினர்
பூசனை முற்றவும் பொருத்தச் செய்யவே.
- 1087 வேறுவேயுள்ளன விதிகளியாவையு
மாறிலாமதி கொடுவயங்க மாமுறை
யாறுமாமுகனூரு வமைத்தலன்றியே
வேறெலாமுடித்துமேல் வேந்தன்றன்னொடே.

- 1088 ஒருகுறு முனிக்குப தேசஞ் செய்தவன்
 றிருவறு வின்னமுஞ் சேருதிற்றிலைப்
 பொருவருமுஞ்சுர்த்தமு முந்திப் போமெனாக்
 குருபெருமனத்துளான் கூறும் வேலையே.
- 1089 சுந்தரி தானுந்தந்தை சோழனும்பிறருங்கூடி
 யந்தணு ரறைதல்கேளாவல மலருற்ற போது
 வந்தவர் வந்தார்வந்தாரமாததென்னலோடுஞ்
 சிந்தை கொள்களிப்புத்தன்னை தேவரேதேர்வரன்றே.
- 1090 மனம்பட ரகம கிழ் வெறிகொண்டேவேந்த
 சினம்படப் பெருமனத்தாலியம் பலமுழங்கச் சென்று
 கனம்படுசனங்களோடு கந்த வேள்சிலை கொண்டே நற்
 றினம்படுமுன்னர் வந்தான் றேவர்பூமாரிசெய்ய.
- 1091 வம்பொன்று மாலைபட்டுவனம் புறச்சாத்தியொற்றைக்
 கொம்பொன்று விநாயகற்கு கொழுங்கனிமோதகத்தோ
 டம்பொன்ற நிவேதித்திட்டா ரணங்குறு தீபங்காட்டிக்
 கம்பொன்று மோசையோடெக்கானமுங்ககனமுட்ட.
- 1092 வெண்பொனாலியன் றபீடமீமிசை விளங்கும் வண்ணங்
 கண்பொனாத்தறு கணாற்குக் காலனில் மீனாய் வந்த
 நண்பனார் மரு கன்றன்னை நாட்டரு நாதன்றன்னை
 விண்கணார் மலர்கள் வீசசிறப்புற நாட்டி னாரே.

வேறு

- 1093 விள்ளரும் வேலவன் விம்பத்தோடுமான்
 வள்ளி வாரணமகார் வலமிடம்பெறக்
 கொள்ளுறு விம்பங்கள் கொடுவைத்தாரரோ
 கிள்ளிமன்னவன் கிளை கெம்பியார்க்கவே.
- 1094 நரந்தம்பாளிதமுயர்ந்து மென்னாவி நெய்
 புரந்தனின்னறு பொன் வெள்ளி பொற்றுளா
 ருரந்தரவுரந்தர வுன்றி யுன்றியே
 மருந்தினின் மரபொடுமட்டித்தாரரோ.

- 1095 இந்தவாறினினா ரெந்தை கந்தவேள்
முந்துறு பூசனைமுறையிற் செய்திட
நந்திதன் கும்பத்து நாரிகும்பத்தும்
நந்தொலியொலித்திட நாடிப்பூசித்தார்.
- 1096 குசைப்புலையுயர்தரு கும்ப மிசை
விசித்துற வைத்தனர் விவித லீய்கொடு
மிசைப்படும் படியவை விளங்கச் சாத்தினர்
வசப்படும்படி மறைமரபிற் கூறியே.

வேறு

- 1097 பஞ்ச நூற்றெயிற் பாவைமார்முலை
விஞ்சசாந்தொடு விளங்கல் போலவே
கொஞ்ச தன்மை நூ ற்சுற்றுக்கும்பங்கண்
முஞ்சியந்தணர் முறையினேந்தினார்.
- 1098 கும்பநீரினாற் குரை நாயகன்
விம்பமீமிசை வெள்ளிவார்ந்தென
விம்பர் யாவரு மேற்றஞ்செய்யவே
நம்பினாட்டினார் நன்மைகூரவே.

வேறு

- 1099 திருவாசிகை மருவும்படி திருவாருருவைத்தே
மருவார்சிகை வளர்மாலைகள் மருவும்படி கொளுவி
யொருவாதி லாகாலமுமறியாவொருபொருளை
கருமாயையை மிக நீங்கினர் களுலும்படி செய்தார்.
- 1100 ஏகன்றனை மருவுற்றெனா வீராறெழில்வாகை
வாகன்றனைக்காட்டும் மொருவிம்பங்கண்மருங்காய்
மோகன் றன திருதங்கையர் திருவா சிகைமுட்ட
வீகம்பட வேவைத்தனர் வினைவிட்டிடமாதோ.

- 1101 காவின் ஞிமிறொடு தேனுறு கனைவண்டுகளுண்ணாப்
பூவின்றொடையாலும் போலிமணியின் றொடையாலுந்
தேவன் திருமகனும் மிருதிருவும் பெறுமனனாக
நாவின்வருமொழியால் நவிலுதனானாரிதாமால்
- 1102 தீபந்தருமொவியைத்திருவுரு மேவிய வொளியே
கோபஞ்செய்து வினையின் வழிகுமரற்பணிகின்றோர்
பாபங்களைக்களை செய்குவபகரும்படி யளவோ
சோபந்தனையாரேமுறையே சொல்லு வந்துறையாய்
- 1103 வேலேந்தியவொரு பண்ணவன் விழைவோடு விரும்ப
பாலேந்திய பழமும் பலபலவோதன வகையுஞ்
சாலேந்திய பொன்னாலுயர் தருதட்டுகளிட்டே
நூ லேந்தினர் வளனெய்துவதனைத்தேநுகர் வித்தார்.

வேறு

- 1104 வேடிருமுன்பினை வேதர்கள் வைத்தே
யாடமையென்னா வருத்தினரென்னுங்
கோடனை நோக்கினோர் கூருளவினவின்
பீடினிலிரு பிறப்பதுமாதோ.....
- 1105 நானசையும்படி நாதமெழுமும்பச்
சோடசமுறை கொடுதொன்னெறிவழியாய்
நாடகசாலை கணன்கு நடிப்ப
வாடல்கொள்வேலனையற் சனை செய்தார்.
- 1106 மாலையிட்டு மறைநெறியாகவே
மூலையிட்டு முறைபலிநல்கியே
கோலமிட்டுக்குருபாற் காகிய
சாலை நிட்டையிற் சார்ந்தனயென்பவே.

- 1107 ஓமகுண்டத்தினொள்ளழலோங்கவே
சேமமந்திரஞ் செந்நெறிசெப்பியே
யேம நீங்கினர் பூசையியற்றினார்
யாமபேரி நெருங்கியிடிப்பவே.
- 1108 பூரிமாமகடன்னொடருந்தவக்
கீரிமாமுகற் கியந்தருள் கீர்த்திக
ளாரியத்தினமைந்த பல்லாண்டு:க
ளீரியற் படுசைவ ரியாழினிசைத்தனர்.
- 1109 தொல்லையாண்டிற் புராணச்சுலோபமுஞ்
சொல்லையாண்ட சுலோபங்களேனவும்
வில்லையாண்டு வேற் படைபோற்றுதித்
தெல்லையில்ல ரிசைத்தனரின் பொடே.
- 1110 பெண்கள் பாங்கற் பீடுறவைகுறப்
பண்கொள்வேற்படைப் பண்ணவன்வைகுறு
மண்கள் பார்த்திடுமாவையின் மாந்தர்கள்
கண்கள்மிகத்தது காட்சியின் வீக்கமே.
- 1111 சின்னந்தக்கையுந்திண்டியுந்தண்ணுமை
யென்னும் பேரிப்பலையிடக்கையு
மின்னும் வேறு ளவின்னிய வோசையுங்
கன்னமுலந் தெவிட்டிக்களித்ததே .
- 1112 தூக்கனிக்கிச் சுடரிடும் வேலவன்
பாக்கொள்சொற் களைப் பண்ணொடு மெண்ணியே
மாக்கடம்மனம் வந்தித்துப் பாடலில்
நாக்களுந்தமும் பேறின ரன்றரோ.
- 1113 ஆசையெங்குமளந்திடும்மாமல
வாசம்பாளிதமான்மதவாசமும்
வீசவீசவே விண்ணவர் மண்ணவர்
நாசினூா டு மடுத்தது நாறுமே.

1114 வேந்தர் வேதியர் வேசியர்வேறுள
மாந்தர் மெய்கள் வரம்பினை நீங்கியே
தாந்தம் மெய்யெனத் தாங்கியுமின்னுமோ
காந்து மேனியுணர்ச்சியுங் கண்டிலர்.

1115 கமலமாமகள் கண்ணினில் வந்திடு
மலமகரா ரரு காயுற
விமலன் மாமகன் கொற்றம் விளங்குவ
நமலவா ரிருட்காகிய ஞாயிறின்.

வேறு

1116 ஞானியர் தேவர் கணா ரணன் முதலோர்
மேனனி கொண்டனர் மேவினரென்றால்
மானிடமெய்தியும் மாவையின்வாராரே
லீனர்களென்பதியம் புவதென்னோ.

1117 ஈனதொர் காலையிலம்மையோடத்த
னீனமியே றினிருங் கணமான
தானையும் வந்தயல் சார்தரவந்தான்
மேனிலைமேவிழவை விழிப்ப.

1118 அந்த மிலண்டார் கடேவியர் யலசா
ரித்திரன் மாலயனிருடி களேனோர்
பைந்தொடியோடு பராபரைபாதம்
வந்துவழுத்திவணங்கினரன்றே.

1119 அந்தரமீசை யன்னை யொடத்தன்
வந்தது கண்டனன் மனைவிகளோடுங்
கந்தனெழுந்து களிப்பொடு சென்றே
சிந்தையிலன் பொடுசேவடிதாழ்ந்தான்.

1120 மருகியர் தங்களை மைந்தொடமன்பா
யருகிய வன் பொடுமுமையொடுதழுவிப்

பெருகிய வன்பொடுபிணிபடலெங்கு
மொருபொருளா மெனுமுண்மையுணர்த்தும்.

- 1121 தேவரும் வந்திவர் சேவடிதாழி
மூவரின் முன்னவனாமுருகேச
னாவனவாரருளரனளிப்ப
வேவரும் மகிழ்வுடனின் பமதுற்றார்.
- 1122 கற்பாலுயர்வ தோர் கவுரியுமே நூற்
கற்பாலுயர் தோர் காயத்திரியுங்

கற்பாலுயரிவ ரழ கழ கென்றார்.
- 1123 இப்போதிந்திரனிமையவரோடிவ்
வைப்பூடினரொடுமருவினர் மருவ
லுப்பப்பாகிய விருபொருளொன்றாயப்
பப்பிற்படுதருபான்மையினாமால்.
- 1124 இவ்வகையா யிவணியல்வ தொர் காலை
யவ்வறுமாமுகனன்பை யவிழ்த்தே
செவ்வழிசேற்று செழுவிடைமேலா
யேளவ்வையொடத்தனடைந்தனனாசலம்.
- 1125 ஞானியரானவர் நக்கனின்வரவை
மானவு தன்னின் மதித்து மகிழ்ந்தார்
மானவரானவர் மாவையில் வந்த
வானவரென்ன வயங்கினர் மாதோ.
- 1126 காலை விழாவயர் கடன் முறைமுற்ற
மேலையினுச்சியின் வெய்யவனெய்த
மாலையின் மன்னரும் மாதவருஞ்சொற்
சாலையினெய்தினர் தானமளிக்க.

- 1127 வேதியர் முன்னரருந்திட வேந்தர்
 ஞாதியர் சுற்றமு நன்குபுசித்தே
 யாதுலஞாதிலரானவர் யார்க்கும்
 போதியபோதிய போசன மிட்டார்.
- 1128 அருத்தியொடாரவருந்தினர் தங்க
 றுறாத்தியதாமுதரஞ்சுவை கொண்டு
 திருத்தியடைந்து சிறந்தனமென்றார்
 விருத்தரினோடுயர் வேணிகர்பாலர்.
- 1129 முத்தொதுயரன முப்பழவகையு
 மெத்தும்படி பலர் வேண்டியவுண்டே
 சித்தந்தேறினர் திரண்புலனுடனா
 பத்துந்தேறினர் பருதலென்னோ.
- 1130 போசன முண்டு பூசினை நீக்கி
 யாசனமெய்தினரந்தணரரசர்
 வீசனம் வீசிட மெல்லிய சந்த
 வாசனை கொண்டிடமட்டித்தனரே.
- 1131 காம்புறடோளியர்கை கொடு நீட்டுந்
 தாம்புல பாதிவை தாங்களருந்தி
 யேம்பலொடின்பம தெய்தியிருந்தா
 ராம்பலகா ரியமாகுவவாய்ந்தே.

வேறு

- 1132 புவிமகள்மாவை வைகும் புங்கவன் றிருவிழாவி
 லவிய கன்வயிறு மீற வருந்தியோவருக்கனாகஞ்
 சலி கொடுச கட்டினோடுசறுக்கினா னென்னத்தாழ்ந்து
 குவிவுறக்கிரணம் மேலைக்குன்றிடைவீழ்ந்தானன்றே.
- 1133 அந்திவந்தணுகலோடு மரசரந்தணர்கள் யாருஞ்
 சந்திவந்தனைச் சடங்குச ரிவர முறையிற் செய்ய
 யெந்தை யாங்கந்த வேடன் பூசனையியற்ற காய
 கந்திகொண்மலரின்மாலைகட்டினர் கட்டுவோரே.

- 1134 விண்ணிடைச்ச்சிசூழ்வுற்ற மீன் றொகைமலர் ந்திலங்கி
மண்ணிடை மாவை வந்த மாண்பினின் மாண்கொள்கோவிற்
கண்ணிடை யிருளேகாணாக்கடுப்பினொளிபிறங்க
வெண்ணிடையடங்காத்தீபராசிகளிலங்ககிறறன்றே.
- 1135 குடைதொடைபீலிக்குச்சங் கொடியசையாலவட்டம்
படைபடையாக முன்றிற் பந்தர் விதியும் பரப்பி
யிடை யிடை வாணை மூடி யெறித்திடும்படி கொண்டேகு
நடைகிடை நாவலாளர் நவிலொணாமையினடந்த
- 1136 தண்ணுமை முளவம்பம்பை தடா ரிதம்பட்டந்தக்கை
மண்ணமை முளவங்கொம்பு மல்லரியுடுக்கை காளம்
பண்ணமை சின்னஞ்சங்கம் பணைதுணைவுயிர்களாதி
விண்ணமைமுகிலனார்த்தேயார்த்தனரண்டம் விள்ள
- 1137 இன்னிய முழக்கங்கேளா வினாத்தன சனங்களீண்டி
கன்னியம்புரிசை சூழ்ந்த கடி நகர்ப்புறத்தகத்துஞ்
சன்ன திமுன்னும் முன் பின்சார் கொணா நெறியாலன்றோ
தொன்னிலை விட்டார் நின்றார் தொடுகழல் விலங்கினார் போல.
- 1138 மீனமென்முலைக்குடம் பெருத்தலால் வருந்தியே
யீனமெய்த்து மென்னிடைக் கிடைந்துவாடு மேழைமா
ரானையொத்தவீரத்தாமசை ந்து பாகமாகவே
வானையுற்ற மாவை மாவனப்புமுற்ற தோக்கினார்.
- 1139 இந்திரன் புரத்தினுற்ற புள்ளெலா மிறங்கியே
சுந்தரங்கொள் சித்திரச்சுவர்த்தலத்தும்மீதிலே
வந்து வந்து கூடியொன்றும் மருவுருக் கண்டு பி
னொந்திதென்னவூடலென்று நோவுகொண்டு போகுமால்.
- 1140 சேவலொன்று சித்திரத்தினுற்ற சேவலைச்சினந்
தேவல் கொண்டவாளினின் றெழுந்து கொக்கரித்து மேற்
கூவல்கொண்டு போர் பொருத்து கொள்கையொடு கொத்தியுந்
தாவல் கொண்டலாதகண்டு தறுகணோடு மறுகுமே.

- 1141 காட்டினுற்ற மாணையேபட்டு கண்ணினாளெனாமுனை
 தீட்டுசித்திரத்தின் மாடொர் சேவனாற்றிழியேதன்
 பாட்டி னுற்ற கண்டு முன் பிரிந்த பாவைபத நி வந்
 தாட்டினுற்றதிர்ந் திளைத்தோராடு மூசலொத்தனள்.
- 1142 துவியுச் சிறைக் கொளன்ன மன்ன தோகை மார்பல
 ரோவியச் சுகந்தினோடுபேசவொன்று முரைகொடா
 மாவியற்கை கண்டு செய்தவல்ல வோவன்மூலமாந்
 தேவியற்கையாவனிது செப்புமாறு செய்வனேல்.
- 1143 இக்குடைந்தசாறு தேனிளங்குரும்பி நீர்து
 தொக்குடைந்து பாய் தெருக்கன் சூழளக்கராகலின்
 மிக்கடைந்து சாறுலாவு வீதி தோறுலாவுவார்
 சிக்கடைந்த சேறு சேறு கால் செறுத்திறுக்குமே.
- 1144 விண்ணிரண்டு நாலுமாதிரம் விரிந்தவாடியிற்
 கண்ணிரண்டு காலிரண்டிமைந்த றோய்தல் கண்டிலாப்
 பெண்ணிரண்டு கோடி நீடுபித்திகைத்தலத்தறு
 மெண்ணிரண்டு முலைபடைத்த விழை கொண்ட மாதொல்லதே.
- 1145 வெண்ணிறப்பளிங் கடுத்த வேதிகைப்படுஞ்சசி
 பண்ணிறத்துடுக்களோடு பாய்நிலைப்பரப்பலாற்
 றண்ணிறந்தழைத்தநாண் மலர்த்தடா கமென்னவே
 விண்ணிறங் கொடு சொதுக்கி வெள்கிமாதர் மீழுவார்.
- 1146 அரும்பு கொண்டவிணர்களோடுமடைகண்மல் கியேருலாங்
 குரும்பை கொண்டகாய்பழங் கொள் கூவிழைப் படத்திலே
 சுரும்பு கொண்டபவிதென்று தூ யசிந்தை கொண்டுளோ
 னிரும்பு கொண்டகொக்கையோடு மெட்டியாய் வெட்டினான்.
- 1147 கொள்ளிடம் பொருதமாவை கூடுகின்றபேர்களே
 வெள்ளிடம் பெறாதபான்மை விண்ணிடங்கடேடுவா
 ரென்னிடம் பெருத்தபான்மையாருமிங்ஙனெய்தலாற்
 றள்ளிடம் பெறாதபான்மை தள்ளுவாருமோய்குவார்.

- 1148 மேகமோடு வெள்ளிகோள்கள் மின்னினங்கள் மின்னையோர்
பாகமானவள்ளல் கண்கள் பண்பினிங் கிருத்தலா
லோகநாதன் வீற்றிருந்தவிந்த மன்று வேதிய
ஹாகமோடு கட்டு கின்ற வழியண்ட மொத்ததே.
- 1149 மானினங்கள் பிடியினங்கள் மானுவோர்
தேனினங்கொள்மாலையாடு சிங்கமேறனாரொடு
வானினங்கள் சித ரிமுட்டுமாடமாவை நாதனைத்
தேனுவதனம்மாறு மாதுசீர்த்தி சொல்லியேத்துவார்.
- 1150 இன்ன நீர் மையினேத்து னயாவரும்
பன்னும் விதியெழுந்தருளப்பண
வின்னியத்திசை யேங்கியிடித்துறு
மன்னபோதினரரிச் சனை முற்றினார்.
- 1151 வேத வேரியர் வேதங்கள் பாடிட
மாதர்தங்குமுமஞ்சையினாடிட
கீ தர்கைப்பயில் கின்னரம் நீடிட
வீதிமேவினன் வீரவியாகனே.
- 1152 பூமரங்கணிகர் வருபுவையர்
சாமரங்களை வீசிடத்தாபதர்
காமரங்களிற் கந்தனையேந்தினார்
மாமருங்கினர் மன்னமருங்கினே.
- 1153 மன்னர் மாதரும் மற்றுளர் யாவரு
முன்னர் பின்னரு மொய்த்தருகின்வரப்
பன்னரும் மறைதேடு பரம்மகன்
சன்னதிப் புறஞ்சார்ந்தனனென்பவே.
- 1154 சண்முகன்பாற்றளதள வென்னவே
பெண்முகங்கள் பிறழவிருத்தலாற்
கண்முகங் கொண்டு கண்டவர் யாவரு
மெண்முகமின்றிவற் கெனவோதினார்.

- 1155 நன்மழை நாண்மலர்தூ வினர்
பொன்மழையினைப் புங்கவர் பெய்தனர்
வின்மழைக்கிணைவிம்ப வணிகளின்
வின்மழையின் விடியும் விரியிருள்.
- 1156 ஈப்பிறந்ததென லிங்கணுமெங்கணுந்
தீப்பிறந்தன செம்மீன் பிறந்தென
மீப்பிறந்தன வீசிடுவாணங்கள்
பூப்பிறந்தனர் போன்மெனவார்க்கவே.
- 1157 விண்முகந்தர் விரும்பும் விழாவினை
மண்முகத்துளர் மாவைப்பதியினி
னண்ணுகத்தின்று காணுற நல்கியே
சண்முகற்குத்தகு ந்தகுமென்றனர்.
- 1158 சூரின் மஞ்ஞை சுமந்ததவ்விந்திரன்
காரின் மஞ்ஞை சுமந்து காணருஞ்
சீரன் மஞ்ஞை சுமந்த சிறப்பினை
பாரின் மஞ்சை நிகர்த்த நீர்பார்த்திரால்.
- 1159 மூவரும்பரமென்ன முழங்குவ
தாவில் தேவச்சமயங்களெண்ணில
தேவர் தேவன் றிருக்கணிலுற்றபின்
கூவும் தேதங்க ளொன்றெனக்கூறியே.
- 1160 கண்ணன்மக்களைக் கந்தனைக் கண்ணெதிர்
நண்ணநோக்கிய நங்கையர் நாயகர்
விண்ணின்மேவிய விண்ணவர் மாதர்கள்
மண்ணின் மேவினரென்ன வயங்கினார்.
- 1161 கோணமெட்டுங்குமுறுந் தொனிகொடே
வாணமெட்டில வானையளந்தன
நாமிட்டிடு தீப்பொறிநாகத்தின்
புாணமெட்டிலவாகிப்பறப்பபோல்.

வேறு

- 1162 வானவர் மங்கை வதுவை வேறு நடந்த பின் வள்ளலுங்
கானவர் மங்கை வதுவை கலந்தது போலவே
மீனான்மைத்துனன் மங்கை வதுவை விரும்பியோ
ஞானன் மைந்தனிவ் விதிநணு கினனாடினே.
- 1163 காற்றுத்தன்னினுந் தீயினுங்கையினுந்தோளினு
மேற்றுத் தாங்கி சுமந்த மணாடவர் யாவரு
மாற்றன் மிக்கவராமென்ற கமதினெண்ணியே
போற்றிப் போற்றி புகழ்ந்தனர் வானிற்புலவரே.
- 1164 வள்ளிவாரணமாதொடு மாலவன்றம்பியாம்
புள்ளின் பாகன் புண்டரிகக்கண்பிறந்தபின்
றெள்ள நற்றவஞ் செய்தனர் சேர்ந்தனரென்றிடிற்
கள்ளம்வஞ்சம்பயின்ற நங்கண்களுங்கண்டவே.
- 1165 நாற்றடம்புய நம்பன்முன்னுண்டிடு நஞ்சினாற்
பாற்கடற்றுயில் பண்ணவன் மேனிகறுக்கமுன்
கார்க்கடற் கணிற்காரிகை மாரொடுவைகல் போற்
சூர் கடற்றில் மட்டவன் மேவிய தோற்றமே.
- 1166 மண்ணிரண்டுனென்றிவ சிக்குமுயிர்க்கு மற்
றெண்ணினெண்குணனெப் பொருட்கும் பொது வென்றிடிற்
பெண்ணிருவருகிற் பிறழவிருக்குதல்
சண்முகற்குத்தகாதெனச்சாற்றிடுவார் சிலர்.
- 1167 தவங்களாற்றித்தருமங்கள் பற்பலசெய்யினும்
பவங்கணிக்கிப்பரிந்து பரன்பத்மபோற்றினுஞ்
சிவன்றணிச் சுதனித் தெருவினிசெறிந்துறல்
பவங்கொளாவகை பார்த்திலன் பாவியென்பார்சிலர்.
- 1168 கஞ்சனைத்தலைமோதிய கந்தனென்பார் சிலர்
வஞ்சனே நமக்கென்றினிவா திடுவார் சிலர்

நஞ்சன் மேதினி நங்கையர் தங்கட்கென்பார் சிலர்
தஞ்சன்மாலினிக்கா மெனச்சாற்றிடுவார் சிலர்.

- 1169 வீதிவந்தனன் வேற்படையோனென விள்ளலும்
பாதமொன்ற விளங்கிய பஞ்சு விட்டெஞ்சியே
காதினோலைகளன் றிடக்கால்கடக்கிட
வோதிமங்கணகைத்திடவோடிடுவார் சிலர்.
- 1170 சூரியத்தினிலந்தணர் வேதங்களார்த்திட
வேரியற்றெருவிதியிலேந்த லெழுந்திடச்
சீரியற்று கில் வீழவுறச்சின்னந்துளங்குறத்
தூ ரியக்கைத் தொழிற்றுறந்தேதுதிப்பார்சிலர்.
- 1171 கற்புடைப் பெண்கடத்தங்கடைக்கடன்மையே
பொற்புடைப்பிறர் பொருத்துதல் போலவே
வற்புடைப்புறமார்க்கரும் வள்ளல் விழாவின்சீர்
பற்பவந்தொலைவேமென்று பார்த்துமகிழ்வரே.
- 1172 பருவமேழப்பாவையரின் னெறிப்பற்றியே
தெருவிலங்குஞ்செறிந்து நெருங்கினர் சேறவே
யருவமோடுவருவாகிய வண்ணலருளிற் போய்த்
திருவுருத்திகழ் சன்னதிசேர்ந்தனன் சேரவே.
- 1173 பாததீர்த்தங்கள் பண்ணவர் பண்ணொடுந்தந்திட
பூதநாதன்றன் பூங்கழல் பூசித்துப் போற்றவே
கீதநாதத்திசையெழுக்கேள் கிழர் மண்டபம்
போதலாயினன் பூப்பொன்னுலகிற் பொலிந்தவே.
- 1174 போந்த நம்பியைப்புங்கவர் போன்றுள பூசுர
ராய்ந்தபீடத்திருத்தியருச்சித்தருகுற
வேந்தர்வேந்தரும் வேதியர் வேறுளர் யாவரும்
வாய்ந்தவன் பினின் வாழ்த்தினர் போற்றி வணங்கினார்.

வேறு

- 1175 திருமகள் விரும்பும் பொற்பார்சினா கரமமர்ந்த மேலா
மொருபரைமதன் சிறப்பையுளத்துணர் பொன்னிநாடன்
றருமகளுமகவல்லிதனத்தருளருளையாய்ந்து
மருவத்திதிருவருளை நீக்கிமதித்தனடுதித்தலுற்றாள்.
- 1176 திரிப்புவனங்களெல்லாந் திணித்துந்தீராத தன்மங்
கரிப்புவனங் கலந்து கருமுகில் படியுந் தீர்வைக்
கிரிப்புவனத்தினாட்டிக் கேவலந்தீர்த்தேயாண்ட
வரிப்புவனத்தினாடு மண்ணலே போற்றி போற்றி.
- 1177 தறைதழல்வளியினோடுசலம் வெளியமைந்த பூதத்
துறைவருயோனிப்பட்டுத் தோன்று புன்பிறவிதோய்ந்த
கறைபடுமுயிருக்கெல்லாங் கருணைப் பாலளித்துக்காக்கு
மிறைவ நினருட்கண்மாறா விதையமீந்தருள் செய்வாயே.
- 1178 புன்பிறப்புடையநாயேன் பொதுநோக்கிற்புவனமுற்று
முன்பிறப்பதனாற் பெற்றயுபயோ கமனந்தத்தோன்றாய
மன்பிறப்பிற் பிறந்து மானவரிகழுமென்றன்
புன்பிறப்பிறக்கச் செய்த புண்ணியா போற்றி போற்றி.
- 1179 இந்தமாபிறப்பிலென்னாலியற்று மிப்பதியிற் கொண்ட
விந்தமாசிறப்பை வந்து காண்சிலரெவ ரென்றாலு
மிந்தமாபிறப்பறுக்கவல்லவாவிறைவா வன்னோ
ரிந்தமாபிறப்பினுற்றுமிழிஞ்ரிற்பதராவாரே.
- 1180 பொறிகளினிலைகள் மாறிப்புந்தியு நிறைவுகுன்றி
பறிவுதன்னிலைமை தெருதவயாது நெஞ்சலையும் போது
சிறியனேன் றெளியுமாறு சிற்பரவருளை நல்கி
மறுவினை நீக்கிமுன்னே வந்தெமையடிமை கொள்வாயே.
- 1181 முற்றக்கற்றார்களில்லைக்கல்வியைய முந்நீர்வைய
மற்றெந்தப் பொருளுந்தேடிமனத் தெவிட்டினருமில்லை

பற்றிவார்பரன்றானீயும் பதம் பெற்றார் பயனப்பெற்றதே
யெற்றிவண்பொருளைவெ.. கியிற்றவையமலங்குமாறே.

- 1182 பூவினின் வெறியதென்பார் புணரியின்றிலையதென்பா
ராவின்பான்னெய்யதென்பாரலர் மணியொளிய தென்பார்
தூவமைசுடரதென்பார் சுடப்பெருஞ்சோதியென்பார்
தேவே நீயிவையு நீங்குஞ்சிற்பரச்சுடருமாமே.
- 1183 கொடுங்கோற்கொளரசனாட்டிற்குடிக்க கொப்பார்சிவா கமங்க
ளடங்கலு நோக்கியாவறிவிலாப் பேதைமாந்தர்
பரும்பங்கத்தமுந்தா வண்ணம்பாததெப்பங் கொளுன்பர்
கொடுங்கொடுவினை கண்க்கிக்கூட்டுறுங்குமரா போற்றி.
- 1184 சிவனருள் சிறுவனென்றுஞ்சீதரன் மருகனென்றுஞ்
கவரிதன் புதல்வனென்றுஞ் கரிமுகனிளவலென்றும்
புவனம் பேற்றியவர்க்குப் புகழன்றி நினக்கதாமோ
வெவனி.. தறிந்தான் முற்றுமெவையுமாமாற்றிந்தானே.
- 1185 செய்யுமாறொன்றின்றிநாளுஞ்சிவ சிவ பரவென்னோதி
யுய்யுமாறொன்றின் நின்றேற்குளபிணிமுகமொழித்துக்
கைமாறொன்றியாண்டலய் நின்கட் செயாது மாந்தர்
பொய்நாறொன்றுடலைப் போற்றிவாமுதல் புலமைத்தாமோ.
- 1186 ஆரைத்தான்று திசெய்தாலுமரனவரவர் கடன்கள்
சீரைக்கண்டளிப்பன் மிக்கதிருவருளென்றும் வேதம்
வேரைக்கைப்பிடித்தலொப்பவிற்கு கைப்பிடித்தலாகுங்
காரொத்தகுமுலாள் வள்ளிகணவ நிற்பணியார்தாமே.
- 1187 மடலவிழ்தோகையாளை வள்ளிதன்மணாளா போற்றி
சுமர்வளர் சுடரே போற்றிது திப்பவரகத்தாய் போற்றி
படைதவழ் பதுமக்கைகள் பன்னிரண்டுகையாய் போற்றி
கடைபடு பிறவியாண்டகருணைவாரிதியே போற்றி.
- 1188 அங்கசுந்தரிவிலோதமாலி பாய்ந்தகமு நெக்கித்
துங்கவேற்படைகைக் கொண்டதோன்றலைத் தொழுதிறைஞ்சி

யங்கவனருளும் பெற்றாரைத்துணைதந்தை யெத்தி
யிங்கினிச் செய்வ தெண்ணாயியம் புதியினிதினென்றான்.

- 1189 காலைமலைகளும் மற்றுங்காலமுந்தவறொன்றின்றி
மாலையுங் கலையுஞ்சாத்திமயிலூர்திபூசை செய்து
சாலவுஞ்சீலமுள்ள வந்தணர் தம்மை வைத்து
மேலனகருமமுற்றச் செய்வது விதியெதென்றான்.
- 1190 அன்னது செய்வமென்னா வரசணந்தணரை நோக்கிச்
சொன்ன நூ ல்வழியிற் பூசையியற்று திரென்று சொல்லி
பின்னையுமுபதானங்கள் பெட்புற நல்கியன் பாற்
றென்னவன் கொண்கனோடு சிலம்பனைத் தொழுதிருந்தான்.

திருவாலையோற்பனப்படலம் ழுற்றும்

மணம்பேசு படலம்

- 1191 உலகமீதிற் செனித்தவுயருயிர்க்குயிரான்றன்னை
மலகம் போலுளத்திலாய்ந்து மாயையின் புணர்ப் பின்வந்த
கலகந்தோர் ந்தறியா தெஞ்சிக்காதலித்திரு நம் வாழ்க்கை
யிலகங்காத்திடு கினிபோலெஞ்சும்வே றென்னாம்மாதோ.
- 1192 கொங்கவிழ்மலர் தூய் நாளும் குமரவேளடிப் போதுன்னி
யிங்கு மான் மன்னரேனோ ரிருப்பமாவதனந் நீத்த
சங்கரன் மதலை நாமஞ்ச ந்ததம்மறந்திடாத
வங்கசுநாரி விவாக மறிந்தனவறைவன்மாதோ.
- 1193 பண்ணவனொருவன்மாலின் பாவைபேரெழில்களெல்லா
மெண்ணியே புலத்தினோர்ந்துயார்க்குரைப் பேனென்றாய்ந்து
கண்ணகன் மலைகள் சூழ்ந்தகடக நன்ன கரடைந்தா
னண்ணலஞ்சிங்கங் கண்டேயழைத்தனனிருக்கை சென்றே
- 1194 அந்தணன்றன்னையெத்தியாவனத்திருத்தி யைய
விந்த நற்புவனமெங்கு மேதினீரங்கணுள்ள

- 1195 காவிரி நாட்டு வேந்தன் கன்னிகந்து கமுகத்தி
கூவிரிபுனல் களாடிக்குரைமுகந்தீராதாக
நாவிரிகீர்த்தியாலே நாதனையிறைஞ்சியேத்த
மாவிருபிளவா யெய்தோன் மற்றவள் கனவில்வந்து.
- 1196 இலங்கையின் வடபாலாகசெறிபுனனதி யொன்றுண்டு
கலங்கலில் கற்பினாய் கந்து கமுகம்போக்குமென்னச்
சலங்களில் மேலதாமச்சலத்தினிலாடலோடுந்
துலங்கினளிலங்கியங் கசுந்திரியென்னும் பேர் பெற்றாள்.
- 1197 இச்சொலைக்கேட்டலொடுமிவடந்தை கேதொடெய்தி
யுச்சியம் பொழுதுங்காணாதொருபெருங்கோவிற் கட்டிச்
செச்சைவேற்புங்கவற்குத்திருவிழா விரும்பச் செய்து
மச்சுமாடங் கொள்மாவை மாநகரெனவகுத்தான்.
- 1198 தங்கடம் நிலைமை கேட்டார் தானாவராக்கரேனோ
ரங்கி நீர் மண்ணில் வந்தவ ரிவையர் மூவராலே
யிங்கிவளிறைவ நிறு கேயெய்திடி லிந்தவையம்
பங்கம தெய்தா தென்னப்பரிந்தனனுளத்திலென்றான்.
- 1199 இந்திரன்யோனிமுன் போலெண்ணிலாதமையுமென்றுஞ்
சந்திரன் கலைகள் முற்றுஞ் சந்ததமழியுமென்று
மந்தரமரர் மாதர்க்கெய்துறு மச்சங் கொண்டுஞ்
சுந்தரிதன்னை நோக்கா விட்டனர் சொன்னோரெல்லாம்.
- 1200 அந்த நன்மாதெங்கென்னவரசனந்தணனிசைப்பான்
கந்தன் றன்விழாவுங் கண்டுகா ரிகைகவினுங் கண்டு
வந்தனனிளக்குரைப்ப மாவையம்பதியிலன்னான்
முந்தியசெய்கைமுற்றமுடிப்பதற்கிருப்பன் மொய்ப்ப.

- 1201 சொன்னவிந்தங்கைதானே சோழன்மாமகளென்றாலு
நன்னலமுற்றுங் கேட்ப நான் மனம் விரும்பலுற்றேன்
முன்னலையாதுங் கண்ட மொழிகுதியென்னலோடு
மன்னவன் கேட்பவையனாவரை யறையலுற்றான்.
- 1202 பாலொளிப்பரவை மீது படர்பவளத்தைப்பண்பாய்
மாலையனைந்தைந்தாக வகிர்ந்து விட்டது போலாகி
வால்விளைந்தென்னவமர்ந்த வள்ளுகிர்ப் பதம் பூமாது
காலடியினுங்காணாது கவினுறு கன்னிக்கன்றே.
- 1203 உள்ளடியுலகளந்தோன்கையுறப்பிரண்டுங் கொண்ட
புள்ளடி பெற்றமற்றைப் பொலிவுவீயா
முள்ளடிமுளரிமாறினுவமையாய் முடிக்கலாகும்
வள்ளடி கேட்கயார்க்கும் வகுத்தலுமரிதுமாதோ.
- 1204 கம்பொடுபகைத்துப்பாயுங் கெண்டையதென்றுங்காமன்
கொம்பொடுகாளமெங்குங் கூறினருவமையாக
வம்பொடு பெய்து நீண்டநின்னுடையாவமென்னில்
வம்புறுவதனிமென் காற்குவமையாய் வகுக்கலாமே.
- 1205 மதலிகை மலிந்தேயோங்கி மான்விழிமறித்தே நோக்குஞ்
குதலையின் மொழியினாடன் குறங்கினுக்குவமை கூறித்
கதலியேல்மிருதுவல்லக் கரிதுதிக்கரமதென்ன
நுதலிநுண்ணறிவுக்கேராது நுனித்து நீயறிதியேன்றே.
- 1206 வில்லிடு கோளினங்கள் விளங்கு மேல்வெளியுங்கீழா
மெல்லையுள்ளளவு மோடியெட்டுமாதிரத்தன்று
மொல்லையினோடி மீளுமுளங்கொள்வார் தம்மை வாட்டு
மல்குலினளவுரைக்கினவரவராவதாமே.
- 1207 துடியெனக்கொடியதென்னச் சொல்லினர் முன்னோதப்
பிடியெனத்தடிய தென்னப்பேசருந்நாகமென்ன
வடிவுடைமங்கைமார்தம்ப ரியினிலவடிவுதன்னி
லிடையின்றே யென்றும் மங்கைக்கிடைந்திடைந்தொல்குமாதோ.

- 1208 கீரை வித்தினை நிரைத்து நிரையொடு கிழாவைத்த
தாரையொத்திருவ நங்கைதன் வயிற்றுரோமரேகை
மாரணமனதிறந்த மாறுயில் பள்ளிமிக்க
தோரையின்றம் பெற்றுண்டேற்றொந்தியிற்குவமையாமே.
- 1209 தந்தியின் கோடுவாளந்தமனியக்கும்பம் வட்டப்
பந்துவல்லென்று பாவிற் பகர்ந்தனர் பனுலவார்
முந்தின பொருளிதெல்லா மூரிநிர்த்திவை மூழ்கி
வந்ததேல்வல்லி கொங்கை நிகரெனவகுக்கலாமே.
- 1210 மாந்தளிர் மேனியாடன் மலர்க்கையிற் குவமையோதிற்
காந்தளிற்றத்தை நேரிற் கடித்திடிற் கடுக்குமன்றே
பாந்தளின்பையை வென்றபகுத்தடோட்குமையாகத்
தூ ந்துளைப்பூங்கரும்பு சொல்லலாஞ் சொல்லில்லாகா.
- 1211 அண்டத்தை வீங்கியோங்கயவியினை யோம்பிச்செய்த
குண்டத்திற் கடலிற்றோன்றுங்கோதை யாரெவர்க்குங்கொம்மை
கண்டத்துக்கு வமையாகக்கமுசுசங்கென்றார் முன்னோர்
பண்டத்தைக் காலத்துற்றாளிவ ளென்றபகராரன்றே.
- 1212 அருந்தினர்க்கமிர்த நல்கியழ கென்றும் வீயாத்தொண்டை
யிருந்ததுண்டேலிம் மங்கையிதழினுக்குவமை சேரும்
முருந்தொடுமுல்லைமுத்து மூரலுக்குவமையாகு
மிருந்தவை பவளவைப் பிலிலகுதல் செய்யின்மாதோ.
- 1213 மதுப்பிலிற்றளகத்தானிம்மா நிலமுய்வதாகப்
புதுப்புனல்பெருகுதீர்த்தம் புண்ணியம் பயப்பத்தந்தாள்
கதும்புக்கண்ணடியதாகுஞ் செம்மையுங் கலந்த தென்னில்
விதும் பினை நல்கிக்கம விளைவினைக் கொடுக்குமன்றே.
- 1214 புட்புவைக்குடைதல் செய்யும் புதுமணவோதிதுண்ட
மெட்புவை நிகராவோந்திற்றலையெனிலுவமையாக
கட்புவை நீங்காவகிக் கவினுறுவடிவைக் கண்டோ
ருட்புவினோக்கினுள்ளது ண்டெனவுரைக்கலாமே.

- 1215 வேலனவ கன்றும் மாலின் மெண்ணெனவிளங்கிக்காமன்
கோலென நீண்டு நின்செங்கோலவெனக்கோடலின்றிக்
வேல்மறிகமலம் வென்று திகமுறுவனந்துரத்தி
மாலெழில் மாணுந்தன்கண்ணிணைமலர்ந்தொளிரும்மாதோ.
- 1216 உருவிலிகுறும்பம் வில்லை மொளிவளைக்கையினாடன்
புருவத்துக்குவமையாங்கைப்புணர் பின்றிமொழியுமின்றேல்
வருணன் றன்றிக்குதிக்கும் வளர் பிறையென்னலாகுந்
திருநெற்றிதிலதமிட்டால் மற்றது தோய்வாமன்றே.
- 1217 மயிரெறி கருவியல்ல மனமெறிகருவியாகு
முயிரெறி கருவியாகுமுடம் பெறிகருவியாகுந்த
தயிரெறிகருவியென்னத்தகையுளாருளமெறிந்தே
துயிரெறிகருவியாகுந்தொடுங்குழைக்காதுமாதோ.
- 1218 கருமணிமணலினோடு களங்களி கூந்தற்பாளை
யிருளொரு சைவலங்காரேழையரளகமென்பா
ரிருவினைதனிலொன்றின்றே யிவனனதளகமேறி
யுருவனைக்காட்டிலொப்பென்றுரைக்கலாமறிகியன்றே.
- 1219 சந்திரன்றக்கன் சொற்றசாபத்தாலொளிசிதைந்தா
னிந்திரைகனனிருப்பாய்விருத்தலால் மரையிழிந்த
சுந்தரிமுகத்தமைந்த வறுப்பெலாந்தோயத்தோன்றி
வந்து முன்மதியமுற்றால்வதனத்துக்குவமையாமே.
- 1220 பொன்மணிப்பணிகடம்மைப் பொலன்பேறவணியும் போது
தன்னொளி நிறங்கொளாமற்றாழ்ந்தொளிர் தன்மை குன்றி
யென்னணியா மென்றெண்ணயிவ ளெழிற் கழிந்த தென்றால்
மின்னார்க்கினியாள் பூண்கைமேதினியிலும்பண்பே.
- 1221 பெண்ணடி முடி யீறாக வுள்ளனவழகைப்பேசக்
கண்ணடிதன்னிற் கண்டதன்மையிற் காண்டியேனு
முண்ணிடிலாவதில்லையிவணிநக்கரிது மன்றே
.....

- 1222 போற்றலர்புகழற்பால கன்னிதன் பொற்பினுற்ற
வேற்றங்கள் மன்ன நீயேயெதிருறக்காண்டியென்னில்
மாற்றலரா கவிந்தவையகமுமுதானாலுஞ்
சீற்றங்கொண்டுற்றாலன்னோர் தென்புலம்படர் கைதிண்ணம்.
- 1223 எல்முதல் மண்விண்கீழார் கெப்பெனு மாகாய்த்தோன்ற
லல்லியம்புயத்தின் மேவுமந்தணனமைத்து வைத்த
மல்குகாமாசையென்னுமாயையாம் மாதாயாரு
மல்லியங்கோதையாளையவாவுறினழகைத்தேர்த்தி.
- 1224 மலர்பலதேவர் பூண்டேன் மாவிடனோர் பூண்டென
வலமுயர் சிவன் பூண்டுற்றால்மலர்ப்பயனதிகமாபோந்
நலமுளர்பலரிருந்து நாரிமா முகனித்தாளுங்
குலமுயர் நின்னைக்கூடிற்கோட்டமில்வதுவையாமே.
- 1225 ஐயர் சொற்கேட்டலாடு மரசனுமோகியானான்
றையல் பேரழகு பற்றித்தழைத்தன்னவனறனைஞ்சந்
துய்யரும் விடையிற்போனார் தோகையைக் கொள்ள வெண்ணி
யொய்யெனவொற்றை நோக்கியோலையுங் கொடுத்துச் சொல்வான்
- 1226 உத்தரதிசையெய்தினொருதனிய ரசனாமென்
மித்திரன்றனையுங் கொண்டுமினவன்றுளவற் கண்டு
முத்திரை விளங்குமிந்தமுடங்கலுங் கொடுத்து நீவி
ரத்திரனின் றிங்கெய்துமத்திரவிரைவினென்றான்.
- 1227 என்னலுமன்னொற்றேரவலின்விரைந்து போனார்
கன்னல்விற் கைவிடாதகாமனு மற்றநோக்கி
மன்னவன்றன்னைவெல்ல மாதரும் வேணிலாகச்
சின்னமுமுதிப் போந்தான் செழுஞ்சுகத்தேரின்மாதோ.

வேறு

- 1228 குடைவில்லயானை மாவிருதுவே கொடி நாண்முரசம் வெண்கவரி
தொடையெக்காளங்காளங்காளாஞ்சி காமன்களைகார் வடவைகுயில்
நடைமீன்வண்டே கடல் பாளைநறும் வீயன்றில் செண்பகமாம்
படையாவுங் கொண்டேந்தறனைப்படும் நினைந்தான் சித்தசனே.

- 1229 கல்வியாந்துணையோடந்தக்கரண மாஞ்சேனை சூழ
வில்லெனுமறிவை வாங்கி விவே கமமாம்வாளிபூட்டி
வெல்குவனெனா வெதிர்ந்து வேனில் வேளம் பானொந்து
மல்வினையிழந்தான் மன்னன்மாரணையெதிர்ந்தாருண்டோ.

வேறு

- 1230 பாரைக்கொண்டிடுபாந்தட்படங்களிற்
தூரைக் கொண்டிடுகுதமுங்கையுங்
காரைத்தொண்டிடக்காந்து ந்தளிர்களு
மாரற் கொன்றுடைவாளின் மலிந்தவே.
- 1231 ஈருந்தேன்றலதெங்கு ந் நிறைந்திட
நீரசோகமு நீலமு முள்ளரை
வாரிமுண்டக மௌவலுமாகிய
வேரியங்கணை வேனிலற்காயதே.
- 1232 உளறுனுப்பொடுலைந்திடு கொள்கைய
ஞானிமார்களு நாரியர் பாற்படி
மானராகவுமாரன் விரும்பவும்
வேனலாக விழந்தவசந்தமே.
- 1233 நாடினேனை நகர் களிலிந்நகர்
பீடுமேரும்பிறவிய தென்னினும்
வேடைமேவவிரகமும் மேவுறக்
கோடனா லெனமன்னன் குறித்தனன்.
- 1234 அந்தண் காலு மசோகொடுகுங்குமஞ்
சந்தங்காலுந்திரு நிழல் வை கியு
மிந்து காந்தத்தியற்றிய மண்டபம்
வந்துசார்ந்தும் வருந்தினன் மன்னனே.

1235 வாலசிந்தை வளர்ந்திடு மைந்தினி
னாலுமொன்றிய ஞானங்கொடாகமே
மாலடர்ந்து வருந்திமங்கியதன்றரோ
மாலினிகு யெழின் மாண்பு மறந்திலனாதலால்.

1236 உள்ளமீதிலுதிக்கும் பொருளெலாந்
தள்ளிற்றம் முணர்விற் கொடுதள்ளலாந்
கள்ளமாயக்குறும்பு செய்காமத்தை
மெள்ளத்தள்ளினும் வீடிவவாமெனா.

1237 காமன்கைகொள்கருப்புவில் லெய்திடு
வீமன்போ ரிலுடைக்க வெதும்பியே
பூமன்றன்மையிலோன்று முரைத்திலன்
சோமன்சாருறு சோலையைமேவினான்.

வேறு

1238 மேகமேனியன்றன் மேகவில்லிடைப்பூட்டி விட்ட
வேகே நமியின் விரைந்தேயிருள் கிழித்தே கநேமி
பூகபூமியின் மலிந்தவுதிரஞ்செக்கர் தோய்ந்தோ
வேகமாய்க் கழுவ வெண்ணிமேற்றிசை புணரியாழ்ந்தான்.

1239 கெக்கல்லொளியுலையிற் காச்சிக் கொழுங்கனற்படு மிரும்பி
னெல்லொளிகுன்ற வெங்கணுஞ்செக்கர் பாய்ந்து
வல்லொளிகுன்ற நாரத்தோய்த்தென மாலைக்கொல்லன்
வில்லொளிவிழுந்ததல்லுமெலிந்தது விரவியெங்கும்.

1240 அருணசைவாமர் புவையயருங் கான்மயலேபோன்றும்
பொருணசையான் முற் கொண்ட பொன்றுங்கான் மயலேபோன்றும்
மருணசை வேசிபோகமயக்கினன் மயலே போன்று
மிருள் பகற்றனைமயக்கியிடைப்பட்டமாலைக்காலம்

- 1241 மண்மகடனதுகால மதுமலர்க் கோதைகுடிக்
குண்முள செக்கர்ச் செங்கோற் கொண்டிருட்பெண்ணைவேட்டி
கண்ணுயர்நோக்கஞ்ஞானங் காட்டுவனெனவுட் கொண்டோ
விண்ணொளியுடுக்களோடுமிந்துவானிலங்கிற்றன்றே.
- 1242 முப்புவனமுந்தானா முழுமுதற் கொழுந்தாஞ்சோதி
யுப்புவனத்திருட்சாகரத்தினிற் றெடுத்து மேலா
மப்புவனத்துய்த்தாள வாற்றியவங்கமோவென்
றெப்புவனத்து மேத்த வெழுந்தது சூழவித்திங்கள்.
- 1243 மறுமாலையாய மதிக்குடைமதனன்றானுஞ்
செறிவுறு செக்கர் வானாமிரதியுஞ் சேர்ந்து பெற்ற
குறைவறுமிருட் குழந்தை கொளற்குபாலீட்டி வைத்த
நிறைவுறு கிண்ணம் போன்று நெடுநிலாவுதித்தன்றே.
- 1244 பொன்மடந்தையும் பூப்பூத்தோர் போற்றுபல்பேதபாடைச்
சொன்மடந்தையும் பிறப்பித்திடுந் தொழினடத்தவத்தக்
கன்மந்தைக்குதித்த கதிர்மதிப்பிளைக்காகவானா
மின்மடந்தையுங் களித்துச் சிரித்தெனவுதித்த விண்மீன்.
- 1245 கங்குலொன்றன்றிமற்றைக்கங்குல் கண்முறையாய்வந்தே
யெங்குலநாயகற் சேருமெம்மை யென்றிலையாம் பாயற்
செங்குவளைகள் விரிந்து விண்டவாய்த்தோன்றுதாகம்
பொங்கியவானம் பூத்ததற் கெதிரெனப் பொலிந்துமாதோ.
- 1246 குலவியதருக்கள் சாருங்குழையடைக்கிடைப்பட்டாங்கு
நிலவுமிழ்தாரை கொள்வான் சகோர நீடுண்டம் வாங்க
உலவியச்சிற் கோர்த்தேயுயர் குறட்டொடுகைக் கொண்ட
தலமிடாப் பொன் செய்கொல்லனிழுத்தலிற்கைந்ததம்மா.
- 1247 தண்ணீர்மை யாயினோடுதமரினாளஞ் சூழ்ந்துற்றும்
பெண்ணீர்மைகுன்றும் வேற்று நாயகற் பிணையினன்றோ
கண்ணீர்மைத்தாய் கட்சோர மரையிதட்பாடம் பூட்டிக்
கொண்ணீர் மைத்தா கிக்கும்பியிருந்ததுகுறிக்கிலம்மா.

- 1248 தமரசாகரத்தின் முன்னாட் சனித்தெழுமாலந்தன்னை
யமரர் களைய்யவுண்டானணிந்தன னின்னையுண்ணாதே
யுமை மணந்து றலாலன்றோ வொளிந்தனனொருபெண்ணைக்
குமர்மதிகொண்டாய் கொண்டுமதியவமதி கொண்டாயே.
- 1249 கருவிடமொன்றே வைகிவருமிடங்கருதிலொன்றே
திருவிடன் சுதை கொள் ஞான்றே தீமை செய்வதன் றன்றேகங்
கருவிடங் கொண்டநீயுங் கமலை நேர் பளிதழத்தேன்
பருகிட நினைவு கொண்டேற்குருப்பட்டாய்படுவெணஞ்சாய்.
- 1250 பகற்படுகதிரெற்கொள்வாய் பகைநட்புமவனிற் செய்வாய்
யிகற்படுமவன் போந்நின்னையிருளிராகுவும் பிடிக்கப்
பகைப்படுத்தியனின்றன்னைப்பாகனென்றோடொன்றாய்
தொகைப்படுத்தியது மேலோர்குடுந் தொழிற் சூதாலன்றோ.
- 1251 ஈரநிற் கின்மை கண்டேனீசன்றீய்க் கொண்ட பின் நின்
கோரதுற் குணங்களோடு கூடித்தீய்க்குணஞ் சொலித்து
மாரநீமாரஞ் செய்வளங்கினர் மாரநாமத்
தீரநீ நீர் வைமுழுகித்தீர்ந்துளாள் மயற்குந்தீர்வே.
- 1252 என்னங்கம் வருத்தற் கென்றோயிருடென்றல் நிலாவடந்தை
யுன்னங்க மொன்றக் கொள்ளாயுறச்சதுரங்கங் கொண்டாய்
சொன்னங்கைவில்லானங்கவனியினான் சுட்டி ந்தாலும்
பின்னங்கம் பெறாய் பெற்றாயேற்பிழையங்கம் நினக்குமென்றான்
- 1253 மன்னவன் காமத்தைதீயை வளர்க்கு நெய்த் தென்னலூரம்
பின்னவற்றிடுக்கிட்டத்த பரிசத்தாற் பெருந்தென்குன்றி
னின் மணிப்படச்சுணா கமெழுந்தரைச் சாந்தீங்கீன்ற
பன்னகப் பிள்ளைக் குட்டியூர்ந்தெனப் பதைத்துச்சோர்ந்தான்.
- 1254 கன்றியதென்றநீயே காலிலி விலங்கிற் பூட்டத்
தென்றலந்தேரோய் நீயுந்தனு விலிசிறையிற் செய்ய
யொன்னொருசிவன் சடைக்குளுகுப நி நீயொளித்தாய்
யினறினி நுமக்கொன்றின் றோவிளைத்த நீரெமக்கீந்தீங்கே

1255 குலங்கள் மூன்றிற்கு மேலாங்குல நரராயசிங்கம்
புலம்புபுலம் பிமாழ் கிபிந்தி நீளறிவு போதத்
தலங்கள் மூன்றிற்கு நாதன் சாயையுமுழையுஞ்சாரச்
சிலம்பொலிபுட்கள் பாடத்திகிரியிற்குணக் கெழுந்தான்.

1256 விதியதுவலியினாலே விழைவது விழையுமல்லால்
மதிமதினிரவுமிக்கமலர்க்கணை தென்றிக்கிற்
பொதியக்காலன்றிலோடு புளிநம்மாக்கு யிலீதெல்லா
மதியையுமயக்கிமீறல்மாயின் வலிமையன்றோ.

வேறு

1257 என்றகூறியரசனெழுந்து வேறு போய்க்
ன்றொடொத்துயர் கோவிலினெய்தியே
துன்றுபாயலிற் றோய்ந்தயர் வெய்தினா
னேன்றுதூ துவர் செய்ததறைகுவாம்.

1258 மன்னவன்றன் மனமெனுந்தூ தினை
யன்னம்பாலிட்டயர் வெய்தி வைகுற
முன்னந்தூது செலொற்றர் தம் மொய்முடி
பின்னங்காறொடவே பெயர்ந்தேகினார்

1259 முல்லைபாலைகள் மொய்த்து நெருங்கிய
கல்லைமுள்ளினைக்கால் களிதறவே
வல்லையேகி வளங்கள் மலிந்திடுந்
தொல்லை மாந்தர்த்துன்னினர் தூ தரே.

1260 மடங்கலாசனம் வைகிய மன்னனைத்
தொடங்கலன் புடைத்தூ தர் வணங்கியே
முடங்கல் நீட்டினர் மொய்கழல் வேந்தனு
மடங்கவாசித்தறிந்தனனென்பவே.

- 1261 தூதர்தம்மொடு மன்னவன்றுண்ணென
 மாதுசுந்தரி வைகியமாவையிற்
 கோதைவேலுள கொற்றவர்க் கண்டுதஞ்
 சீத நீர்மையிற் சேர்ந்தகளியினார்.
- 1262 வாலசிங்கம் வனிதைபொருட்டினிற்
 சீலங்கொண்டதிருமணவோலையை
 ஞாலம்மன்னவர் கையினினல்கலு
 மாலினோடு மதித்தீதோதுவார்.
- 1263 வந்து நேர்ந்த மணத்தை மறுப்பது
 புந்தியல்லப் புரைதருமென்றுதஞ்
 சிந்தை மேற்கொண்டு செப்பினராங்குள
 வந்தணாளருமன்னனுக்கோதுவார்.
- 1264 இன்ன மன்னரோடேனையர் யாவருஞ்
 சொன்ன கேசரிசோழவொன்றெண்ணலே
 முன்னை வேதமுறையுமிதோர்ந்தனை
 மன்னு மாந்தர் வழக்கமுங்கேளெனா.
- 1265 சுற்றத்தோடுயர் தோகை விரும்புறப்
 பெற்றதாய்தந்தை பேணிமகிழ்ந்து பின்
 றெற்றெனத் தெளிந்தொன்றிய செய்வரா
 னற்றவத்துயர் நங்கை யார்க்குமே.
- 1266 அந்தணமந்திராதியர் தம்மொடு
 மந்தனத்தின் மணத்தையிசைந்து நீ
 சிந்தையொத்திசைச் செய்கெனச் செம்மலும்
 வந்தணஞ் செய்துமந்திரத் தெண்ணியே.
- 1267 முடங்கலொன்று வரைந்ததில் முத்திரை
 தடங்கல் செய்தொற்றர் தம்முகநோக்கியே
 மடங்க வேறைவணங்கியிஃ. தை நீர்
 கொடுங்களென்னைக் கொடுத்தனன்கோமகன்

1268 சோழனேவலிற்றா தரும் போகவே
யீழ தேசத்தை நோக்கியே யெய்துறச்
சூழிமாமுதற் றொல்படையாவையும்
பாழிமன்னரொடெண்ணிப் பணித்தனன்.

மணம்பேசு படம் முற்றும்

கதிர்காம யாத்திரைப்படலம்

- 1269 வாலகேசரிநகர்க்கு வளவன்மாசேனைவெள்ளஞ்
சாலவே போகுமாறுசாற்றினர் முரசக்கண்ணிற்
கோலதுபுடைத்துக் கேட்டதோதையரோடுவீரர்
சூர் விளைமேகமின்னோடெழுந்தென வெழுந்து சூழ்ந்தார்.
- 1270 சூழ்ந்தவரசேனைவையந்துகளில் மாவணிவகுத்தே
யாழ்ந்திடார்கலிவிதுக்கண்டார்த் தெனாவரசற்கண்ட
தாழ்ந்தடி போற்றியேவறலைக் கொடுவழிக் கொண்டேக
வாழ்ந்திடத்தாங்கு நாகம்மயங்கியேசலித்தன்றே.
- 1271 மதத்தயானைகடரைக்கண் மழையெனும் வரத்திற் சென்ற
குதித்த கொய்யுழைகள் காற்றிற்சூழீறியேவிரைந்து பாய்ந்த
கதித்ததேர்களுங் கனத்தமலையெனக்கலந்தேயயர்ந்த
மிதித்த பார் விரர்பாதம் வீரைவுற கழற்கொளோதை.
- 1272 மும்மதத்தாறு கான்றவலையெறிமுந்நீரென்ன
விம்மடிவிலாளியிட்டேமேலேழுவானயாறு
சம்மதமென்னச் சென்றதனித்தனிசடிலராசி
யெம்மத நீங்கிற்றென்ன விரைத்தனகடல்களேழும்.
- 1273 தூ சியின் வெள்ளம் போயேதூர்த்து மேலண்டந்தன்னை
யாசைநாலிரண்டையார்க்கும் மளக்கருமளக்கர்தன்னை
சூசியின் கிரணந்தானுமுட்செல்லொன்னாதாகிப்
பாசனஞ் செய்த தென்றாற்பகருதற் கெளிமை யாமோ.

வேறு

- 1274 மன்னவர் கொடிகளும் வயவர் தேர்களிற்
பின்னிய தொடிகளும் பிறங்கியண்டங்க
டுன்னியதுடைத்தலிற்றுா சியின் படாம்
முன்னிலையடைந்தன முழுதும் முடியே.
- 1275 கண்ணொருமுன்றுள்ள கடவுடன் முடி
புண்ணிற வன்னமாய் நாடிப்பங்கய
னெண்ணிலாவன்னமாயியங்கல் போலவே
வெண்ணிலவெண்கொடி விளங் கல்விண்ணிலே.
- 1276 வேசியரரும் பொருள் வேண்டித்தத்தம்
தூகையிற்பாய்ந்தென வசவராசிக
ளாசையிற் பாய்ந்தனா வண்டம் பாய்ந்தனா
காசினிமிதித்திலகாலின் வேகத்தே.
- 1277 தூ ங்கலையுள்ளனா தோற்றமுள்ளனா
வாங்கலையுள்ளனா மடிப்புமுள்ளனா
வேங்கையுள்ளனா வெவர்க்குமஞ்சில
தூங்கல்களொத்தனா சோரமாதரே.
- 1278 அணிகளுமுள்ளனா வசையுந்த தன்மைய
மணிகளுங்கறங்குவ வலிக்குந் தன்மைய
பிணிகளுமுள்ளனா பிதற்றுமுள்ளதாய்க்
கணிகையரொத்தது கனாகத்தேர்களே.
- 1279 வீரர்பால் மிகுவலி விழுமம்பேசலாற்
சேரலார் வயிற்று ணைவிழி செலுத்துதலா
லார்வமோடாரையுமணைந்து கூடலாற்
சோரமாதரை நிகர்த்தனா சூரரே.
- 1280 குணில் புடைத்திடுமியக்குளத் தொடெவ்விய
மணிபடுத்தியம்பினுமவலோதை போய்

பிணிபடுத்தோன்றுதல் பெண்கள் சண்டையிற்
கணிபடுத் தொலிகலகலத்தல் காட்டுமே.

1281 அப்பலை விரும்பில் லருங்கொம்புசேர்
துப்பிலை விரும்பில தோற்றவொட்டைகள்
கைப்பிலை விரும்பிய கருத்தின்மாந்தர்க
டொப்பியை விரும்பல் போற் சுவையிருப்பவே.

1282 குடைகொடி வட்டநற்குச்சமாதிய
தொடைநனிபட வெங்குந்துன்றிச் சென்றன
நடைபெடு நாயகர் நங்கைமார்களிற்
சுடர் நனிபடாவகைகதுரத்தியன்றரோ.

1283 மாந்தர்கை வேல்களு மாதர் மென்னயி
லேந்திழைகளுங் கலந்தெறிக்குமின் னொளிக்
கே ந்திடுகுடையினிலிருளுங்கூடலாற்
போந்து பற்பகலிராப்போதல் போலுமே.

1284 மீன்கொடியுயர்த்தவன் மேலைநாட்டுறை
கோன்கிள்ளிக்கோமகன் கூறுமானையிற்
றேன்சுதை மொழியினார் சிவிகைமீமிசை
மான் கிளிமயிலென மருவியேகினார்.

1285 பேதையர் முதலெழு பருவப் பெண்களாந்
தாதியர் பற்பலர் தாங்கிப்போயினார்
முதொலிக்கடலென மொய்த்ததுச்சூழவே
.....

1286 அன்னமென்குழாத்திடையலங்கு னிர்மைய
பொன்னிறப்புள்ளிமான் போதல்போலுமா
லன்னையர் நடுவனோரங்கசுந்தரி
மின்னொளிவிமானமேல்மேவிப் போதலே.

- 1287 வானகமீன் கொளுமலியவாரிரு
 ளீனமில்மானமேற்சசியிலங்கல் போற்
 நீன்மென்முலையினார் சிவிகைபீடுற
 மானமேலாயவளருமருவிச் சேறலோ.
- 1288 மலரடைமலிதரு வாவிமீதுறை
 தலைமலர் பதுமை சேர்தன்மை போலுமால்
 மலைநிகர் முலையினார் மதியந்தன்னிலே
 தலைமகள் கொடியெனத்தழுவிச்சேறலே.
- 1289 மண்ணுளகளியின் மாங்கனியைப் போலவு
 முண்ணுற சுவையினுப்புறுதல் போலவுங்
 கண்ணொரைம்புலங்களிற் கதித்தல் போலவும்
 பெண்ணியாமிவட்கிணையென் பேசுகேன்.
- 1290 நானாமாடலின் மடநங்கை சுந்தரி
 ஞானமுமெய்தினாணாலமுமெய்தின
 ளினமதெய்தியெயெவருந்தம் மெழில்
 மேன்மையதிழந்தனர் மேலுங்கீழுமே.
- 1291 வானவர் குருவினையொத்தவன்மையோர்
 தானமதாற்றியே தவம் பயின்றிரு
 மோனர்களொன்றியேமுண்டகத்துறு
 வானவன்பலரெனமானாததேகினார்.
- 1292 வையமதேறியே மதியமைச்சருஞ்
 சையமதுறழ்புயத்தந்திரராளரு
 மொய்யெனவறவுறுமுபேந்திராளரு
 மையலதின்றியே மகிழ்ந்து போயினார்.
- 1293 மின்னொளிப்பூணணிமிலைச்சுதிற்பினும்
 கன்னல்விற காமனைக்கவினில் வென்றிரு
 மன்னவர் மூவரும்வயங்கொடேருநீஈ
 முன்னரேயேகினார் முளரிக்கண்ணர் போல்.

- 1294 பயங்களைப் பருகிய பருவமேகங்கள்
முயங்கிமுட்டுறவறு முழக்கம் போலவே
யியங்களுமிடந்தொறும்பிழிறியேங்கின
கயங்கயளுங்கடல்களுங் கதறியார்க்கவே.
- 1295 காலது காலுறக் கவரிவீசின
நூல்புரைநுண்ணிடைநுடங்கிவாடுற
சேல்விழிமறியினை மறுத்துச் செல்லுறப்
பால்வளைக்கையுடைப்பாவைப்பாவையே.
- 1296 அணியொடு நால்வகை யணிகஞ் செல்லுறக்
கணிநீலநீங்கியே கதித்த வீரருந்
திணியுயமைந்தருந்தேவிமார்களும்
பிணிபடப்போயினார் பித்தர் போலவே.
- 1297 கனநடைதன்னிற் காற் கடுத்தும் மற்றவர்
மனநடைசற்றெனும் வலித்ததில்லை நாற்
றினநடையுடையராய்த்தீக் கொள் செம்புலத்
தன நடை கொண்டன ரயருஞ்சிந்தையார்.
- 1298 சேனைகணோக்கமுஞ் செல்கொணாமையு
மானாவேல்வீரர்கள் மயக்கமும்பிழித்
தானதீதென்னைன வரசன் கேட்டலும்
வேனல்கொள்சுடுசுரம் வேந்தவென்றனர்.
- 1299 வானகஞ்சுட்டிடும் வரைகள் சுட்டிடும்
கானகஞ்சுட்டிடும்புரைகள் சுட்டிடும்
கானல் காள்சுரத்தையாங் காணாவஞ்சுமே
லேனையர் நடுக்கமுமியம்பவேண்டுமோ.
- 1306 ஓமந்தோடியை தருமவியுண்ணு
மீமத்தாடியுமீங்கிது கண்டே
வாமத்தோடியைமாது கறுப்பப்
பூமத்தோடையை யம்பு பொறுத்தான்.

- 1307 பாலையின் வீக்கமுபடைகளினோக்கம்
 மாலைகொள்மன்னன்மங்கை மதித்தே
 மூலமில்லைமுக்கணானருளும்
 பாலனையேத்திப்பரவினானன்றே.
- 1308 பாவைதன்னேத்தும் பண்ணவரேத்தும்
 பூவையரேத்தும்பூபர்களேத்தும்
 மாவையில் வைகும்வானவணுணராக்க
 காவிரிநிகரக் காட்டினானன்றே.
- 1309 படையில் வீரர் பாலையையெய்தி
 யுடைதிரைபடியுமுலகமதென்ன
 நடையது கொண்டார் நாதர்களுந்தங்
 குடை நிழல் சென்றார் குணமொடுமன்றே.
- 1310 குழகனதருளைக் கோதையினெண்ணி
 வழகமதில்லாவழி வழியெய்திப்
 பழமையிலுற்றபழுவனா நீங்கிக்
 கிழமையரோடுங் கீழ்த்திசையுற்றார்.
- 1311 இலங்கைப் பாடியை யிராகவதூ தன்
 மலங்கத்தியிடமாய்ந்தும் முன்மாயாத்
 தலங்கட்கேயிது தலையிடமென்னாப்
 புலங்கட்காகிய புதுமைநுகர்ந்தார்.
- 1312 மணியொன்பதினுயர் வரை மணிமன்று
 மணிகொண்டமணர்களமராலையமு
 மணல் கொண்டிடு மலர் வாவிகள் வனமுங்
 கணிதங்களை வேறுறல் கண்டனரே.
- 1313 புத்தர் களுரசன் பொன்னியன்வரவை
 யித்தலை நன்றென்றே கியழைப்ப
 வத்தலையரசருமளியொடைமைந்தார்
 முத்தலைகொண்டிடுமொய்மணிமாடம்

- 1314 அங்கவர் வருசெயலாதியோடோத
 லிங்குளவமணர் களிது புதிதென்னாக்
 கொங்குறழ்தாரவர் விடைகொடுபோனார்
 மங்குல்கள் குணாமொடுமழை பொழிகெனா
- 1315 மாணுங்கலைகளு மத்தகமாவுந்
 கானின்றணியொடுதலைவது காணா
 தேனுண்வண்டு கடெரிவையர் தங்கள்
 மீனின் கண்ணெனமிளிர்வது கண்டார்
- 1316 ஓராயிரமுளுமுள்ளன்வரத
 மீராயிரகணாவரதமுமிசையா
 வாராயினுமவை கண்டிடிலாவி
 தீரா வாரினுமாகுவர் செப்பிடினோ
- 1317 இந்நாகங்களையிமையவர் மேனான்
 மைநாகம்புரைமந்தரமிட்டால்
 முன்னாகம்முளுதென்னா முராரி
 கை நாகம் புரைகண்டவர் விண்டார்
- 1318 குறவாணர் களுங்குறமங்கையரு
 முறவாழிகளொத்துயராரணியந்
 துறவாயிவர் சூழல்கள் சூழ்வதுவு
 முறவாயிவர் கண்டுள மகிழ்வானார்
- 1319 மந்தியொடுயர்கடுவன் மயலெய்திப்
 புந்தியின் மகிழ்விற புணருதல் காணாச்
 சிந்தை விரும்பித் தெரிவையரோடும்
 மைந்தர்கள் சென்றார் மயலொடுமன்றே.
- 1320 அதிர் கழல் வீரரொடனிகமுமாக
 முதிர் நடையா கினர்முந்துறு போதில்
 மதிபடமுடிபடல் மாளிகைமலியுங்
 கதிதருகதிர் காமப் பதிகண்டார்

வேறு

- 1321 கதிர் காலும் வெள்வேலுங் வேறு கன கமணிமகுடமுட
னதிர்காலின் கழலிணைப்புயங்கள் பன்னிரண்டு
மெதிர் காணாவில்லாமலேகாந்த மாய் விளங்கு
கதிர்மானப் பதியோனைக்கை கூப்பிவணங்கினரே.
- 1322 காணிக்கைபலவீய்ந்தாந்ததாரிகன்னிதன் பன்னையோடு
மாணிக்ககங்கைதோய்ந்தாள் மங்கையரெவருந்தோய்ந்தா
ராணிப் பொன் மகுடஞ்சூடு மரசர் மூவருந்தோய்வுற்றார்
பேணிப்பின்னெருவந்தோய்ந்தார் பிறப்பறுக்கு மென்றே.
- 1323 தீர்வை நீர் மூழ்கு மூன்ன ந்திருமுகம் பெற்றநாளி
னார்வமோடெய்தித்தானாமந்தணாரேனோர்க்கீந்து
பார்வை நீர் பாயச் செய்யபாத்திபாப்பாவையேனார்
சோர்வை நீத்தன் பாற் போற்றிச்சூர்ப்பகைதொழுதுமாதோ.
- 1324 மோனாநற்றவதரோடு முருகவேளருளும் பெற்றே
சோனைமாமழைவிடாது சொரிளருந்திடு பொங்கர் சேர்ந்த
கானகந்துருவிச் செல்லக் காவலரங்கணுள்ள
தானைகணான்கினோடு சங்கிலிச்சயிலஞ்சார்ந்தார்.
கதிர்காய யாத்திரைப் படணம் மூற்றும்

சங்கிலிச் சயிலக் காட்சிப்படலம்

- 1325 இனைத்தேர் பரியாளென்னு மங்கங்கணான்கு கொண்ட
தானைகள் சூழ்ந்த தெங்குஞ்சாககரந்தன்னை யொத்து
மோனைகொள்சயிலம் மேருமொய்வரையினை நிகர்த்த
வேனலை நீங்கும் வண்ணம் வெய்திளைப் பாற்றிற்றன்றே.
- 1326 தந்திகடன்னைச் சாரற்சந்தனாத்தருக்களோடு
பந்திபந்தியாய் பார்த்து நிரைத்தனர் பாசம் வீக்கி
முந்தையின்வைகை நாடனாமுகிலெலாங் கொண்டு போந்து
கந்தினிற் பூட்டி பின்னுங்கால்களிற்றளையிட்டென்ன.

- 1327 சூரன்காற்சிறையிட்டென்னா நவவணத்தூரகமானா
 மாரியைத் தேவதாரம் பூட்டனர் கயிற்றின் மாட்டி
 சேரன்சேர்ந்திடுவன் வெள்ளிச் சிலம்பினுக்கின்றென்றேயோ
 வேரிமீக்கிளப்பி நின்ற வெளிகடற்றிரை நிகர்த்தே.
- 1328 மலையயில்படங்குமாலைமலையடிமருவக்கட்டி
 யலையெழினிகணிரைத்தாரரசர் கடேவிமாருங்
 கொலையிலரிமா கொடுகுகைபுகுந்தெனப் புகுந்து
 மலருறை மானும்மாலும் மருவல்போல் மருவியுற்றார்.
- 1329 பொற்புகொடியுள்ளுபொருப்பனாவணிகள் பூண்ட
 விற்படரச்சுமுள்ள விரங்குமாமணிகள் கொண்ட
 சொற்படுவேகமுள்ள துணைவனைப்பிரிகிலாத
 கற்புடைமகளிரொத்து நிலைநின்ற கனகத்தேரே.
- 1330 அங்குசத்தமையாதார்ப்ப வாளானாமுறித்துச் செல்வ
 பொங்குபாகமைகிலாத புழைக்கைகள் பினண்கப்பட்டு
 தங்குலநாயற் கஞ்சல் காட்டிதான் சோரற்சேர
 வெங்கமமுற்றுங் காட்டவேசி போன்றடங்கிற்றன்றே.
- 1331 மாதர் களிரியல்போக மழை யெனாமதங்கல்சிந்தி
 வாதுவர் சொற்கொளாது வகுப்படாப்பாசஞ்சிந்தி
 பூதவம் முறித்து சென்ற புண்ணியமுதல்வற் போன்று
 பாதவம்முறித்துச் சிந்திப் படர்ந்தது மதத்தமாவே.
- 1332 மந்தரத்தினையாயோங்குசங் கிலிமலையினாங்கு
 சுந்தரியேனை மாதர் சூழ்தர மன்னரோடு
 மந்தர நிலா வெளங்கொண்டுற்றிடவமர்ந்த தோற்ற
 மிந்திரைபாற்கடற் ப.: றிருவொடுமிருத்தல் போன்ற.
- 1333 நால்வகைத்தானையோடு நராதிபர்சயிலம்வைக
 மால்கொளுமிராயசிங்கம்மாளை நோக்கியைய
 பால்வளைக்கையளாயபதுமையை கவர்தல் நன்றென்
 மேல்வினை செய்தோர் சாடிவெல்குவன் வருதியென்றான்.

- 1334 ஒற்றர் போய்வரற் கூறாகுமொலியலைகொள்ளுமோத
மற்றவ ரினிச்சில் போதில் வருகுவர் மன்னன் றானுங்
கொள்ள நீவிரும்புங் கோதையீய்நதிடுவன் கொள்வாய்
யிற்றையையீக்கியென் சொற்றன் மையையினிது காண்டி.
- 1335 என்னாமாதுலனிசைப்ப வெண்ணியே யிசைந்தானுமிக்க
கன்னலன் சிலையான்வாட்டக்கருத்திடை தெளிந்த மன்னன்
துன்னலரெய்தாவண்ணந்தொன்னகரெயிலாய்வைகும்
மின்னல்கொள்மலையினுற்ற பெருமையிற் சிலவுரைப்பாம்.

வேறு

- 1336 கற்றறைப்படப் போதருகா வேறு காரிகை வாண்முகங்
கற்றறைப்படும் போதரின் காத்திரவாண்முகம்
புற்றறைப்படப் போதரும் போகிகள் பக்கிடப்
புற்றறைப்படப் போதவும் பார்ப்பார் பொருந்தவே
- 1337 புண்டரிகங்களோங்கும் பசும் புனற் பொய்கையிற்
புண்டரிகங்களோங்கும் பசுவொடுபோதுமாற்
புண்டரஞ் செறிநெற்றிப்புரவலர் கண்களே
புண்டரும்படி கண்டு மகிழ்ந்து புகழ்வரே
- 1338 சொல்லுங்கன்னலுந்துன்னுங் கழனிகடோயுமே
சொல்லுங்கன்னலுக்கோரோருதோற்றமடையுமே
வில்லுமின்னொடு விங் கிருடாங்கியமேகமே
வில்லுங்கான்றிட்டுவீரையுமாமெனப் பெய்யுமே
- 1339 வலம்புரித் தொடை மன்னன் வகுத்த பொறிக்குளி
வலம்புரிக்கொளுமால்நின்று வஞ்சர்மயங்கவே
சலம்புரிந்தவன் இங்குறு தோற்றமதாகுமாற்
சலம்புரிந்திடு சாரல்கொடானுவின் தோற்றமே.
- 1340 தாளமேவுந்தடவரைச்சாரலினோரமே
தாளமேவுமருவிப் பெருக்கொடுதாளமே
வேளமே கொடுவாதுவர் சொல்வழிமேவியே
வேளங்கை வழிக் கொண்டு விரும்பிப்பருகுமே.

- 1341 காறழைந்திட காம்புகள் சேர்வரைக்காடது
காறழைந்திடுகா ரழல் பற்றியெரிக்கவே
வாறழைந்திடு முத்தம்மலிந்து முரவலால்
வாறழைந்திடவானரம் வாங்குந்தொடுக்குமே.
- 1342 மாட்டங்கலமாமலைமாதழைமல்கலால்
மாட்டங்கலு மாமதுரை வாய்கொடுமேயுமா
லாட்டங்கலுமம் மலைச்சாரலினோரமே
யாட்டங்கவருந்துந்தழைகள் விரும்பியே.
- 1343 நெய்யும் பாலோடுநங்கையர்கைகொடுத்தே
நெய்யுஞ்சாம்பியர்நேர்ந்தது வாங்கிவிரும்புவார்
பையுங்காசும் பரிந்திடும் வாணிபர்பண்புறப்
மையின்மாமணிமாமலைதன்னிடைபார்ப்பரால்.
- 1344 தோடுகோடிடை மாதர்கள் கொண்டநாடுவார்
நோடுங்கோடரைக்குங்கும மாமரமேமுதற்
கோடுபற்றிப்பறித்துயர் கோடுறுகுஞ்சரங்
கோடுவிட்டிப்பிடிக்கிடுங்கூடொடுத்தேறலே.
- 1345 செல்லிறங்குந்திகழ்வரைச்சாரலினோரமே
செல்லுமுலங்குரவைக்குறத்தியர் தேடுவார்
வல்லியங்களிற்சிக்கியவாளுகிர் க்குட்டியை
வல்லியங் கண்டெடுக்கிவிரும்பிமகிழுமே.
- 1346 தோலிற் கட்டியதொண்டகமாப்பறைதுள்ளவே
தோலிற்கட்டியடிப்பாகுணலிற் றொனிக்கவே
நூலிற்கட்டுஞ்சிலப்பிமகழ்ந்து நுழைந்து போய்
நூலிற் கட்டியநொன்மையர்மெய்யினினொய்தினே.
- 1347 புட்பராகம் விழைந்தபுனாற்றடப்போய்கையில்
புட்பராகம்விழைந்துறுபு விற்பேருந்தியே
நுட்பராகம்மிளற்றிடவெண்ணருநூ லிடை
நுட்பரா கங்குளிர்ந்து மகிழ்ந்து நுவல்வரே.

1348 வேடமங்கையர் வெண்மதி தன்னைவிரும்பியே
யாடியென்னவதனிடையார்த்துமகிழ்வாரா
லூடுதோன்றுமுரலினையும்பரமாவேளி
நாடியென்ன நயப்போடு நாடிநகைப்பரே.

1349 ஆய்ந்தமாமலரோமு மனிச்சந்தழைகளே
யாய்ந்துநல் னாவாகநெருக்கியடுக்கியே
வேய்ந்தபள்ளிகள்வெந்துதைந்துகிடப்பதும்
வேந்தர் கண்டனர்வெற்பின்மருங்கிநெருங்கவே.

வேறு

1350 தன்மையதிவ்வகை சயிலச்சாரலின்
மின்னொளித்தெரிவையர்விலாசம்மேவுறப்
பொன்மயக்கதிர் செய்புண்டரிகனாயகன்
நன்மதியதனிடையெண்ணினன ரோ.

1351 மணந்தவரமிர்தமாய் மகுணர்தங்கலை
தணந்தவரனஞ்சமாய்ச்சந்தனப்பொழில்
மணந்து வானிடையுமாத்தளிர்ந்தர்
புணர்ந்து லாய் வந்தது புதுமென்றென்றலே.

1352 பங்கயங்குவளைகணிலம்பாடலங்
கொங்கவில்மது கரங்கொண்டவாவியிற்
சங்குறழ்கையுடைத்தையலார்பலர்
மங்கலத்தொடுமிகமருவியாடினார்.

1353 கெண்டையுநே மியம்புக்களுங்கிளர
வண்டுறை கஞ்சமஞ்சங்கொல்வாவியிற்
பெண்டுகள்போதரப்பெயர்ந்துதொன்னிலை
மிண்டொணானிலையிற்போம்மேலுங்கீழுமே.

1354 பூந்துகில் நனைதரப்பொருப்பொடொத்துயர்
மாந்தளிர்மேனியர் வனமுலைக்குட
மேந்த நன்மணித்திரையெறியும்பம்புனல்
நீந்தினர் நீராமகளிர் நீர்மையில்

- 1355 கன்னலஞ் சிலையுடைக் கமனாலையச்
 சின்னங்கொடெரிவையரலையிற் சேர்தர
 வன்னங்களுவா நடைக்கஞ்சியம்புயப்
 பன்னங்கடன்னிலே பதுங்குகின்றதே
- 1356 காரெனுந்தெரிவையர் கருமென்கூந்தலும்
 மார்பிடைமுலையெனுமலையுந்தோய்வுற
 நீரிடைபடிதர நீரரமங்கைதன்
 போர்வையிற் பொடித்தனாபுளகராசியே
- 1357 பயத்திடைப்படிந்தவோர் பாவைபார்வையைக்
 கயற்பெடையாமெனக்கருதிப்பார்த்துத் தன்
 மயற்பட மறுகியே மருண்டு போயொரு
 நயப்பெடை சேர்ந்தது நயனாமையலால்
- 1358 கோடையில் வெப்பம்போய்க்குளிரவாவியி
 லாடினாரவரவையவத்துறும்
 வாடையதெழுந்தனாவள்ளல் மூவருந்
 தேடியசீர்த்திகளுலகஞ்சேறல்போல்
- 1359 வெவ்வழிபாடுறு ஞிமிறு தேனினம்
 மை வழிகண்ணியர் கூந்தர்வாவிய
 மெய்வழியுணர்வினார் விமலன் பூணனைக்
 கெவ்வமலர் களுமெடுத்தற்கெய்தல்போல்
- 1360 ஈய்ந்தொளிர்வளையின ரலைபுன்றடம்
 பாய்ந்து தோய்ந்தாடுறப் பயந்திற்பங்கயஞ்
 சாய்ந்து பின்னோன்றுதல் தரணிவாழ்துயில்
 மாய்ந்து பின் பிறப்பதைமானுமாலரோ.
- 1361 வெண்டு கில் நனைய மேல்விளங்குபூப்பகங்
 கண்டுது தேரையென்றோடக் கட்செவி
 விண்டுறை கிளிதரவெருவியோடினா
 ளொண்டொடிகையொளித்தொதுங்கிநாணியே

- 1362 மேகலைமலைக்குயப்பொறை கொண்மீன்கொடி
மாகலை நனைதரின் மறுகும் வாவியி
னேகலைவிரும்பலையென்ன நாயகன்
னோகலை யென்றுபோய்தொய்தினாடினாள்
- 1363 காரிகையல்குலின்றோற்றங்கண்டவோர்
வீரயனோக்கலுமுடல் விண்ணுறை
பேரிய லிருபைநாகம் பெயர்ந்திடஞ்
சீரயல்பொடுவந்து சேர்ந்ததொத்ததே
- 1364 வனமதுவறுமையதுற வளத்ததாகுற
நனைமலர்க்கொடி நாகங்கள் சேர்ந்தபோ
லினமொடுபலசசியிந்திரர்த்தளிக்
கனைகடல்வந்தெனாக்கரையில் வந்தார்
- 1365 பூண்பனாபொலந்துகில் புனைந்துடியினர்
காண்பவர் கண்ணினை களிமயக்குறச்
சேண்புகுசோலையிற் சென்று சேர்ந்தனர்
தூண்புரைதோளவர் தொடிக்கைபற்றவே

வேறு

- 1366 விண்டோயவறு மினெனவலர் விழிகள்
கண்டோர் மகிழ்ந்தரநாசங்கண்ணும்
வண்டுரும்படி மண்மிகவைகுந்த
தண்டோடியவொருதண்டலை கண்டார்
- 1367 கட்டேறிய கமலத்தலர் தன்னைப்
பிட்டேறிய பெடைபிற்படுபுட்டான்
மட்டேறிய மாதின் குழ லேறி
யட்டேறிய கட்பார்வைக்களுரும்
- 1368 தேவர்கடாமுந்தேசியர் தாழ்தன்
மூவர்கடாமுதன் முற்றுவாரோ
பூவடி யோடுறும் பூக்கொடிகொம்புஞ்
சேவடி தாழ்ந்துறு செய்கையோடாமேல்

- 1369 கொங்கைகளென்றிரு குன்று கடாங்கு
நங்கையர் நகைசெயநைதிகைமலரு
மங்கவருதை கொடசோகும் மலரும்
புங்கவர் கண்டிது புதுமையதென்றார்
- 1370 பாதிரியிகழப்பாலைகள் புகழ
மாதிரி கொண்ட மலர் களையீனும்
பூதெரிதந்தது புன்னையுமாட
மாதர்கள் கற்பால் மலர்கள் மலிந்த
- 1371 ஒன்று மலர்ந்துழியுள்ளனவெல்லா
மன்றுமலர்ந்தது வன்னது தேரி
னொன்றொருவன் செயவுற்றவரெல்லா
நன்றதினாகு நயம் பெறல்போலும்
- 1372 கொடியொடு படருங் கோடுரைபூவு
மடவைகொள் மாதர் வயத்தினாதாக
வுடைமைகளாக வொருமதன் விழவுக்
கடைகுதல் செய்தனாராடவரெவரும்
- 1373 கொன்றை மலர்ந்திடு புவையோர்கோதை
நன்றனிமேனிகொடன்மையினோக்க
குன்றொட்டர்ந்துயர்கு விபுயவீரன்
கொன்றையொப்பைபொருந்திடினென்றான்
- 1374 மதிகதிர் நேருற மருவிடுநசியி
லுதிதரு பலவணவுடு வெனவளவில்
புதுமலர் கொடியிடை பூத்தனாவாயா
மதுமலிகுழலிடைவனைதரலானார்.
- 1375 மற்பகமாறுயில் வாருதிமேலே
முற்பகல் வந்துமுளைத்திடுகின்ற
கற்பகவல்லிகடுத்திடு மாதர்
பொற்பொடு நின்றனர் கட்பொறிசிந்த

- 1376 தேமல்படர்ந்த தெரிவையர்கள்
காமல்தெரிந்திடு கதிரவனாப்போ
சோமன்மகற் கிவர்வடிவுகள் சொல்வம்
யாமினியென்னயாமினிதந்தாள்.

வேறு

- 1377 வம்புண்டுவீங்கும் வண்டுகள்தம் மொடுமிறகர்வீசி
கொம்புண்ட தென்று மேவிக்கா ரிகைகுழழிற்றூவி
யம்படமேகமா மென்றை யுறவவளள கம்விட்டுச்
செம்புண்ட மலருண்டென்று செங்கையிற்றாவுமன்றே
- 1378 பரிதிபச்சிமத்தினுற்ற பரவையிற்படர்தலுற்றா
னிருதிதிக்கதனினுற்றமந்தக நிருதரானோர்
பொருதுபட்டுழியிறந்த போர்க்களந்திவந்தெழுந்த
குருதியொத்ததுறச் சிவந்து தோன்றுவகுடக்குவானம்
- 1379 கல்லிடைப் பிறந்த நீத்தக் கடலொடுதொடுதலாய
தொல்லையம்புனலின் முன்னாட்டோய்வுறு மங்கவல்லி
வில்லிடுமுகமதென்ன வெண்டம திவிளக்கங் கொண்டு
வல்லையிலெழுந்த நீலவானாத்தினென்பமாதோ
- 1380
-
கறைபடுமிடற்றோன் சென்னிகவினுறு கங்கைகைதன்னை
யிறைதருப டைபோலுமெழுந்தது மழவத்திங்கள்
- 1381 மாலினிமுகமதென்ன மதிநெடு வானின்மேவி
ஞாலம் வான் நகைத்தென்னாநண்ணுறவலருங்கோளும்
மாலைவாய் மதனானேறு மதவிருட்டானையோட்டுஞ்
சீலமார் கிரணக்கேட்டி செலுத்தி வெண்ணிலாப் பொழிந்தான்
- 1382 எண்ணிடற் கரியதூ ரத்திலங்கிடு வானாநோதி
மண்ணிடைப்பொய்கை நீரன் வயங்கியே தோன்று கிற்ப

வுண்ணிறை கல்வியோங்கு மீதிகளுணர்ச்சி நெஞ்சக்
கண்ணிடைத்தோன்று கின்ற கருத்தினல் விரிவு போன்றே

- 1383 ஞாலமேலிந்த வண்ண நண்ணிலா விண்ணிலாவப்
பாலையுந்தேனினோடு பருகிடும் பான்மையேய்ப்ப
வாலமாந்தேற றன்னை யருந்தினர் விருந்தரோடு
மாலொடும்ருவிச்சிந்தை மயங்குறுமைந்தர்மாதர்.
- 1384 கள்ளமேகாட்டுங்கண்ணாள் கருத்தொடுமொருத்தியோடி
வள்ளமே கொள்ளுந்தேறல் வார்த்தனள் பார்த்தயர்ந்து
மெள்ளவே புள்ளையுதிமிசைந்தனர் மிசைந்தசைந்து
துள்ளியே யாடிப்பாடிச் சோர்ந்தனடுயின்றாளன்றே
- 1385 வெட்சாடிதனிலிருந்த வெண்ணிறநறவுதன்னை
மட்சாடிமீறிமேவ வார்த்தனள் மழலை பேசி
யுட்சாடி யுடலஞ்சாடி யுண்டனளுண்டுயிர்த்துக்
கட்சாடினாளுறக்கங் கண்டிலள் கரைந்தாணைந்தான்
- 1386 பளிங்குவள்ளுத்தினுள்ளே பார்த்தனன் பார்த்தபோதே
யளைந்திடச் செய்யகாந்தள் மெல்விரலட்டைபோல
விளங்கலில் வீழ்ந்தியந்த மெல்லியல்வெள்கிநின்றா
டுளங்கினாள் கணவன் கண்டுதுள்ளினானகைத்து நின்றான்
- 1387 பாகாரும் பண்ணமைந்த மொழியுடைப்பாவையாட
னாகாத நடையைக் கண்டேயன்னத்தினடைய தென்னா
வேகாத காமத்தீயில் வேவுருவொருவனின்றான்
மோகாதியேனை பார்க்கின் மனத்திடைமுடிந்ததம்மா
- 1388 வள்ளத்து நறவின் கண்ணைவன்டிரண்டுரக்கண்டு
மெள்ளத்தானூ தவுதவிலகாதவியந்து நோக்கிக்
கள்ளினைக்கவிளவுற்றி மீண்டு கெய்தின்னுங்கண்டே
யுள்ளத்தே தன்கட்சாயையுருவெனவுண்டாமோ

- 1389 மயங்கினர் செருக்கி நின்றார் சிற்சிலர்வாடியோடித்
தியங்கினர் தெளிந்து நின்றார் சிற்சிலர்திரிந்து சோம்பி
யுயங்கினர் சயமுமின்றிச்சிற்சிலருளமுந்தாமுங்
கயங்கினாருசலாகிக் கள்ளுண்டார்க்குய்வுண்டாமோ
- 1390 ஓடினரோடிச் சென்றார் சிற்சிலருடைந்துகள்ளாற்
சாடினர் வீடினார்போற் சிற்சிலர் சதிமுறைக்கு
யாடினர் நிற்கவேனோராடினர் வாய்ப்பறைக்குப்
போடுனர்கையாற்றாளம்புன்கட்குள்ளுடையாருமுண்டோ
- 1391 கள்ளெனு ந்துணைவனாந்தக்காமமாற்றோளன் றன்னைக்
கிள்ளினானெழுப்பிவிட்டான் கிளர்ந்தது கலவிப்போரு
முள்ளன்றும் புறம்பதென்று முணர்க்கலாவுணர் வையுற்று
பள்ளிபூந்துணரினாயபல்லவப்படுக்கை சேர்ந்தார்.
- 1392 விறலியங்கொருத்திதன் னோர் வேந்தன் றன்னோடு மெத்த
வுரிவினைப்புறதியாயினுனக் கெனாக்குள்ளயாவு
முறுவதுபுரிவனென்னாவோதினாளோதி நிற்பத்
திறமிவள் செய்கையென்னாச்சிரித்தனருத்துப்போனாள்
- 1393 பொன்னெனாப்பிறமுமெய்யாள் புவையை நிகரும் பேச்சாள்
சின்னமென்வள்ளத்துள்ளதே றலை நிறையவுண்டா
டன்னொரு நிழலைக்கண்டு தழுவினள் பிரிந்தெழுந்தாள்
கன்னாலஞ்சாற்றையொத்த காமமுங்களிந்ததன்றே
- 1394 தெண்டிரைபரவல்போலத் தெண்ணிலாப்பெய்யவெங்கும்
விண்டிரைதென்றல்பாயவெறிக்கணைமதனெய்ய
வண்டிரைசோலைதோறுமலர்மணஞ்செய்யக்கள்ளுண்
கெண்டையங்கண்ணார்மைந்தர் கிடப்பரோ சும்மாவம்மா
- 1395 கயற்பிறைதுணைவிலோதி மகிழ்முல்லை வள்ளைசேர்ந்து
மயற்படநறவு பெய்தவள்ளத்தோர் மதியங் கண்டே
யயற்படதர்தோழிபாரென்றையுறவவளும் பார்த்து
முயற்படர் மதிமுன்றென்னாமுறுவலித்தொருவனின்றான்

- 1396 நத்தமேகலவிக்காகுந் நரருக்கேயென்று மேனைப்
பத்திகொளுயிர் கட்கெல்லாம் பகற்படுபொழுதென்று
மத்தாமுன்விதியை மாற்றியனைவரு மொருங்குத்தத்
சித்தமதிசைந்தவாரே தீய்ப்பவக்காமஞ் செய்வார்
- 1397 கோதைகொள்கோதை சாய்ந்ததகுங்குமமுலர்ந்துதிர்ந்த
காதசைகுண்டலங்கள் கழன்றகைவளைசரிந்த
வோதைகள் செய்த மற்றுமுயர்ந்து தானையுமுரிந்த
மாதர்கள் மைந்தர்சாருமைதுனக்களத்தின்மாதோ
- 1198 கள்ளெனு நீரைப்பாய்ச்சிக் காமமாந்தருக்கடன்னை
யுள்ளெனும் வயலிந்நாட்டிப்பவமெனும்பழத்தையுண்ணு
மள்ளரைவருவரென்றேமாமறைமுனிவன் மேனாள்
நள்ளிருளென்றும் வீயா நரகினைப் படைத்தானான்றே
- 1399 மாலையின் மலைகண்டான்மாலொருபாயவென்ன
மாலிடைப்பாட்டு மேலுமனந் தெளிந்து கடுப்பக்
காலியையுண்ணுமாக்கள்காண்டந்தாங்காண்குறாதே
காலையின் மயக்க நீங்கக் கருத்தது தெளிந்தாரன்றே
- 1400 வண்டினாஞ்சி நகர் வீசிமருமலர்க்கு முடைத்தே
யுண்டனாச் சேக்கைமீதேயுறங்கல் போலுறக்கமுற்றார்
பெண்டிர்கள் போகம் வேட்டுப் பெரிதின் பந்துய்த்த வீரர்
தண்டையஞ்சிலப்பு பூண்டதாளினர் தானை கீழ
- 1401 உதரபானந்நிறைந்தேயுள்ளமுங்களித்த மாந்த
ரிதர்தன்மை கொண்டேயெங்கணுங்களித்துலாவி
யிதமிதாமெனக்குவிந்த விளமுலைக்கு முதவாயி
லிதரபானஞ்செய்துற்றார் கள்ளினுமதனாமென்றே.
- 1402 மருட்டமுண்டவர் மகிழ்ந்துமராட்டமும் மீழமண்மேற்
குருட்டர் தம்மியல்பு கொண்டு குரவையாடினாரிரைந்தார்
புருட்டர் கைபற்றியாடிப் பூவைமாரென்றும்வீயா
விருட்டினிணிறைந்தாரென்னா செய்யினுமின்பமாமே.

வேறு

- 1403 புள்ளெடுக்கும் மருவெடுக்கும் பூவெடுக்கும் வாளிநல்லாள்
கிள்ளெடுக்கும் படமெடுக்குங் கிளருருவடி பார்க்குங்
கள்ளெடுக்கும் பூ வெடுக்குங் கன்னியை நாவெடுப்பானை
கொள்ளெடுக்குமரியெடுக்குமரனெடுக்குங் கருந்தின் மஞ்சை.
- 1404 மறியனா நோக்கங் கொண்டுமருட்டுறுங் கண்ணார் மைந்தர்
முறிபடக்கங்குற் போது முன்னை நாட்கனகனெற்றுந்
தறியிடைநரசிங்கம்வான்றலைப்படவந்ததே போல்
வெறியரினுதையஞ் செய்தான்வெயிலவனுதையவெற்பில்.

வேறு

- 1405 கதிரெழுந்துழிக்காவல ரேனையோர்
முதிருமன் பொடுவந்தனை முற்றினா
ரதிரொலிக்கொள்துனிக லெழுந்துடன்
வெதிர்வரைவிட்டு வீதியில்வந்ததே.
- 1406 விரசுதானையின் பேரொலி வீக்கமு
முரசுதக்கை முழுங்கிடு மோதையு
நரவரிச் செவி நண்ணிய போதினிற்
பரசிவாழ்த்தினார் பாதத்திற்றுா தரே.
- 1407 காலில் வீழ்ந்து வணங்கினர் கையினி
னோலைவாங்கியுணர்ந்துணர்வுசலாய்ச்
சீலமங்கைதெரிசனாச்செய்கையே
மேலவன்மனமேவி நிறைந்தவே.
- 1408 கண்டிமன்னவன் கஞ்சகர்க்கண்ணுகுத்
திண்டிறப்பரிதோமுதல்யாவையுங்
கொண்டுமுன் வெலுமென்னக்குறித்தனன்
மண்டலேசுரர் மாடுறவெண்ணியே

- 1409 தானுந்தேரினிற்றா வினன்றாவலும்
வானும் மண்ணும் மலிந்தனநூ ளியே
சேனைவீதியிற் செல்லுழிச் சேணுறு
பானுவேழ்பரி பட்ட பரிபவம்
- 1410 மாரிவந்துழி மாமுகில் பெய்திடு
வாரியோடிக்கடலைமடுத்திடுங்
காரியமெனக்காவலர் சேனைகள்
சாரிவந்து கலந்திடு தன்மையே
- 1411 திரண்டபோதி;ருசேனையுமொய்த்துற
வெருண்டமாதிரவேளம் மயங்கியே
விருண்ட மாலுமெழுந்தனதன் பாயலா
லுருண்டபூமியுமோ ரிறை நின்றதே
- 1412 அந்தவேலையிலங் கணாற்சுந்தரி
யுந்துமானாத்நையூரிமடங்கலு
முந்து நோக்கினான் முன்பினுணர்ந்திலன்
சிந்தை தேவனை போற்றுழிச் சேர்வுபோல
- 1413 பார்வைமாறிலன் பாவையும்பார்க்கவா
னீரமெய்துழியீய்ந்துறு வித்தது
வேலை நீணிலம் விட்டெனா நேசவே
ரோரு நெஞ்சகத் தூ ன்றினார் மாறியே
- 1414 எட்கட்டோற்றுமிமுதது போலவே
மட்கட்டோற்றிய மாந்தர் தமக்குளு
கட்கட்டோற்றியிக் காட்சிக்குறியினா
லுட்கட்டோற்றியவூற்றம் விளங்குமே.
- 1415 இன்னதன்மையினங்கிருவோர்களு
முன்னருவழிமோகத்திற் பூண்டன
ருன்னியாக்குமுணர் வினை நீத்திவ
ரென்னா ராயினுமோகமெறிவரோ

- 1416 ஒருவி முன்னையுணர் வினையெய்தியே
யுருள்கொடேரினை யொல்லையொருவியே
திருவதேரினிலேறியே சேவகன்
மருவிமாமனடியின் வணங்கினான்
- 1417 வணங்கு மன்னனை மாமன்றழுவவே
யிணங்குமன்பொடுமேத்தினானேனைய
மணங்கொண்மாலை கொண்மன்னர் தம்பாதமுங்
குணங்கண்மேலவர் கூடியணைந்தனர்
- 1418 இத்திறத் தொடிணங்கி நடந்திட
மெத்துசேனையுமே விடவெங்கணுஞ்
சித்தசன் கண்டு தேமலரம்புகள்
கொத்தொடெய்தனன் கோதைவிற்பூட்டியே
- 1419 பூமலிந்திடு பூவையரெண்ணிலர்
காமன்வில்லது கட்டொடு போதிய
சாமன் நோக்கத்தமையனு நோக்கினா
னு மரொத்தகருள்ளமு நொய்யராய்
- 1420 கண்டி நாட்டிற் பது மனிக்கன்னிய
ரண்டுதம்மினந்தன்னையவாவினாற்
கண்டஞானியர் காவலர் காமமுங்
கொண்டுளரென்கை கூறவும் வேண்டுமோ

வேறு

- 1421 பூவினான் பொருளினான் வேறு பொறி கொள்பாம்பினான்
நாவினினுள்ளத்தினினடுச்சிரத்தினிற்
காவினார் கன்னியர் காமமேனையா
வீனரென்பது விள்ளிற் பொய்மையே.
- 1422 பாவையர் தம்மையும்பண்ணமை
தேவர் கடம்மையுந் தேசிகர்
நாவலர் தம்மையுஞ் சுட்ட ஞானியர்
காவலர் தம்மையுஞ் சுட்டகாமமே

- 1423 சீதரன்மார்பினிற் செறிந்துற்றாலெனம்
 போது விட்டுறு போறிபொருவில் பொன்னியர்
 நாதன்மாமகளுறு நாரிமாரைநீத்
 தோதருமன்னவனுளத்தமர்ந்தனள்

வேறு

- 1424 அடியெழுத்தனையொத்தாரரசர்களுதனாலாகி
 நடைபெறுசார்பையொத்தார் நாயகர் நண்ணுமித்தான்
 முடைபடுமொழிப் பெருக்கு மொய்ததானை களுமொத்த
 தொடைபடுபாவையொத்துச் சூழ்ந்ததுவன்றியன்றே
- 1425 இடிபடு முகிலின் சால மியங்குவவானமீதிற்
 றடிமலருறையுமண்டத்தச்சனாமவிதி நினைந்தே
 படியெழுதுளபடாத பான்மையினமைத்ததொத்து
 பொடிபடுதூா ளிமேலும் பூமியின் மறுகிவீழ்ந்த
- 1426 கண்டி நன்ன கரின் மிக்க காவலர் புகுதலோடுந்
 திண்டிறற் கரிகளாதிசேவகஞ்சாலையாக
 குண்டலமிங்குளவள்ளைக் கொடியுடைக்குழாங்கள்வட்டி
 மண்டபமமர்தலுற்றார் மணிபொதிபேழைமானா
- 1427 இங்கெலினொளியொழிந்ததெல்லிருட்போர்வைமுடப்
 பொங்கலின் வளிவை யொத்து நறவுமிழ்ந்தலர்ந்து பூத்த
 கங்குலோக்குறு போதெல்லாங்கமழ்தரு போதிதெல்லாம்
 மங்குலினியக்கந்தீர்வானெனா மகிளர் பூத்தார்
- 1428 வனத்திற்குமரை குவிந்த மன்னர் மாதலத்தர்தங்கள்
 மனத்திற்றாமரைக்கை கண்மலர்ந்தனகுவிந்தகுன்றத்
 தனத்திற்பாரத்தரேற்றுந்தாமரைக் காடதன்ன
 வினத்திற்சாரொளிகள் யாவுமில்ங்கிய நகரமெங்கும்
- 1429 உண்டனர் மன்னரெனோருணவுப்பல விரும்பித்
 தண்டளிர்ச்சேக்கை மீது சரிந்தனரயர்ந்து தூங்க
 வொண்டொடி யொருத்தியாய மாருதவல்லியுற்றாள்
 கண்டுயில் கண்டிலாய்க்காமமாங்கடலுட்பட்டே

வேறு

- 1430 சாபத்திற்பட்டுத்தற் போனைச்சாந்துயர்
சோபத்தை நிங்கியுந்துயர்ப்பட்டானிந்த
வாபத்திற்காமவேளுலரம்பு பெய்தலிற்
றாபத்திற்பத்தினிதளர்ந்திரங்கியே

வேறு

- 1431 மதனாமுதனாள் வரனார் விழியா
லதமாயினை நின்னங்கமிலையால்
மதமாயினை மால்மகனாகிய நீத
னித நீங்குவையாலிது வேதிடமால்
- 1432 மதனா மதனா மால் சுதன் நான்
மதயானையின் மான்மகளாம வரே
சதமாமொருபேர்சரிகோடுதலா
லிதமாயுறுவாய்யெனை நீயடராய்
- 1433 எங்கோன் மதனா வெழுவித்திடு நாட்
செங்கோலன்றியேசீர் பிறதந்தான்
சங்கோல்வளையினார் தம்மைவருத்து
நாங்கோல்வலியறிதுண்மையினன்றோ
- 1434 குருவார் நாரியை மருவுங் கொடியாய்
நிரைமாகலை பதினாறும் நிறைவாய்
யானார்வகுவாரவரேரா கணையா
லுரனே நெரியும் முறுவாயறிவாய்
- 1435 என்றுங்கலை பதினாறினை யெய்தி
யென்றின்றன்மையை யெய்து வையெண்ணி
னென்றும் வருத்துவையேழையர் தம்மை
யென்னோதேய்குவ செய்தனனிறைவன்
- 1436 அன்றிற் பறவாய்பழிசற்றறியாய்
முன்றிற்புறமாமுரசாலுயிர் மாய்ந்
தின்றிக்கணமேயிழிவாய் பிழையால்
கன்றிக்கையா தொழிவாய்கழிவாய்

- 1437 கடலே களியே கரையே கனையாய்
நடையார் கவிநாயகனார் நடவும்
படையல் முதலே படியாயினபோ
லடையிரெனை நீரடரா விடினே
- 1438 இருதாயுடையாயொருத்தாயெனினுஞ்
சரியாயடையாய்தனியாயினையால்
மருதாவருவாயெனாமாமரமேல்
விருதா வினி நீவிழிசூவுதியோ
- 1439 தென்மாமலை வளர்தென்றற்றுா தா
பொன்மாமலைநேர் பூபனிடம் போய்
யென்மாமுலைமீ தெய்துவ செய்தி
நன்மாமலைவிலா நன்று நன்றுமதிக்க
- 1440 கோகுலவரசொடுகுலவுறு முலையாள்
கோகிலந்நாணுகு தலையளாவாள்
கோகுலமன்னான் கூடலை நினையத்
கோகுல மொழியக் கூடினாளொத்தாள்
- 1441 கொடி நேரிடையார் குடையுந்துயரிற்
படிமேல் யான்படுதுயர் யார்படுவா
ரடிமாமரபா வடியேன்றுயரம்
விடிவாய் விட நீவிடிவாய் தருவாய்
- 1442 எல்லொளிகுன்றிய வென்று மேகுன்றா
வல்லொளிகுன்றிய வன்கொளிகுன்றி
யொல்லொளிகுன்றிய வுள்ளிறைகுன்றி
நல்லொளிகுன்றிய நனிவளர்ஞானம்
- 1443 என்னா விவடுய ரவீடளியா
முன்னாள் வருமீம் மொய்குழலழகை
யுன்னாவிவளவனுருவழி யெய்த
பொன்னார் மயிலிது வென்று புலம்பி

- 1444 வள்ளலு மவ்விரவின் கண்வருந்தி
யுள்ளுழி வெய்தியுறங்கிலனுற்றான்
பள்ளியை விட்டெழுபாயிருள் பாராத்
தள்ளல கண்டு பரிந்துசரிந்தான்

சங்கிலிச்சயிலக் காட்சிப் படலம் நூற்று

கடிமணப்படலம்

- 1445 அங்ககசந்தரி பொற்பையுன்னியேயாவலுற்றிடு மண்ணறன்
செங்கையாலவள் கொங்கை மீமிசை தீண்டுகின்றன்
நெய்கைபோற்
பொங்கு பேரிருணீங்கவோங்கிய பொற்கதிர் கரநீட்டியே
மங்குள் முடியவுதையவெற்பிடைவந்துதோன்றினன் வெயிலவன்
- 1446 கற்றைவெங்கதிர் தோன்றுமுன்னிரு கைகுவித்து வணங்கியே
முற்று வந்தகை செய்த பின்னருமுளரி வைகுறுமுனிநிகர்
நற்றவத்தரும் வேலைசூழ்தருஞாலமன்னரு மேவினார்
தெற்றி கொண்டிடு நற்றொழிற்படுசித்திரமண்டபமொன்றினே
- 1447 மன்ற மெய்தினார் மந்திரத் தொழில் செய்தபின் மறை
முறைமையின்
மன்றல்வெய்துற வாலசிங்கமுமாலின்னங்கையை நற்றினா
மின்று கொண்டிடு மென்றுகூறினர் சோதிடத்தருமெண்ணியே
நன்று நன்னா கரணிபடுத்தி மென்னாவோதினர் நாதரே
- 1448 ஆனபோதினில் வள்ளுவன் முரசானைமீதினில்வைத்துடன்
றானமெங்கணுமொடியோடியேயுற்றற நற் கதைசாற்றினான்
மானவீரரும் மங்கைமாருடன் வந்து கூடினார் முறைமையாய்
வானதேவர் கழேவிமாரொடுமருவிவந்தனாமானாவே.
- 1449 மாலைமாமலைசுற்றுநீடியவரையடுத்திடுசுனையது
வேலையாமெனவோங்கிவீங்குகிடங்கதாகவிலங்கெயிற்
காலையாலையிலேகொணாவகைகதிரவற்கொருதடையாதா
நாலுவாய்தலுமேவுபாடிபுதுக்குவார் நனி நாடியே

- 1450 மாடமாலைகல் தெற்றிவைகிய மாசுதீர்தரிவீசுவார்
 கூடமேல்வெளியோடுநீடியகோபுரத்தைவிளக்குவார்
 பீடிமாலைகள் கோடிகொடிகள் பீடுறும்படிசெய்குவார்
 வேடநற்றொழில்செய்குவார்மணிவேகடந்தருதன்மைபோல்
- 1451 வாழையொடுயர்ப்புகமரமாறிமாறி நிரைப்பராற்
 றாழைமாமடறாது வீசியதாதுமாதழைதைப்பரா
 வேழைமார்பலர் தங்கண்டா முலையெங்குமெங்குநிரைத்தபோல்
 மாழைமாவிலைவைத்தடுக்கியகும்பமாலைகள்வைப்பரே
- 1452 மகரதோரணம் வில்லிடும்படி மாகமீமிசைவாகுட
 னொகபீலியினூற்ற கண்ணெனபொளிதரும்படி கட்டுவார்
 சிகரமீமிசை நின்றிலங்கு சிறப்பின்வைகியதண்டியா
 நகரமங்கைநயந்த செய்கையதாருரைப்பரோ நாவினால்
- 1453 பளிங்கு வெண்கதிரொத்த பாலிகை நென்முளைத்
 தொகையெங்கணும்
 விளங்கவைத்தனர் வேதிகைத்தல மீதுகாணுறமெல்லியோர்
 விளிம்புமுட்குற வெண்ணைபெய்தவிளங்குமாலை நிரைப்படத்
 துளங்க வீதிகளெம்மருங்குமே தூா க்கிவிட்டனர் வீக்கமாய்
- 1454 வாலசிங்கமு மாருதக்கொடிமாது தன்னை மணந்திடச்
 சாலையொன்றுவகுத்து நன்குறுதமனியத்துடன் வச்சிரங்
 கோலமாமணிமற்றுமுள்ளனா கொடுகுயிற்றினர் கூறிடின்
 மேலையுள்ளனா கீழையுள்ளன விழிவுதந்திடுமிளிர் பொடே
- 1455 விலைமதிப்பில பட்டதாகியும் வெகுவிதத்தனவண்ணமாங்
 கலையுடுத்தனர் தங்கடங்களோர் மாமர் மெய்யினில்மோகமீ
 முலைமுகத்தினில் வார்முகத்தினில் வணமும் வேறது வேறதாய்
 யலைமுகத்தினிலவதரித்த வரம்பையென்னாவிரும்பவே.
- 1456 மழையொத்திடுமளகமுற்றிடு மங்கைமார் கடம்மெய்யெலா
 மிழைகளிட்டன ரிளவெயிற் கதிரெல்வெறித்தனா வென்னவே
 பிழைகள் பட்டனபேதைமாரணிமெய்யினின்று பிறங்கலாற்
 குழைகளொன்று மேகுமரர்தந் தொகைகூவிநிற்பது போன்றதே

1457 திண்டிபேரிகை முரசுசல்லரிதிமிலைதக்கையடுக்கை நற்
பண்டிமேற்படுகுடமுழாவோடுபம்பைமத்தளமுருடினுந்
தண்டு சின்னமுது கொம்புதடாரியாதிய பல்லிய
மெண்டி நற்படைகொண்டியம் பின வெழிலியேறுகள் மிழிறவே

1458 சிவிகையெண்ணிலபண்டியெண்ணில் தேர்களெண்ணில பாய்பரி
சுவிகைவீழ்மதமுன்று நாறியதூா ங்கலெண்ணிலவேறியே
கொங்கணாதியர் கோசலத்தொடுகுருகுலத்தவர் கொல்லருந்
தெங்கணாதியர்ப்பரத்தர் தெலிங்கதேயரு நிததரும்

1459 இன்னமின்னுமே வேறு வேறுளதேயமன்னரும் யாவருங்
கன்னிமாமதில் சுற்றி நீடிய கண்டிமாநகர்நாடினா
ரென்னசொல்லுவனேமுவையமுமின்னிலந்தனிநண்ணலா
லன்னவாகன னென்னவாகுமிவ்வையமென்றெணியஞ்சினான்.

வேறு

1460 நாவலந்தீவின் னாயகபுரத்தினிற்
காவலர் கலந்திடு கண்டிமாநகர்
நாவலர் புகழ்ந்திடு நகர் கடம்மின்முற்
கூவலையடைந்தது கூறவேண்டுமோ

1461 பேரியலரசர் பேரவையினுற்றொரு
கீரிமாமுனிவரக்கேள்வியாலுய
ராரியுமெழுந்தவற்காசனாமிட
மாரியையொத்தமாதவனிருந்தனன்

1462 இருந்த மாதவன் மன்னிதையமோர்ந்துமுற்
பொருந்த மானிலக்கண்டி புரந்துவந்திடு
பெருந்தண்மாமரபினர்பெருமை யாவையுந்
திருந்து மாறுரைக்குவன் றெளிந்து சிந்தையே.

1463 இன்னதோர் மரபினிலராய சிங்கனாம்
மன்னவன் கங்கை சூழ்வாரணாசியில்
முன்னறான் வைகினான் மொய்ம்புதன்னொடு
யின்னை நாளிந் நிலம் பெயர்ந்துவந்தனன்

- 1464 இங்கவன் மறைமுறை யெரிமுன்வேட்டொரு
நங்கையானவளுடன் நயந்துவைகுளி
மங்கையங்கொருத்தி மற்றவள் வயிற்றிலே
சங்கையதின்றியேதரைக் கணுற்றனள்
- 1465 என்றுதன் மரபுறுமிந்த வேந்தலுங்
குன்றினான் வாழ்வுறு குழந்தை வாழ்விலாத்
தன்றனாதனையொடுசலிப்பின்வைகு நாள்
பின்றையெத்திய தினிப்பேசுகேனரோ
- 1466 சோலையின் மலர் கொய்யத்தோகையெய்தலு
மோலைகொள் சிங்கமொன்று வந்து பற்றியே
மாலொடுபுணர்ந்திடுமயிலனாள்வயின்
வாலசிங்கப் பேர்வள்ளறோன்றினான்
- 1467 இன்னவன் மரபினிலெவருமேத்தவே
மன்னின்னிவனெனமரபொடேதியே
னின்னொருமகடனைநினைவுவேறின்றி
மன்னவவீய்கெனமாதவத்தினான்
- 1468 பராராயசிங்கங்கள் பனிநதிறைஞ்சவாழ்
நரராயசிங்கனாம் நாமவேந்தனை
வரராய சங்கஞ்சேர் வளவநீயறி
கரராய சங்கையில் கண்ணன்னாமென
- 1469 தன்னிகரில்லதோர்தலைவிதன்னைமேல்
மன்னவனேவலின்மகளிர்சூடியே
நன்னலந்தனைமிகநலக்குமாறெனா
மின்னொளிப்பூணினால் வேய்தன் மேயினார்
- 1470 தன்முகம்வேண்டியேதவத்தையாற்றினாள்
பின்னியசடையுறுபிணக்குநீங்குற
நன்னிறநெய்யினைநனையப்பூசினார்
பின்னலங்குழலுடைப்பேதைமார்களை

- 1471 பூப்பயில்வணிகர் பூவைதன்னையோர்
காப்பிடைவைத்தவள்கரியகூந்தலிற்
சீப்பினையிட்டனர்சிக்கு நீக்கினார்
ராப்படிலார்கோலோவழகுசெய்கலார்.
- 1472 மஞ்சனமாட்டியேவார்ந்தகூந்தலிற்
பஞ்சநூ லமைலாதுயர்ந்தபட்டினால்
விஞ்சியநீரினைமெல்லநீக்கியே
யஞ்சனமிஞ்சறுவகிலுமுட்டினார்
- 1473 நானாநெய்ப்பூசிய நறுமென்கூந்தலை
சூனொடுமுடித்தளர்சளித்துமங்குன்மேல்
மீனிமமர்ந்தென விளங்குபூண்களும்
மீனமென்முலையவர் பிறழ்ப்பூட்டினார்
- 1474 காருறழ்கந்தரன்தெற்றிக்கண்ணெனா
நாரிதன்னெற்றியில் நஞ்சினுங்கருஞ்
சீரியறிலதமுஞ்சிறப்பிற்றீட்டினார்
சூரியக்கோலினாற்றொட்டுமெல்லவே
- 1475 நரணத்திற்றண்டையுஞ்சிலம்புஞ்சாலமுந்
தரணித்து விரறனிற் றரிப்பசூட்டினர்
பரணத்தொன்று வந்துபார்க்குனார்தங்கண்ணினை
யிரணத்தன்மைத்திடையிடைத ரித்தனர்
- 1476 பொன்னுறுனு ன்மணிபுனைந்தியற்றிய
நன்னறக்கச்சுது நசிலகும்பமோன்
மன்னுறப்பொருத்தினர் மதர்த்துவீங்கலி
லென்னினியுற்றெனாவேகுமாறதே
- 1477 எரிமணிப்பூணினாலேழை மெய்யெலாந்
தெரியொணாவகையுறச்சிறப்புச்செய்துபின்
வரிவளைக்கையினின் வலஞ்செய்காப்பினைச்
சரிவரப்பொருத்தினார் தாதிமார்களை

1478 பொன்னணிமணியணிபூவைமெய்யெலா
மின்னினா மிருந்தெனாவிளங்கச் செய்தபின்
நன்னிற வணி நரராய சிங்கமும்
பின்னினி யணிவது பேசுகேனரோ.

வேறு

- 1479 வாலுளசிங்வேகமுமஞ்சனமாடி
வேலுளவல்லலையேத் திவிளங்கும்
மால்வரை பற்றிய வருவியைமானா
நூ லொருமுன்று நுணங்குறமார்பின்
- 1480 தென்மாமலைவருசெஞ்சந்தனமும்
பன்மாமலர்வருபனிர்பளிதங்
கொன்மாமணவகை கந்திகள் கூட்டி
பொன்மாவுடன்மிசைபுசினார் கமழ
- 1481 தெவ்வந்தியதுறு செம்முகிலன்னா
னவ்வந்தமது யராதையணிந்து
யெவ்வந்தமும்வசியேரனாயுடை
கவ்வும்படியொருகச்சுமணிந்தே
- 1482 தினாகரநிறனார்சிகரியின்மீதே
நனைமலரொத்த நவமணியிட்டே
புனைதலையொத்தபொன்மணிமகுடந்
தனிமகிபன்றலை மீதுதயங்க
- 1483 மொய்வரையொன்றிரு சிறகுமுளைத்த
செய்கையெனப்பொலிசேவகனுபைய
மொய்வலிகொண்டிருமொய்ம்புசெறிந்தே
வெய்யவில்வாகுவிலங்கொளிசெய்ய
- 1484 விண்டலமுற்றனர் முன்னாள் விமலன்
கண்டலமாகிய கதிரவர் பின்னாள்
மண்டலம் வந்தரிமைந்தனாத்சேர்
குண்டலமாயினர்குலவினாரென்னா

- 1485 முப்படியாமூறு முடியுடைமன்ன
ரிப்படி வந்திவனிருசேவடிமேற்
கைப்பலின்றிய கழலையணிந்தா
னொப்பிடிலானரயுமொப்பிடில்லான்
- 1486 நீரிடையிழைதரு நித்திலமாலை
வாருறுகண்டசரத்தொடுவைகக்
காரிடைமேவிய காமர்கொள்வில்லை
மார்பிடையுற்றொனாவை கமதாணி
- 1487 நலவுவ விடுதந் நவவுத்திரிகந்
துவழுவ மார்பிற் றொல்லையபிரவிப்
பவமனவை விலகப் பரனருள்செய்யுஞ்
சிவமுத்திரைசிமை திலதமில்ங்க
- 1488 கடைவாலதிபெறுகாவலனிடையே
யுடைவாணலமொடு மோங்கிவிளங்க
விடையாருறு வேந்தர்கள் மன்னன்
கொடையார் கைமிசை கடகங்குலவ
- 1489 குழைகாததை நனிகோதியதேனும்
பிழையானது செய்த தோபி றழொளியின்
வில்லை வானத்தினிவன் மேனியினே னரத்
தலைவானதுசெயததந்தமர்போல்
- 1490 நூன்னிலைமார்பனை நூதனவகையாய்
தேன்னிலைமார்பினர் திருவொடணிந்தார்
பான்னிலைமொழியர் கணாகியபானற்
கான்னிலை காயமெனுங் கயமலர்.
- 1491 எண்டிலிர் பல்லிய நாதமெழுப்ப
கண்டடி காலுறுகஞ்சுகவீரர்
குண்டினா மாயிரங்கோடி கனூர்ந்தே
புண்டருவாளொடுபோற்றினார்குழ

- 1492 மருமாலையதெனா வண்டு களுர்பொன்
 னரிமாலையை யணியண்ணாலெழுந்தோர்
 திருமாலெனாவுயர்தேரினிவர்ந்தே
 யருமாலொடுமணமன்றின டைந்தான்

வேறு

- 1493 கொங்கைவிம்மி நெருங்கியகோதையர் போற்றிடக்
 கங்கை முத்திற் கவின் கொள்விதான நிழற்கணை
 பங்கயத்தளிர்மெல்லப் பின் நடந்து போய்
 மங்கை சுந்தரிமாமணச்சாலையிலெய்தினார்

- 1494 புனத்திற்பன் மலரோடு பொலிந்திடுவாவியில்
 வனத்திற் றாமரை மேலோருமாது மலிந்தெனத்
 தனத்திற்சந்தனமப்பியதாதியர்தம்மொடு
 மினத்திற்றன்றமர்குழவிருந்தனளேழையே

- 1495 மன்றற்சாலையமைத்த தனித்தவிசேறியே
 யொன்றியொண்டொடியோடுயர்சிங்கமுற்றனா
 னன்றவர்களழகையவையினின்காண்மினோர்
 தின்று தேக்கினார் போலவே திட்டிகளித்தனர்

- 1496 தொல்லைநூ ல்வழிசொல்லியமா முறை தூ க்கியே
 நல்லமாமணச்செய்கை நயப்ப நடத்துறக்
 கல்வியோர் புகழ் காத்திர மாமுனிமேலையோன்
 வல்லை வந்து நன்மாமணமன்றம்மருவினார்

வேறு

- 1497 குதிரையானவல்லியைக் குமரசிங் கம்மணந்திட
 முதிரும் யாக்கை கொள்முனிவனாதியமேலையோ
 னதிருமங்கிசொலித்திடவரியவேதியிலாக்கினா
 னெதிரிருந்தவர் கண் களுமிதை யமுங் களிப் பெய்தவே

வேறு

1498 சோழன் றேடருந் தோகை தன்பாணியை
யீழநாடன் கரத்தினிலியை ந்துபி
னேழைதனோடு மின்பம தெய்தியே
வாழியென்றுயர்வார் புனலுய்த்தனன்

1499 வேதர் வாழ்த்திட மெல்லிய ராடிட
நாதரேத்திட நாரதன் போலுறு
கீதர் பாடிடக் கேண்மை கொண்மன்னவ
ராதியன்போடு மேற்றனைனங்கையில்

வேறு

1500 தமரரருட் பெறு தாவியமுற்புண்
குமரனன் மகிழ்ந்து யர்முகரிகளத்தி
னமருறவார்த்தனனார்த்தன வேத
மிமிழ்முரசார்த்தனதேவருமார்த்தார்

மாவைப்புராண ஆசிரியர்:

மாவைப்புராணம் ஆக்கியோன் மா. காசிநாதப்புலவர் என அப்புராணக் கையெழுத்துப் பிரதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்புராணத்தை எழுதித் தரும்படி 1875 ஆம் ஆண்டு புராண ஆசிரியரே கொக்குவிலைச் சேர்ந்த சி. காசியன் போத்தி அவர்களிடம் கொடுத்ததாக படியெடுத்தவரே குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆய்வுக்கெட்டியபடி மாவைப்புராண ஆசிரியர் பற்றிய விவரங்களை அறியமுடியவில்லை. மாவைப்புராணம் 1875 இல் மா. காசிநாதப்புலவரால் பாடப்பட்டது. 1913ஆம் ஆண்டு மாவைக் குருமணி சா. குமாரசாமிக்குருக்கள் மாவைப் புராணம் பாடியதாக அறி கின்றோம் ஆனால், அப்புராணப் பிரதி நம்முடைய கைக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஒப்பிட்டு நோக்குதற்கு வாய்ப்பில்லை. எனவே நமக்குக் கிடைத்த கையெழுத்துப் படியினையே நூலாக வெளிக்கொணர எண்ணினோம். மாவை முருகன் அடியார்களுக்கு இது உவப்பாயிருக்கும் என நம்புகிறோம்.

மாவைப்புராணம்

காசிநாதப்புலவர் பாடிய மாவைப்புராணம் 23 படலங்களையும் 1613 பாடல்களையும் கொண்டது. கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதி பல இடங்களுக்கு உட்பட்டது. வீட்டைவிட்டு இப்பெயர்ந்து திரும்பி வந்தபொழுது மாவைப்புராணக்கையெழுத்துப் பிரதிநிலத்திலே நனைந்து கிடந்தது. அதன் விளைவாக சில பாடல்களை இழந்துவிட்டோம். இப்பொழுது வெளியாகும் மாவைப்புராணம் 22 படலங்களையும் 1500 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. சோழமன்னனின் மகள் மாருதப்புரவீகவல்லி குதிரை முகத்துடன் இங்கு வந்து நகுல தீர்த்தத்தில் மூழ்கி குதிரை முகம் நீங்கியதும், இதனால் மகிழ்வடைந்த சோழன் மாவைக் கந்தனுக்கு கோயில் கட்டியதும், கண்டிமன்னன் வாலசிங்கனுக்கும் மாருதவல்லிக்கும் திருமணம் நடைபெற்றதும் இப்புராணத்திலே விரிவாகக் கூறப்படுகிறது.

